உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமுனிவரருளிச்செய்த
சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அமுதகலைக்ஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு

இஃது,
திருவெண்காடு
ஆறுமுகசுவாமிகளால்
பார்வையிடப்பட்டு.

திருவொற்றியூர்
பாசுராமமுதலியார்-குமாரர்
கன்னியப்பமுதலியார்
அண்டு பிரதர் அவர்களால்
தமது
பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887.

கடவுள்துணை.

அகஸ்தியமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அமுதகலைக்ஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு.

காப்பு.

ஆதிபராபரத்தினுடைகிருபைகூர்ந்து
அப்பனேமனோன்மணியைத்தொழுதுபோற்றி
சோதியெனுங்கமலமலரமுதங்கொண்டு
சுந்தரம்போல்வாதத்திலட்சங்காப்பு
நீதிபெறவயித்தியத்திலிரண்டுலக்ஷம்
நிலைத்ததொருசூத்திரத்திற்கோடாகோடி
வாதியெனவந்தோர்க்கும்பெரியோருக்கும்
மனமகிழ்ந்துகருக்குருவாய்வசனித்தேனே. (௧)

நூல்வகை.

வசனித்தேன்காவியந்தானாயிரத்திருநூறுக்குள்
வண்மையுள்ளசகலகலைக்ஞானமெல்லாம்
நிசனித்தேனாயிரத்திருநூறுக்குள்
நிச்சயமாய்க்கருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன்
திசனித்தமந்திரங்கள்சக்கரங்கள்
தீட்சையொடுசரக்குவைப்புசெந்தூரங்கள்
பசனித்தபற்பவகைமெழுகுஜெயநீர்
பாங்கானதாம்பரமும்சிமிட்டுப்போக்கே. (௨)

போக்கானயந்திரமாமயேந்திரசாலம்
புதுமையுள்ள அஞ்சனமும்வசியப்போக்கும்

தீக்ஷாணமறைப்போதிலைதப்போக்கும்
ஞானமோடியிலையனந்தப்போக்கும்
வாக்காணபலிதமுள்ளகருவின்போக்கும்
வஞ்சகனைக்கற்பிக்கவியுடமார்க்கப்போக்கும்
தாக்கானசரிதையொடுகிரியைப்போக்குந்
துண்மையுள்ளயோகமுடன்ஞானமாமே. (௩)

ஞானமுடன்தேகசித்திக்கற்பக்கூறு நலமானதீட்சைமுதல்தியானப்போக்கும், ஊனுணகாயாதிகட்பப்போக்கும் உண்மையுள்ளமுப்பூவின் கருவின்போக்கும், தேனுணமதியமுதஞ்சமாதிசற்பஞ் சித்தையானநெறியென்றுண அஷ்டபகந், கோனுணகுருவிலுடைகருணைபெற்றுக் கூறினேன்பன்னிரண்டுநூறுந்தானே. ௪

தானென்றபன்னிரண்டுநூறுக்குள்ளே சகலகலைஞானமெல்லாமடக்கிப்பாடித், தேனென்றமொழிபோலேயிந்நூலைச் சிக்கெனவேசமாதியினில்வைததேனப்பா,நானென்றஆணவத்தால்சித்தர்கூடி நலமாகவந்தார்கணொடிக்குந்தன்னில், கோனென்றஎன்குருவேபூரணமேஐயா கும்பமுனிசரணமென்றுகூறினேனே. ௫

சித்தர் அகஸ்தியரைக்கண்டு வசனித்தல்.

கூறினசொல்லேதெணலையென்றுநானுங் குணமாகவந்தோர்க்கு ஆசனத்தன்போட்டு,மீறினதுயிதனையேகேட்டேனப்போ விளம்பினர் ஆயிரத்திருநூறுக்குள், தேறினதுசெகத்தோர்கள்கண்டாரானால் சிவசிவாகைலாசமிடங்கொள்ளாது கோறினதுஎன்னவையாவென்றுகேட்டார் குணமானசித்தருக்காயென்றுசொன்னேன். ௬

சொன்னவுடனடிபணிந்துசித்தரெல்லாம் அன்மார்க்கருலகத்தோர்கண்டாரானால்,என்னவையாவுலகமெலாஞ்சித்தாய்ப்போகு மிதற்குநீசாபமருளவழிவாய், உண்மையுள்ளஇந்நூல்சித்தர்க்கேயாம் உலகிலுள்ளோர்க்கிந்நூலைச்சிததரிக்கால்,நன்மைபெறவுதறிகுவ்செந்திப்பற்றி நரிக்கமுடனவன்சிரசுசெதறித்துப்போமே. ௭

போமென்றுசொன்னவுடன்சித்தரெல்லாம் புகழானஇந்நூலைப்பணம்பண்ணி,நாமென்றஆணவத்தைதுறந்திக்கொண்டு நலமானஇந்நூலைக்குகைக்குள்வைத்து,தேனென்றஅமுதம்போலெடுத்துப்பார்த்து சிவசிவாமறுபடியுங்குகைக்குள்வைத்து, கோனென்றகுருவைப்போலிந்நூலைக் குருநூல்போலவேயவர்கள்பணிந்திட்டாரே. ௮

நூல் பதனமாக்கும்படி புலத்தியருக்குரைத்தல்.

பணிந்திட்டஇந்நூலைப்புலத்தியாகேள் பார்தனிலேயொருவருக்கும்பகரவேண்டாம், கனிந்திட்டபூஷணம்போலிந்நூல்மைந்தா கருவானபொருளெனவேகருத்துள்வைத்து, துணிந்திட்டமனம்போலேகுருவை

க்காரு சொல்லாதபூரணத்திற்சொக்கியேறு, அணிக்கிட்டவாசியினாலறி
வைப்பற்றி அசகாபூரணத்திலருள்தாண்பாரே. ௯

அருளானகுருபதத்தையழுத்திப்பாரு அழுத்திமுனைபார்க்கையி
லேயருள்தான்காணும், இருளானமாய்கைதனையறுத்துப் பின்புமுள்ள
பூரணத்தையியல்பாய்க்கொண்டு, மருளானபுத்திதனையறுத்துத்தன்றுமே
தியானசத்திரனைக்காக்கத்திற்சேரு, உருவானபூரணத்திலுரிமைவைத்து உ
ண்மையுடன்பூரணத்திலுன்னிப்பாரே. ௰

பூரணமகிமை.

உன்னுவதுஎவ்விடமென்றுகத்தேசேரு வுண்மையுடன்சொல்லுகி
றேனுனக்காய்மைந்தா, நன்னுவதுஅகாரமடாஐயாஐயா நலமானஅகார
மொடுஉகாரமரண்டும், சொன்னபொருளிவையுமொன்றாய்க்கூடும்போது
அருவமுள்ளஓங்காரம்சேராதுச்ச, இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேன்புலத்
தியாகேள் இரவிமதியற்றவிடம்சேராச்சே. ௰௧

நீயென்றசொல்லதுதானென்றுக்கால் நிச்சயமாய்ச்சொல்லுகிறே
ன்புலத்தியாகேள், நானென்றகுருவாகுந்திருவுமாகுங் குருவிருக்குமா
யிரத்தெட்டிதழுமாகுந், தேனுகுமமிர்தரசப்பூரணமேயாகுந் சிதம்பரத்
தின்றுசுதாதிருசுதமாகு, மூமென்றநாதமுடன்விந்துவாகு மூண்மையெ
ன்றபொருளாகும்உமையாமே. ௧௨

மவுனமகிமையுரைத்தல்.

உமைமயென்றபொருளேஐயாஐயா உண்மையுடனேத்தறுக்குஉ
ரைக்கவேணும், ஆமையென்றஅகாரமடாஉகாரமரண்டும் அருள்பெருகி
க்கூடினதுமவுனமாகும், ஊமையென்குந்திரிக்கதனால்மவுனமாமோ சிவாய
குருதேசிகனைக்கண்டார்காணுந், ஊமையென்றசொல்லிதனால்யோகம்
பெற்ற தபோதனிடஞ்சொல்லதேதுவாலப்பாரே. ௧௩

நூல்பார்த்தால்பூரணநூல்தன்னைப்பாரு நூல்மையுள்சாதிட்சையதி
லுனுக்கம்பாரு, கால்பார்த்துஅதற்குக்கருவைப்பாரு கருத்துவைத்து
நின்றுலக்கருவைப்பாரு, சேல்பார்த்துக்கொள்வதற்குஆதித்தைப்பா
ரு சிவசிவானந்தமுடையட்சரியைப்பாரு, நான்பார்த்துக்கொள்வதற்கு
ஜோதியத்தைப்பாரு நன்மைபெறவேணுமென்றுக்குருவைக்காட்டு…

குருவானபதியறிந்துகுருவைக்காரு குருவறிந்துபூரணத்தைத்தேனை
மாய்க்கொள்ளு, இருவிருந்துபூரணத்தைத்தினமுங்கொண்டால் சிவசிவ
கயிலாசகேசமாகு, மருவிருந்தஆயிரத்தெண்மலருக்குள்ளேமகத்தானஅ
முதமதுகசிந்துகாணும், கருவானஅமுதமதைக்கொண்டால்மைந்தா காய
சித்தியோகமுடன்வாழுவாமே. ௧௫

வாதத்திற்குக்கருவுரைத்தல்.

வாதமப்பாயிலப்பதற்குக்கருவைக்கேளு மகத்தானபூரணத்தைநம
ஞ்சிப்பாரு, சேதமப்பாவெருகாரியல்லேயில்லை சிவத்தசக்தியிரண்டை—

ஷ்டமென நடக்கி, பேதாப்பா ஒருநாளு நினைக்கவேண்டாம் பலத்தபு
த்தி அரிசினெல் பேணிப்பாரு, காதமப்பா நின்றநிலே தன்னைப்பாரு பயமாக ௧௬
இந்நூலைக் காருநாளே.

இந்நூல்தானைப் பிறத்திருநாளுக்குள் இன்பதுன்பமிரண்டையுமொ
ழிவைத்தேன், சொன்னதொரு நூல்களுக்கு இந்நூல்தானுந் தந்தமுன்
னைந்நூலாய்த் தொகுத்தேன் போற்று நன்மையாமிந்நூலைப் பார்க்கிற்கானும் கா
ண்சொன்னசாபமதுபலிக்குமப்பா, தன்மையுள்ள புலத்தியனே யோகவா ௧௭
ளே துகைபிறவிநூலைப் பதனம்பண்ணே.

பண்ணப்பா அடிமூலமேலாதாரம் பாங்கானகுண்டலியிலங்கென்றி
ட்டு, கிண்ணப்பா மேல்மூலமாருதாரம் மெய்யானமவுனத்தைமேவியோ
ட்டு, கண்ணப்பா கழிமுனையில் கவேவுன்னு கற்பூரதீபமதைக்கருத்தாற்
சேவி, உண்ணப்பா அமுர்தமதையுண்ணுவுண்ணு உன்தேகம்கிளர்க்கொ ௧௮
ண்டுபல்சித்தியாமே.

சித்தியப்பா அடிமூலமேலாதாரஞ் சென்றங்கேசதாசிவத்தின்சீட்
சைகூடி, பத்தியுடன் சேசகபூரகமும்பண்ணிப் பதியானகும்பகத்திலின்
னைசுடி, எத்திசையிலுள்ள அதிசயங்களெல்லாம் ஏகாந்தமாகவேயிருந்து
காணுவாய், புத்தியுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு போதமென்னபூர ௧௯
ணமேசதயமாமே.

சத்தியமே தவிராமல் நினைக்கவேணுந் தன்மையுண்டாய்தருமத்தி
ல்நிற்பவேணும், பத்தியுடன் பெரியோரைப்பணியவேணும் பகருமல்கா
ணசித்திபண்ணவேணும், புத்தியுடன் பூரணத்தைக்காணவேணும் பூரண
த்தின் செல்வமென்றுபுகலவேணுஞ், சித்தியுள்ள சிதம்பரமே அம்மயமாய்த் ௨௰
தோன்றுஞ் சிவசிவாஎன்னசொல்லவென் பூரணத்தின் செயலே.

சிதம்பரசக்கரமகிமை.

சொல்லான சிதம்பரத்தின் மகிமைகேளு சிறக்கவேஆறுவரைகோஷ
மாயமான ஆறுவனாகுறுக்கேகிறி மைக்தனே பிருபத்தஞ்சனாயுமாச்ச,
தருமாகமசிவயவென்றுபோட்டுத் தன்னையுடனேவிலையைப்பிடித்த
காரணமாயமான சிதம்பரத்தினடைக்காணுஞ் சொல்லுவார்கடனசபையெ ௨௧
ன்றுபாரே.

பாரப்பா சிவயநமவென்றுபோட்டு பாங்காகநடுவிலையைப்பிடித்து
காருநேரப்பா நின்றகயிலாசந்தன்னில் நிச்சயமாய்கனகசபைநேரேசோ
தனைந்து, சாப்பா அதில்மனைதனைவைத்தாக்காரு கனகமதுவனச்குரிகருண்
டேபின்னாய், கூரப்பா நமசிவயவென்றுபோட்டு குணமாகநடுவிலையை ௨௨
ப்பிடித்துமாறே.

மாறப்பா யான்சொன்னபடியேபார்த்து மகத்தானபுலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, ஆரப்பா வுனக்கிந்தநில்லாஜா அன்புடனேயெதிராகநிற்
பார்பாரு, காரப்பா அவர்பதத்தில்தொண்டுபண்ணி கனிவாகத்தியானிற்

காலப்பாசேரு, கூசப்பாவுன்மனைதிக்கினைத்தெல்லாங் கூர்மையுடனிக்
கிடுவார்குருவைப்போற்றே. ௨௩

பஞ்சாட்சரமாறு.

போற்றப்பாமனியையென்றுபோட்டு புகழாகநிலையினைப்பிடித்
தமாறு, காற்றமுள்ளசிகம்பாமேசேயாவாய் கன்மையுடன்பக்திக்கொ
ள்ளாஞ்சித்தி, மாய்த்திரிவுஇல்லையடாமனமேசெய்மை, வெருப்புதலைக்
டசித்தமகிழ்ந்தாலும், பூத்தமலர்வாசனைப்போல்பிரகாசிக்கும் பூரணத்
தைப்பிறவாதேபுனிதமாமே. ௨௪

புனிதமாமானையெனிசென்றபோட்டு பூரணத்திற்பரிசனைசுத்திசி
னின்றால், இனிமுள்ளகாயசித்திமாகும் இன்பமன்பமிகவுடன்
இயல்புகாணும், அனிசமுள்ளபிடையெல்லாம்கிடைப்போகும் அவனும்
ம்வுண்மையுமன்பாவீவர், மனிதனென்றபேர்பேசக்கூடாதிமாதாக்க
மாநிலத்திலுயிரோருமுனியாவாமே. ௨௫

முனிவானஅந்தசெழுக்காமெனிவாயமாகும் முதன்மையுள்ளஅஞ்
செழுக்காக்குபிறைக்கேரை, கனிவானசிகாரமேஅல்லநூலோடேதானு
மருங்கின்றசொருபூரணமேயாகும், கனிவானபூரணத்தைக்கண்டால்மூத்
தி கரமனைக்கொண்டாக்கால்காயசித்தி, மணியானமனோன்மணியாம்
ஐயனிவயவென்று மைந்தனேமாறினால்சித்தியாமே. ௨௬

நாற்பத்துமூக்கோணம்.

ஆமப்பாசிவத்திலுடகூறுசொன்னேன் அப்பனேசத்தியுடமார்க்க
ஞ்சேரு, நாமப்பாசொல்லுகிறேமுக்கோணவட்டம் நன்மையுடனாற்பத்
துமூன்றுமாக்க, காமப்பாநாலுபத்துமூன்றுக்குந்தான் சக்கரமுடன்சித
ம்பரத்தைநன்றாய்நாட்ட, காமப்பால்காணப்பாசிவன்கொண்டு கருணை
நவருவேறக்கருத்திலூணே. ௨௭

ஊணப்பாசத்தியுடபூசையோக்க ஓகோகோசிவத்திலுடபூசையோக்
க, பூணப்பாசிவசத்திபிரணவிங்கண்டு புனிதமுடன்மனதறிவாக்கின்று
கொண்டு, காணப்பாகாலசிவபாலசத்திக் கருணையுடனிருவரையும்பூசித்
தாக்கால், நாணப்பாசொல்லுகிறேன்சத்திமுத்தி நன்றாகயோகமுதல்வ
துமாமே. ௨௮

ஆமப்பாஅகமதியார்கண்டிமான்பர் அதுசனைவயின்வியாபனைசெய்தி
யாருடா, நாமப்பாவென்றுஅகம்புருடாயமான்பர் நன்மையுள்ளபூரணத்
தையறியாமான்பர், காமப்பால்காணப்பால்காணுமான்பா கண்பனிதோர
க்கமுனைசமான்பர், வாமப்பாவலையறியாமடையாபெந்த வஞ்சனுடன்
சொல்லாதேமனத்தைப்பாரே. ௨௯

பூரணதரிசனமகிமை.

பணமானபூரணத்தையார்தான்காண்பார் மகத்தானகுருசொல்லா
தியிலேனும், இமயானவாசியைத்தாறாதன்காண்பார் இயல்பானபோ

கிசொல்லஅறியவேனுங்,குணமானகுண்டலியைக்கண்டால்மைந்தா ஆ
ருவானபதிதலைத்திறகூடலாகும்,கனமானகண்டமதிலங்கென்றேட்டு சரு ௧௰
த்துறவேகுறியைமெள்ளக்கருதிப்பாரே.

பார்க்கவென்னதிபவொளிபளிச்சென்றேதான் பண்பாகச்சானுமே
ப்போகண்தான்கூசும், மார்க்கமுடன்கண்கடுத்துக்கூசிற்றானல் மருட்டி
மெள்ளவுருட்டியேகுறியிலேறு,எற்கையுடனிப்படியேபழக்கமானல் எ
ன்னசொல்வேனக்கிப்பிரகாசமப்பா, சேர்க்கையுடன் அகாரம்உகாரம்ரெ ௧௧
ண்டுந் தினந்தோறுஞ்செபித்தவனேசித்தனாமே.

காலவளவுகூறல்.

சித்தனையிருப்பதற்குஅகாரதிட்சை செபித்திடுவாயாண்டொன்றில்
துசிரமற்றன்,முற்றுதலாய்தினந்தோறும்பழக்கமானல் மூலத்திறக்கினி
தானமயன்றுகாணும், பற்றுதல்விடாதபடிநின்றயானல் பாலகனேமூல
வன்னிஅகன்றுபோகும்,அற்றுகடாஅசதியெல்லாமகன்றுபோகுமறுசு ௧௨
வையின்விறெல்லாமகன்றுபோமே.

போனபின்புஉகாரத்தைமருவிபேறு புத்தியுடனாண்டொன்றிலதி
ன்மேல்தானும்,ஆனபின்புநீர்கடுத்துவெட்டைமீறு மாத்தைதனில்வாய்வு
நின்றுபித்தமீறும,ஊன்சுவையில்மனம்வெறுத்துதிகைத்துக்காட்டு முக்
தமனேயிப்படியேயிருக்குமென்று, கோனருளைப்புலத்தியனேவிட்டிடா ௧௩
தே கொண்டுமெள்ளவேற்றிவிடுவினைநில்லாதே.

வினையானபிடையதுபிலத்துதானல் வேணபடிசற்பமதைதிருப்பி
பூட்டு, சுனையானசுனையெல்லாமோடிப்போகுஞ் சுந்தரம்போலுன்தேசங்
துலங்கும்பாரு, முனையானசுழிமுனைமேல்வாசியேற்று மூவுலகுங்காணு
தற்குமுனைமேல்நில்லு,துணையானசற்குருவைத்தொழுதுபோற்று தொ ௧௪
ழுகைவிட்டுத்தொழுதாக்கால்மனமேயாமே.

பேய்பிடித்துச்சாத்திரத்தைபுலகத்தோர்கள் பேணியேபடித்திடு
வார்குருவைக்காணார், வாய்புழுத்தநாய்போலேபுலசத்துள்ளே வணக்க
நெறியறியாமல்மாண்டுபோனார்,நோய்பிடித்தசித்தர்கள்தானனந்தமுண்
டு நோக்கியேயவர்களிடம்பேசவேண்டாம்,காயறியாப்பிள்ளைஇடஞ்சேர ௧௫
வேண்டாம் தண்மையுடன்பூரணத்தைப்போக்குவாயே.

சடாட்சரமகிமை.

தன்மையுடன்சடாக்ஷரத்தின்மகிமைகேளு தாராகஅறுகோண
மிட்டுநன்றாய், உண்மையுடன்ஓம்நமசிவாயமென்று உறுதியுள்ளகோண
மதிலுகந்துபோடு, நன்மையுடன்சரவணபவவென்றேதான் நாட்டடா
கோணமதின்சுற்றில்தானே,உண்மையுடன்வட்டமிட்டுகுலமிட்டு வுள்வி ௧௬
ந்துதானெழுதியோகம்போடே.

போட்டவுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி புனிதமுடன்கும்பகத்தில்
நின்றுகொண்டு, நாட்டமுடன்மனதாறைத்துச்செபித்தாயானல் நவமா
னமுருகனுமேபிரகாசிப்பான், தேட்டமுடனவர்பதமேபணிந்

துபோற்றி சிவாயகுருதேசிகனேசிவமேஐயா, பூட்டுருவைத்திறவுகோல்தி
றக்கவென்று புனிதமுடன்தாவெனவேதருவார்பாரே ௩௭

விநாயகசக்கரம்.

பாரப்பாகணபதியின்திறத்தைக்கேளு பாங்கானமுக்கோணமிட்டு
க்கொண்டு, நேரப்பாஅதினடுவேஓங்காரம்போட்டு நினைவாகஅதினடுவே
யேகம்போட்டு, காரப்பாசதாசிவத்தைக்கருத்திலூணிக் கருணையுள்ளக
ணபதியேநமாவென்றேதான், கூரப்பாகுருபதத்தில்நின்றுகொண்டு கூர்
மையுடன்செய்திடவேவருவார்பாரே. ௩௮

பாரானகணபதிதான்பிரகாசித்தால் பாங்காகஅவர்பதத்தைப்பணி
ந்துபோற்றி, நேராகநின்றநிலைதன்னைக்கண்டு-நினைவுடனேகேட்டதெல்
லாமீவார்பாரு, கூறானகுண்டலிதான்பிரகாசித்தால் குணமானஅஷ்டசித்
தாங்கைக்குள்ளாகும், சீரானபுத்திசனுஞ்செம்மையாகும் வேண்டுவதுக்
கிவர்திறந்தான்வேணும்பாரே, ௩௯

மானசபூசை.

பாரப்பாமானதாகாம்பூசைசேரு பருவமுடன்கால்முகங்கள்சுத்திப
ண்ணி, சேரப்பாவிபூதியைத்தான்உத்தளமாய்ப்பூசி சித்தமனதொன்றாக
அறிவிற்பூண்டு, நேரப்பாநின்றநிலைதவிராமற்றான் ரேசகமாய்ப்பூரணத்
தைநினைவாயோட்டிக், காரப்பாகும்பகத்தில்நின்றாயானால் கருணையுள்ள
சிவபூசைகோடியாமே. ௪௰

கோடியென்றாலெத்தனையோகோடிகாணுங் கூர்மையுள்ளமானத
மாம்பூசைநேர்மை, பேடிகளாய்த்திரிந்ததினால்வருவதேது பெண்மயக்க
ங்கொண்டதினாற்காண்பதேது, நாடினதாய்நன்றாசாடவேணு நாட்டமுள்
ள்ளதபோதனைவணங்கவேணும், வாடிமனந்திரிந்ததனாலென்னாங்கா
ணாய் வஞ்சருடன்சொல்லாதேமவுனம்பாரே. ௪௧

மவுனமென்றபொருளதிலேமனத்தையூணு மனதாகபூரணத்தைவ
ணங்கிநில்லு, கெவுனமுடன்பூரணத்தில்நின்றாயானால் கேளடாஅஷ்டசி
த்தாங்கைக்குள்ளாகும், பவுனமென்றகுண்டலியின்நன்மையாலே பரப
ரத்தின்கிருபையினாற்பரிவாய்க்காணும், அவமானபுத்திதன்னைநினைந்தா
யானால் அடிமுடியும்அம்பரத்தைஅகன்றுபோமே. ௪௨

இரவிமண்டலம்.

அகலாதசூரியன்தன்மண்டலத்தைக்கேளு அகாரமுடன்உகாரம
தையணைத்துக்கொண்டு, பகலானவுதயமதில்மகாரந்தன்னைப் பருவமுட
ன்கும்பகத்தைப்பணிந்தாயானால், ஜெகமுழுதுமாடிவருஞ்சூரியன்தான
ப்பா சிவசிவாபிரகாசங்கோடிரவிக்கொப்பாம், இகலானமனதாகத்தால்சித்
தியாகும் இருள்கண்டுவெளியாகுமனதைப்பாரே. ௪௩

மனதாகச்சந்திரன்தான்சூரியனிற்சென்று வாறதுவும்போறதுவு
மப்போகாணும், இனமானசந்திரன்தான்சூரியனோடாகும் இன்பமுள்ள
சூரியனைசந்திரனிருக்கும், கனமாகநின்றதுதான்சூரியனைப்பா க

ண்டதொருசந்திரனேயெங்கேயென்றால், கனதாகச்சத்திபிடமிருந்தா ணயா தானவனுய்நின்றதுதான்ரவியுமாச்சே. ௪௪

பஞ்சபூசாதிவகையுரைத்தல்.

ஆச்சப்பாபிருதுவிதானப்பைக்கொள்ளு மப்பதுதான்மிறியல்லோ நெருப்பைக்கொள்ளும், பேச்சப்பாநெருப்பதுதான்வாய்வுகொள்ளும் போனவாயுவதானெங்கேயென்றால், போச்சப்பாஆகாசந்தன்னில்நின் று-புகழானவிந்துவெனவளர்ந்ததையா,நீச்சப்பாவிந்துவதுநாதமாச்சு நி லைத்ததடாநாதமென்றபொருள்தான்பாச்சே. ௪௫

பாங்கானநாதமதில்விந்துசேர்ந்து பரப்பிரமரூபமெனப்பாரின்மீ தே, நீங்காதமாய்கையொடுவளர்ந்ததப்பா நிலைத்தசொருபகுத்தறிவினி னைவினாலே,நீங்காதமாய்கையெல்லாமறுத்துத்தள்ளி தெசநிட்டையேது தற்குக்குருவைத்தேடி, ஓங்காரகம்பமதில்மனத்தைவைத்து ஒருமித்தே ன்குருபதத்திலொருமித்தேனே. ௪௬

முப்பூவிபரம்.

ஒருமித்தமுப்பூவின்விபரங்கேளு வுண்மையுடன்பூமியுடனாதம் வாங்கித், தருமித்தசிறுநீரும்பாண்டத்திட்டு தயவானவுவர்ப்பூவையதி லேபோட்டு, கருவுற்றபாண்டமதைப்பதனமாகக் கருவாகஞாயிறுமுன் வைத்திடப்பா, மருவுற்றவுவர்ப்பூவைக்கரைத்துநீயும் வாராமறுபாண் டந்தன்னிற்றானே. ௪௭

தானேதான்பத்துமுறையிந்தவிதஞ் சமர்த்தாகமுடிந்தவுடன்சொ ல்லக்கேளு,வீணேதான்திரியாதேயிந்தவுப்பில் விபரமுடனிடைக்கிடை தான்விரமபூரம்,தேனேதான்முப்பூவுமொன்றாய்க்கூட்டி செம்மையுடனே றுநீரால்கலவந்தாட்டி, கோனருளாலுருட்டியதைவட்டிபண்ணி கொடு மையுள்ளரவிமுகத்திலவைத்திடாயே. ௪௮

வைத்திடுவாய்ரவிமுகத்தில்நீறுமட்டு மைந்தனேபத்தெருவிற்புட த்தைப்போடு, மெய்த்திட்டசுண்ணமாமென்னசொல்வேன் மெய்யானசு ண்ணமதைப்பதனம்பண்ணிக், கைத்திட்டமாகவேசவுக்காரத்தைக் கரு வாகஎடுத்துவந்துகலசத்திட்டு, மைத்திட்டமானசிறுநீரைவிட்டு மைந்த னேரவிமுகத்தில்வைத்துப்போற்றே. ௪௯

போற்றியேரவிமுகத்தில்வைத்தபின்பு பூரணத்தையுடன்சேர்த்து ப்பூரம்போட்டு, கூட்டியேகரைத்துநல்லஅடுப்பிலேற்றிக் குழம்பேவை த்தெரிப்பாய்வற்றுமட்டுஞ், சாத்திகமாய்த்திரியாமலெடுத்துப்பாரு தன் மையுள்ளசவுக்காரஞ்சுண்ணமாகும், நாறிசையுமெய்க்குமிந்தசவுக்கார த்தை நன்மையுடன்பதனமாய்வைத்திடாயே. ௫௰

வைத்தபின்புசிறுநீரைப்பாண்டத்திட்டு மைந்தனேரவிசங்கூட ச்சேர்த்து, நைத்தபின்புஅடுப்பேற்றித்தீயைமூட்டி நன்மையுடன்நீர்வற் றிடப்பாய்த்திற்குக்,கைத்ததொருநீருப்பைப்பதனம்பண்ணு கசடருடனீ அருமையக்கருதவேண்டாம், புத்தியுடன்பெரியோரைத்தொண்டுபண்ணி பூரணத்தைப்பற்றிமனதறிவில்நில்லே. ௫௧

நில்லப்பா கழிமுனையில் வங்கென்றேதான் நிலையான மூலமதில் சிங்கென்றேது, செல்லப்பா கண்டமதில் அங்கென்றேதான் திரமான ஈராறு மடங்கும் விட்டில், அல்லப்பா சொல்லுகிறேன் ஈராறுந்தானமர்ந்திருக்கும் குருபதத்திலருளைப் போற்றி, வில்லப்பா நாணேற்றிச் சரந்தொடுத்தாய்போல் விசையான கழிமுனையில் மேவிப்பாரே. ௫௨

பாரப்பா இரவிமதி சுடர்மூன்றுப்பில் பண்பாக வகைக்கொரு பலத்தை தவாங்கி, சேரப்பா கலவத்திலிட்டு மைந்தா சீக்கிரமாய் மூன்றுமொன்றாய்ப் பொடித்துக்கொண்டு, வாரப்பா செயநீரைவிட்டு மைந்தா வார்த்தரைவற்றுமட்டுங் கலவத்தாட்டு, காரப்பா ஈராறு சாமமட்டுங் கனமெலும்ப நன்றாக ஆட்டித்திரே. ௫௩

ஆட்டியதோர் முப்பூவை வட்டுபண்ணி ஆதித்தன் முன்பாக வுலரப்போட்டு, வாட்டிறவு இல்லாமலெடுக்கவேண்டாம் வரிசையுள வட்டதுவுங் கண்ணிலிட்டாக்கால், காட்டிகமாய் வட்டதுவைப் பதனம்பண்ணு சமரசமாய்க் காற்றிலாவிடத்தில்தானு, மூட்டடா றுசெருவில் புடந்தான்போட்டு மூக்யமுளவுப்பதுவுஞ் சுண்ணமாச்சே. ௫௪

பூநீற்றுக்கட்டு.

ஆச்சப்பா யின்னமொருவிபரங்கேளு அருளான பூநீறு அஞ்பாய் வாங்கி, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை சுத்தசலந்தன்னில் பேணியே கரைத்திறுத்து ரவிமுகத்தில்வைத்து, காச்சப்பா இப்படியே பத்துமுறைமட்டுங் கருவான பூநீறு கட்டிப்போகும், போச்சப்பா வூறலது போச்சுபோச்சு புதுமையுள்ள பூநீரைப் பதனம்பண்ணே. ௫௫

பதமான சாரமுடன் சாரம்ரெண்டும் பக்குவமாயொன்றாக்கி ரவியிற்போட்டு, சுதமாகக் காய்ந்தபின்பு சாரஞ்சேரு சாதகமாய் ரவிமுகத்தில் பின்னும்வைத்து, நிதமாக யிப்படியே பத்துமுறையப்பா நிச்சயமாய்ச் செய்துவிடு திரிவாய்த்தானும்; விதமாகக் கட்டியதுவுப்பாய்ப்போகும் விருதுபெற்றவுப்பதுதான் சொல்லக்கேளே. ௫௬

கேளப்பா கட்டியதோர் பூநீரொன்று கிருபையுள்ள சுளிச்சுண்ணமிடையே சேர்த்து, சேளப்பா வீரமொடு பூரங்கூட்டி கொடியாகக் கலவத்திலிட்டுக்கொண்டு, நீளப்பா செயநீர்விட்டு ஆட்டி நிச்சயமாய் ஈராறு சாமமாட்டு, தேளப்பா கொட்டியதுபோலே வேசஞ் சிவசிவா வென்னசொல்லே வெள்வட்டு பண்ணே. ௫௭

பண்ணப்பா வட்டதுவு நன்றாய்ப்பண்ணி பரிதிமுகமுன்பாகப் பதியவைத்து, நண்ணப்பா சூரியனைப் பணிந்துபோற்றி நன்றாகக் காய்ந்தபின்பு வோட்டில்வைத்து, மண்ணப்பா மேலோடு பொதியமூடி மக்களோமண்சீலையேழுஞ்செய்து, உண்ணப்பா பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு ஓகோகோ கடுங்காரஞ் சுண்ணமாச்சே. ௫௮

சவுக்காரக்கட்டு.

ஆச்சப்பா இன்னமொருவிபரங்கேளு அருளான சவுக்காரக்கட்டி வாங்கி, மூச்சப்பா வூடாமல் கலசத்திட்டு முக்கியமுள்ள காரமுடன் சாரஞ்சேர்

த்து, காச்சப்பா அடுப்பேற்றி நன்றாய்க்காய்ச்சு கருணையுள்ளசவுக்காரத்
தண்ணைபோகும், பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லைசவுக்காரந்தான் பிலமாகக்க ௫௯
ட்டியது செத்துப்போச்சே,

கர்ப்பூரக்கட்டு.

போச்சப்பா கற்பூரக்கட்டிவாங்கிப் புதுமையுள்ளசெயநீரில்தோய்த்
துத்தோய்த்து, காச்சப்பா விழுகத்தில் நன்றாய்க்காய்ச்சு கருவாக இப்படி
யேபத்துமுறைகாச்சு, மூச்சப்பா வொடுங்கியது ஒடுங்கிப்போகும் முக்கிய
முள்ளவிளக்கொளியிற்பிடித்தாயானால், ஆச்சப்பா தீபமது அதிலொட்டா ௬௰
து அன்பாகக்கட்டியது முழுக்கட்டாமே.

துரிசிக்கட்டு.

கட்டானதுரிசியொருகட்டிவாங்கிக் கருவானபாரையுப்பையதின்
மேல்பூசி, மட்டாகச்செயநீரால்தோய்த்துத்தோய்த்து மைந்தனேயக்
னியில்வாட்டிவாட்டு, இட்டமுடனிப்படியே பத்துமுறைவாட்டு இறுகிய
துரிசதுவும்வெளுத்துகட்டும், சட்டமுடனித்துருசைப்பதனம்பண் ௬௧
ணு சண்டாளர்க்கித்தமுறைசாற்றவேண்டாம்.

மூக்கட்டுச்சுன்னம்.

சாற்றக்கேள்சவுக்காரங்கற்பூரந்தான் தயவானதுரிசதுவுமூன்றுங்
கேளு, பார்த்தல்லோ மூன்றுமோரிடையாய்ச்சேர்த்துப் பக்குவமாய்கலவ
த்திலிட்டுமைந்தா, வார்த்தனாக்க அறுவகையுந்தன்னாலாட்டு மைந்தனே
முப்பத்திரண்டுசாமம், சாற்றுலேதானரைத்துவட்டுபண்ணி தளாவோவி ௬௨
ழுகத்திலுலர்த்திடாயே.

உலர்ந்தபின்னையோட்டில்வைத்துஓடுமூடி உத்தமனேமண்சீலையேமூ
ன்றுசெய்து, அலர்ந்தகொருவருடுக்கிபுடத்தைப்போடு அப்பனேஒருமித்
துசுன்னமாகும், வளர்ந்தகொருதியாறுமெடுத்துப்பாரு வடுகனுக்குமனைப
திக்கும்பூசைபண்ணி, மலர்ந்தபூச்சுன்னமப்பா கொடியவேக மாசற்றசுன் ௬௩
னமதைப்பதனம்பண்ணே.

மூப்பூச்சுன்னம்.

பண்ணப்பா வெடியுப்புநீனக்காரம் பாங்கானகல்லுப்புமூன்றுமொ
ன்றும், கண்ணப்பா கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு கருவானவெடியுப்புநீரால
ட்டி, திண்ணப்பா ஆறுசாமமாட்டு சமர்த்தாகக்கனமெழுமபநன்றாயாட்
டி, விண்ணப்பா வில்லையதனிலேகாயவைக்க விதமாகவுருட்டியதைவட்டுபண் ௬௪
ணே,

பண்ணியதோர்வட்டதனையோட்டில்வைத்துப் பக்குவமாய்க்காய
வைப்பாய்ப்பருதிதன்னில், புண்ணியனேவட்டதுவுங்காய்விட்டாக்கால் ப
தமையுடனோட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து, நண்ணவே அஞ்சுபத்துஎருவிற்
றனும் நாட்டியேபுடம்போடுவெளுத்துநீறும், தண்மையுள்ளசுன்னமதா
ய்நீறிப்போகுந் தயவானசுன்னமதைப்பதனம்பண்ணே. ௬௫

கருவங்கச்சுன்னம்.

பதமான இன்னமொருசுன்னப்போக்கு பக்குவமாய்ச்சொல்லுகிறே
ன் புலத்தியா கேள், இதமான கருவங்கம்ரசமுஞ்சேர்த்து இன்பமுள்ள விந்
துவுட நாதங்கூட்டி, சதமானவீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து சாதகமாய்க்கலவந்
திவிட்டுக்கொண்டு, விதமாகஅறுவகைநீர்தன்னாலாட்டி விசையுடனேயபி
ராறுசாமமாட்டே. ௬௬

ஆட்டியதோர்வட்டதனைவட்டுபண்ணி அப்பனேரவிமுகத்திலுலர்
த்தியேவைத்து, நாட்டியேகாய்ந்ததொருவட்டுதானும் நன்மையுடன்காய்ந்
து கனிவிட்டாலமைந்தா, காட்டிகமாயோட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து தி
ன்மையுடனாறெருவில்புடத்தைப்போடு, பாட்டதிகஞ்சொல்லவில்லை அ
ப்பாகேளு பண்பாகநீறியதுசுன்னமாச்சே. ௬௭

கர்ப்பூரச்சுன்னம்.

ஆச்சப்பாஇன்னமொருவிபரங்கேளு அன்பானகற்பூரக்கட்டிவாங்
கி, பாச்சப்பாரவிமதியுங்கூடச்சேர்த்து பரிசுடையவீரமுடன் பூரங்கூட்
டி, காச்சப்பாகலவத்திலிட்டுக்கொண்டு கனமெழும்பாரா றுசாமமாட்டி
மாச்சலதுசெய்யாமல்வட்டுபண்ணி மைந்தனேரவிமுகத்திலுலர்த்திடா
யே. ௬௮

உலர்ந்தபில்லைதனையெடுத்துஓட்டில்வைத்து உத்தமனேமேலோடு
பதிபமூடி, தளர்ந்ததுவும்போகாமல்மண்ணுஞ்செய்து தாணிதனில்ஒரு
முழத்தில்குழிதான்வெட்டி, உயர்ந்ததொருஎருவடுக்கிபுடத்தைப்போடு
உத்தமனேபுடமாறியெடுத்துப்பாரு மலர்ந்ததொருபூப்போலேசுன்னமா
கு மாசற்றசுன்னமதைவைத்துப்போற்றே. ௬௯

கெந்தகச்சுன்னம்.

போற்றவேயின்னமொருபுதுமைகேளு பொல்லாதகெந்தகந்தான்
பலமும்வாங்கி, காட்டியதோர்விந்துவுடனதைக்கூட்டி கருவானவீரமுடன்
பூரஞ்சேர்த்து, வாட்டமிலாக்கல்வத்திலிட்டுமைந்தா வகையாகஅறுவகை
நீர்தன்னாலாட்டி, தாட்டிகமாய்வழித்துவைத்துபில்லைதட்டி தன்மையுட
ன்ரவிமுகத்திலுலர்த்திடாயே. ௭௦

உலர்ந்தபதமென்னவென்றால்கனிவிட்டாக்கால் உத்தமனேஓட்டி
ல்வைத்துச்சீலைசெய்து, அலர்ந்தமலர்க்குருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி
அளவுடனேடம்போடச்சுன்னமாகும், மலர்ந்தசுன்னந்தனையெடுத்துப்
பதனம்பண்ணி வாசமுள்ளசுன்னமடாமைந்தாகேளு, சலந்துமிகவாட
தேபதனம்பண்ணு சதாநித்தஞ்சதாசிவத்தைப்பணிந்துபோற்றே. ௭௧

போற்றுவதுஆரையென்றால்பூரணத்தைமைந்தா புதுமையுள்ளபூர
ணமேதெய்வந்தெய்வம், நாட்டுவதுசுழிமுனையில்காசியைத்தா னென்மை
யுடன்பூரகமேசெய்யவேணும், தேட்டமுடன்சுழிமுனையில்சேர்ந்தால்
மைந்தா சிவசிவாசிவயோகிசீவன்முத்தன், தாட்டிகாயடிமூலமூலாதாரந்
தன்மையுடன்சார்ந்தவனேதவசியாமே. ௭௨

பூமிநாதம்.

ஆமப்பாயின்னமொரு விபரங்கேளு அன்பான பூமியுடநாதம் வாங்கி, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் விந்துநீரால் நன்றாகக் கரைத்து திருத்தாவியில் போடு, நாமப்பா நன்றாகக் காய்ந்ததானால் கருவாகப் பத்துமுறையிப்படியே காச்சு, வாமப்பால் தன்னாலே கட்டிப்போகும் மகத்தான பூவப்பா சிவமதாச்சே. எ௩

செயநீர்.

ஆச்சப்பா சக்தியென்ற பூரணந்தான் அருளான பீங்கானில் வாங்கி மைந்தா, பாச்சப்பா சிவந்தனிலே எட்டிலொன்று பக்குவமாயிந்தவுடன் பருவம்பாரு, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை சிவமாய்ப்போகும் பெலமான செயநீரால் வீரம்பூரம், தேச்சப்பா செயநீரில் பொடியைத்தூவி சிவசிவா ரவிமுகத்தில் வைத்திடாயே. எ௪

வைத்ததொரு செயநீரில் காரமேறி மகத்தான கொடிதாக நீரதாகும்; கைத்ததொரு செயநீரைப் பதனம்பண்ணி கருவான காசியென்ற குப்பிதன்னில், புத்தியுடன் குருபதத்தைப் பூசைபண்ணி செயநீர்தன்னில் பக்குவமாய்ச் செய்தொழிலைப் பகரக்கேளே, எ௫

கேளப்பா இச்சலத்தில் துரிசு லிங்கம் கெவுரிசிலை தாரவெள்ளைப் பூரம் வீரம், நாளப்பா துவைத்து ரவிமுகத்தில் மைந்தா நாளாறு தினத்திலது கட்டிப்போகும், மாளப்பா இச்சலத்தில் செச்சாக்குமாரு மைந்தனே இந்நீரின்னங்கேளு, கோளப்பா ஒன்றுமில்லை செயநீர்தன்னை குணமாகப் பீங்கானில் வார்த்துக்கொள்ளே. எ௬

கொள்ளப்பா நாகமொடு வங்கம் ஈயங் கருவான சமனுடனே காந்தந் தூக்க, மெள்ளப்பா ஓட்டில்வைத்துச் சுருக்குத்தாக்க வேகமது தானடங்கிக் கட்டிப்போகும், வில்லப்பா தனக்குநேரோனைந்நிறைப்போல் வெகுவேதை கசாலையேமை கவிசித்தமாகும், அல்லப்பா சொல்லுகிறேன் மனதடங்கிநில்லு அன்பாகக் குருபதத்திலருள் தானுக்கே. எ௭

நோக்குவது பூரணத்தால் நோக்கவேணும் நுண்மையுடன் மனதடங்கி நிலைக்கவேணும், வாக்குமன தொன்றாகி நிற்கவேணும் வஞ்சமனைக்கடந்து இமனதுபூண்டு, ஆக்கைநிலை தனையறிந்து குருவைக்காரு ஆனந்தமதியமுதமன்பாய்க் கொள்ளு, நாக்குதுனிபதிவுமிகநன்றாய்ப்பாரு நாதாந்தப் பேரொளியைக்காருகாமே. எ௮

யோகமுறைகூறுதல்.

காரப்பா மயேந்திரமாங்கிரியிற் சென்று கருணையுள்ள பூரணத்தில் கருத்தைவைத்து, பாரப்பா சக்கரத்தில் நின்றுகொண்டு பாலகனே நந்திகண்டால் வாதங்காணும், வீரப்பா சொல்லுகிறவார்த்தையிதுலென்ன விருதாவில் கடுகாட்டுப்பிணமாய்ப்போவார், சேரப்பா மூலத்தை யொளிகாணமட்டுஞ் சேர்த்துநீ சுழிமுனையில் சிறக்கநில்லே. எ௯

நின்றதினால் மனதொடுக்கற்றுடாது நேரறிந்து குருபதத்தை நினைவாய்க்காரு பண்டுவினை தானகலும் பயமேயில்லை பார்க்கையிலே ஆ

தாரந்தோணுந்தோணுஞ், சென்றுநீயவ்விடத்திற்சென்றுகொண்டு சிவசிவாசித்திஎல்லாந்திரமாயாடு, நன்றானமனைதைவிட்டுக்காத்தாயானால் நலையில்லாச்சுழுத்தியுள்ளேயழுத்தாந்தானே ௮௰

தானென்றவாசியினாற்குருவைக்காரு தன்மைவிட்டுஇருந்ததினாலொன்றுமில்லை, ஊனானஊனறிந்துவுண்ணவேணும் உண்மையுள்ளசத்திசிவங்காணவேணும், தேனானஅமுதமதுகொள்ளவேணுந் தெளிந்தங்கேயோகமுடனிருக்கவேணும், கோனானகுருஞானந்தெளிந்துமைந்தா கூர்மையுடன்சுழிமுனையைக்கூர்ந்துபாரே. ௮௧

பாரானமண்ணாசைதள்ளினாலும் பண்பானதீனியுடனாசையாலும், போனபெண்ணாசைதள்ளினாலும் பிலத்தகொருதிரோதையின்கூற்றினாலும், கூறானமண்ணாசைக்கொடுமையாலும் கூற்றானகாமத்தின்கொடுமையாலுந், தேறாமலிந்தாசைக்கொண்டபேர்கள் சிவசிவாசிவகலைத்திறங்காணாரே. ௮௨

சிவகலைதனையறிந்தால்பாடிவிக்குஞ் சிவசிவாவரிசையுடனுண்ணப பண்ணுஞ், சிவகலைதானறிந்துஎட்டுநாலுஞ் சிவசிவாபுறப்பட்டுநாலும்பாழாய், சிவகலைமதிபோலேசீரணித்து செகத்திலேமானிடர்கள்மாண்டாராயா, சிவகலையானதுவேமூலமூலஞ் செம்மையுள்ளகதிரானவன்னிதானே. ௮௩

தானென்றபரத்தினுடஅடிதானென்பார் தன்மையுடன்அகாரமுதல்சோடசமாய்நிற்கும், வானென்றஙகமதுகண்டதறிற்காணு மகத்தானவாயுவுக்குவுகந்தவீடு, ஆனென்றபஞ்சகர்த்தாளிருக்கும்வீடு வுற்பனமாஞ்சத்திசிவமொடுங்கும்வீடு, தேனென்றமதியமுதஞ்சொலிக்கும்வீடு சிவசிவாசிவகலையிருந்தவீடே. ௮௪

கொள்ளும்பொருள்.

வீடறிந்துமந்திரத்தைநிறுத்தவேணும் வீட்டிலுள்ளபேர்களையும் விரும்பவேணும்,நாடறிந்துநல்பதங்காணவேணு நன்மையுள்ளசத்திசிவபூசைவேணும், கூடிருந்துகுருபாதங்காணவேணுங் குருடனைப்போலிருந்தாக்கால்குணமோமைந்தா,தேடறிந்தாற்சற்குருவைத்தேடவேணுஞ் செகசாலமாய்கையெல்லாந்தள்ளுதள்ளே. ௮௫

தள்ளும்பொருள்.

தள்ளுவதுஆரையென்றாற்குணமில்லானை சற்குருவையறியாதசமாயத்தோனை, கள்ளுஅபின்சாராயங்கொண்டபேனைக் கஞ்சாவுமினிறைச்சிகலந்தபேனை, உள்ளுணர்ந்துபாராதஉலுத்தமாண்பர் உத்தமனைத்தூஷணித்தவுருட்டுமாண்பர், நல்லுணர்வுஇல்லாதஅசடர்மெத்த நாட்டிலேயவர்களைநீயறிந்துதள்ளே. ௮௬

ஆகாசஜெயநீருப்பு.

அறிந்துகொண்டுஇந்தாலேசவியைக்கட்டு அந்தரவிபூரணத்திலனுவாய்ப்போகு,முறிந்தாவிபூரணத்தில்பட்டபோதே முக்கியமுள்ளஜலமாகஜெயநீராகு, செறிந்ததொருசெயநீரைப்பிங்கான்தன்னில சேரவிட்டுவ

பூமிநாதம்.

ஆமப்பாயின்னமொருவிபரங்கேளு அன்பான பூமியுடநாதம்வாங்கி, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்விந்துநீரால்நன்றாகக்கரைத்திறுத்தாவியில்போடு, நாமப்பாநன்றாகக்காய்ந்ததானால் கருவாகப்பத்துமுறையிப்படியேகாச்ச, வாமப்பால்தன்னாலேகட்டிப்போகும் மகத்தானபூவப்பாசிவமதாச்சே. ௭௩

செயநீர்.

ஆச்சப்பாசத்தியென்றபூரணந்தான் அருளானபீங்கானில்வாங்கிமைந்தா, பாச்சப்பாசிவந்தனிலேயெட்டிலொன்று பக்குவமாயிந்தவுடன்பருவம்பாரு, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசிவமாய்ப்போகும்பெலமானசெயநீரால்வீரம்பூரம், தேச்சப்பாசெயநீரில்பொடிவைத்தூவி சிவசிவாவிமுகத்தில்வைத்திடாயே. ௭௪

வைத்தபொருசெயநீரில்காரமேறி மகத்தானகொடிதாகநீறதாகும்; கைத்தபொருசெயநீரைப்பதனம்பண்ணி கருவானகாசியென்றகுப்பிதன்னில், புத்தியுடன்குருபதத்தைப்பூசைபண்ணிசெயநீர்தன்னில் பக்குவமாய்செய்தொழிலைப்பகரக்கேளே, ௭௫

கேளப்பாஇச்சலத்தில்துரிசுலிங்கம் கெவுரிசிலைகாரவெள்ளைப்பூரம்வீரம், நாளப்பாதுவைத்தூவிமுகத்தில்மைந்தா நாளாறுதினத்திலதாகட்டிப்போகும், மாளப்பாஇச்சலத்திலெச்சரக்குமாறு மைந்தனேஇந்நீரிலின்னங்கேளு, கோளப்பாஒன்றுமில்லைசெயநீர்தன்னை குணமாகப்பீங்கானில்வார்த்துக்கொள்ளே. ௭௬

கொள்ளப்பாநாகமொடுவங்கம்பக் குருவானசமுடனேகாந்தந்துத்த, மெள்ளப்பாஓட்டில்வைத்துசுருக்குத்தாக்க வேகமதுதானடங்கிக்கட்டிப்போகும், வில்லப்பாதனக்குநேரொன்றைப்போல வெகுவேதைகணவேதைகலிதமாகும், அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்மனதடங்கிநில்லு அன்பாகக்குருபதத்திலருள்காணெக்கே. ௭௭

நோக்குவதுபூரணத்தால்நோக்கவேணும் நண்மையுடன்மனதடங்கிநிலைக்கவேணும், வாக்குமனதொன்றாகநிற்கவேணும் வஞ்சமனைக்கடகற்றிமனதுபூண்டு, ஆக்கைநிலைதனையறிந்துகுருவைக்காரு ஆனந்தமதியமுதமன்பாய்க்கொள்ளு, நாக்குநுனிபதிவுமிகநன்றாய்ப்பாரு நாதாந்தப்பேரொளியைக்காருகாணே. ௭௮

யோகமுறைகூறுதல்.

காரப்பாமயேந்திரமாங்கிரியிற்சென்று கருணையுள்ளபூரணத்தில்கருத்தைவைத்து, பாரப்பாசக்கரத்தில்நின்றுகொண்டு பாலகனேநந்திகண்டால்வாதங்காணும், வீரப்பாசொல்லுகிறவார்த்தையினாலென்ன விருதாவில்சுடுகாட்டுப்பிணமாய்ப்போவார், சேரப்பாமூலத்தைதொளிகரணமட்டுஞ் சேர்த்துநீசுழிமுனையில்நிறக்கநில்லே. ௭௯

நின்றதினால்மனதொடுக்குக்காற்றுடாது நேர்நின்றுகுருபதத்தைநினைவாய்க்காரு; பண்டுவினைதானகலும்பயமேயில்லைப் பார்க்கையிலே

தாரந்தோணுந்தோணுஞ், சென்றநீயவ்விடத்திற்சென்றுகொண்டு சிவசிவாசித்திஎல்லாந்திரமாயாடு, நன்றானமனதைவிட்டுக்காத்தாயானால் நலமில்லாச்சுழுத்தியுள்ளேயழுத்தாந்தானே ௮௰

தானென்றவாசியினால்குருவைக்கரு தன்மைவிட்டுஇருந்ததினுலொன்றுமில்லை, ஊனான ஊனறிந்துவுண்ணவேணும் உண்மையுள்ளசத்திசிவங்காணவேணும், தேனானஅமுதமதுகொள்ளவேணுந் தெளிந்தங்கேயோகமுடனிருக்கவேணுங், கோனானகுருஞானந்தெளிந்துமைந்தா கூர்மையுடன்சுழிமுனையைக்கூர்ந்துபாரே. ௮௧

பாரானமண்ணாசைதள்ளினாலும் பண்பானதீனியுடனாசையாலும், போனபெண்ணாசைதள்ளினாலும் பிலத்தகொருதிரோதைபின்கூற்றினாலும், கூறானமண்ணாசைக்கொடுமையாலும் கூற்றானகாமத்தின்கொடுமையாலுந், தேறுமலிந்தாசைக்கொண்டபேர்கள் சிவசிவாசிவகலைத்திறங்காணாரே. ௮௨

சிவகலைதனையறிந்தால்பாடிவிக்குஞ் சிவசிவாவரிசையுடனுண்மைப பண்ணுஞ்,சிவகலைதானறிந்துஎட்டுநாலுஞ் சிவசிவாபுறப்பட்டுநாலும்பாழாய், சிவகலைமதிபோலேசிரணித்து செகத்திலேமானிடர்கள்மாண்டாரையா, சிவகலையானதுவேமூலமூலஞ் செம்மையுள்ளகதிரானவன்னிதானே. ௮௩

தானென்றபாதத்தினுடஅடிதானென்பார் தன்மையுடன்அகாரமுதல்சோடசமாய்நிற்கும், வானென்றநாகமதுகண்டதநிற்காணு மகத்தானவாயுவுக்குவுகந்தவீடு, ஆனென்றபஞ்சகர்த்தாவிருக்கும்வீடு வுற்பனமாஞ்சத்திசிவமொடுங்கும்வீடு,தேனென்றமதியமுதஞ்சொலிக்கும்வீடு சிவசிவாசிவகலையிருந்தவீடே. ௮௪

கொள்ளும்பொருள்.

வீடறிந்துமந்திரத்தைநிறுத்தவேணும் வீட்டிலுள்ளபேர்களையும் விரும்பவேணும்,நாடறிந்துநல்லபதங்காணவேணு நன்மையுள்ளசத்திசிவபூசைவேணும், கூடிருந்துகுருபாதங்காணவேணுங் குருடனைப்போலிருந்தாக்கால்குணமோமைந்தா,தேடறிந்தாற்சற்குருவைத்தேடவேணுஞ் செகசாலமாய்கையெல்லாந்தள்ளுதள்ளே. ௮௫

தள்ளும்பொருள்.

தள்ளுவதுஆரையென்றால்குணமில்லாரை சற்குருவையறியாதசமயத்தோரை, கள்ளுஅபின்சாராயங்கொண்டபேரைக் கஞ்சாவுமீனிறைச்சிகலந்தபேரை, உள்ளுணர்ந்துபாராதஉலுத்தமாண்பர் உத்தமரைத்துஷணித்தவுருட்டுமாண்பர், நல்லுணர்வுஇல்லாதஅசடர்மெத்த நாட்டிலேயவர்களைநீயறிந்துதள்ளே. ௮௬

ஆகாசஜெயநீருப்பு.

அறிந்துகொண்டுஇந்தாலேசவியைக்கட்டு அந்தாவிபூரணத்திலனுவாய்ப்போகு,முறிந்தாவிபூரணத்தில்பட்டபோதே முக்கியமுள்ளஜலமாகஜெயநீராகு, செறிந்தகொருசெயநீரைப்பிங்கான்தன்னில சேரவிட்டுரே

விழுகத்தில்வைத்தால்,பொறிந்தவொருபொறிபோலேயுப்பாய்நிற்கும்பு ௮௭
துமையுள்ளவுப்பதனைப்பதனம்பண்ணே.
பதமானவுப்பெடுத்துக்கொண்டால்மைந்தா பக்குவமாயநுகலைவபு
ங்கழன்றுபோகும், சதமானபூரணந்தைதயப்பால்பாரு தருவானகற்பகம்
போல்கற்பமாகும், அதமானவியாதியெல்லாமதமாய்ப்போகும் ஆனந்த
மயமான அரூபமாகும், மதியானமாய்கையெல்லாமற்றுப்போகு மந்திரப ௮௮
ஞ்சாட்சரத்தைமருவிப்பாரே.

பஞ்சாட்சரமகிமை.

மருவிநின்றஜனங்களுக்குமஞ்சபூதம் வாசானதேவதைக்குமஞ்சபூ
தம், தருவானயோனியெல்லாமஞ்சபூதந் தாக்கான அண்டமெல்லாமைந்
துபூதம்,குருவானசதாசிவத்துக்கைந்துபூதங் கூறான அஞ்செழுத்தாலெ
ல்லாமச்சு, துருவமுடன்வெட்டிநீறுசாற்றி துன்பவினைநீராமல்லூடி ௮௯
கொண்டாரே.

முப்பூவின்பெயர்.

துடிகொண்டமுப்பூவின்விபரங்கேளு சோதியுப்புஆதிதனைச்சொ
ல்லக்கேளு, முடிகொண்டவழலையென்றுங்கல்லுப்பென்று முனையானசு
ழினையென்றும்வண்ணானென்றும்,படியானபடிகமென்றுங்குடுகுடானி
ப் பங்கயத்தின்பூவென்றும்பாருப்பென்றும்,வடிவானஆகாசபுஷ்பியென் ௯௰
று மகத்தானமவுனமென்றும்வயங்கும்பேரே.
பேர்கொண்டவடிவானவிந்துவென்றும் பிலத்தநீருப்பென்றும்வா
ரிதிதானென்றும்,கார்கொண்டமேகமென்றுங்கங்கையென்றுங் கருவான
ஆதிநீருப்பதென்றும், சீர்கொண்டவெண்சாரைசாரமென்றுஞ் சிவமான்
னுங்கருவெப்பின்சாரமென்று, பூர்கொண்டசயிலமென்றுஞ்சேவநீரென் ௯௧
று முத்தயனேதிராவகந்திஇவண்மைதானே.
உண்மையுள்ள அடியென்றுஞ்சத்தியென்று மூவானவுவரென்று
ஞ்சருகதென்றுங்,கன்மையுள்ளபூமியுடனாதமென்றுஞ் சங்கையுள்ளபிரு
திவியின்காரமென்றும்,புன்மையுள்ளபூரமென்றும்புழுகதென்றும் பொ
ல்லாதவிஷமியென்றும்போதமென்றும், பண்புள்ளசில்லென்றுங்களியுப் ௯௨
பென்றும் பாங்கானபூரணத்திஉப்பின்பேரே.

முப்பூமகிமை.

உப்பானமுப்பூவின்விபரஞ்சொன்னேன் உகமையில்லாமுப்பூமூ
ன்றுமுப்பூ, அப்பாகேள்முப்பூவும்பிர்மாவிஷ்ணு அரகாருத்திரனுமாகி
நின்றார், தப்பாதமுப்பூவையாவர்காண்பார் தலைமையுள்ளபெரியோர்கள
றிவாபாரு, முப்பானமுப்பூவுமாதியிலேகுருவாய் முடிந்திருக்குதென்று ௯௩
றியார்மூடர்தானே.
தானென்றமூடர்கள்தானுப்பெடுக்கவென்று தவமானமுப்பூவைப்
பேதனமேசெய்வார், ஊனென்றமுப்பூவையறியார்மூடர் வைகிநீர்தனி
லகரைத்தாவியில்வைப்பார், தேனென்றபூரணந்தானமயங்கிப்போகும்

சிவசிவா காமமெல்லாஞ்செத்தேபோகு, மானென்றபூப்பார்த்தால்மயங்கிப்போவான் மனமடங்குப்பூசையார்முடிப்பார்சொல்லே. ௯௪

சொல்லானமுப்பூசையுலகத்தோர்கள் தொழுதுமேயதின்விபரந்துலங்கமாட்டார், அல்லதைச்செய்துவைத்து அலைந்துபோவார் அமுதமென்றபக்குவத்தையார்தான்காண்பார், கல்லல்செயும்பாவிகள்தான்மெய்வேறுப்பு கலந்தெடுக்கவேணுமென்றுசமூதைமாண்பார், குல்லல்செய்து குழம்பிமிகச்செத்தேபோனார் குலமானவுப்பினுடசெயல்காணாரே ௯௫

செயலறியாப்பாவிகளைச்சேர்க்கவேண்டாஞ் செய்வினைகள்தீராதகழுதைமாண்பார், மயலானசகலைப்பிடித்துவாதமார்க்க மகத்தானபூரணத்தையல்லல்செய்வான், தயவானசல்லுப்பைநொறுக்கிக்கொண்டு தானைத்தாப்புடப்போட்டுத்தயங்கிப்போவான், தயவானயவர்கடாமெத்தவுண்டு தொல்லுலகிலிருந்தலைந்திடாதே. ௯௬

நூற்பெருமை.

இந்நூல்தானாயிரத்திருநூறுக்குள் ஏகமயமானகருவைச்சொன்னேன், தன்மையுடனிந்நூலைப்பதனம்பண்ணு சாயுச்சியபதவியடா இந்தநூல்தான், உண்மையுடனேயெடுத்துஒடுக்கந்தன்னில் உண்மையுடன் மவுனந்தானுகர்ந்துபாரு, நன்மையுடன்மனதுசந்துபார்த்தாயானால் நல்லபதமுண்டாகும்நாடிப்பாரே. ௯௭

நாட்டமில்லாமூடருடன்சொல்லவேண்டாம் நல்லகுணமில்லாரைநாடவேண்டாம், கூட்டமிட்டுக்கல்லவிடுங்குறும்பர்மெத்தக் கூத்தாடிச்சிலம்பதுபோல்குறும்புசெய்வார், வாட்டமிலாக்கருணைபெறுந்தேவிவாலை மகத்தானபூரணத்தின்மகிமைதன்னை, தேட்டமில்லாவம்பரிடஞ்சொலவேண்டாஞ் சேர்ந்தாக்கால்பூரணத்தின்செயல்காணாதே. ௯௮

காணாதபூரணத்தின்கருவினாலேகருணையுள்ளகயிலாசமேருதன்னை கோணாதேநின்றநிலைகுறித்துக்கொண்டு குணமாகரேசகபூரகமும் பண்ணி, வாணைகும்பகத்தில்மனதுபூண்டால் மகத்தானசிவயோகமாகுமாகுந், தேனானமதியமுதச்செயல்தன்னாலே சிவசிவா சிவயோகத்திறந்தான்பாரே. ௯௯

பஞ்சபூதமெழுகு.

பாருணபிருதிவியுமப்புங்கூட்டி பங்கயத்தின்மேலேறிப்பதிவுமாகித், தேறுகத்தேய்வுடனேவாய்வுமொண்டுஞ்சேர்ந்தாக்காலைந்துருவுமொன்றாய்ப்போச்சு, கூறுகஐந்துருவுமொன்றாய்நின்றால் குருவானபோதமடா ஆர்தான்காண்பார், மாறுதமனமுடையசித்தர்க்கெல்லாம் வகையாகஐந்துருவுமனைந்தும்பாரே. ௱

வணக்கமுள்ளஐந்துருவுமைந்தேயுப்பு வரிசையுடனிதையரித்துகலைத்திட்டு, இணக்கமுடனாக்கையிலேமெழுகாய்ப்போகும்நன்னசொல்லேவாமிமெழுகினியல்புதன்னை, மனக்கமுடன்மெழுகெடுத்துப்பதனம்

பண்ணி மார்க்கமுடனிம்மெழுகைவைத்துப்போற்றி, தனக்குமிதுவிடை த்தபொருளென்றுமேயுஞ்சதாகாலம்அம்மெழுகைப்பூசைபண்ணே. ௱௧

பூசையதுசெய்ததினால்பலிக்குஞ்சித்தி பூரணத்தை நமக்குத்தினாலிலா ன்றாபில்லை, நேசமுடன்பூரணமேதெய்வமென்று நிலைக்குமனதுறியி லேகிறுத்தவேனும், ஆசையென்னபூரணத்தினாசையாசை அதைவிட்டா ல்வேறொருஆசையுண்டு, பாசமதைத்தானகற்றியறிவில்சேர்ந்து பர வெளியில்நின்றதினால்பாலனுமே. ௱௨

பாலனாய்ப்பதினாறுவயதுமாவாய் பராபரைத்தாய்பூரணத்தால்பலி க்குஞ்சித்திக், காலனென்றகாலனைவென்றிடப்போவான் காலனென்றுசொ ன்னதுதான்பாசம்பாசம், அலமுண்டசிவனுநம்விடைத்தையுண்டார் அவ் விடத்தான்பராபரத்தினருளேயாகும், சிவமுடனுமென்றவிடத்தான் போதகு சிவசிவாபூரணத்தின்செயலைப்பாரே. ௱௩

செந்தகமெழுகு.

பாரப்பாமுப்பூவுமொன்றாய்ச்சேர்த்து பரையின்றநாதமடா செந்தி ரசம்வீரஞ், சேரப்பாகல்வத்திலாட்டினாக்கால் சிவசிவாமெழுகதுபோல் சேர்ந்துநிற்கும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்கெந்திப்போக்கு அறிந்தவர்கள்சதா சிவத்தையறிவாரப்பா, சேரப்பாநின்றநிலைதவிராமற்றான் நேசமுடனிம் மெழுகைப்பதனம்பண்ணே. ௱௪

பண்ணப்பாபூசையினால்பலிக்குஞ்சித்திபாசமதைத்தானறுத்துநே சம்வைத்து, உண்ணப்பாபராபரமேசெயல்தானென்று வுற்றுமெள்ளஆ றுதலுமேசென்று, விண்ணப்பாதிண்டாதேசடைப்போற்று வேதாந்த பூரணத்தில்விருப்பிதில்லு, கண்ணப்பாசுழிமுனையில்கருத்தாயூனு கருவா னபண்ணிக்கொண்டுமேடாக்குந்தானே. ௱௫

தாளகமெழுகு.

காரென்றசற்குருவாமுப்பூவோடே தன்மையென்றதாளகமுப்பவி சம்பூரம், சேதனென்றசமுடனேகல்வத்திட்டு திடமாகநாறுதாபமாட்டி, சேரென்றமெழுகாகும்பாவேறு குருவானமெழுகதனைப்பதனப்ப ண்ணு, காரென்றஆணவத்தைப்போக்கிக்கொண்டு நன்மையுடனிம்மெ ழுகைப்பூசைபண்ணே. ௱௬

பூசையப்பாதினந்தோறும்பூசைபண்ணு புத்தியுடனுனக்காக இ த்ததால், நேசமுடனுயிர்த்துயிருமானது நிலைதனடா கருவென்மடி இ வேலாப்பா, பாசமதைத்தானறுத்துப்பதியிலானிப் பாச்சடாமெழுகையுநீ கைலோகத்தில், மாசியதுதானறுத்துப்பமுப்பார்மேற் மதத்தாலசிவத் தாய்மகிழ்ந்துகானும். ௱௭

மகிழ்ந்துதொருசிவசகோணையக்கண்டேயு மகிமாசேயுத்தியுனமன ம்வேறுகும், நெகிழ்ந்தமனமிருக்குமடா வெருகாள்செல்லும் தேராணபூர ணத்தைக்கென்றிகாக்குமுருக்தொருசிவபோகப்பண்பில்லினு பராப

ரமேகெதியெனவேபணிந்துபோற்று, தகுந்தமனமுறுதியுடன்வலுத்து
ப்போகும் தன்மையுள்ளபராபரத்தைத்தாக்கிப்பாரே. ௱௮

லிங்கசெமெழுகு.

பாசப்பாமுப்பூவும்லிங்கஞ்சேர்த்து பஞ்சுடையவிசமுடன்புழுகுபூ சம்,சேசப்பாகலவத்திலென்றாய்சேர்த்து திரமாகஅரைக்கையிலேமெழு காய்ப்போகும், விரப்பாசெய்யாமல்மெழுகுதன்னில் விஷமில்லாசமதி லேதாவிலொன்று, காரப்பாகலவத்திலிட்டுநன்றாய் கருவிட்டுஅரைக்கை யிலேசேர்ந்துபோமே. ௱௯

சேர்ந்தலிங்கசெமெழுகுதன்னை திரமானசிமிழ்தனிலேயடைக் கம்பண்ணு, கூர்ந்துமெள்ளக்குருபதத்தைக்கொண்டுபண்ணி கூர்மையு ள்ளமெழுகதிலேகுன்றிவாங்கி, சேர்ந்துகொண்டுஇம்மெழுகைக்கொண் டாயானால் திலைக்குந்தடாசடலமென்றுகூடுதாலும், தேர்ந்துஇக்குமெழுக திலேமண்டலமேகொண்டால் சிவசிவாசவுனமென்றசித்துதானே. ௱௰

ஆனைக்கல்சத்துமெழுகு.

சித்தானசித்திலொருவிபரஞ்சொல்வேன் திரமானஆனைக்கல்சத்து வாங்கி,முத்தானபூரணத்தையதிலேசேர்த்து மூர்க்கமுள்ளரசமுடனேபூ ரங்கெந்தி, கர்த்தாவைத்தாண்டதொழுதுரசவியில்வைக்கக் கருணையுடனறு மதுவொன்றாய்ச்சேர்ந்து; வற்றுதமெழுகதுபோலிருக்கும்பாரு வானாக இம்மெழுகைப்பதனம்பண்ணே. ௱௰௧

பதனமுடனிம்மெழுகில்குன்றியுண்டு பகருமல்மூலமதில்நின்று போனால்,வினையெல்லாமோடிவிடும்பாதக்குங்காயமேன்மையுள்ளதும்போ லேவிளங்குந்தேகம்,மதனன்போல்வடிவாகும்பிலமுண்டாகு மகத்தான அஷ்டசித்துக்கைக்குள்ளாகும், அதமானகருவிசன்தான்மெத்தவுண்டு அ சடரிடஞ்சொல்லாதேயறிவைப்பாரே. ௱௰௨

அறிவானபூரணமேதெய்வமென்பர் அருமையுள்ளபூரணத்தை யார்தான்காண்பார், குறியானகுறியறிந்தபெரியோர்காண்பார் குண்டலி யைச்சத்தியென்றுங்கூறுங்கூறார், நெறியானசிவயோகமார்க்கமெல்லா நேர்மையுடனறிகிறாய்பூரணத்தின்கூறு, பரியானதேசிகனடாஅகாரபூட ம் பதேசிகனையறிந்துபணிகுவாயே. ௱௰௩

அபக்குவர்களிவரெனல்.

வாய்திறந்துபேசாதமடையர்மெத்தவாவறிந்துசொலகுருடர்மெ த்த,காயறிந்துஇணைக்காதகழுதைமாண்பர் தலைவனையுமறியாதசண்டிமா ண்பர், காயறிந்துகனியறிந்துகொள்ளாமாண்பர் காசினியில்மெத்தவுண் டுகருத்தில்லார்கள்,தியறிந்துஅனைமூட்டத்தெரியாமாண்பர் சிவனேடத் தனையறியாதிருடர்தானே. ௱௰௪

யறியாமூடர் தன்மையென்றமனமொடுங்
சாமென்றதத்துவத்தையறியாமூடர் குருடாவர் கும்பியிலேயுங்காணார்,கோமென்றகுருபதத்தின்குறியுங்காணார்

காயாசங்குறடுமிட்டு, நானென்றஆணவத்தைமெத்தப்பேசி நலமில்லா அஞ்செழுத்தையுபதேசித்து, வீணென்றவீண்மதங்கள்மெத்தப்பேசும் வெள்ளாட்டிப்பயல்களுடன்சேராதையா. ௱௰௫

சேராதகுருவழிக்குக்கள்ளமாண்டர் செத்தபிணம்போல்திரிவார்சிவ சிவயென்று, கூழுக்குப்பொருளையெல்லாங்க கூவென்பார் கூறிக்கொண்டோர்த குருடர்மட்டை, ஆறாறுதத்துவத்தின்செயலைக்காணார் அகண்டபரிபூரண த்தினாலிவைக்கண்டு, தேறுதசித்தர்கள்தான்கோடியுண்டு சிவசிவாதேறி னபேர்கோடிக்கொன்றே. ௱௰௬

ஒன்றானமுப்பூவில்சாரஞ்சேர்க்க ஒருமையுள்ளசாரீரந்தானப்பா, பன்றானசேதியிதுகாரசாரம் பருவமறிந்தலகமதில்பசரமாட்டார், நன்று னபுலத்தியனேயுனக்குச்சொன்னேன் நலமறியாக்காயமதைச்சாரமென் பார், உண்டானசோதியடா ஆதியந்தம் உரிமையுள்ளபூரணமென்றுகந்த தில்லை. ௱௰௭

இல்லென்றுமுன்சொன்னசாரீரில் இசமானவீரமுடன்பூரஞ்சேரு சொல்லென்றுபொங்கியது அமரும்பாரு கொடிதானதீசப்பாகூறப்போ மோ, சொல்லென்றஅக்கினைச்சுப்பிரண்ணில் சுருக்காகஅடைத்ததீபதனை ப்பண்ணி, வல்லமைகள்பேசாமல்மனதடக்கி மகத்தானசெயநீர்க்கொழு வைப்பாரே. ௱௰௮

லிங்கக்களங்கு.

பாரப்பாலிங்கமொருகட்டிவாங்கி பருவமுடன்செயநீரைச்சுருக்கு த்தாக்கு, வீரப்பாகட்டியது அடங்கிப்போகும் விசையானமுப்பூவில்செ யநீர்விட்டு, காரப்பாகலவத்திலாட்டிநக்கால் கருணையுள்ளமெழுகாகும்லி ங்கத்தப்பி, சீப்பாமண்சீலையேழுஞ்செய்து சிவசிவாகாடைதனில்தனி போலாமே. ௱௰௯

ஆமப்பாலிங்கமணிதனையெடுத்து ஆதியென்றதங்கமதில்நாலுக்கொ ன்று, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்கொடுத்தாயானால் நன்மையுள்ளலிங்கதங்க மொன்றாய்ச்சேர்ந்து, தாமப்பாலிங்கமென்றகளங்குதாகும் தயவானகளங் கமதையுடைத்துக்கொண்டு, வாமப்பாதணியதிக்குகொண்டுமைந்தா மக த்தானமதிதனிலேவைத்துக்கொண்டே. ௱௨௰

ஒன்றானகளங்கமதைவெள்ளிக்கிந்தா லுத்தமனேவயதுபதினைந்தா கு, நன்றானவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானால் நன்மையுடனைம்பதினாறாய்ப் பாரதையா, கன்றானகுடவணிலேயீந்தாயானால்கருவானஏழாயுங்காணு ங்காணும், அண்டர்பிரான்தொண்டனானஅருளைப்பெற்று ஆகாசிய யோகஅருளைப்பாரே. ௱௨௧

நாகக்கட்டு.

பாரப்பாமுன்சொன்னசாரீரில் பக்குவமாய்நாகமதையுருக்கிச்சாய் த்தால், காரப்பாஐந்துமுறைசாய்த்தாயானால் கன்மமுள்ளகுடிலமேலங்க முந்துபோகும், சீரப்பா அடங்கியதுமணிபோலாகும் சிவசிவாநாகமணி

யென்னசொல்வேன், ஆரப்பா அறிவார்கள்நாகப்போக்கு ஆதியந்தப்பொ
ருளதினாலடங்கிப்போச்சே. ௱௨௨

அடங்கினதோர்நாகமதையெடுத்துக்கொண்டு அப்பனேதங்கமதி
லிடைக்கிடைதான்சேர்த்து, தடங்கலில்லாமணியெடுத்துவுடைத்துமை
ந்தாதுயவாகவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானால், முடங்கலில்லா ஆறெழுவயதே
யாகு மூடருக்குஇக்கருவைச்சொல்லாதையா, திடங்கனிந்த அமுதமுண்
டுகுருவைக்காரு தெசநிட்டைசபதிதனிலேசேர்ந்துநில்லே. ௱௨௩

நில்லென்றுசொல்வதுநானெங்கேயென்றால் நிருமலமாங்குருபதத்
தேநேர்ந்துநில்லு, தள்ளென்றுசொல்லதுதானேதையென்றால் தன்மையில்
லாவண்டமாநீதள்ளுதள்ளு, கொல்லென்றுசொல்லதுதானேதையென்றால்
குருவைநினைந்துருநாககுறும்பர்தன்மேல், செல்லென்றுமன்மதனைக்கொ
ல்லவேண்டாம் சிவசிவாகுருவருளைத்தினமும்போற்றே. ௱௨௪

துரிசுசுன்னம்.

போற்றுவதுபூரணத்தைப்போற்றிக்கொண்டு புதுமையுள்ளதுரிசி
னுடசுன்னஞ்சொல்வேன், மாற்றுவதுவழலையுடனிணங்கக்கூட்டி மாறு
மலிடைக்கிடைதான்துரிசிகூட்டி, நாட்டிகமாய்கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு
சமரசமாய்முன்னீராவிட்டுஆட்டி, வாட்டுடுவாய்பில்லைதனைரவிமுகத்தில்
மைந்தனேநன்றாகவுலரப்போடே. ௱௨௫

உலர்ந்தபில்லைதனக்குமேல்சீலைசெய்து உண்மையுடன்காயவைத்து
குருவைப்போற்றி, அலர்ந்தஎருக்களையெடுத்துபுடத்தைப்போடு அரகரா
புடமாறியெடுத்துப்பாரு, மலர்ந்ததொருபூப்போலேசீறிநிற்கு மகத்தா
னசுன்னமடாஎன்னசொல்வேன், தளர்ந்தலோருசகந்தனைப்பழியாய்க்
கொல்லும் தன்மையுள்ளசின்னமதைப்பதனம்பண்ணே. ௱௨௬

ரசமணி.

பண்ணியதோர்சுன்னத்தின்மார்க்கந்தேறு பாலகனேரசமதனைச்சு
த்திபண்ணி, கிண்ணியென்றதார்பரக்கிண்ணிதன்னில கிருபையுள்ளரச
மதனை அதனில்வார்த்து, நன்னயமாய்ச்விதனிலேரசத்தைவைத்து நன்று
னசுன்னமதைமேலேதூவி. கன்னிமயேஸ்பரிதனக்குப்பூசைபண்ணி தை
யாமேமத்திக்கதிரநேந்தானே. ௱௨௭

இரமானரசமதனையெடுத்துமைந்தா சிவசிவாவுண்டைபோல்திரட்
டிக்கொண்டு, உரமானமுப்பூவில்முன்னீர்விட்டு வுத்தமனேகுப்பிமணித
னக்குப்பூசி, நிறமானரவிமுகத்திலுலர்த்திமைந்தா நிச்சயமாய்விளக்கொ
ளிபில்வாட்டினக்கால், பரமானபரமகுருஅருளினாலே பக்குவமாயிருகிய
துமணியோலாமே. ௱௨௮

ஆமப்பாயிம்மணிக்குச்சாரணைகள்தீர்ந்து அருள்பெருகுஞ்சிமிழ்த
னிலேயடக்கம்பண்ணி, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்நாவிலிட்டு நன்மையுள்
ளஅமுதாறுகொண்டாயானால், தாமப்பாவுனதுருவம்நிர்மலமாய்க்காணு

ஞ்சத்திநாளைந்தவெளிகாணேதோன்றும், காமப்பாகொண்டதொருநிறத்
தால்மைந்தா கயிலாசமேறுதன்னைக்காணலாமே. ௱௨௯

வழலைநாதமுப்பூச்சுண்ணம்.

காணப்பாஇன்னமொருமுப்பூச்சொல்வேன் சுருவானவழலையுடநா
தக்கூட்டி, பேணப்பாஇத்திடைக்குப்பூரஞ்சேர்த்து பெருமையுள்ளகல்வ
த்திலிட்டுமைந்தா, தேனப்பாமுன்சொன்னசெயநீர்விட்டு திசமாகஅரை
த்தகப்பிலேகாமேமயி, கோணப்பாதன்னருளால்சுண்ணமாகி கொடுமையுள்
ளசுண்ணமதாய்நிற்குந்தானே. ௱௩௰

அரிதாரக்கட்டு.

தானென்றசுண்ணமதையெடுத்துக்கொண்டு தாமென்றஅரிதாரக்
கட்டிக்கப்பா, வாவென்றசெயநீராலரைத்துமைந்தா பகுத்தானதாரத்த
க்கன்கிழுட்டி, பாவென்றவிழுகத்திலுலர்த்திமைந்தா பக்குவமாய்மண்சீ
லையேழுஞ்செய்து, தேவென்றபூரணத்தைமனதில்வைத்து சிவசிவாகா
டையென்றபுடத்தைப்போடே. ௱௩௧

போட்டபுடந்தனையெடுத்துப்பார்த்தாயானால் புதுமையுள்ளதாரமது
கட்டிப்போகும், தாட்டிகமாய்கட்டியதோர்தாரந்தன்னை தயவானசெம்பு
வெள்ளிக்கித்தாயானால், நாட்டமுடனீராறுவயதுபெண்தான் நாயகிபோ
ஆனதுமுன்னேநாடிநிற்பாள், தேட்டமுடனவள்பதத்தைப்பூசைபண்
ணு தெவிட்டாதேபூரணத்தைத்தினமுநோக்கே. ௱௩௨

நோக்குவதுபூரணத்தைநோக்கவேணும் நுண்மையுள்ளலட்சணத்
தைப்பார்க்கவேணும், தாக்குவதுஒருநிமைக்குளிருளையெல்லாந் தட்டூறி
க்குப்போகவேதாக்கவேணு, மாக்கமுடனிம்முறைகள்பார்க்கவேணும் ம
ந்திரயந்த்ராட்சரத்தில்நிற்கவேணும், ஆர்க்குமிந்தமுறைகளைச்சொன்னா
யானால் அப்பனேயுனதுசிரம்வெடித்துப்போமே. ௱௩௩

போமப்பாசகலசித்துப்பொச்சுப்போகும் பொல்லாதசண்டாளர்க்
கீந்தாயானால், நாமப்பாசொல்லுகிறேனிந்தசாபம் நம்மாலேதீர்ப்பதற்கு
முடியாதையா, ஆமப்பாசொல்லிவிட்டோமிந்தநூலை அடக்கமப்பாவெகு
டகனமடக்கம்பண்ணு, தாமப்பாஅடக்கம்விட்டுவெகுளியானால் தன்னுவ
டலைக்காணாமல்தயங்குவாயே. ௱௩௪

நாகசத்ரடு.

தயங்காமலின்னமொருவிபாங்கேளு தயவானநாகசஞ்சரியாய்ச்
சேர்ந்து, மயங்காமலைமுடியுந்திரிபூரமகத்தானவீரமுடன்சினங்கூட்
டி, தியங்காமல்கலைத்திலாட்டிமைந்தா தேவியென்னுமால்தேவிக்கண்டிபு
ட, நயக்காணுமென்றுமேண்சீலைசெய்து நன்றுகாவிமுகத்தில்காயவை
யே. ௱௩௫

வையப்பாவிமுகத்தில்நன்றாய்க்காய்ந்தால் மயங்காமல்புடம்போட
மைந்தாகேளு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்நன்றாய்க்கேளு மேன்மையுள்
ளபவிபோலேகட்டிநிற்கும், ஐயப்பாவுதவுவதுபோலேமேசர்க்காள் கணமா

னாவிமதியிலிந்தாயானால், பொய்யப்பா சொல்லவில்லைப்பத்துமாற்றுபொ
ன்போலேயிருக்குமடாபுசழ்ந்ததானே. ௱௯௬

காணப்பா உப்புடனே புளியுஞ்சேர்த்து சரிப்பான குடவினைத்தான்
தகடாய்த்தட்டி, வீணப்பா சொல்லவில்லைதகடுதன்னில் விசையான அரை
மருந்தைவிளவிக்கொண்டு, பேணப்பா புடம்போடச்செய்யாய்ப்போகும்
பிலத்ததொருசெய்யதனை உருக்கிக்கொண்டு, ஆணப்பா கட்டினதோர்தார
ந்தன்னை உகந்துநீகொடுக்கின்றவரிசைகேளே. ௱௯௭

கேளப்பா வுருகினதோர்குடவன்தன்னில் கிருபையுடன்வெள்ளிய
திலேர்த்துக்கொண்டு, கேளப்பா வாரமவிண்டுஞ்சேர்த்து குள்ளென்றவு
ருக்கையிலேயமைந்தா கேளு, வாளப்பா கட்டினதோர்தாரந்தன்னை வரிசையு
டன்கொடுக்கையிலே வாங்கிக்கொள்ளு, தேளப்பா கொட்டினதோவிதை
ந்தான்சென்று சிவசிவா பழுப்பேறித்தங்கமாச்சே. ௱௯௮

சினையாதிமுப்பூச்சுண்ணம்.

ஆச்சப்பா இன்னமொருமுப்பூசொல்வேன் அரகரா ஆதிஉப்புச்சிகை
தான்கேளு, காச்சப்பா காசினதோர்கம்பிஉப்புங் கருவானசினையுடன்மூ
ன்றுங்கேளு, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லையிடைசரியாக்கொண்டு பெருமை
யுள்ளசாரீர்விட்டே ஆட்டி, மாச்சலென்றுநினையாமல்கலவத்தாட்டி மக்க
ளேயுருட்டியதைவட்டுபண்ணே. ௱௯௯

பண்ணியதோர்வட்டதனைவிழசத்தில்வைமைந்தா பாங்காசக்கனிந்தி
டவே காய்ந்ததானால், புண்ணியனேமண்சிலைசெய்துக்கொண்டு புத்தியுட
ன்புடம்போடுசுண்ணமாகும், கண்ணிமயேஸ்வரிதனக்குப்பூசைசெய்துகரு
வானசுண்ணமதில்கழஞ்சிவாங்கி, கன்னிமையாய்தாரத்துக்கங்கிபூட்டி தி
யவானசாரீர்தன்னால்தானே. ௨௱

தானென்றகவசமதைநன்றாய்ச்செய்து தன்மையுடன்மண்சிலைசே
மூஞ்செய்து கோவென்றகருபதத்தைத்தோண்டிபண்ணி குணமாகவே
ண்டெருவில்புடத்தைப்போடு, மாவென்றஅரிதாரங்கட்டிநல்ல மகத்தான
தன்னிறமாயிறுகிநிற்கும், தானென்றஆணவத்தைப்போக்கிமைந்தா தெய்
வானதாரமதையெடுத்துக்கொள்ளே. ௨௱௧

கொள்ளப்பா கட்டினதோர்தாரந்தன்னைக் கூசாமல்விமதியிலிந்தா
யானால், விள்ளக்கேளாரேழுமாற்றுகாணும் விசையானதாய்சோக்கட
மொற்று, சொல்லக்கேள்புலத்தியனே தகடாய்த்தட்டி சொல்லடங்காப்பு
டந்தனிலேயிறங்குந்தங்கம், செல்லப்பா சிவயோகமார்க்கந்தன்னில் சிவசி
வாமனதறிவால்தினமும்நோக்கே. ௨௱௨

நோக்குவதுபூரணத்தைநோக்கவேணும் நூன்மையுள்ளகுருபதத்
தைநட்பணியவேணும், நாக்குறிசைதனையகற்றிக்கனியேநின்று நன்றான
கன்னைதனைநவமாய்க்கொள்ளு, வாக்குமனதொன்றுமனத்தைக்காரு ம
கத்தானபூசாபூரமும்பண்ணு, தாக்குவதுகும்பகத்தில்நிலைபூட்டி த
ன்மையுடன்யோகமதைத்தாக்கப்பாரே. ௨௱௩

பாரப்பாமூலமதைப்பூசித்தாக்கால் பாரபரத்தின்செயலதனைக்கா ணலாகும், சேரப்பாபிறப்பிறப்புரெண்டுங்காணும் சீடனென்மகத்துவமே தெய்வமென்பார், ஆரப்பாசொன்னாலுமூலகமேயாம் அருளானபூரணத் தையறியாமூடர், கூறப்பாஉலகமெல்லாஞ்செனித்தவாறுங் கூர்மையுள்ள நாதவிந்துரெண்டுந்தானே. ௱௪௪

ரெண்டானபொருளறிந்துபூசித்தோர்கள் நிலைத்தார்கள்கோடான கோடியட்டும், வண்டானதுசென்றுமதுவுண்டாப்போல் மகத்தானபூர ணத்தைமருவிப்பாரு, அண்டர்கோனருள்பெருகிஉலகமீதில் அஷ்டமாசி த்துகளுமாடிநிற்பான், பண்டானபரப்பிரமமாகியேதான் பாருலகில்குரு வாகித்துலங்குவானே. ௱௪௫

நாகசமூப்பூச்சுண்ணம்.

துலக்கமதாயின்னமொருபூப்பூசொல்வேன் சோதியுள்ளபுலத்திய னேசொல்லக்கேளு, வலக்கமதாய்நாகமூடன்ரசத்தைச்சேரு மகத்தான அடிமுடியுங்கூடச்சேரு, பழக்கமதாய்வீரமுடன்புழுகுசேரு பங்கமதா ங்கலவத்திலிட்டுக்கொண்டு, மலர்க்கமலநீரதிலேயரைத்தாயானால் மைந்த னேமெழுகாகும்வட்டுபண்ணே. ௱௪௬

பண்ணியதோர்வட்டதனைக்காயப்போட்டுபக்குவமாய்மண்சீலைசெ ய்துக்கொண்டு,உன்னியதோர்முழமளவுபுடத்தைப்போடு உத்தமனேபு டமாறியெடுத்துப்பாரு,வெண்மையுள்ளசுண்ணமதாய்நிற்கும் வேதா ந்தஅறிஞருங்குருவாய்நிற்கும், புண்ணியனேயிந்தநீறதிகச்சுண்ணம் பூர ணத்தின்செயலதனால்சுண்ணபாச்சே. ௱௪௭

ஆச்சப்பாஇச்சுண்ணந்தாளகத்திலப்பி அடைவாகமண்சீலைமேழும் செய்து, காச்சப்பாரவிமுகத்தினன்றாய்க்காய்ந்தால் கருகாமல்பத்தெரு வில்புடத்தைப்போடு, மூச்சப்பாஓடாமனுருகிநிற்கு மூவுலகுமெச்சும டாஇந்தத்தாளம், தாட்சியொன்றுமில்லையடாவிமதியிற்றூக்கி தயவான பதினாறுமாற்றுப்பொன்னே. ௱௪௮

பொன்னானசெம்புதனில்பத்துக்கொன்று பூட்டினால்வயதெட் டாய்ப்புகழ்ந்துகாணும், உண்ணனமதிதனிலேபத்துக்கொன்று ஊட்டி னால்பத்தரைதான்தப்பாதையா, கண்ணானகுடவனிலேபத்துக்கொன்று காட்டினால்மூளைக்குஅதிகங்காணும்,வண்ணமுள்ளமால்தேவிகூத்துமெ த்த வாக்கடங்காமனடங்காச்சித்துமாமே. ௱௪௯

தாரிசிமூப்பூச்சுண்ணம்.

சித்தானதாரிசிமூப்பூச்சுண்ணஞ்சொல்வேன் சித்தருள்ளபுலத்திய னேசொல்லக்கேளு,பத்தானசவுக்காரஞ்சீனக்கூட்டி பசுமையுள்ளதுருசு துவுமிடையேசேர்த்து,சத்தானஇவைகளுடன்கூடச்சேர்த்து தயவாக வாய்நீரால்கலவத்தாட்டு, முத்தானமெழுகதுபோல்நிற்குமப்பா மோசு மென்றுநினையாமேவட்டுபண்ணே. ௱௫௰

பண்ணியதோர்வட்டதனைக்காயப்போட்டு பக்குவமாய்காய்ந்தபின் புமண்ணுஞ்செய்து, தண்மையுடன்பத்தெருவில்புடத்தைப்போடு தனை

ளாறிவெடுத்துப்பார்சுன்னமாகும், புண்ணியவானுனக்காக்கன்றாய்ச்சூறும் புலத்தியனேயந்நீற்றைப்பதனம்பண்ணு, தண்ணரிலில்லாத்தலைகளிலே போட்டுப்பாரு தயவானவாருதிபோல்செலமுமாச்சே. ௱௬௧

செலமானநற்சலத்தையொன்றில்வாங்கி சிவப்பானதாரகதில்சருக்குத்தாக்கு, அழலானஆறலது அற்றுப்போகும் அதின்பிறகுசன்னமதை தக்கவைசப்பண்ணு, உலகளந்தஅரியினுடதேவிதானு பூண்மையுடன்கெஜகமாயுந்துநிற்பாள், கலைமதுசெய்யாமல்ப்பதியில்தாக்கு கருணையுடன் பதினாறுமாற்றுப்பொன்னும். ௱௬௨

பொன்னானபொன்படைத்தால்பொலிவனேயாகும் பொல்லாதபாவியென்றால்மண்ணாய்ப்போகும், கண்ணானசெயலறிந்தாலெல்லாமுண்டு கருவானகருவறிந்தாலெல்லாங்காணும், விண்ணானபதியறிந்துஅடிபுங்கண்டால் வேணவிதங்கருவாகச்செய்யலாகும். பெண்ணாசைகொண்டவனோடிணங்காதையா பொருளாசைகொண்டவனைச்சினந்துதள்ளே. ()

சினந்துமிகத்தள்ளுவதுயென்னவென்றால் செயலில்லாப்புளியுடனேயெண்ணைத்தள்ளு, உணர்ந்துவருமிறைச்சிக்குஞ்சாவாகா உணர்வழிக்குங்கள்ளுசாராயமாகா, மணக்குமுழுப்பூரணத்தையன்றியொன்று வசியக்கடங்காமதம்பேசுகின்றாயானால், இணங்குவதுபூரணந்தான்கடினமாகும் என்மகனேபுலத்தியனேயிந்நூலே. ௱௬௪

இந்நூலாயிரத்துஇருநூறுக்கும் ஏகாந்தமானகருவதிலேதோற்றும், அந்தமுடனாதியென்றபொருளேதோற்றும் அவையடக்கமென்றதெல்லாமிதிலேதோற்றும், சந்தயங்களென்றதெல்லாமிதிலேதோற்றும் விந்தையுள்ளவிநோதமெல்லாமிதிலேதோற்றும் வேடிக்கைசிமிட்டிகளுமிதிலேதோற்றும், தந்திரங்களென்றதெல்லாமிதிலேதோற்றும் சாயுச்சியபதவிகளுமிதிலேதோற்றும். ௱௬௫

தோற்றாதகருக்களெல்லாமிதிலேதோற்றுந் தூபமுதல்பரிசனமுமிதிலேதோற்றும், ஆத்துமத்தின்கருக்களெல்லாமிதிலேதோற்று மருள்பெருகுபூரணத்தினருமைதோற்றும், பாட்டானபரிபாஷையிதிலேதோற்றும் பக்குவத்தின்செயல்களெல்லாமிதிலேதோற்றும், காட்டாதகருக்களெல்லாமிதிலேதோற்றுங் கபடமிட்டுவெகுளிதனில்நில்லாதையா. ௱௬௬

ஐயனேபுலத்தியனேயுமக்காய்நாமும் அருள்பெருகுமாயிரத்துஇருநூறுக்குள், மெய்யானகருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன் மேட்டியாய்த்திரியாமல்குருவைக்காரு, வையகமெல்லாந்திரிந்துஅலைந்தாலுந்தான் வாய்க்குமோஇக்கருக்கள்வாயாதப்பா, கையானகையினெல்லிக்கனிபோலமைந்தா கருவாகஇந்நூல்பதனம்பண்ணே. ௱௬௭

பதனமப்பாவெகுபதனமிந்நூலைப் பார்க்கவேயொக்கருக்குச்சத்தயானால், விதனமப்பாசொல்லாதேயிதிகாசம் வேண்டாதனுன்னை [illegible] கமாட்டாய், மதனமதாப்பவுனமுடனிருந்து [illegible]

மாசித்துமாடு, இதமான பூரணத்தைத்தினமும்போற்று இன்பமுடனின் ௱௫௮
னமொருமூப்பூச்சொல்வேன்.

வழலைமுப்பூச்சுன்னம்.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனே வழலைதன்னை சுத்தகெண்ணைதன்றனிலே
சுத்திபண்ணி, விள்ளக்கேளுஞ்சுதாஞ்சுத்திபண்ணி வெண்மையென்ன
சொல்வண்டாவுசுணமயில்லை, கல்லானவழலைதனையெடுத்துமைந்தா கருவா
கஇடைசமனாய்வீரம்பூரம், வல்லமையாய்க்கலவைதிலிட்டுமைந்தா வரி ௱௫௯
சையுடன்வெடியுப்புதன்றனாட்டே.

ஆட்டிநன்றாய்பில்லைசெய்துவெட்டிபண்ணி அருள்பெருகுமண்சிலை
யதின்மேல்செய்து, காட்டானவருவதனில்புடத்தைப்போடு கனலாறி
யெடுத்திடவேசுன்னமாகும், தேட்டானதேட்டாகுமிந்தச்சுன்னந் திரு
வானவிரிதிவியுந்தாரந்தன்னில், பூட்டாதகவசமதுநன்றாய்ச்செய்து பொ ௱௬௰
ருந்தவேமண்சிலையேமூஞ்செய்யே.

செய்தபிதாருகவசமதைக்காயப்போட்டு சிவசிவாவெண்டெருவில்
புடத்தைப்போட்டு, ஐயமுள்ளதாமதுகட்டிநல்ல சோதியுள்ளஅரு
ணனைப்போலிருக்குமப்பா, மையவேசட்டியதோர்தாரந்தன்னைப் பாச்ச
டாவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று, ஐயனேபுலத்தியனேசொல்லக்கே ௱௬௧
ளு அன்பாகப்பன்னிரண்டுமாற்றுமாச்சே.

ஆச்சப்பாகுடவனிலேயெட்டுமாற்று அரகராசெப்புதனிலாறுமாற்
று, பேச்சப்பாவெள்ளிசெப்புதன்னிலீந்தால் பிசகாதுஎட்டனாதான்டே
ஷிப்பாரு, நீச்சப்பாவெகுநீச்சுதாரக்கட்டு நேர்மைசொல்லஎன்றலேகூ
டாதையா, காச்சப்பாமூலமென்றநதியில்தன்னைக் கருணைபெறமேல்மூலச் ௱௬௨
சுடரீக்கில்லே.

சவுக்காரப்போக்கு.

நில்லப்பாசவுக்காரஞ்செய்யுமார்க்கம்நிலைபெறவேசொல்லுகிறேன்
மைந்தாகேளு, வல்லதொருகுளக்கரைவாழ்பிண்டத்தானை மகத்தானசிட்
பிபடாகுப்பிடானை விள்ளாமல்விள்ளுகிறேன்பூமிநாதம் விசையானஅடி
மூடியுஞ்சிப்பிப்போக்கு, சொல்லாமல்சொல்லுகிறேன்மாதியர்தஞ் சொல் ௱௬௩
பமுள்ளவஸ்துவைநீவணங்கிப்போற்றே.

வணங்குவதுஎப்படிதானென்றால்மைந்தா மையானமதிவிசிவேணா
ண்விற்சென்று, இணங்குவதால்ருதிரனைப்பணிந்துபோற்றி இன்பமுட
ன்கவசமேசெய்துக்கொண்டு, குணங்களொருபனதாகவயிரவனைப்போ
ற்று குணமானஆள்வள்ளிக்கிழங்குதன்னை, மூணங்காமல்நறுக்கியதை ச
பாண்டத்திட்டு முன்னீராலுப்பிட்டுஅவித்திடாயே. ௱௬௪

அவித்தபிதாருகிழங்கதனைஎடுத்துமைந்தா அழகனைத்தவொல்தனிலே
யிட்டுக்கொண்டு, குவித்ததோரிருப்புலக்கைதன்றாற்குத்தி குமுறவே
ன்றாகயிடித்துமைந்தா, கவித்தியமாய்விளையாபல்பாண்டத்திட்டு தயவ

னாவிபிசங்கூட்டிப்போட்டு,பவித்திரமானையங்கோலத்தயிலம்விட்டு பதனா மாய்க்கிண்டியேயுண்டைசெய்யே. ௱௬௫

செய்யப்பாவுண்டையதுவிளாங்காய்போலே திரமாகவுருட்டையி லேயிருசிப்போகு,மெய்யாப்பாசொல்லுகிறேஞ்சவுக்காரத்தின்றை விரு துபெற்றசித்தர்கள்தான்செய்வாரப்பா, பொய்யப்பாசொன்னதில்லைப்புலி யனுவாய் புகழானபூரணத்தைத்தினமும்நோக்கு, கையப்பாவுதவுவது போலேமக்காள் கருவாகவின்னமொருகாரஞ்சொல்வேன். ௱௬௬

சவுக்காரமிருக்குமிடம்.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனேசவுக்காரந்தான் சுயம்பாகவிருக்குதடா அறியமாட்டார், விள்ளக்கேள்வஸ்துவாய்நின்றுகொண்டு விளக்கொளி போல்நின்றுவிளையாடுதய்யா, வல்லதொருமயேந்திரமலைச்சார்புதன்னில் வளர்ந்துநிற்குஞ்சவுக்காரப்புற்றுமேலே, சல்லாபமானதொருசவுக்கார த்தை தனதாகக்கொண்டுவந்துநொறுக்கிடாயே. ௱௬௭

நொறுக்கியதுபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா நன்னீர்மையாக்காட்டிவி ட்டுமுப்பூவிட்டு, குறுக்கிநன்றாய்வற்றுமட்டுமெரிப்பாயப்பா குழம்பான பருவமதில்தயிலம்வார்த்து, கருகிப்போகாமல்கிண்டிகிண்டி கருகாதப தம்பார்த்துஎடுத்துக்கொண்டு, உருக்கமுடன்குட்டோடேயுருட்டிப்போ டு வுத்தமனேயாரியபின்னிறுகிப்போச்சே. ௱௬௮

போச்சென்றுவிடுகாதேயின்னமொன்று புதுமையுள்ளசவுக்காரஞ் சொல்லக்கேளு,மாச்சலொன்றுமில்லையடாவாதியந்தம் மைந்தனேசமூல முன்னைவசமேசெய்து, பேச்சொன்றுசொல்லாமல்நொறுக்கிக்கொண்டு பெரிதானபாண்டத்திலிட்டுமைந்தா, காச்சுதற்குசுத்தசலம்நிரம்பவிட்டு கசகாமல்கிண்டிவலில்கனாந்துபோமே. ௱௬௯

கனாந்துமிகக்குறுகிநன்றாய்கொதிக்கும்போது கருகாதபதம்பார்த் துக்கிண்டிகிண்டி, கினாந்துமிகக்கடுகுதின்மேலெண்ணெய்நிற்குஞ் சிவசி வாவெண்ணெய்தனைவடித்துக்கொண்டு, குறைந்துநின்றகடுகதனையெடுத் துமைந்தா கூசாமல்சுத்தசலமதனில்வார்த்து, வனாந்துமிகக்கையாலேக ரைத்துமைந்தா வட்டோடுதனிலூற்றிரவியில்வையே. ௱௭௰

வையப்பாரவிமுகத்திலுலர்த்தியின்பு மக்களேபின்பொருகால்சுத்தச லம்விட்டு,கையப்பாவிபிசங்கூட்டிப்போட்டு நன்றாகவடுப்பேற்றித்திரைய மூட்டி,மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பதமாய்க்கிண்டி வெந்துவரும்பதந்த னிலேதயிலம்வார்த்து,செய்யப்பாதிரண்டுவரும்பதத்தைப்பார்த்துசிவசி வாவுருட்டிவெய்த்திரமாய்த்தானே. ௱௭௧

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

தானென்றசவுக்காரமின்னமொன்று தன்மையுள்ளபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு, வானென்றகற்சுன்னம்படிதானொன்று வளமையுள்ளபூ ரணத்தின்சுன்னமொன்று, தேனென்றவிந்துப்புசுன்னமொன்று திருவா னரவிபிசஞ்சுன்னமொன்று,மானென்றஅருநீரில்கரைத்துக்கொண்டு மக த்தானபாண்டத்தில்வாருவாரே. ௱௭௨

அருளானபோதமெல்லாமடங்கும்வீடு ஆயிதிரோதாயிஇருந்தடங்குமீவீடு, இருளானகாமியந்தானிருக்கும்வீடு இச்சையுள்ளமாயமதுஇருந்தவீடு, மருளானபேய்க்கூத்தாடிநின்று மாயமெல்லாங்குடியிருக்குமகத்தாய்வீடு, கருவானகருவிகளும்நிறைந்தவீடு கருவழிந்துநிலைத்துநின்றுகாலன்வீடே. ௱அஎ

வீடறிந்துபதவியுடனிருக்குமாண்பர் வீட்டிலுள்ளபேர்களைத்தான்விரும்பாமாண்பர், காடறிந்துநாடறிந்துகருதாமாண்பர் கருவானபூரணத்தைத்தக்காணுமாண்பர், கூடறிந்துகுடியிருக்கமாட்டாமாண்பர் குருவருளைப்போற்றுகுருநட்டிமாண்பர், பாடறிந்துபயனறிந்துக்கொள்ளாமாண்பர் பாவிகள்தாம்மெத்தவுண்டுபார்த்திடாயே. ௱அஅ

கல்லுப்புக்கட்டு.

பார்த்துமிகப்பூரணத்தைப்பணியவேணும் பணிந்துமிகநில்லாட்டால்பாண்பாய்ந்தானுங், கூற்றுவனுக்கிரையாகப்போவாய்மைந்தா கூறுடனேகூற்றுவன்தானுமென்றுக்கால், நாற்றிசையுந்திரிந்தலைந்துபொருள்கள்தேடும் நன்மையில்லாதிரோதாயிதன்மையப்பா, பூத்தமலர்வாசனைதான்கல்லுப்பாகும் பூமிவளர்பூவதுதானுதமாச்சே. ௱அ௯

ஆச்சப்பாபிருதிவிபிறைத்தாலே அடங்காதகல்லுப்புகட்டிப்போச்சு, மாச்சலதுஇல்லாமல்கட்டிச்சென்று மகிழாமலந்திடைக்குக்காரசாரம், பாச்சுவாய்சினமுடன்றுருக்கூட்டிபதறாமல்வீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து, தாட்டியொன்றுமில்லாமலொன்றாய்ச்சேர்த்து தவிராமல்முன்னிரில்கரைத்துக்கொள்ளே. ௱௯௰

கொள்ளப்பாபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா குருபரனைத்தொழுதிறந்திருப்பிலேற்றி, அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்தீயைமூட்டி அடித்துரில்பதற்றுதிண்டுதிண்டு, வல்லமையாய்கிண்டிவரும்போதிலேதான் வைத்தவிக்குழம்பானபருவந்தன்னில், சொல்லக்கேளோண்டத்தெண்ணெய்விட்டு கருதியுடன்கிண்டிறேல்லிரளும்பாரே. ௱௯௧

பாரப்பாஇரண்டுவரும்பருவந்தன்னில் பதறாமல்விளாங்காய்போலுண்டைசெய்து, போப்பாசவுக்காரமென்றுசொல்லி பிசகாமலுண்டைதனைப்பதனம்பண்ணி, சேப்பாநின்றகொருகுருவைப்போற்றி நிச்சயமாய்சவுக்காரவுண்டைதன்னை, வீரப்பாபோவதற்குகத்திசேரு விசையானகாரமுடன்சாரஞ்சேரே. ௱௯௨

சேர்த்துமிகவயில்வைக்கஜெயநீராகுஞ் சிவசிவாஅங்கீரில்வீரப்பூரம், பார்த்துமிகச்சேர்த்திடவேசெயநீர்காணும் பக்குவமாய்குருநீர்போல்பசுமையாகும், வேற்றுமைகளில்லாதசவுக்காரத்தை வெகுளாமல்செயநீரில்தேய்த்துப்போடு, மாற்றுமடாஎண்ணெயெல்லாம்வழிந்துபோகு மகத்தானகாரமதுசத்தியாச்சே. ௱௯௩

ஆச்சப்பாசத்திசெய்தகாரமொன்று அக்கிடைக்குவிரமொன்றுபூரமொன்று, பேச்சப்பாஒன்றுமில்லைகலவத்தாட்டு பிசகாமலிராதுசாமமா

ட்டு, பாச்சப்பாவிழுகத்தில்வட்டுபண்ணி பக்குவமாய்க்காய்ந்தபின்புமை ண்ணுஞ்செய்து, காச்சப்பாகாட்டெருவில்புடத்தைப்போடு கருணையுள் ளசுன்னமதாய்நீறிப்போமே. ௱௯௪

தாரக்கட்டு.

போமப்பாதரித்திரியமெங்கேபோச்சு புதுமையுள்ளசுன்னமதை வாய்நீராலே, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்குழைத்துக்கொண்டு நன்மையுள் ளதாரத்துக்கங்கிபூட்டி, தாமப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து தவிராமல்கொ ண்டெருவிற்புடத்தைப்போடு, ஓமப்பாதாரமதுவுருக்கிக்கட்டு மூத்தம ளைஅருணையைப்போலிருக்கும்பாரே. ௱௯௫

பாரப்பாசிவந்ததொருதாரந்தன்னை பாச்சடாவெள்ளியிலேபத்துக் கொன்று, சேரப்பாவெள்ளியதுபழுக்கும்பக்காய் சிவசிவாகாய்சேர்த்து தகடுதட்டி, காரப்பாபுடம்போடுமூன்றுதிரமையா கருணைபெறப்பதினு றுமாற்றுப்பொன்னும், வீரப்பாஅகற்றியதோர்செம்புதன்னில் விசையா கபத்துக்குஒன்றுபோடே. ௱௯௬

போட்டசெம்புளரித்திடவேஆறுமாற்றாய்புனிதமுடனிருக்குமடா அப்பாகேளு, தாட்டிகமாய்தாய்சேர்த்துதகடுதட்டி தன்மையுடன்மூன் றுபுடம்போட்டாயானால், நாட்டதனில்விலையாகும்பத்துமாற்றாய்நன்மை யுடனின்னமொன்றுசவிலக்கேளு, கூட்டானகுடவனைத்தான்சுத்திபண் ணி கொடுத்திடுவாயெட்டில்ரெண்டுவெள்ளிதானே. ௱௯௭

தானென்றகுடவனிலேவெள்ளிசேர்த்து தன்மையுடன்பதினைந் கொன்றேயிந்தால், தேனென்றவயதுதானெட்டுமாற்றாய் தீர்க்கமாய்நிற் குமடாதாயைச்சேர்த்து, மானென்றதகடுதட்டிப்புடத்தைப்போடுமைந்த னேவயதுபனிரெண்டுமாற்றே, கோனென்றதிருவருளைவணங்கிப்போற் றி குருவானபதியறிந்துஅமுதங்கொள்ளே. ௱௯௮

அமுதமென்றநாதமடாவாயுவாச்சு அப்பனேசுக்கிலமோவிந்துவிந் து, குமுதமுடன்ரெண்டல்லோவொன்றாய்சேர்ந்தால், குருவானபதிகாட் டும்வாசியாச்சு, உயிருகிறவாசியது எங்கேயென்றால் உத்தமனேயடியான மூலமாச்சு, நிமிர்ந்துகொண்டுமூலத்தைக்கண்ணாற்பாரு ஞானசூரியன் போல்வட்டமாச்சே. ௱௯௯

அட்டமாசித்திகளுமதிலுண்டாச்சு அருள்பெருகும்போதமேயதி லுண்டாச்சு, நிஷ்டையொடுசமாதிகளுமதிலுண்டாச்சு ஞானமந்திரமு மதிலுண்டாச்சு, திட்டர்களைசேர்க்குநெறியதிலுண்டாச்சு சொல்லவொண ணாவசியமெல்லாமதிலுண்டாச்சு, கட்டாதசரக்கெல்லாமதிலேகட்டுங் க வனமென்றகுளிகையுமேயிதிலுண்டாமே. ௨௱

அகஸ்தியர்புலத்தியருக்குத்தமதனுபவமுரைத்தல்.

உண்டானசேதியடாஇன்னமொன்று வுரைக்கிறேன்புலத்தியனே யுண்மையாக, அண்டர்தொழுஞ்செகஜோதிதன்னைக்காண ஆராலுங்கூடு மடாவப்பாகேளு, பண்டையிலேவிட்டகுறைக்காமென்றால் பாயருகு

பதம்போற்றிப்பணிகுவான்கேள், கண்டனடா குருபதத்தை யென்று
சொல்வான் காசினியில்வாய்பிளுக்காய்கருதுவானே. ௨௱௧

வானென்றமதியமுதமறிபாகட்டை வாயூறலமுதமென்றுகொள்ளு
மாண்பர், தேனென்றபூரணத்தைச்சிசியென்று தெருத்தோறுங்காணலைந்
து திருடுமாண்பர், கோனென்றகுருவருளைப்பணியாமாண்பர் குவலயத்தி
ற்குருவேடமறியாமாண்பர், நானென்றஆணவங்கள்மெத்தப்பேசி நாள்
தோறுஞ்சீரணித்துப்போவார்பாரே. ௨௱௨

பாரப்பா ஆதியிலேபாடினதோர்காண்டம் பன்னிரண்டு ஆயிரமாய்ப்
பாடிக்கொண்டு, விரைப்பாசெய்யாமலமைந்துநின்று விளையாடும்வேளையி
லேவேதரிஷிவந்து, நேரப்பாநின்றவருக்கொழுதுநின்று நேசமுடன்பணி
ந்துமிகநின்றானப்போ, ஆரப்பாஎன்றுமிகக்கேட்டேனையா அப்போது
வேதரிஷியென்றான்தானே. ௨௱௩

வேதரிஷிவாவெனவேஅழைத்துக்கொண்டு வேதாந்தமூலமதுவுப
தேசித்து, போகமுள்ளபூரணமுமவனுக்கீந்து புகழுடையநாதரிஷியென்
றுசொல்லி, சேதமுள்ளபுத்தகத்தையவனுக்கீந்து நிலைத்துமிகப்பன்னிரண்
டுங்காத்தாயானால், பேதமில்லாநாதரிஷிநீயேயாமே பெருமையுள்ள இந்
நூலைப்பதனம்பண்ணே. ௨௱௪

பண்ணியதோரிந்நூலின்பயனைக்கேளு பார்மீதிலுரையாதேமகிழ்ந்
திடாதே, நன்மையுடனிந்நூலைப்பதனம்பண்ணிநானென்றஆணவத்தை
அகற்றிமைந்தா, தன்மையுடன்பூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு தவிராம
ல்சிவயோகந்தானேசெய்து, சென்னிதனில்தீயைவைத்துதீபமேற்றி தெ
விட்டாதபூரணமேதினமுநோக்கே. ௨௱௫

நோக்கென்றபூரணத்தைநோக்கிக்கொண்டு நொடியென்றவொரு
நொடியிற்குள்ளேமைந்தா, வாக்கென்றபூரணத்தைவாசியேறி வந்தனடா
மூலகிரியலையிற்றானும், பூக்கின்றபூஞ்சோலைவனத்திற்றானும் போகமுள்
ளரிஷிகளிடம்வந்தேனையா, தாக்கென்றதுபோதனைக்கண்டுகொண்டு த
யவாகசவேதகிரிக்கேகினேனே. ௨௱௬

ஆமப்பாசவேதகிரிதன்னில்வாழும் அரகராசித்தர்கள்தானனந்தங்
கோடி, காமப்பாஸ்கானப்பாவீரண்டுங்கொண்டு கருணையுடன்தவசிருப்பா
ரனந்தங்கோடி, நாமப்பாஅவர்களிடம்சென்றேனையா நன்மையுடன்நாதகி
ரிஎங்கேயென்றேன், காமப்பாசகலோருங்கூடவந்து தன்மையுள்ளநாதகி
ரிஅதோவென்றார். ௨௱௭

என்றவருஞ்சவேதகிரிக்கேகினார்கள் என்மகனேநாதகிரிக்கேகினேனு
ன், குன்றுநாதரிஷிகோடிஅதனில்வாழ்வார் குறையாதவாயுவைத்துத்தான்பசி
ப்பார்கள், நன்றானதபசிதிலைமிச்சமிச்சம் நான்சென்றேனவர்களிடமைம
ந்தாகேளு, பண்பானஎன்குருவேயென்றுசொல்லி பணிந்தார்கள் அருண
கிரியெங்கென்றேனே. ௨௱௮

எங்கென்று அருணகிரிமுடியிற்சென்று இனியபூர்ணரிஷிகளிடஞ்செ
ன்றேனையா, அங்கென்றுதற்கனியிலைக்குள்ளைதயுண்டே கெதிபெற்றுஅதி

லகிரிச்சருவிற்சென்று,நங்கென்றுஅகிலகிரிமுடியிற்சென்றே ஞாதாக்கள் வெகுகோடியதனில்வாழ்வார், வெங்கென்றுஅவர்களிடஞ்சென்றேனையா வருந்தியவர்கனியீந்தார்வாங்கினேனே. ௨௱௯

வாங்கியொருநொடிக்குள்ளேசென்றேனையா வரிசையுள்ளசோதிகிரிமுடியிற்சென்றேன், இங்கில்லாகுருதேகிசித்தர்கோடி திரட்சயுள்ளமவுனமதாயிருப்பாரையா, பாங்குபெறஅவர்களிடஞ்சென்றேனப்போ பரமானஅகத்தீசர்வாவென்றார்கள், மாங்கனியிலமுதசமீந்தாரையா வரிசையுடன்போதகிரிகஞ்சென்றேனே. ௨௱௰

எங்கென்றுகேட்டவுடன்மவுனயோகி யெல்லோருமபடிதொழுதுவதுசொன்னார், அங்கென்றுபோதகிரிநாங்கள்காணோம் அதனிலேவாசமதாயதில்வளர்ந்தோம், நங்கென்றுபோதகிரிக்கேகவென்றால் நாதமென்றகெவுனாசக்குளிகைவேணும், சிங்கென்றஎன்குருவேகுப்பமூர்த்திசீக்கிரத்தில்நீவயவேதொழுதோர்பாரே. ௨௧௧

பாரப்பாபோதகிரிக்கேகவென்றால்பஞ்சகணதிட்சையினால்குளிகைசெய்து,நேரப்பாநின்றதொருகாணகந்நிறைந்து நியவத்தில்கெவுனாசக்குளிகைசெய்வாய், வீரப்பாசெய்யாமல்சத்தைவாங்கி விசையானபஞ்சகணதீட்சைசெய்து,சீரப்பாநொடிக்குமுன்னேகிரண்டுப்போக்க நிலைபெருகக்கெவுனமணிக்குளிகையாச்சே. ௨௧௨

குளிகைதனையனைவோரும்வாயிற்போட்டு கும்பித்துப்பாய்ந்தார்கள்போதகிரிதன்னில், பலிதமுள்ளபோதகிரியென்னசொல்வேன் பாய்ந்தொருசித்தரெல்லாம்போதமயமானார், அழியாதபோதமயமாகிநின்று அனைவரும்லிங்கமயமாகிப்போனார், நெளியாதபோதையிலேநிலையிநின்று ஞானபொதிகைகிரிப்போமேவேனே. ௨௧௩

போரானபோதகிரியென்றும்பேரு பெருமையுள்ளபொதிகைகிரியென்றும்பேரு,வாரானசதுரகிரியென்றும்பேரு வளமானசூரியகிரியென்றும்பேரு,கூரானமயேந்திரகிரியென்றும்பேரு குருவானகும்பகிரிஎன்றும்பேரு, பாரானபரமகிரியென்றும்பேரு பரமகயிலாசமென்றுபேருமாச்சே. ௨௧௪

ஆச்சப்பாலிங்கமயமாகிப்போன அனைவருக்கும்பூசைநிவேத்தியங்கள்செய்து, மாச்சவொன்றுஞ்செய்யாமல்அறிவிற்கூடி மகத்தானகும்பகத்தில்மருவிச்சேர்ந்து,மூச்சதுதானடங்கிநின்றபொதிகைதன்னில்முக்கோடிகாலமட்டும்வளர்ந்தேனப்பா, காட்சியில்லாக்காட்சிகளுமதிலேகண்டேன் கண்டதொருகாட்சியிலேமுழித்தேன்பாரே. ௨௧௫

சித்தர்கள்குலமும் அவர்கள்பாடியநூல்களும்.

முழித்துமிகப்பார்த்ததொருஞானதிட்டி முனையானகழிமுனையில்கண்டகாட்சி, அழித்துமிகப்பார்த்ததினால்வேதமுனிசெய்த அகத்தியத்தாலலகிரிதன்னில்வந்து, பழித்தனமாய்நின்றகிரிதன்னைக்கண்டேன் பரமானபுலத்தியனேகேளுகேளு, சுழித்தஒருபன்னிரண்டாயிர[illegible] பார்த்து கருவெடுத்துவெகுநூல்கள்கட்டினேனே. ௨௧௬

கட்டினதாமல்லாமல்ஜாலவித்தை கருவெடுத்துசெகத்தோர்க்குக்காட்டினனென்பார், கிட்டமுடன்கருவூரான்சனக்குச்சொல்லி திரமாகக்குடிமகன்தான்செய்தபோக்கு, மட்டிலாமகரிலாதரந்தபேதம் வரிசையுடன்கிலநூல்களெல்லாம்பாடினனென்பார், கட்டினன்கொங்கணவன்பளிங்குசாதி காவியமாய்சிலநூல்கள்கூறினனே. ௨௧௭

கூறினன்சட்டைமுனியனந்தங்கோடி கருவாகஅவன்குலந்தான்சேணியனாகும், உருகியுள்ளபோகனுமேகுசவனாகும் ஒகோகோஅவன்பாடலிலொன்றில்லை, பருகியுள்ளசத்திரனொட்டியாமே பக்குவமாய்முன்பின்னாய்பாடிப்போட்டான், அருமையுள்ளமச்சமுனியென்னசொல்வேன் அவன்றானேசெம்படவனாகுந்தானே. ௨௧௮

தானனமச்சமுனியனந்தங்கோடி தவிராதவெகுநூல்கள்பாடிப்போட்டான், மானனகாலமுனிகனனகுமாரட்டமாகவேபாடிப்போட்டான், ஊனனையிடைக்காட்டனிடையனாகும் உண்மையில்லாக்கல்விகளியுணர்ந்தானப்பா, தேனனந்தியுமோபிரமகுலமப்பா திறமாகவெகுமறையாய்ப்பாடினனே. ௨௧௯

நாதாரிஷிமையழைத்தல்.

பாடினார்கவிதொகைநனந்தங்கோடிபக்குவமாய்நாதரிஷிசொன்னதாலே, நாடியேநாதரிஷிதன்னைக்கூவி நான்கொடுத்தகாண்டமதைவெளியிற்போட்டு, தேடியென்னகாரியத்தைச்செய்தாயென்று பெருமையுடனால்வரிருவரைக்கூவினவைத்து; சாடியேஅனைவோர்க்குஞ்சாபமீந்தேன் சமுசயங்கள்திரமனைத்தேன்பாரே. ௨௨௰

பாரப்பாகவிதர்பதினெட்டாகி பாருலகில்பதினெட்டுச்சித்தரானார், ஆரப்ப இவர்பெருமையறிகுவார்கள் ஆங்குமிகத்தெரிந்தவன்றானேயாகு, செப்பபாடினேதார்பன்னிரண்டு கிலேசத்தொருவாயிரத்தைக்குறுக்கியைந்தா, சிரப்பாதப்பாமல்பன்னிரண்டுநூறுங் திறமாகப்பாடியதோதிக்காய்பாரே. ௨௨௧

இந்நால்நானுயிரத்து இருநூறுக்குள் ஏகாந்தமானகருவெல்லாம்பாடி, முன்சொன்னபன்னிரண்டாயிரத்தை மூர்க்கமுள்ளபுதகமாய்ச்சேர்த்துக்கட்டி, மன்னமுள்ளபலகையாய்ச்சேர்த்துநல்ல வாரிதியாங்காவேரிகன்னிலேதான், கம்மையுள்ளசங்கமென்றபலகையாக சமுத்திரம்போய்சேர்ந்துசபித்திட்டேனே. ௨௨௨

நாதரிஷிமையச்சபித்தல்.

செபித்திட்டநாதரிஷிதனையழைத்துச்சிகரத்தில்சாபமிதுபிடியென்றேதான், குவித்திட்டநாதரிஷியென்னசொல்வான் குருவானவெண்குருவேதிரளதப்போ, சபித்திட்டுவெகுநாள்தான்சென்றபின்பு சங்கமென்றபலகையிடஞ்சேர்வாய்நீயும், வகுத்திட்டசாபமதுரந்தேனப்போ வலுவாய்மிகக்கொண்டவனுமறந்திட்டாரே. ௨௨௩

நாதரிஷிவரலாறு.

மறந்துமிகவெகுகோடிகாலந்தானும்மகத்தானவேதரிஷியலைந்தானப்பா, நிறைந்துமிகக்கைலகிரிவடக்குச்சென்று நிலைத்துமிகப்பவுத்திரகுலமானரப்பா, நைந்துமிகவேதரிஷிஎன்னசொல்வோம்கருத்தில்லாபவுத்திரனைப்பேர்கொண்டோம்நாம், உரைத்தஒருசாபமதுதீர்வதற்கு ஓகோகோபலகையிடஞ்சேரவென்றார். ௨௨௪

சேரவென்றுசொன்னமொழிதப்பாமல்தான் சிந்தைதனில்நினைந்துவாரிதியிற்சென்றான், கூர்மமென்றபலகையெதிர்நோக்கிவந்த குறிப்பறிந்துவேதரிஷிதானுநோக்கி, மாறல்செய்தபலகைதனையெடுத்துக்கொண்டு மனங்குவிந்து அதிலிருந்தவாறுமைபூண்டு, தேர்வதற்குவதலைகை செய்வோமென்று பிரணவப்பிராணமொன்றுபாடினானே. ௨௨௫

பாடினான்பிராணமொருநாழிகாண்டம் பக்குவமாய்நாலடியுங்காந்தமொன்று, நாடினான்வேதமொழிசாத்திரமுறைமந்திர நலமானபஞ்சலட்சணமுஞ்சொன்னார், தேடினான்காவியங்களைந்துகோடி செகத்தோர்க்குறைப்பனையாய்வெகுசாய்ப்பாடி, மூடினான்கருவமதுவொன்றாய்ப்போக மூர்க்கமுடன்வெகுசங்கைபாடினானே. ௨௨௬

ஆமப்பாவெகுசங்கைவெடித்தப்பாடி அரனைநம்பையிட ஆந்தானோது, காமப்பாலன்றமதுபாலைவத்திறனே நாளையெல்லாம்வேதமயமாகக்கொண்டார், தாமப்பாவேதகருநாரணியாதி சங்கையில்லாபத்திரத்தைத்தானுண்டாக்கி, வாமப்பால்கொண்டதொருவெற்றியினாலே வனையான அண்டமதையாண்டான்பாரே. ௨௨௭

ஆண்டவனும்வேறல்லநானேதானென்று அபிரத்தேட்டண்டயெல்லாமடக்கொண்டதா, பூண்டவனும்வேதமயமல்லால்வேறே பூதலத்திற்சிவனேநானென்தானென்று, கண்டாதமகமோடிருந்தான்வேதன் நிதிலாவேதமதையடக்கவென்றே, காண்டவனைத்தானெரித்துக்கபாலமேந்தி கருணையுள்ளகத்தனேபோவென்றானே. ௨௨௮

போவென்றுசொன்னவுடன்கந்தானுஞ்சென்று பொல்லாதபவுத்திரனென்றசாபந்தீர்த்து, ஆமென்றஅமுர்தமதுஅவனுக்கீந்து அருவானபஞ்சகணைதீட்சைவைத்து, மாவென்றவாசைதிட்சைவைத்து மகத்தானபேரொளியையவனுக்கீந்து, சோவென்றபொதிகைகிரிதன்னில்வாழுங் கும்பமுனியாமதில்வாவென்றானே. ௨௨௯

வாவென்றுசொன்னவுடன்வேதமுனிதானு மகத்தானபலகையதைக்கைதனிலேந்தி, ஓவென்றுசாத்திரத்தையோதிக்கொண்டு ஒருநொடியில்பொதிகைகிரிதன்னில்வந்தான், கூவென்றவேதமுனிதன்னைப்பார்த்து குருவானபலகையதைத்தாவென்றேகா, னாவென்றசந்திரபுட்கரணிதன்னில் ஒளித்தனடாசங்கமென்றுபலகைதானே. ௨௩௰

சவுக்காவெழுமே.

காவென்றபவுத்திரபதம்ஒழித்துமேயச்ச சதாசிவமேயென்று நினைத்திருந்தவச்சு, கோவென்றகும்பமுனிகருணையாலே கொள்கிதெனவிரு

னிங்கிவெளியாய்ப்போச்சு, தேனென்றவமுதமது பெருகலாச்சு சிவசிவா அட்சரங்கள்தொனிக்கலாச்சு, நாமென்றதத்துவங்களற்றுப்போச்சு நலமானசவுக்காரக்குருவுண்டாச்சே. ௨௯௧

உண்டானசவுக்காரம்வழலையாலே உலகமெல்லாஞ்சிந்துமயமானதாலே, பண்டானசோதியடாபரப்பிரமமாச்சுபரமகுருவானதொருவழலையாக, கண்டாருஞ்சொல்லார்களாரோ இல்லை கபிலைவளர்வழலையடாகாணப்போமோ, விண்டாருஞ்சொன்னதினால்தலைதெறித்துப்போகும் வேதாந்தபூமியுடனதங்கேளே. ௨௯௨

பூமிநாதம்.

நாதமென்றால்வெகுநாதம்பூமிநாதம் நாதாக்கள்பூசித்தவளர்ந்தநாதம், சீதமென்றசெகநாதம்தேசிநாதம் நிலைபெருகிபூரணத்தில்நின்றநாதம், பாதமென அடிமூலகணேசநாதம் பராபரமாம்பரமகுருநாதம்நாதம், பூதமென்றபஞ்சகணம்பொருந்துநாதம் பூவானநாதமதைப்புகழ்ந்துகாணே.

புகழ்ந்துநின்றபூமியுடநாதம்வாங்கி புரிசடையோன்சிரசில்வருங்கங்கைதன்னில், மகிழ்ந்துநின்றநாதமதுக்கென்னசொல்வேன் வையடாதசதீட்சையார்தான்காண்பார், அகமகிழ்ந்துசதீட்சைவைத்துப்பாரு அருளானநாதவெளியென்னசொல்வேன், செகமகிழுந்தசதீட்சைவைத்தாயானால் சிவசிவாநாதமதுவிந்துவாச்சே, ௨௯௩

விந்துநாதம்,

ஆச்சப்பாநாதவிந்துசெப்பக்கேளு அருளானசதீட்சைவைத்தாயானால், போச்சப்பாநாதவிந்துஎன்றபேருபுகழானதீட்சையினால்மைந்தா கேளு, காட்சியில்லாவிந்துவுடனாதம்ச்சு தன்மையுடன்விந்துவுடனாதங்காணும், மாச்சல்செய்நாதவிந்துதன்னால்மைந்தா மாண்டார்கள்வெகுகோடிசித்தர்தானே. ௨௯௫

நாமென்றவிந்துவுடனாதங்கண்டால் தவிராதுவாதசித்தியோகந்தானும், உவென்றவாசியதுபிலத்துப்போச்சு உண்மையுள்ளபூரணத்தைக்காணலாச்சு, மாவென்றமவுனமதுகலந்துபோச்சு மகத்தானகற்பமதுவுறலாச்சு, தேனென்றஅமுதமதுசொல்லலாச்சு தேகமென்றயாக்கையதுசித்தியாச்சே. ௨௯௬

சித்தியுள்ளநாதமதுவிந்துவாங்கி சிவசிவாகல்லுப்புக்கிடைதான்சேர்த்து, முத்தியுள்ளவெடியுப்புரசமுஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுடன்கல்வத்திலிட்டுமைந்தா, பத்தியுடன்செயநீராவிட்டாட்டு பருவமுடன்காயவைத்துவட்டபெண்ணி, புத்தியுடன்மண்செய்துபுடத்தைப்போட்டு புதுமையுள்ளசுண்ணமதாய்நீறிப்போமே. ௨௯௭

நவாச்சாரக்கட்டு.

போமென்றுவிடாமல்சாரம்வாங்கி புகழ்பெருகக்கன்னமதைக்கீழ்மேல்வைத்து, ஏமென்றகாரோட்டில்வைத்தெரித்தால் நலமானசாரமது

கட்டிப்போகும், ஆமென்றுஇப்படியேயந்தக்கிரமம்வைத்தால் அசராசார மதுபடிகம்போலே, தாமென்றுசாரநீர்கட்டிற்றானல் சகலசரக்கத்தனையு ங்கட்டிப்போச்சே. ௨௩௮

நாகக்கட்டு.

போச்சென்றுவிடுகாமல்நாகம்வாங்கி புகையடங்கச்சுத்தியதுசெய் துக்கொண்டு;கூச்சமறக்குகையிலிட்டிருக்கும்போது குருவானசாரமதை பத்துக்கொன்று, மாச்சலதுசெய்யாமல்கொடுத்துப்பாரு மகத்தானநாக மதுகட்டிப்போகும்,காட்சியில்லாக்காட்சிகளுங்காணலாகுங் கருணையுள் ளபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. ௨௩௯

கேளப்பாகல்லுப்புவளையலுப்பு கெடியானசாரமுடன்மூன்றுங்கூ ட்டி,மாளாகலவத்திலென்றுபாட்டி மகத்தானசாரமதுக்கங்கிபூட்டி,சோ ளாவாராமல்மண்சிலைசெய்துகருபாவைத்தியாளித்துப்புடத்தைப்போ டு,பாளாணசாரமதுகட்டிப்போகும் பசுமையுள்ளநாகமதுசாகும்பாரே. ()

பாரப்பா இன்னமொருகட்டுசொல்வேன் பச்சையுடன்பூநீறுஞ்சரி யாய்த்தூக்கி, சாரப்பாவென்றுசொல்விசாரஞ்சேர்த்து தயவாகக்கலவத் திலாட்டும்போது, விரப்பா அடங்கியதுமெழுகாய்ப்போகும் விசையான சாரமதுக்கங்கிபூட்டி,சீரப்பாமண்சிலையேமூஞ்செய்துசிவசிவாகாடையெ ன்றபுடத்தைப்போடே. ௨௪௧

போடப்பாஇப்படியேயந்தபுடம்போடு பொருகாமல்சாரமதுகட்டி ப்போகும்,நாடப்பாநவாச்சாரங்கட்டிப்போனால் நாகமென்றவஸ்துவுக்கு வுயிர்தான்போச்சு,கூடப்பாருலையாதுகுலைத்தாலுந்தான் கூட்டிவிக்குஞ் சாரமென்றவஸ்துவஸ்து, விடப்பாபிலத்தாதடாவஸ்துவாலே வேதாந்த சாரமென்றவித்தைதானே. ௨௪௨

தானென்றசாரவித்தைதயார்தான்காண்பார் தன்மையுள்ளபூரணத் தைக்கண்டோர்காண்பார், ஊனென்றவுரிசைதனையார்தான்காண்பார் ஊ மையென்றபொருளறிந்தோன்காண்பானப்பா,தேனென்றமதியமுதமார் தான்காண்பார் திரமானமவுனியவன்காண்பானையா, மானென்றமவுனம தையார்தான்காண்பார் மகத்தானயோகியவன்காண்பான்பாரே. ௨௪௩

காணாதமடையர்மெதுதவுலகத்துள்ளே கன்மவினைதீராதகருத்துள் ளோர்கள், தேனானமதியமுதங்கொண்டோமென்பான் திரமானவாசித னைக்கண்டோமென்பான்,தானானதன்மைதனையறியாமட்டை தனையறிந் துமனைபுகுதத்தெரியாமட்டை,கோனானகுருவேடமறியாமட்டை குணை மறியான்மனமறியான்குசவன்தானே. ௨௪௪

குசவனென்றபிரமகுலமறியாவம்பன் குறியறியாநெறியறியாகுரு ட்டுமாடு,அசைவுதனையறியாதசித்தரெல்லாம் அருளானபூரணத்தையறி

வேணென்பான், பிசகானமாந்தரிடஞ்சொல்லவேண்டாம் பேரின்பமறியா
தனுந்தர்கோடி, நிசமில்லாமாந்தரிடஞ்சொல்லவேண்டாம் நிலையானகுரு
பதத்தைத்தொண்டுபண்ணே. ௨௩௫

பாரையுப்புக்கட்டு.

பண்ணப்பா பிரமகுருவாகிநின்ற பாரையுப்பைக்கொண்டுவந்துபத
னமாக, உன்னப்பா தண்ணீர்க்கரைத்துக்கொண்டு வத்தகமேனவடிகட்டி
சவியிற்போடு, கண்ணப்பா இப்படியேபஞ்சதிரம்போடு நலமானவுப்பது
வுக்கட்டிப்போகும், பொன்னப்பாவுண்டாகுமப்பினாலே போக்கொன்
றுசொல்லுகிறேன்மைந்தா கேளே. ௨௩௬

கேளப்பா கட்டியதோருப்பினோடே தான்மைந்தா கொடியானகல்லுப்பு
க்கூடச்சேர்த்து, நாளப்பா பிண்டமதிந்திடைக்குமைந்தா நலமாகமூன்று
மொன்றுப்கலவத்திட்டு, கோளப்பா வாராமலறுநீராலே குமுறவேயீராறு
சாமமாட்டு, மாளப்பா அரைத்துருட்டிரவியிற்போடு மனமடங்கக்காய்ந்த
பின்புசொல்லக்கேளே. ௨௩௭

கேளடா காய்ந்ததோருவட்டுதன்னில் கிருபையுடன்மண்சீலைவலு
வாய்ச்செய்து, வாளடா தேசியுடசருகிற்றுனும் வளமாகப்புடம்போட்டு
மைந்தாபாரு, கேளடா கொட்டியதுபோலேமைந்தா சிவசிவாமுப்பூவுஞ்
சுன்னமாச்சு, சொளடா வாராபற்சுன்னந்தன்னைக் குருவாகப்பணிந்துமிக
த்தன்னாபண்ணே. ௨௩௮

பண்ணியதோர்சுன்னமதில்வீரம்பூரம் பக்குவமாய்கலவத்தில்வாய்
நீராலே, உன்னியேதானரைத்துதாரத்துக்கு வுத்தமனேகவசமதுநன்றா
ய்ச்செய்து, நன்னயமாய்மண்சீலையேழுஞ்செய்து நலமாகப்புடம்போட
க்கட்டும்பாரு, புண்ணியனே இப்படியேநாகங்கட்டி புதுமையுடன்ரெண்டு
மொன்றாய்வேவதைபாரே. ௨௩௯

புசண்டருக்குச்சொன்ன–தாரக்கட்டு.

பாரப்பா இன்னமொருவகையைக்கேளு பரமானபுசண்டருக்குப்ப
கர்ந்தவித்தை, நேரப்பா நின்றதொருகல்லைவாங்கி நினைவாகஅந்நிடைக்கு
த்தாதுங்கூட்டி, சீரப்பா அந்நிடைக்குச்சீனஞ்சேர்த்து சிவசிவாமூன்று
மொன்றுப்கலவத்திட்டு, வாரப்பா அருவனையினீராலாட்டி மைந்தனேவ
ட்டாகவுருட்டிடாயே. ௨௪௰

உலர்ந்ததோருவட்டுக்குமண்ணுஞ்செய்து உத்தமனேநூறெருவி
ல்புடத்தைப்போடு, அலர்ந்தமிகத்தீயாறியெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே
கவசமதுவிட்டுப்பாரு, மலர்ந்ததொருபூப்போலேநீறிநிற்கு மகத்தானசு
ன்னமடா என்னசொல்வேன், கலந்ததொருசுன்னமுடன்வீரம்பூரம் கரு
வானவாய்நீராலரைத்துக்கொள்ளே. ௨௪௧

அரைத்ததொருமருந்துதன்னைத்தாரத்துக்கு அப்பனேகவசமதுஅன்பா
ய்ச்செய்து, விரைந்துமேமண்சீலையேழுஞ்செய்து விரைக்கவேரவிமுன்னே
காயப்போட்டு, மறைக்கமனமறிவாலேபுடத்தைப்போடு மைந்தனேபுட-

மாறிவிடுத்தப்பாரு, சடைத்தடங்சாரவிபோலேபோனியாகி தன்னையுட ன்கட்டுமடாதாரந்தானே. ௨௫௨

தாரத்தின்வேதைகண்ணையார்தான்காண்பார் தன்னிலையுத்தான நிந்தோன்காண்பானையா, பெரோக்கசித்தர்கள்தான்கண்டாரானால் பெ ருமைதனைத்தானடக்கிமேலேமேல்போவார், பாரொத்தபூமியுடநாதக்கண் டால்பலிக்குமடாவாதமுடன்போகந்தானுங், காரத்தின்செயலதனையார் தான்கண்பார் கருணையுள்ளபூரணத்தோன்காண்பான்பாரே. ௨௫௩

பாரதிந்தவுரதிந்தருணத்தைக்கண்டு பலபானவிரத்தையறியான் மட்டை, கூரதிந்தகுருவசிந்தவணங்காப்பாவி குணமில்லாசண்டாளர் மெத்தவுண்டு, நேரதிந்தபேசாதவுத்தமோடே. நீயகமேசொல்லாதேசப ஸம்பாவந், தூரதிந்தவேரதிந்தகொம்பைக்கண்டு தூண்டாதயனிவிளக் கைக்கண்டுபோற்றே. ௨௫௪

போற்றுவதுஆணைவென்றால்பூரணத்தைசடைவந்தா புதுமையுள்ளபூர ணமேதெய்வந்தெய்வந், தேற்றுவதல்லதைகுறிநிலைநின்றால் சிவசி வாகயிலாயத்தேதகந்தேதகம், பூத்தமலர்வாசனையையார்தான்காண்பார் புது மையுள்ளபூரணத்தைக்கண்டோன்காண்பான், காத்துநிலைதாண்டநற்குரு குருவைக்கண்டு கருணைவயநிந்துறுதிபெறக்காயசித்தே. ௨௫௫

காளகமெழுகு.

சித்தானகாளகத்தைதவெடுத்துக்கொண்டு சிவசிவாமகாரசமுஞ்செந் திகூட்டி, முத்தானகல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு முசியாமல்சாரீர்விட்டுஆட் டி, சத்தானதயிலமதில்பின்புஆட்டு சதாசிவன்போல்மெழுகாகுந்தன்மை யாக, பத்தானமதிதனிலேயிந்தால்மையந்தா பாலகனேபதினறுவயதுஆகு மே. ௨௫௬

ஆமப்பாகுடவனிலேயிந்தாயானால் அப்பனே ஆறனைக்குஅதிகங்கா ணும், ஓமப்பாவெள்ளிசெய்யிலிந்தாயானால் நன்மையுடனெட்டுவயதாகு ம்பாரு, தாமப்பாஇவ்வேதைபுகண்டர்வேதை தன்மையுடனவருடைய கற்பங்கேளு, காமப்பால்காணாப்பால்கொண்டுகொண்டு கருவானபூரணத தைப்பொசித்தான்பாரே. ௨௫௭

புகண்டரிஷிகற்பம்.

பூரணமென்றுனமக்குத்தெரியுமோதான் புத்தியுள்ளபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு, காரணத்தின்குருவருளால்கண்டேனுங் கருவானகார ணத்தைக்கேளுமைந்தா, சிரசித்ததேகமென்றறிவாய்சொல் சிவசி வாஇந்துருவமாகியாகி, மாமணிதனைக்கொண்டுவந்துஐயாகேளு மனமை தில்கறியுப்பைவையாய்க்கேளே. ௨௫௮

சேர்ந்தபினபுரவிமுகத்தில்வைத்துப்பாரு சிவசிவாமெழுகதுபோ லிருக்குமப்பா, பார்த்தபின்புரவிமுகத்திலேவைத்தாயக்கால் பாலகனேபு

ப்பாதுர்பசுமையாக, கார்த்தவீதாருகாரசாத்திரைப்பை கருணையுடன்தி
னந்தோறுங்கொண்டால்மைந்தா,மூர்த்திகாமுண்டாகிதேசஞ்சித்தா மூ ௨௫௯
தண்டராஜரிஷிமுறைதானப்பா;

குதரிஷிகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொருவிபரஞ்சொல்வே னருள்பெருகுங்குதமுனி
க்குருளும்வார்த்தை, நாமென்றவிஞ்சையடா ஆதியுப்பு நலமானவுப்புட
னேதாநுசேர்த்து, காமப்பால்வெடியுப்புநோய்சேர்த்து கலவத்தில்மு
ன்றுமொன்றாய்சருவாலாட்டி, வாமப்பால்விட்டாட்டிப்புடத்தைப்போடு ௨௬௰
மகத்தானசுன்னமடாநீறிப்போமே.

நீறியதோர்சுண்ணாம்பில்வீரம்பூரம் நேரப்பாநேர்பாதிசேர்த்துக்கொ
ண்டு, ஆறியதோர்வாய்நீரால்கலவத்தாட்டி உத்தமனேநன்றாகஅரைத்தபி
ன்பு,காரியமாய்ரவிமுகத்தில்காயவைப்பாய் கருவாகவுருட்டியதைவட்டு
பண்ணி, ஆறியதோர்மண்சிலையேமூஞ்செய்து அப்பனேபுடம்போடச்சு ௨௬௧
ன்னமாச்சே.

ஆச்சப்பாசுன்னமதுவாய்நீராலே அப்பனேபூரத்துக்கங்கிபூட்டி,பே
ச்சப்பாவொன்றுமில்லைமண்சிலைசெய்து பிசகாமற்புடம்போடநீறிப்போ
கும்,காச்சப்பாஅந்நீரில்வீரம்பூரங் கருவிட்டுமத்திச்சுதுருகக்கப்பி, பாச்
சப்பாமண்சிலையேமூஞ்செய்து பக்குவமாய்ப்புடம்போடச் சுன்னமாச் ௨௬௨
சே.

சுன்னமென்றதுருசினுடசுன்னந்தன்னை துருசாணாசந்தனக்குமபத்
தாக்கொன்று, புண்ணியனேதான்கொடுத்துவாய்நீர்விட்டு புதுமையுடன்
மத்திக்கத்திரண்டுபோகும், தண்மையுடனுருட்டியதைசுன்னத்துள்ளே
தான்மூழத்திற்புடம்போடவுருகிநிற்கும்,உண்மையுடன்பரியதனையுருக்
கிக்கொண்டு வுருண்டுநின்றரசங்கொடுக்கக்களங்கதாச்சே. ௨௬௩

களங்கமில்லாகளங்கதனையெடுத்துக்கொண்டு கருணைபெறசெய்புத
னிலூற்றுக்கொன்று, மலங்காமல்கொடுத்துடனேமாற்றுப்பத்தாய் வரி
சைபெறக்காணுமடாவெள்ளிக்கிந்தா,துளங்கனிந்தபதினாறுமாற்றுகாணு
முத்தமனேகுடவனிலேயிந்தாயானால்,ஜெலங்கனிந்தவூறலெல்லாமற்றுந
ல்ல திர்க்கமுடனெட்டுவயதாகும்பாரே. ௨௬௪

பாரப்பாரசக்களங்கைகொறுக்கிக்கொண்டு பழுதில்லாகெந்திதனை
யிடையேசேர்த்து,சாரப்பாவீரமுடன்பூரம்லிங்கந் தயவானமனோசிலையு
டங்கூடச்சேர்த்து,சேரப்பாகலவத்திற்பொடியதாக்கி நேர்மையுள்ளகுப்பி
தனில்லைமட்டிட்டு, சீரப்பாமண்சிலையேமூஞ்செய்து சிவசிவாவருநகை ௨௬௫
யில்வைத்துப்போற்றே.

போற்றியேகுருபரனைத்தொழுதுகொண்டு புதுமையுள்ளசுருகுகம்
பூவிற்காலையந்தா, தேற்றியேதெரிப்பாயாறுஜாமம் சிவசிவாசெந்தூர
மென்னசொலவேன்,நாற்றிசையும்போற்றுமிந்தசெந்தூரந்தான் நலமாக
ப்பணவிடைதான்கொண்டாயானால், பார்த்திபனேயாக்கைதனக்கழிவே
யில்லைப் பணிந்திடுவாய்குருபரனைப்பணிந்துபோற்றே. ௨௬௬

பிர்மரிஷிகற்பம்.

பணிந்துமிக இன்னமொருகருவைக்கேளு பார்தனிலேபிரமரிஷிக்க
ருளும்வார்த்தை, கனிந்துமிகப்பூரணத்தைக்கனிந்துக்கொண்டு கமலமதி
லேயிருந்தமதுவைவாங்கி, அணிந்தகெடிகாருசமலமதில்விட்டுமைந்தா அரு
ள்பெருகுங்கங்கைதனையதனில்விட்டு, துணிந்துமிகவண்டுமொன்றாய்
சேர்த்தேதான் துலங்குரவிமுகந்தனிலேகாயவையே. ௨௬௭

வையப்பாஇந்தவிதம்பத்துமுறையப்பா வைத்ததிறல்காரமுடன்
சாரமிரண்டும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பிண்டமொன்றாய் விரவி
யேதிருநீறாய்ப்போகும்பாரு, செய்யப்பாஅந்நீற்றில்முன்போல்பத்துதெ
சதிட்சைபண்ணிவிடசேதிகேளு, அய்யனேயமுதசமானகற்பம் ஆருக்
கும்விள்ளாதேயருமைதானே. ௨௬௮

நாமென்றஅமுதரசகற்பங்கொண்டு நாணிதனில்பிரமரிஷிநானே
யென்று, ஆமென்றவுயிர்த்தனைத்தான்இவ்வுடப்பாலே யுண்டாக்கியண்ட
மெல்லாமயனாய்நின்று, கோனென்றகுருவாகிகுருவுமானேன் குருவானபிர
மகுருஆர்தான்காண்பார், நானென்றஆணவத்தையொடுக்கிமைந்தா நன்
மையுடனிந்தநூல்பதனம்பண்ணே. ௨௬௯

இந்தநூலாயிரத்திருநூறுக்கு விதமானகருக்கிடையுங்குருக்கிடை
யுமப்பா, சந்தேகமில்லாமல்சொன்னேன்வாக்யந் தன்மையில்லாமனிடர்
க்குசாற்றினக்கால், பந்தமிலாப்பாசமதுசூழ்ந்துக்கொண்டு பாழ்நரகில்வீ
ழாதேபதனஞ்சொன்னேன், வந்தமுள ஆதியந்தமிதிலேதோன்று மாருக்கு
மிந்தநூலளிக்கொணாதே. ௨௭௰

ஒன்றானகற்பமடாபிரமகற்ப முண்மையுடன்செய்தவனேசித்தன்
சித்தன், பண்டானசோதிபடாபரப்பிரமமாச்சு யாருலகில்பூரணத்தைப்ப
ணியமாட்டார், நன்றானபிரமகுருஆர்தான்காண்பார் நன்மையுடன்கண்ட
வனேசீவன்முத்தன், உண்டானசேதியொன்றுமுரைக்கமாட்டார் உரைத்
தாக்காலருநரகமுண்டாம்பாரே. ௨௭௧

பாரப்பாநாகட்டில்சேரன்றோ பராபரத்தினருள்பெருகியிருக்க
ன்றோ, நேரப்பாநின்றபொருள்காணவேணும் நிருமலயாம்பிரமகற்பங்
கொள்ளவேணும், காரப்பாஅடிமூலங்காக்கவேணுங் காரட்டாற்சகலசி
த்துங்காணுதேடும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்காரசாரம் அடங்கிநின்றபொரு
ளறிந்துஅருளைப்போற்றே. ௨௭௨

அருளானபூரணமேபோதம்போதம் ஆதியென்றபிரமகுருவானபோ
தம், மருளானமயக்கமெல்லாந்தீர்த்தபோத மனமடங்கியொருமையாய்
மகிழ்ந்தபோதந், திருவானலட்சுமிப்பெண்வாசமான தேசியென்றகுரு
தேசிநின்றபோதம், உருவானஅருவுருவாயமர்ந்தபோதம் உண்மையென்
றபோதமதிலுகந்துநிலவே. ௨௭௩

நில்லென்றநிலையறிந்துநின்றால்மைந்தா நிலையானபோதமஞ்சீதா
ன்காண்பாய், கல்லென்றகடுங்காரக்கல்லைமைந்தா காசினியோரறிவார்க

ருதிப்பார்க்க, அல்லென்றகருவிகளையகற்றினக்கால் அருள்பெருகும்பிரமகிலைபருவிளக்காண்பான், தில்லைநடராஜருடசெயல்கண்டாக்கால் சிவசிவாபிரமரிஷியாவாய்பாரே. ௨௭௪

பராசரிவிகற்பம்.

பாரப்பா இன்னமொருபுதுமைகேளு பராசமுனிதான்செய்துபகர்ந்தவித்தை, ஆரப்பா அறிவார்களிந்தவித்தை அன்பானபுலத்தியனேயுனக்குச்சொல்லுவேன், நேரப்பாபிரமகுலத்துதித்தவதொன்று நிச்சயமாய்மூலமதைகசமூலங்கொண்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்ரவிபிற்றுக்கி விறடங்கிக்காய்ந்துபின்புனிதத்தைகேளே. ௨௭௫

கேளப்பாகல்லுரலிலிட்டுமைந்தா கிருபையுள்ளஇருப்புலக்கைதன்னாற்குத்தி, கேளப்பாவாரமல்கொழிகதுக்கொண்டு கூர்மையுடனிடித்திடுவாய்கவிடதாக்கி, வாளப்பாஇடித்ததைநீசமூலங்கொண்டு மைந்தனேதண்ணீரில்பிசைந்துவைக்க. நீளப்பாமிஞ்சாமல்பிசறிக்கொண்டு கோரணைவிமுகத்தில்வைத்துப்போற்றே. ௨௭௬

போற்றுவதுகசதிட்சைசமுகிந்துதானால் புதுமையுள்ளவப்பதுதானென்னசொல்லுவேன், தாட்டிகமாயமுதரசவுப்பைமைந்தா தாளியென்றபிங்காணிலிட்டுக்கொண்டு, பூட்டுவாய்சூடனென்று இணக்கனென்றுபொல்லாதவிரமொன்றுகருவப்பொன்று, நாட்டியேஒன்றாகச்சேர்த்துக்கொண்டு நலமானபாவைவாய்சில்லுப்போடே, ௨௭௭

போட்டபின்புமண்சீலையழுஞ்செய்து புதுமையுடனிடுப்பளவில்குழியில்வைத்து, மாட்டுவாயானையுடகட்டம்போட்டு மைந்தனேமணல்கொட்டிவைத்துக்கேளு, தாட்டிகமாயதின்மேலேதிண்ணைபோட்டு தன்மையுடன்தானிருந்துதன்னைப்போற்றி, நாட்டுவாய்லட்சமுருசீலகண்டம் நன்மையுடன்திணந்தொழுகநன்மையாமே. ௨௭௮

நன்மையதுஎன்னவென்றால்மைந்தாகேளு நலமானமெழுகாகுமண்டலத்திலப்பா, வன்மையுடனம்மெழுகையெடுத்துக்கொண்டு ஊட்டுவாய்திணந்தோறுமெழுகுபோல, திண்மையென்றசடலமதுநன்மையாகுஞ் சிவசிவா ஆக்ஞையதிலத்துப்போகும், தன்மையென்றமெழுகினுடபெருமைதன்னைச் சதாகாலம்போற்றிப்பூரணத்தைநோக்கே. ௨௭௯

பூரணமாய்நின்றதொருமெழுகுதன்னில் புதுமையொன்றுசொல்லுகிறேன்புகலக்கேளு, காரணமாய்நின்றகளிம்பானசெய்பில் கருகதுடனேநூற்றுக்குஒன்றுபோடு, மாரணமாய்போகுமடாசெம்புதானும் மாற்றேதானன்னவென்றால்மைந்தாகேளு, நாரணத்தின்பொருளதினுல்நூறுமாற்று நன்மையுடன்காணுமடாநாம்சொன்னோமே. ௨௮௦

ஆறுதாரம.

சொன்னதொருமூலத்துக்கப்பால்பாரு துலங்குமடா ஆறுதலப்பிரமாவிடு, நன்னயமாய்நகாரமென்றபூமிக்குள்ளே நாடிநின்றவாசியினுல்பிறப்புயாக்க, தன்னையுடனேதின்மேமேமாலின்விடு துளயானயத்திலுழும்

பிறையுமாகும், உண்மையுடன்ஜெகத்துக்குத்தாயாய்நிற்பாள் ஓங்காரம
யத்துக்காதிதானே. ௨௮௧

ஆதியார்நிரோகாயியமர்ந்தவீடு அருளானபோதமிருந்தடும்வீடு
நீதியாங்காமியத்தைநிமிர்த்தும்வீடு நினைவில்லாமாயமெல்லாம்நிறைந்தவீ
டு, பேதியாமனமுழன்றுபெண்ணைத்தேடி பேய்க்கூத்தாயாட்டிவிக்கும்
மிலத்தவீடு, சோதியென்றுவரமளித்ததுறைச்சிவீடு சுகமாகக்கண்டறிந்து
மேலேபாரே. ௨௮௨

பாரப்பாஅதின்மேலேபனிரண்டுக்குள் பானுவங்கேசரோறுமுகமா
ய்நிற்கும், நேரப்பாநேரமென்றல்சண்கொள்ளாது நேர்ந்தாலும்நடுமனை
யில்திரிகோணமாகி, சீரப்பாசிகாரமென்றஎழுத்துநிற்கும் சிவசிவாருத்
திரனும்ருத்திரியுநிற்பார்,காரப்பாநடுமனையில்நின்றகாட்சி காணவென்று
ல்கண்கொள்ளாக்காட்சியாமே. ௨௮௩

காட்சியாமவருடையகூத்தைக்கேளு கடும்பசியும்நித்திரையும்பய
மசையோகம், மாச்சல்செய்யுமவிதனத்தால்காமமீறி வலுவையுடனை
திரையுமாகிநிற்கும், பாச்சலென்றசடமழிந்துபாழாம்வீடு பரஞானயோ
கமெல்லாம்பறந்துபோகும், தாட்சியுடனிதனுடையகூத்தைக்கண்டு தா
ண்டிநின்றஅகாரமதின்தன்மைகேளே. ௨௮௪

கேளப்பதிறுவாயலின்வீடு கொடியானகாமமுதல்குரோதம்லோ
பம், மாளப்பாமோகமொடுமகத்திரோடு மகத்தானபிறப்பற்றுமாளப்ப
ண்ணும்,கோளப்பாஇல்லாதபரத்தின்வீடு குறியாகஅதின்குணத்தைக்கூ
றக்கேளு, நாளப்பாமேல்மூலம்அகாரவீடு நாதசதாசிவனும்மனோன்மணி
யுந்தானே. ௨௮௫

தானென்றமனோன்மணியுஞ்சதாசிவனுங்கூடி தயவாகவொண்டிகழி
லிருந்தாரப்பா,தானென்றதால்வருந்தான்போற்றிசெய்ய கண்ணடங்காப்
பிரபையொளிகருதிப்பாரு, மானென்றசக்கரத்திலிருந்துகொண்டு மகத்
தானவித்தையெலாமகிழ்ந்துபாரு, வீணென்றவறுமையுமாய்மனதுமாகி
வித்தானகருவிலுள்ளகத்துமாச்சே. ௨௮௬

ஆச்சப்பாவுலகத்தில்கர்மதர்மம் ஆனதொருசரிதைமுதல்கிரியையா
கி, காட்சியதோர்யோகமுமாய்ஞானமாகி கனைகொள்ளாநூலாகிகருவுமா
கி, தாட்சியிலாத்தெளிவாகிநினைவுமாகி சகலமெலாங்கோற்றுஞ்சாக்கிரமு
மாகி,பேச்சாகிப்பொருளாய்மேலவழியைக்காட்டப் பெருமையுள்ளகுரு
பதத்தைப்பூசிப்பாயே. ௨௮௭

ரோமரிஷிவேதை.

பூசித்தகருமானமொன்றுகேளு புத்தியுள்ளரோமரிஷிபுகழ்ந்தவித்
தை, நேசித்தகருவானவுப்புவிட்டி நிருமலமாங்கல்லுப்புகூடச்சேர்த்து,
ஆசிததாவிபீசம்நாலுக்கொன்று அடைவாகமூன்றுமொன்றாய்கலவத்தி
ட்டு, பாசித்தவிந்துநீர்தன்னலாட்டி பக்குவமாயுருட்டியதைவட்டுபண்
ணே. ௨௮௮

பண்ணப்பாவட்டத்துக்குமண்சீலைசெய்து பக்குவமாய்காடையோ
குபுடத்தைப்போடு,நன்னயமாய்நீயதுசுண்ணம்பாகும் நாடகத்திலாடு

கிறகுருவிசப்பா, தன்மையென்றதன்னுடன்விரம்பூரந் தாக்கிநன்றாய்
மதிப்பாய்வாய்நீராலே, உண்மையென்றதுருசதற்குக்கவசம்பண்ணி உ
த்தமேமண்சிலையுகந்து செய்யே. ௨௮௯

செய்யப்பாகன்சமனையுரைவைத்து தியானத்தின்தனல்மேலேவை
த்தாயானால், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேனீறிப்போகும் மேன்மையுள்ளசு
ன்னமதையெடுத்துக்கொண்டு, வையப்பாதாளகத்துக்கங்கிபூட்டி வாசிசை
பெறக்கவசமதைவலுவாய்ச்செய்து, ஐயப்பாரெண்டெருவில்புடத்தை
ப்போடு பசுமையுள்ளதாரமதுகட்டிப்போச்சே. ௨௯௦

போச்சப்பாதாளகத்திலூறலெல்லாம் புகழானசவிபோலேயிறுகி
நிற்கும், பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைவெள்ளிநூற்றில் பிலமானதாரமொன்
றுசேர்த்தாயானால், நாட்சியிலாப்பதினாறுமாற்றுத்தங்கந் தடையறவேகாணு
மடாதவக்கமில்லை, மாச்சல்செய்யுங்குடவணிலேநூற்றுக்கொன்று மங்க
ளையொன்றிடவேவெட்டுமாற்றே. ௨௯௧

எட்டுரெண்டுவெள்ளிசெம்பையுருக்கிக்கொண்டு இன்பமுள்ளதா
மதிற்காரேற்றிவாய், பட்டில்லா அஞ்சாறுமாற்றுகாணு மகத்தானவேதை
படாகாரத்தாரம், அட்டியில்லாதாரமதுக்காதாரந்தான் ஆரறியப்போகிறார்
ஐயாஐயா, கிட்டமுடனிம்முறைதான்கல்லபிரயோகந் திடமானரோமரிஷி
கற்பந்தானே. ௨௯௨

பிரமரிஷிகற்பம்.

கற்பமென்றுசொல்லவிதெல்லாங்காயாதிகற்பங் கருவறிந்துவுருவறி
ந்துகருவைப்பார்த்து, அற்பமென்றுநினையாமலாதிபுப்பை அறுசுவை
யோடெடுத்துவந்துஅரைத்து விட்டு, மெய்ப்பாகஅப்புமுப்புமொன்றாய்ச்
சேர்த்து விசையாசவிமுகத்தில்வைத்தாப்பாரு, வற்பனமாய்க்கயப்பே
திகற்பமாகும் உடலிறுகவலுவறிந்தூட்டுவாயே. ௨௯௩

ஊட்டிவைத்தின்றுநாது அளவுகொண்டு வறுதிபெறக்கொண்டதின்
மேற்கழிந்திகொள்ளு, நாட்டிவைத்துபூரணத்தில்மனையுகட்டு நன்றானபே
ரொளியில்நின்றால்மைந்தா, வட்டமுமொன்றுமில்லைகளைஇளையுமாறும்
மகத்தானகாயமதுவலுத்துப்போகும், நாட்டிகமாய்நின்றதொருகாயாதிக
ற்பந் தினையறிந்துகொண்டவனேசித்தனாமே. ௨௯௪

சித்தானகாயாதிகற்பந்தன்னைச் செகத்திலுள்ளமானிடரோகாணப்
போறார், முத்தானமகிமைதன்னையார்தான்காண்பார், மூர்க்கமுள்ளசத்தரிஷி
முனிவர்காண்பார், வற்றாதபூரணத்தைத்தக்கண்டால்மைந்தா வலுவாகக்காய
சித்தியோகங்காணும், பத்தானதசதீட்சைபருவங்கண்டால் பலிக்குமடா
சகலசித்தும்பலிக்குந்தானே. ௨௯௫

தானென்றதத்துவத்தையறிந்துக்கொண்டு தன்மையென்றபூரணை
த்தைப்பணிந்துகொண்டு, கோனென்றகுருவருளைப்போற்றிக்கொண்டு கு
ம்பமுனிதஞ்சமென்றுநின்றால்மைந்தா, பானென்றமதியமுதங்கசிந்துகா
ணும் மார்க்கமுளகுண்டலியின்மகிமைதோற்றும், ஊனென்றவுணர்ந்தா
லெல்லாஞ்சித்தி ஊடாடும்வாசிதனையுற்றுப்பாரே. ௨௯௬

பாவென்றுசொன்னேனே கும்பமுனியய்யா பாரபரத்தின்வகையதனை யார்தான்காண்பார், நேர்நின்றவாசிதனையறிவாற்பற்றி நிலையானகுருபதத்தில்நேர்ந்துக்கொண்டால், தூவென்ற அடிமூலங்கணேசன்கோவில் துலங்குமடாகற்பத்திற்சூட்சமெல்லாம், வேறென்றுமயங்காதேயோஐயா விஞ்சையென்றமூலமந்திரமிதுதான்பாரே. ௨௬௭

பூமியுப்புமகிமை.

பாருப்புமகிமைதனைச்சொல்லக்கேளு பாரின்றபூமியுடனாதமப்பா, ஆருப்புமகிமைதனைக்காணப்போறார் அருளானவிந்துநீர்தன்னிற்போட்டு, சேருப்புரெண்டுமொன்றாய்ச்சேர்த்துக்கொண்டு சிக்கெனவேவாலிமுகத்தில்வைத்தூப்பாரு, காருப்புஇப்படியேபத்துமுறைசெய்தால் கருவானரெண்டுமொன்றாய்க்கட்டும்பாரே. ௨௬௮

பாரப்பாகட்டியதோருப்புரெண்டுபங்காரதகல்லுப்புரெண்டுங்கூட்டி, சேரப்பாவீரசம்ரெண்டிலொன்று சேர்த்துமிகக்கலவமதில் சேர்த்துக்கொண்டு, வாரப்பாமூன்றிலொன்றுதுருசேர்த்து வரிதியாமறுவகையின்தன்னாலாட்டி, வீரப்பாஅடங்கவுமேநன்றாயாட்டி வில்லைபோல்பிடித்துத்தினைக்காயப்போடே. ௨௬௯

காரீயக்கட்டு.

போட்டதொருவட்டதற்குக்கவசஞ்செய்து புதுமையுடன்புடம்போடச்சுன்னமாகும், தேட்டானசுன்னமதுபதனம்பண்ணி சிவப்பானகெவுரிதனைக்கங்கிப்பூட்டி, மாட்டடாமண்சீலையேழுஞ்செய்து மண்மறைவில்புடம்போட்டுவாங்கிக்கொண்டு, காட்டடாகாரீயத்துள்ளேமைந்தா கருவானகாரீயங்கட்டுந்தானே. ௨௭௰

காவென்றகாரீயக்கட்டைத்தானுந் தன்மையென்றகாரமதாலுருக்கிக்கொண்டு, தேனென்பரிதனிலேயிடைக்கிடைதான்சேர்த்து தெளிவானசெம்புதனில்நூற்றுக்கொன்று, கோவென்றகுருவருளால்கொடுத்தால்மைந்தா குறையாதுஒன்பதரைகுணமோமெத்த, தேவென்றபூரணத்தின்செயல்தன்னாலே திரமாகஇன்னமொருகருவைக்கேளே. ௨௭௧

சாதிலிங்கக்கட்டு.

கேளப்பாமுன்குருவிற்கழிஞ்சிவாங்கி கிருபையுள்ளசாதிலிங்கங்கழிஞ்சிவாங்கி, நீளப்பாவாய்நீரால்குருவைமத்தி நிச்சயமாய்வீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து, கோளப்பாவாராமல்லிங்கத்துக்கு குணமாகக்கவசமதுநன்றாய்ச்செய்து, வாளப்பாமண்சீலையேழுஞ்செய்து மண்மறைவிற்புடம்போடவலியுந்தானே. ௨௭௨

சாதிலிங்கக்களங்கு.

தானேதான்வலித்திருந்தலிங்கந்தன்னை தன்மையுடன்மூன்றுபுடமிப்படியேசெய்து, வீணேதான்திரியாமல்மைந்தாகேளு விளங்கிநின்றசாதிலிங்கந்தன்னைவாங்கி, பேணோசிதமென்றதங்கந்தன்னைப் பிலமாகச்சுற்றிமுன்பின்குருவைப்பூசி, தோணவேமண்சீலைசெய்துக்கொண்டு சுகமாகப்புடம்போடக்களங்கமாச்சே. ௨௭௩

ஆச்சப்பா சாதிலிங்கக்களங்கைவாங்கி அருள்பெருகுஞ்சற்குருவின் கிருபைப்போற்றி, கூச்சமில்லாச்செம்புகளில் நாற்றுக்கொன்று குருவானகளங்கமதையீந்தாயானால், தாட்சியில்லா பதினாறுமாற்றுகாணுந் தடையுறவே வெள்ளியிலேயிடித்தால்மைந்தா, மாச்சமிலா முப்பத்திரண்டுமாற்று மகத்தானகுடவனுக்குச்சரியாமே. ௨௱௪

பாரப்பா குடவனிலே மூன்றுக்கொன்று பக்குவமாய்க்கொடுத்து ருக்கமாற்றெட்டாகும், காரப்பா வெள்ளிசெப்புணக்காய்ச்சேர்த்து கருவானகளங்கமதை நாற்றுக்கொன்று, சேரப்பா குடவனிலேயுருக்கிப்பாரு சிவசிவா ரஞ்சமாற்றேறகாணும், ஆரப்பா அறிவார்கள் வன்னிகெற்பம் அடக்கத்திலாடுகின்ற அருமைதானே. ௨௱௫

காரியபற்பம்.

தாவென்றவைப்புடனே காரஞ்சேர்த்து சப்பழத்தின்சாற்றினால் தக்கியாட்டி, விணைன்றகாரியத்தக்கக்கிப்பூட்டி விறடங்கச்சீலைமண்விசைவாய்ச்செய்து, காவென்றகாட்டெருவில்புடத்தைப்போடு கனல்நீறிகாரியபற்பமாகும், தேவென்றபற்பமதைம்பதனம்பண்ணி சிவசிவா முப்பூவுங்கூடச்சேரே. ௨௱௬

சேரப்பா வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து சிவசிவா சம்பழத்தின்சாற்றாலாட்டி, வீரப்பா கொல்கின்றபாஷாணந்தான் விறடங்கக்கவசமதைவிந்தையாக்கி. பாரப்பா மண்சீலையே பூஞ்செய்து பக்குவமாய்மூன்றுபுடமண் மறைவிற்போடு, சீரப்பா மூன்றுபுடம்போட்டபின்பு சிக்கெனவேகாடையெருப்புடத்தைப்போடே. ௨௱௭

பாஷாணபற்பம்,

போடப்பா காடையெருப்புடத்திற்றானே புதுமையுள்ளபாஷாணம் நீறிப்போகும், காடப்பா பாஷாணநீற்றில்மைந்தா நாமொன்றுசொல்லுகின்றேன் கேளு, தேடப்பா வெள்ளியைஉருக்கிக்கொண்டு சேர்த்திடவே பற்பமதை நாற்றுக்கொன்று, பாடப்பா வொன்றுயில்லை வெள்ளியுந்தான் பனையமெமாண்டதுவுந்தெறித்துப்போமே. ௨௱௮

போமப்பா தெறித்துநின்றவெள்ளியதைப் புகழ்பெருகுமதிதனிலேயிடைதான்சேர்த்து, காமப்பா குகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு நலமானசாரணைகண்டிடவென்றுபசேர்த்து, வாமப்பா தன்னருளால் குருவாய்ப்போகும் மந்தரகுருவிடைவகையகேளு, தாமப்பா பூரமென்றதாம்பிரத்தைத் தன்மையுடன் குகைதனிலேயுருக்கிப்பாரே. ௨௱௯

உருக்கியதோர் பூரமதில் நூறுக்கொன்று உத்தமனே கொடுத்துருக்கமாற்றுப்பத்தாம், கருக்கவென்றவெள்ளியிலே ஐந்நூற்றுக்கொன்று கருவாகக்கொடுத்துருக்க அதிகமாற்றாம், இருக்கானபாஷாணப்போக்குதன்னை சிவசிவா வெள்ளைசொல்வேனின்னங்கேளு, குருக்கானவழியொன்றுசொல்வேன்மைந்தா குருவானமுப்பூவின் குருவைவாங்கே. ௨௱௰

பாஷாணக்கட்டு.

வாங்குவாய் முப்பூவில்காரசாரம் வரிசையால் பூரிசினுடகன்னஞ்சேர்த்து பாங்குபெறக்கல்வமதிலிட்டுமைந்தா பழச்சாற்றாலரைத்தெடுத்துப்

பருவமாக, இக்கில்லாபாஷாணத்தனக்குமைந்தா இருக்கறவேகவசமதுதி
றமாய்ச்செய்து,காங்கையதிலேழுதற்குமண்பாறைவில்லைந்தா கருத்துந்
தேபுடம்போடக்கட்டும்பாரே. ௱௪௧

பாரப்பா இப்படியேமூன்றுபுடம் போடு பக்குவமாய்க்கருக்கூடத்தி
லுருகும்பாரு, காரப்பாஉருகிகின்றபாஷாணந்தன்னை கருத்தறவேதா
னெடுத்துக்கருக்கககேளே,சாரப்பாவெள்ளிலக்கமுருகும் போது சாற்ற
டாஇடைக்கிடைதான்பாஷாணஞ்சேர்த்து,விரப்பாசெய்யாமலுருகிப்பா
ரு வெள்ளியக்கட்டியதுவுடையும்பாரே. ௱௪௨

வெள்ளியபற்பம்.

உடைந்திருந்தவெள்ளியக்கட்டி.வாங்கி உண்மையுடனிடைக்கிடை
தான்வெள்ளிசேர்த்து, கடைந்தகொருகுகைதனிலேயுருகக்கிப்பாரு கமல
மென்றவெள்ளியதுநொருக்குமப்பா,அடைந்தபிறகுக்கலவமதில்விட்டுமை
ந்தா அரகரா இடைக்கிடைதான்ரசத்தைச்சேர்த்து ஜெடம்வளுத்தசெய
நீராலரைத்துமைந்தா சிவசிவாவுருட்டியதைவட்டுபண்ணே. ௱௪௩

பண்ணியதோர்வட்டதனையோட்டில்வைத்து பக்குவமாய்மண்சிலை
யேழுஞ்செய்து,புண்ணியமாயெருவடக்கிப்புடத்தைப்போடு புதுமையு
ள்ளசாணம்பூசைபண்ணு, தண்ணிமையாய்ப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு தவ
வானபற்பமாய்நீறிநிற்கும், வெண்மையென்றகுருநீற்றைப்பதனம்பண்
ணு வேகமுள்ளவன்னிகற்பமிதுதான்பாரே. ௱௪௪

வன்னிகற்பம்.

பாரடாவன்னியுடகற்பந்தன்னை பாச்சடா வெள்ளிசெம்பில்நாற்று
க்கொன்று,சேரடாகற்பமதுதக்கிற்றுனால் சிவசிவாசோதியுடதிரமோமெ
த்த, ஆமடா அறிவார்கள்வன்னிகற்பம் அறிந்தவனேசிவயோகிஅதுதான்
மைந்தா, கூரடாகுருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி குருவிருக்குஞ்சந்நிதி
யைக்குறித்துப்போற்றே. ௱௪௫

போற்றுவதுபூரணத்தைப்போற்றவேணும் புதுமையுள்ளகுருபத
த்தைப்பணியவேணும், காட்டுவதுசுழிமுனையில்மனதைநாட்டி காலை
னபூரணத்தைநாட்டிப்பாரு, தாட்டிகமாய்மனதுறுதியாகநின்றால் சடா
தாகசோணைமிகத்தானேதோற்றும், ஆட்டிவிக்கும்வாசியுடகுருவைக்கண்
டால் ஆதியந்தப்பதிதோற்றுமாகிதானே. ௱௪௬

ஆதியென்றசோதிதனைக்கண்டாலைமந்தா அரகராமனோன்மணி
யையற்புதமேசெய்து,நீதியென்றவிதனிலேசேர்ககால்வைத்தா நிச்சய
மாய்சித்தியதாம்நீதான்பாரு, சோதியென்றகொடிதுதியையென்னசொ
ல்வேன் துருவமுள்ளமேருவதில்வசிமதிதான்சேரு, வாதியென்றபண
மொத்துநிலையில்வைத்தால் மகத்தான குருவருளாலமைந்தபாரே. ௱௪௭

பாஷாணக்கட்டுருக்கு.

பாரப்பாசத்துருவைத்தொழுதுகொண்டு பாச்சடாவெள்ளியென்
றபாஷாணத்தில், காரப்பாபஞ்சகணத்தியசபண்ணு குருவானபாஷாண

க்கட்டிதானும், சேர்ப்பாகின்றகுருசூட்சத்தாலே நிச்சயமாய்க்கட்டியதுவுருகும்பாரு, ஆரப்பாஅறிவார்களிந்தப்போக்கு ஆச்சரியமாச்சரியமருளைக்கேளே. ௫௧௮

கேளடாகட்டிநின்றபாஷாணத்தைக் கிருபையுள்ளசெப்பதிலேநீற்றுக்கொன்று,வாளடா குகைதனிலேயுருகும்போது மாட்டடாமதிபோலேயாகுஞ்செம்பு, கோளடாவாராமல்தாளைச்சேரு குணமானவங்கத்துக்குளைசயாதப்பா, ஆளடாகயிலாசத்தடுத்துமெள்ள ஆதியென்றபராபரத்தினடியைப்போற்றே. ௫௧௯

அடியென்றஅட்சரத்தையார்தான்காண்பார் அப்பனேஅகாரமென்றஅருளைக்காணார்,முடியென்றமவுனமதில்முதலைக்காணார் முதலறிந்துதினம்பணியமுடியைக்காணார், படியானபடியறிந்துஏறமாட்டார் பாவிகள்தான்வெறுப்பிலுக்காய்பகருவார்கள், வடியானரூபமதையறிந்தால்மைந்தா வஞ்சமறவுலகமதில்வாழலாமே. ௫௨௰

வாழவேமதியமுதக்கொண்டோமென்று மகத்தானபூரணத்தையறிவோமென்று, ஆளவேஅடிநாவைக்கண்டோமென்று அப்பாலேமவுனமதையறிந்தோமென்று வேலானவடிவேலையறிந்தோமென்று வேதாந்தபூரணத்தைக்கண்டோமென்று, மாளவேஅமுதமென்றுங்கபாலத்தூறில் மகத்தானசேத்துமதனைக்கொள்வான்பாரே. ௫௨௧

அமிர்தசஞ்சீவி.

பாரப்பாஅமுதசஞ்சீவியொன்று பகருகிறேன்புலத்தியனேபண்பாய்க்கேளு,காரப்பாபிருதிவியாம்பூமிநாதங் கருவானமனோன்மணியாங் கருணைப்பூடு, ஆரப்பாஅறிவார்கள்சுவையின்பாகம் அருளானதிருவுடைமையாளணிந்தகாரம், வீரப்பாசெய்தோரைஅடக்குங்காரம் வேதாந்தமனோன்மணியைவிளக்குந்தானே. ௫௨௨

தானென்றதன்மையதில்பொருந்திநின்ற தயவாகப்பாரீன்றநாதம்வாங்கிக், கோனென்றகுருவருளால்தண்ணீர்தன்னில் குருவானநாதமதைக்களைத்திறுத்து, பானென்றபானுவின்றன்முகத்தில்மைந்தா பாங்காகவைத்துலர்த்திபதனமாக,ஊனென்றஅமுதமதில்பத்துமுறையப்பா வுற்பனமாயஞ்சுபத்துமுறைதான்செய்யே. ௫௨௩

செய்யவேபூமியுடனாதங்காணுஞ் சிவசிவாஎன்னசொல்வேனமுதப்போக்கு, மெய்யானசத்திசிவமிரண்டுமொன்றாய் விரவிநின்றகருவைநீவிள்ளலாமோ, ஐயனேயுனக்காகச்சொன்னேன்மைந்தா அறுசுவையின்பாகமதையார்தான்காண்பார், வையமதிற்கோடியிலேயொருவனுண்டு மகத்தானபூரணத்தின்வளங்காண்பாரே. ௫௨௪

பாரினிற்பிருதிவியுமப்புங்கூடி பதியானதேயுவிலேசமாதிகொண்டு,வாரின்றவாயுவுமாகாசங்கூடி மகிழ்ந்துநின்றஅமுதசஞ்சீவிதன்னை, ஆரின்றுஆறறிவாரமுதப்போக்கு அகாரஅமுதசஞ்சீவிதன்னில், சேரின்றுகுன்றியிடைகொண்டால்மைந்தா நிச்சயமாயாக்கையதுசித்தியாமே. ()

பொரிக்காரசற்பம்.

சித்திபெறஇன்னமொருவிபரஞ்சொல்லு சிவசிவாபொரிக்காரங்கொண்டுவந்து,முத்திபெறஆவினுடநெய்யில்மைந்தாமூர்ச்சமுடன்தான்பொரித்துக்கொண்டால்மைந்தா, அத்திதனிலுள்ளவிஷபித்தமெல்லா மகன்றுவிடுந்தேகமதிலழகுண்டாகும், வெற்றிபெறக்காயசித்திக்கிதுதான்மூலம் விள்ளுவேனின்னமொருசித்துக்கேளே. ௩௨௬

நந்தியுப்பு.

கேளப்பாசித்தியென்றகாரந்தானுங் கிருபையுள்ளஜலமதொன்றுசாரத்துட்டி,வாளப்பாதசதிட்டைசபத்துமுறையப்பா வளமைபெறச்செய்துகொண்டுமைந்தாகேளு கேளப்பாவாரமலசொல்லக்கேளு குருவானரவிபிசங்கூடச்சேர்த்து,ளேப்பாதனில்கனாத்துரவியில்வைத்தால் நிசமானநந்தியென்றவுப்பதாச்சே. ௩௨௭

உப்பானநந்தியுப்பைப்பதனாய்பண்ணி புண்மையுள்ளமந்திரத்தைத்தியானஞ்செய்து, அப்பானதினங்கழஞ்சிகொண்டாயானால் ஆக்கைதனிலுள்ளவுப்புஅகன்றுபோகும், தப்பாமல்தினந்தோறுங்கொண்டியேறு சதாநந்தியுப்பினுடதன்மைமெத்த, செப்பாதேகருவிதுதான்மைந்தாமைந்தா செகதலத்தோர்க்குவிள்ளாதேசித்தர்க்காமே. ௩௨௮

ஆமப்பாநந்தியுடமூலாதாரம் அழகானபிரிதிவியினுருமைமெத்த, நாமப்பாசொல்லுகிறோஞ்சுத்தகங்கைநலமறியாசித்தர்களோசாணப்போனார்,காமப்பால்காணற்பால்கருவைக்காணார்;கருவறிந்துவுறுதிபெற்றால்சாயசித்தி, தாமப்பாவென்றநிலைதனையறிந்து தவிராமல்கொண்டுமொன்றாய்தாக்குத்தாக்கே. ௩௨௯

உப்புமெழுகு.

தாக்கியதோருப்பிடைக்குப்பூரஞ்சேர்த்து தவிராமலந்திடைக்குக்கெந்திசேர்த்து,வாக்கியந்தான்தப்பாமலொன்றாய்ச்சேர்த்து வைத்திடுவாய்ரவிமுகத்தில்மைந்தாமைந்தா,பாக்கியமாயுப்பாகிமெழுகாய்நிற்கும் பரமகுருமெழுகதுவைப்பதனம்பண்ணி, ஆக்கையுடதிடமறிந்துஅளவாய்க்கொள்ளு அரகாரசிதமென்றபுளிப்புபோச்சே. ௩௩௦

ரஞ்சிதமெழுகு.

போச்சென்றுவிடுகாமல்சொல்லக்கேளு புதுமையுள்ளஅட்டுப்புநீரில்சேர்த்து, காச்சென்றுவீரமொடுபூரம்லிங்கம் கருணைபெறவொன்றாகச்சேர்த்துக்கொண்டு, மாச்சலில்லாரவிமுகத்தில்காயவைப்பாய் மகத்தானமெழுகாகுமைந்தாமைந்தா,தாட்சியில்லாமெழுகினுடபேரேதென்றால் ரஞ்சிதமெழுகெனவேசாற்றலாமே. ௩௩௧

சாற்றியதோர்மெழுகதனைமைந்தாமைந்தா சடத்தினுடசெயலறிந்துதாயைப்போற்றி, ஊட்டுவாய்கழஞ்சியிடையூட்டிக்கொண்டு வுறுதிபெறப்பருதிமதிச்சுடரில்நில்லு, தாட்டிகமாய்வாசியதுபணிந்துமைந்தா

கண்ணிலையைத்தானறிந்துதனைகாய்நிற்கும், பூட்டியதோர்வாசியுடகருவைக்கண்டால் பூரணத்தையறிந்தபேர்போற்றலாமே.
௱௬௨

ஆமப்பாவாசிசிரோமணியைக்கேளு அம்சராமதேனென்மணியையன்பிறகண்டு, காமப்பால்தன்னுடனேசசைக்கிறுத்து கருவானபூரமுடன்காரஞ்சேர்த்து, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்கருவாய்க்கேளு ஞாயிறுமுன்பத்துநாள்வைத்துப்பாரு, சோமப்பாவென்சொல்வேனெழுகதாகுஞ் சுருதியுள்ளமெழுகதனைப்பதம்பண்ணே.
௱௬௩

பண்ணியதோர்மெழுகெடுத்துதியானஞ்செய்து பக்குவமாய்க்கழுஞ்சியிடைகொண்டாயாகில், கண்ணிமையில்நின்றதொருதோஷமெல்லாங்காணுதேயோடிவிடுஞ்சிரோமணியைக்கண்டால், புண்ணியவானுக்கால்குணத்தில்சித்தி பூரணத்தைக்காணக்குருசித்தியில்லை, வன்னியென்றசிரோமணியின்மெழுகினுமெய்கூத்தானசித்தியெல்லாம்வாய்க்குந்தானே.
௱௬௪

சதாசிவப்பட்டியின்மெழுகு.

தானவனாய்நின்றதொருதன்மைகேளுசகலபிணிபோவதற்குச்சதாசிவத்திறப்பு, கோவைருளால்கொண்டுவந்து அறுநீர்தன்னில் குழிப்பாகச்சுத்திசெய்துவடித்துக்கொண்டு, காணப்பால்காமப்பால்தன்னிலேதான் களங்கமறப்பதனைச்சுத்திசெய்து, வீமப்பாவென்றுநீநினைந்தால்மைந்தா வேதாந்தஞ்சிதறிவிடுமெய்சொன்னேனே.
௱௬௫

மெய்யாகசுத்திசெய்தவப்பையாங்கி மேனியுடசாறதனிலரைக்கமைந்தா, ஐயாபிலாமெழுகாகுமென்னசொல்வே னப்பமேவிமெழுகைத்தேனிலூட்டி, துய்யமதியானசதாசிவனைப்போற்றி கொழுதுகொண்டு கழஞ்சியிடைகொண்டால்மைந்தா, வையமதில்கலங்குகின்றஐயந்தானுமாறிவிடுஞ்சிலேத்துமங்கள்மாண்டுபோமே.
௱௬௬

போமப்பாதலையிலுள்ளதோஷமெல்லாம் பொல்லாதஅஸ்திசுரமுலக்கும், காமப்பாவிதனைதால்வந்தகுடி கருவழிக்குபேசுமொடுகேபாவருடு, தாமப்பாசருவாங்கவாயுவெல்லாந் தட்டழிந்துகுட்டமெல்லாஞ்சாந்தமாகும், நாமப்பாசொல்லிவந்தகற்பமெல்லாம நாள்தோறுங்கொண்டுவரில்நமனுடானே.
௱௬௭

நாடாமல்போவதுதாமெதிரிலென்றால் நகையொடுமகாத்தையதனையந்தாலே, தேடாமலோடிவிட்டானமன்தானையா திசைசினையமென்றால் வேறேயில்லை, வாடாதநல்வினையுந்தீவினையுமப்பா வந்தசூள்வாநமனையேயிழுக்காணும், ஊடாடும்விதானமதியில்சேர்ந்தால் ஓகோகோ இருவினையுமோடிப்போமே.
௱௬௮

ஓடிப்போமசகலபிணியெல்லாமைந்தா வுறுதியுள்ளசாபமதுநிவர்த்தியாக, நாடிப்பார்சாபமதுநிவர்த்தியாகும் நாமென்றுசொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு, சாடிப்பார்பூரணத்தைப்பூரகமேபண்ணி சயமதில்சேகமாயக்கும்பகத்தில்நின்று, பாடிப்பார்நமுடையமந்திரத்தைமைந்தா பாவமெனுஞ்சாபமதுபறந்துபோமே.
௱௬௯

நவக்கிரகசாபநிவர்த்தி.

போவென்றுவிதிகோதேயின்னங்கேளு பொல்லாதநவக்கிரகசாபந்திர,நாமென்றுசொல்லுகிறேன்மைந்தாமைந்தா நாலானபூரணத்தைநாட்டிப்பார்த்து,ஓமென்றுபூரிக்கரேசகமேபண்ணி ஒருமொழியால்கும்பகத்தில்நின்றால்மைந்தா, ஆமென்றநவக்கிரகசாபமெல்லாம் அப்போதேஅகன்றுவிடுமறிந்துபாரே. ௯௪௰

பிரமசாபநிவர்த்தி.

பாரப்பாபிரமனுடசாபந்தன்னை பக்குவமாய்த்தீர்வதற்குப்பகருவேன்கேள், காரப்பாகருணைவைத்துஅகாரந்தன்னி கருவானமகாரத்தின்கூடச்சேர்த்து, சேரப்பாரேசகத்தால்பூரகத்தைப்பற்றி சீர்பெருகுங்கும்பகத்தில்நின்றால்மைந்தா, நேரப்பாநின்றதொருபிரமன்சாபம் நிமிஷத்திலோடிவிடுநிலைமைதானே. ௯௪௧

விஷ்ணுசாபநிவர்த்தி.

தானவனாய்நின்றதொருவிஷ்ணுசாபந் தடையறவேபோவதற்குச்சாற்றுவேன்கேள், மோனமுடன்உகாரமதைஅகாரத்தூட்டி முனையானசுழிமுனையில்ரேசித்தப்பா,கோனதுனால்கும்பகத்தில்நின்றால்மைந்தா குணமானவிஷ்ணுவுடசாபந்தானும்,வானவர்கோனறியாதபூரணத்திறலே வந்துசமுள்ளசாபமதுமாண்டுபோச்சே. ௯௪௨

ருத்திரசாபநிவர்த்தி.

போச்சென்றுவிதிகோதேயின்னங்கேளு புதுமையுள்ளருத்திரன்மயேஸ்பரத்தின்சாபம், காச்சென்றசிமதியுமொன்றாய்ச்சேர்த்து கருணையுள்ளசதாசிவத்தைபங்கஜத்தில்வைத்து, காட்சியில்லாமதிதனிலேபூரித்தப்பா தருவானரேசகத்தால்கும்பகத்தில்நின்று, மாச்சவில்லாமனோன்மணியைத்தியானித்தக்கால் வந்துசமுள்ளபஞ்சகர்த்தாள்சாபம்போச்சே.

ஆறாதாரசாபநிவர்த்தி.

சாபமென்றசடாதாரசாபம்போக தன்மையுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு,தீபமென்றகடவொளியில்மனதைநாட்டி திறமுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி,வாமென்றமதியமுதக்கொண்டால்மைந்தா வரையானசடாதாரசாபந்தானும்,தாபமுடன்தயங்கிமிகவோடிப்போகுஞ் சடாதாரவணிவைத்ததன்மைதானே. ௯௪௪

தத்துவசாபநிவர்த்தி.

தாவென்றதத்துவத்தின்சாபம்போகத் தன்மையுடன்சொல்லுகிறேன்தாழ்ந்துகேளு, கோவென்றசிவசக்திதன்னைப்போற்றி குறிப்பாகரேசகபூரகமும்பண்ணி, மாவென்றகும்பகத்தில்நின்றால்மைந்தா மார்க்கமுள்ளமூலத்தின்மேலேசாடு,ஊவென்றதத்துவத்தின்சாபம்போகும் உறுதியுள்ளதேகமதுகாந்தியாச்சே. ௯௪௫

காந்திக்கருச்சுன்னம்.

காந்தியென்றகருவிலொருவிபரங்கேளு கமலமலரமுதமதைக்கருவாய்வாங்கி, சாந்தியென்றமதியமுதக்கண்ணிற்சேர்த்து தயவாகபத்துமு

னைதானைச்செய்து, பார்த்தியமாய்ப்பத்துமுறைசெய்துபின்பு பக்குவமாய்பூ
ரமதிற்பாதிசேர்த்து, சீந்திலென்றதயிலமதைச்சேர்த்தால்மைந்தா சிவசி
வாமொங்கியதுகறுப்பாய்ப்போச்சே. ௱௪௬

கறுப்பானமையெடுத்துதியானஞ்செய்து காயாதிகற்பமெனக்கரு
த்திற்கொண்டு, குறிப்பானமையெனவேகொண்டால்மைந்தா குண்டலி
யின்சக்தியதுமேலேசாடி, வெறுப்பானபாபமெல்லாம்வெருண்டேபோ
கு மெய்ஞ்ஞானஞ்சித்திக்குந்தேகந்தங்க, மறுப்பானதேகமதுவைத்து
ப்போகு முற்றசிவசத்தியொன்றுமுறுதியாமே. ௱௪௭

ஆமப்பாவச்சிரமேபலமோபத்து அதுக்குநிகர்வீரமதுஅன்பாய்
சேர்த்து, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்துருசுபூரம் நன்றானவெள்ளையுடன்லி
ங்கஞ்சேர்த்து, தாமப்பாசாரமுடன்காரஞ்சேர்த்து தயவானஅறுவகை
யால்கவைத்தாட்டி, காமப்பால்தன்னிலொருநாள்தானூட்டி கருவாகவுரு
ட்டியதைவட்டிபண்ணே. ௱௪௮

பண்ணியதோர்வட்டதனைப்பதனம்பண்ணி பக்குவமாயின்னமொ
ன்றுபகருவேன்கேள், உன்னியதோர்நாகமுடன்ரசமுஞ்சேர்த்து உண்
மையுள்ளபூரமுங்கூடச்சேர்த்து, நன்னயமாய்ரசமூன்று இடைசரியாய்
சேர்த்தாட்டி யேகல்வமதில்பொடித்துமைந்தா, தன்னிமையாய்முன்செ
ய்தவட்டிசேர்த்து தயவாகவிந்துநீர்தன்னாலாட்டே. ௱௪௯

ஆட்டிவாய்விந்துநீர்கன்றல்மைந்தா அரகாயிராருசாமமாட்டி, நா
ட்டிவாய்ரவிமுகத்திலட்டிபண்ணி நன்றாகக்காய்ந்தபின்புசொல்லக்கே
ளு, நீட்டிவாய்மண்சீலைநன்றாய்ச்செய்து போடுவாய்காடையென்றபுடத்
திற்றுனு, மாட்டியதோர்புடந்தானுமாறவிட்டு மைந்தனேஎடுத்துப்பார்சு
ன்னமாச்சே. ௱௫௰

ஆச்சப்பாசுன்னமதின்பெருமைகேளு அடங்காதகுடவணியேயூ
றலெல்லாம், காச்சப்பாசெம்புதனையுருக்கிக்கொண்டு கருவானசுன்னமதினூ
ற்றுக்கொன்று, பாச்சப்பாசெம்பதுவும்பழுத்துப்போகும் பக்குவமாய்
வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, காட்சியில்லாச்சுன்னமதுசேர்ந்தால்
மைந்தா தடையறவேவயதுபதினாறதாமே. ௱௫௧

ஏமாசக்கலங்கு.

ஆமப்பாதுருசினுடசுன்னந்தன்னை அழகானசம்பழத்தின்சாற்றிற்
றுக்கி, நாமப்பாசொல்லுகிறேஞ்சம்பழத்தின்சாறு நன்றாகத்தெளிந்தது
வுஞ்செயநீராகும், தாமப்பாசெம்பழத்தின்செயநீராலே தயவாகஅப்
பொடியைசுத்திபண்ணி, காமப்பால்கலவத்திலிட்டுமைந்தா கருவானஅ
ப்பொடியையரைத்திடாயே. ௱௫௨

அரைக்கையிலேவீரமொடுபூரம்போட்டு அழகானதுரிசிநொடுகா
ஞ்சேரு, விரைக்கவேசம்பழத்தின்னீராலாட்டி விசையாகவுருட்டியதைக்கா
யப்போட்டு, கரைக்கவேகுகைதனிலேசாரமிட்டு கல்மசங்கள்தானறவே
யூதவூதமறைக்கின்றதிரைநுரையுமகன்றுநல்ல மணிபோலவுருகியதுசெ
ம்புமாமே. ௱௫௩

செம்பான அயச்செம்புவிடையாதப்பா செகத்திலுள்ளவாதிகளுந்
தேடமாட்டார், சம்புவதுஎன்னவென்றால் அயத்தின்செம்பு நாதமென்று
ஞ்சத்தியென்றுமிதுக்குநாமம், சம்புசிவநாதமென்ற அயத்தின்செம்பில்
தாக்கடா இடைக்குநேர் தங்கந்தன்னை, வயம்பில்லாநாகமதில்கூடச்சேர்த்து ம
ணிகாணக்காரமிட்டுவுருக்கிப்பாரே. ௧௫௪

உருக்கையிலேமூன்றுமொன்றாயுருக்கிப்பாரு உத்தமனேஏமாசக்
களங்குமாகும், தனக்குருளவாதிகளோகாணப்போறார் தயவானஅயக்
களங்கின்வீறுமெத்த, உரைக்கிறேனயக்களங்கின்ஒளியைப்பைந்தா ஓகோ
கோசெம்புதனில்நூற்றுக்கொன்று, களாகின்றகுகையதனிலுருக்கிப்பா
ரு கருவானசெம்பதுவும்பழுப்பதாமே. ௧௫௫

பழுத்ததென்றுமகிழாமல்குடவன்தன்னில் பாச்சடா அன்பதுக்கு
வொன்றுத்தானும், அழுத்தமுள்ளகுடவனதுவுறலற்று அழகானபொன்
மாற்றுஅதிகமாகும், முழுத்தமுள்ளஅயக்களங்கைவெள்ளிசெம்பில் மூர்
க்கமுடன்கணக்காகநூற்றுக்கொன்று, தழுக்கறவேகுகைதனிலேயுருக்கி
ப்பாரு தயானதங்கமதுஅதிகமாற்றே. ௧௫௬

களங்குசெந்தூரம்.

மாற்றதிகமானதொருகளங்குதன்னில் மாட்டடா இடைக்கிடைதா
ன்கெந்திசேர்த்து, காட்டிகமாய்வீரமொடுபூரஞ்சேர்த்து தயவாகக்கல்வ
மதில்பொடிசெய்துகொண்டு, பூட்டுவாய்குப்பிதனில்பொடியைமைந்தா புக
ழானமண்சீலையாறுஞ்செய்து, வாட்டுவாய்விழுகதனிலுலர்ந்தபின்பு பைந்
தனேதாழியதைஉப்பைவைவே. ௧௫௭

வைப்பாயேமேருதன்னைவைத்தபின்பு வைத்துமொருகழுத்தின்மே
லுப்பைக்கொட்டி, பையமேவஅடுப்பேற்றிதீயைமூட்டு பக்குவமாய்சருகு
கம்புவிறகால்மைந்தா, செய்யப்பாதீயெரிப்பாயாறுசாமம் சிவசிவாதாழி
தனையிறக்கிப்போடு, கொய்யப்பாசுகந்தமலர்ச்சனையேசெய்து குருவான
மேருவைநீயெடுத்துப்பாரே. ௧௫௮

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலேமேருக்குள்ளே யிருக்குதடாசெந்தூர
மென்னசொல்வேன், கொடுத்ததொருசெந்தூரந்தொந்தங்கோடி சொல்
லுகிறேன்புத்தியனேதொந்தமாக, அடுத்ததொருசெந்தூரம்பணவிடை
தான்கொண்டால் ஆக்கையதுபிலத்ததடா அழிவேயில்லை, வடித்ததொரு
திரிகடுவில்செந்தூரஞ்சேர்த்துவளமானதேனிலொருகழியாய்க்கொள்ளே

கொள்ளவேவாசியதுபிலத்துப்போகும் குருவானதிருடனைக்குறி
ப்பாய்க்காணும், அல்லதுதான்விலைகுமமுகஞ்சிந்தும் அஷ்டாங்கயோகம
திலகித்துக்காணும், விள்ளாதசதீட்சையொளியோகாணும் வேதாந்தபூ
ரணத்தின்விலாசங்கேகாணும், வல்லபமானகுருபதியில்நின்று வளமையு
ள்ளசெந்தூரமகிழ்க்கிபாரே. ௧௬௰

பரப்பாகாரியம்வுருக்கிக்கொண்டு பாச்சடாசெந்தூரம்பத்துக்கொ
ன்று, வீரப்பாதானடங்கிவெளுத்துப்போகும் வெள்ளியந்தனையுருக்கிநு

ற்றுக்கொன்று,சேரப்பா செந்தூரஞ்சேர்ந்தாயானால் சிவசிவா தக்கமென்று அதிசயமற்று,ஆரப்பா செந்தூரமறியப்போறார் அறிந்தவர்கள் தனைக்காணை அறிதாப்பாரே. ௫௰௧

அரிதானசெந்தூரம் நூற்றுக்கொன்று அப்பனேசெம்புதனிலேத்தாயானால், பெரிதானதங்கமடாபழுப்புறமொத்த பேசாதேயிந்தோடேயின்னங்கேளு,குறிதானசெந்தூரங்குழைந்துவொக்கி குணமானவாய்போல்மத்தித்தேதான்,கரியானகளிம்புசேர்குடவனுக்கு கங்கணமாய்த்தகட்டிடுப்பூசிப்போடே. ௫௰௨

போடப்பாபுடந்தனிலேகளிம்புசேர்த்து பொங்குளிவு அதிசயமாய்ப்பூண்டுகாணும், தேடப்பாவெள்ளிசெம்பில்களைக்காய்நூற்றில் செந்தூரமொன்றிடவேசெம்மையாகி, ஊடப்பாசெந்தூரம்பாய்ந்துமைந்தா உலகமதிலதிசயமாவொளிவீசு,நாடப்பாசெந்தூரங்கல்லைப்பிரயோகம் நலமானவின்னமொருசேதிகேளே. ௫௰௩

கேளப்பா இந்நூல்சகலகலைகிட்டுஞ்செயமாகஆரிதந்தநூலிருநூறும், ஆளப்பா இந்நூலைப்பதனம்பண்ணி அடக்கமுடன்கருவெடுத்து ஆளுமைந்தா, நீளப்பா குருப்புலஸ்தியேசொல்லுமைந்தா நின்றுக்காணுலகமதில்நிசங்கொள்ளாது, காளப்பாஇப்புறமுபொன்றாய்நின்று தனதானபூரணம்போல்நூலைக்காரே. ௫௰௪

காமமென்புத்திகெட்டிருந்தால்மைந்தா கருவிகாணாதிகளுங்கலந்துபோகும், கூறுதகருவையெல்லாமிந்நூலில் கூறினதவித்துநூல்குருநூலைக்கு,நேரானகுருவினிடமாகப்போற்றி நினைவாகஇந்நூல்தன்னைப்பார்த்து, கோரதசித்துகளையாமைந்தா கெடிட்டாதபூரணத்தைத்தினமும்நோக்கே. ௫௰௫

நோக்குவதுபூரணத்தைநோக்கவேணும் நோக்காதேபோனக்காலென்னசென்மம், தாக்குவதுபூரணத்தைத்தாக்குமாக்கு தன்மையுடன்குருபதத்திற்றொண்டுபண்ணு,வாக்குமனந்தான்றுறி அறிவினில்லூ வஞ்சரிடமிந்நூலைவழுத்தவேண்டாம்,நாக்கதுவும்படபடக்கதில்லைமைந்தா தன்மையுடன்மவுனமதைநாடிப்பாரே. ௫௰௬

நாடிப்பார்மவுனமென்றால்பூரணமேயாகும் நலமானபூரணத்தான்விந்துவிந்து,தேடிப்பார்சித்துநிலைகாணமாட்டார் சிவமானமதியமுதச்செயலைக்காணார்,கூடிப்பார்த்தறியோடேகுண்டலியைக்கண்டால் குருவானபதியிலமுதங்காணும், வாடிமனந்தளராதேமலரைக்கண்டு வாசமுதம்பூரணமாய்மனதிற்காணே. ௫௰௭

காணவேமதியமுதங்கொண்டால்மைந்தா கர்ப்பூரதேகமுமாய்க்கருணையாகும், பேணவேபணிகண்ணில்காணும் பிரணவத்தோடாயுதலப்பெருமைகாணுந்,தோணவேதோணினதுதோணத்தோணும் சோதியிலேசெகச்சோதிகளுமிற்காணும், உண்ணுஅஞ்சபஞ்சலவணத்தாலே உலகமெல்லாந்தானவனுமுறுதியாமே. ௫௰௮

நாகக்கட்டு.

உறுதியுள்ளநாகமதிற்கட்டுசொல்வேன் ஓகோகோவெடியுப்புச்சார
ஞ்சேர்த்து,பருதிமதிதன்னுலேவைக்கீற்றி பக்குவமாய்மூன்றுமொன்று
ய்கலைத்தாட்டி,திருமதியும்பீரோலேஆட்டிமைந்தா சிக்கெனவேநாகமதுக்
கங்கிபூட்டி,குருதிதியைத்தியாளித்துபுடத்தைப்போடு குருவானநாகமது
குருவுமாமே. ௫௬௯

ஆமப்பாகுருவானநாகந்தானுமடங்கியதுமாண்டுதடா அருமையாக,
வாமப்பாதன்னுலேயடங்குகின்ற மகாரசத்தின்பெருமைதனை வழுத்து
றேன்கேள், ஓமப்பாவென்றபரிரவிதாமென்று உறங்குகின்றநாகமதினி
டையேசேர்த்து, தாமப்பாகுகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு தவளநிறமான
தொருமணிபோலாமே. ௫௭௰

மணியானநாகமணியார்தான்காண்பார் மகத்தானபூரணத்தையறிந்
தோர்காண்பார்,கனியானநாதமணிதன்னையுடைத்து கருவானசெம்புதனில்
நூற்றுக்கொன்று, வணிகரணமாகவேயுருக்கிப்பாரு வஞ்சியெனுமபாஞ்சி
யானதங்கம், பணியானபலதொழிலுக்குவேதங்கம் பாரமாய்நின்ற
துவுந்தங்கந்தானே. ௫௭௧

தானென்றநாகமணியொன்றெடுத்து தயவானவெள்ளிதனிலேந்தா
ல்மைந்தா, கோனென்றகுருவருளால்வயதேசொல்வேன் குருவானநாகம
ணிதரந்தால்மைந்தா, தேனென்றமொழியுடையகமலமாது ஜெகஜோதி
யானதிருவாணைமாது,மானென்றமதியமுதயானமாது மகத்தானபூரணமா
ந்தங்கந்தானே. ௫௭௨

தானானபூரணமேதான்தானுகும் தலமானபூரணத்தின்தலமேதெ
ன்றால், ஊனுனதேகமடாசத்திசத்தி உள்ளுயிராஞ்சிவமெனவேயுகந்து
கொண்டு,கோனானசத்திசிவக்கூத்தொன்றான குறியறிந்துஅமுதமெனக்
கொண்டால்மைந்தா, தேனுனதேகமடாசித்தியாகுஞ் சித்தியென்றால்பூ
ரணத்தின்சித்திதானே. ௫௭௩

பூரணதயிலமெழுகு.

சித்தித்தகருவொன்றுசொல்லக்கேளு செயலானபூரணத்தின்தயி
லஞ்சேர்த்து, சத்திசிவமானமதியுப்பேதென்று சாரமென்றவுப்புடனே
காரங்கூட்டி, முத்திபெறக்கலவமதில்நாட்டினுக்கால் மூர்க்கமுள்ளமெழு
காகுமைந்தாமைந்தா, பத்தியுடன்மெழுகெடுத்துதாரத்துக்குப் பக்குவ
மாய்கவசமதுபதியச்செய்யே. ௫௭௪

செய்தகொருகவசமதைத்தீபந்தன்னில் திருப்பிமெள்ளவாட்டின
தால்மைந்தாகேளு,செய்தகொருதாரமதுகெட்டியாக குருவானமெருக
திறைய்கட்டிப்போகும், பையவெயிப்படியெநாலுமுறைதிசெய்தால் பால்
போலேசுத்தவெள்ளியாகுமாகும், வையகமெல்லாந்திரிக்குமித்தத்தார
மகத்தானதாரமதின்தொழிலைக்கேளே. ௫௭௫

 சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

நாகக்களங்கு.

கேளப்பா நாகமதை யுருக்கிக்கொண்டு கிருமையுள்ள தாரமதை யிந்
தால்மைந்தா, கோளப்பா தானகலும் நாகந்தன்னில் கொடுமையுள்ள புகை
யதுவுமடங்கிக்கட்டும், வேளப்பா ளரித்தசிவன் தன்னால்கட்டு வெள்ளம
ணிபோலெனவே வெளுமையாகும், தாளப்பா தங்கமிடைக்கிடைதான்
சேர்த்தால் தயவான நாகமணிகளங்கமாமே.
௲௭௬

ஆமப்பா களங்கமதை வெள்ளிதன்னில் அன்பாக அன்பதுக்கு வொ
ன்றுபோடு, காமப்பா தன்னருளால் பழுக்குப் வெள்ளி கயிலைதனில் பரமகு
ருதன்னால் மைந்தா, வாமப்பால் கண்டவ்வேனவாதயோகி வலுவானசிவ
யோகிவாசியோகி, நாமப்பா வென்றகுருதன்னாற் கண்டு நடுவான பூரணத்
தை நாடுநாடே.
௲௭௭

நாடுவது மூலமுதலாறு தாரம் நன்மையுள்ள குருபரமாமேலாதாரம்,
கூடுவது புருவமையந்துவாதசாந்தம் குறிப்பறிந்து இடகலையைப்பின்கலை
யிற்சேரு, வாடுவது வேண்டாங்காண் புலத்தியனே யையா வரிசையுடன்சு
ழிமுனையில் மனத்தைநாட்டி, தேடுவது பூரணத்தைத் தேடுதேடு தெவிட்
டாதமதியமுதங்கொண்டுதேறே.
௲௭௮

தேறுவது பூரணத்தால் தேறவேணுஞ் சிந்தைமனதொன்றாகிநிற்க
வேணும், மாறுவது அஞ்செழுத்தையறிந்துமாறு மகத்தானபூரணத்தை
மருவிக்கூடு, சேருவது பிரமமென்றபதியிற்சேரு திரும்புதற்குப்பூரணத்
தைநாடியூத, கூறுவது அசத்திசவென்றுகூறு கும்பமுனித்தஞ்சமெனக்
குறித்துநில்லே,
௲௭௯

நில்லென்றுசொன்னீரே பூரணமேயையா நீயென்றும்நானென்றும்
வேறேயில்லை, சொல்லொன்றுந்தப்பாது என்குருவேயையா சோபநிதிரு
ரியநிலையார்தான்காண்பார், கல்லென்றகயிலாசங்கண்டபேர்கள் கருவான
இருநிதியுங்கண்டேகொள்வார், வில்லென்றவொளிதனிலே வீதங்கள்மெ
த்த வேதாந்தசாத்திரமேயறிவார்பாரே.
௲௮௰

பாரப்பா ஆகாசப்பரவெளியிலேதான் பருதிமதிநின்றிலங்கும்பாதத்
தைப்பாரு, நேரப்பா நின்றிடத்தைநின்றுபாரு நிருவிகற்பசமாதியிலேதெ
ன்னைப்பாரு, சேரப்பா மதிதனிலேசுடரைச்சேரு சேர்ந்ததேசுடாமதியா
ய்நின்றதப்பா, காரப்பா நின்றசுடர்மதியைநீதான் கலந்துவிடுசூரியனிற்க
ருவாய்த்தானே.
௲௮௧

அஞ்சனம்.

கருவானமையொன்றுசொல்லக்கேளு காசினியில்பனிதாங்குங்கறு
த்தபூடு, மதுவானதிகைப்பூடு ஆர்தான்காண்பார் மகத்தானவப்பூண்டைக்
கருக்கிக்கொண்டு, உருவானவரண்டத்தெண்ணெய்விட்டு ஓமெனவேதி
யாணித்துமத்தித்தேதான, குருவானபதிநோக்கிக்குருவைப்போற்றி கும்ப
முனித்தஞ்சமெனச்சிமிழில்வையே.
௲௮௨

வைத்தவெகாருசிமிழெடுத்துசாத்திலேந்தி வைகாத்தை தபோகனைத்தான்தம்பனமேசெய்து, மற்றொருமைபெடுத்துத்திலகம்போடு பணிடத்திரபூரணத்தைகமனதிற்காருவுப்துதெகாருவுலகவென்னைமுன்னைசேமயாகும் உன்னைசனமேலாகவுலகில்வாழ்வாய், வைகத்தபொருஅதிதாரணையைக்கேளு கயிலாசசின்மயத்தின்கருணையாலே. ௧௮௧

அரிதாரமை.

கருணைதானேயுறுமென அரிதாரத்தைக் கலையுடபாலதின்கலைத்தாட்டி, மருவுகந்தமலர்வாசமாசத்திலோர்நாள் பங்கைபாத்தன்குங்குமத்தில்வரிசையாக, உருவையுடன்வெண்டுகின்னளாப்பாயாகில் ஒகோகோகுங்குமத்தினிறமேயாகும், வரிசையுடன்பிங்கானில்வழித்துவைத்து வான்கதிரின்முகங்காட்டின்மையாய்ப்போமே. ௧௮௨

மையானமையகனைதினமுமைந்தா வரிசையுடன்சூரியமுகத்தினமும்வைத்தால், மெய்யானமெய்யுறுதிஎன்னசொல்வேன் மேதியுடகிமிழ்தளிலைபவண்ணம், வையகத்திலானிடமாயக்குவாதான் மாற்றுமென்றவுருமாற்றமானமைசான், வையகத்தின்வசனாக்குமைதான் தானிகனில்வைத்தபொருளெடுக்குமையே. ௧௮௩

மைபோடும்வகை.

பொருளானபொருள்கொடுக்கும்போதமையே போடுகிறவிதமுனர்த்தப்புகலக்கேளு, இருளானஅகந்தேறிகுருவைகாத்து இருகாத்திலமைபோட்டுஇசையநோக்கி, குருவானபதம்போற்றியிருந்தாயாகில் குணமாகவுன்னுருவைப்பார்ப்போர்க்கெல்லாம், உருவானரூபமதுஆண்பெண்போலே உலகுதனில்தோணுமடாவுண்மைதானே. ௧௮௪

உண்மையுள்ளமைபெடுத்துதிலகம்போடு உருமையுடன்மனோன்மணியைத்தியானஞ்செய்து, நன்மைபெறத்திட்சையிலேயிருந்தாயாகில் நாரணமானிடர்களுருவைக்காணார், தன்மையுடன்கசத்தொழிலைச்செய்தாயாகில் தரணிதனிலதிசயமாய்த்தானேதோற்றும், வின்னிமையைச்சதாகாலந்தொழுதபேர்க்கு வேண்டாமையொளிபின்விபரங்கேளே.

கேளப்பாமைபொத்தஇடக்கரத்தில் கிருபையுடன்மைபோட்டுகிழேபாரு, வெளப்பாளித்தகடாகன்றன்மைக்கா வேணதிதோணுமடாவிபரமாக, ஆளப்பாஅங்கிதியைப்பூரணத்திலே அஞ்சனத்தின்விபரமொன்றன்பாய்க்கேளு கேளப்பாவொன்றுமில்லைஅன்னபேதி நீடிப்புடனேநாதீர்தன்னுமட்டே. ௧௮௫

அன்னபேதிமை.

ஆட்டிவாருனைக்குநான்தாறேடு அன்பாகப்பிங்கானில்வழித்துவைத்து, பூட்டுவாய்கடுக்காயைமடிகதுக்கொண்டு புதுமையுள்ளநாதநீர்தனிற்கலக்கி, நாட்டுவாய்தெளிவிறுத்தபேதிதன்னில் நன்மையுடன்கிட்டுமீகுழப்பிறைக்கால், தாவ்டிகமாயிருக்குமடாமையின்போக்கு தயவாகஙாம்விட்டுபதனப்பண்ணே. ௧௮௬

பதனமுள்ளமையெடுத்து தியானஞ்செய்து பக்குவமாயஞ்சறுதே
விமூலம், விதனமது இல்லாமல்செபிப்பாய் நூறு வேண்டியேமையெடுத்
து திலதம்போட்டு, மதனமுள்ளமவுனமதாயிருப்பாயாகில் மானிடவருன்
னேவல்மகிழ்ந்துகேட்பார், சுகமானகாங்கினத்தில்மையைத்தீற்றி குழ்வி
ளிக்கிலிந்திடுவாய்சுருக்காம்பாரே. ௩௯௰

சுருக்கானமையொன்றுகண்ணிற்றீற்றித் தூரதூலைபார்த்திடநல்சுக
மாய்க்காணு, பிறுக்கிமெள்ளகண்திறந்தால்காசம்பார்க்க இருளகன்றுவெ
ளிதோன்றியின்பங்காணு, முருக்கமுடன் வியமாய்பார்த்தாயாகில் ஒகோ
கோகயிலாசமுகந்துகாணுந், திருக்கறவேயுன்மனையைப்பணிந்துபோற்றி
திருவானலட்சுமிப்பெண்வசமாவாளே. ௩௯௧

வசமானஇந்நூலிலாறுநூறும்வாக்கியங்கள் தப்பாமல்வசமாய்ப்பார்
த்தால், நிசமாகத்தோணுமடாமறைப்பேயில்லை நின்னினைவுதான்மறந்தா
ல்நிசங்காணாது, இசமானதிட்டைசவிநின்றாய்க்காணுந் திடஞ்சுத்தியாவ
துவுந்திடந்தானப்பா, கசமானமானிடர்க்கு இந்நூல்காட்டில் கண்மருண்
டுபொருளிருளாய்க்காணுந்தானே. ௩௯௨

செப்புமை.

காணவேயின்னமொருகருவைச்சொல்வேன் களிம்பானசெம்பினு
டைமையைக்கேளு, பேணவேதாம்பிரத்தால்செப்புபண்ணி பிலமானநாத
நீர்நிசப்பவிட்டு, தோணவேதுரிசிதனைப்பொடித்துத்தூவி சுண்டியிதின்
மேற்பேதிதூலங்கத்தூவி, நாணவேவாவிமுகத்திலவைத்துப்பாரு நாளஞ்சு
நாளையிலேமைபோலாமே. ௩௯௩

மையானதாம்பிரத்தின்மையிலேதான் மாதாந்தசஞ்சிவியைமகிழ்ந்
துபாரு, கையாலேமத்திக்கும்போதிலேதான் கருவானமையுதுவினென்ன
சொல்வேன், மெய்யானமேதியுடசிமிழில்வைத்து மேன்மையுடன் தினந்
தோறும்ரவியில்வைத்தால், தொய்யாததாம்பிரத்தின் மையின்வேகஞ்
சொல்லுவேன்புலத்தியனேதுலங்கக்கேளே. ௩௯௪

கேளப்பாமையெடுத்துதியானஞ்செய்து கெணிதமுடன்ரேசகபூர
கமும்பண்ணி, மேலப்பாகும்பகத்தேநின்றாயானால் மேதினியிலுனதேவ
லஷ்டசித்துமகிழ்ந்துமாடி, வாளப்பாவுலகத்தோடொத்துவாழ்ந்து வரிசைபெ
ற அஷ்டசித்துமகிழ்ந்துமாடி, ஆளப்பாகுருபதத்தைப்பணிந்துபோற்றி
அஷ்டமாசித்துவிளையாடலாமே. ௩௯௫

அறுவகைச்சரக்குமை.

ஆடுதற்குஇன்னமொருகருவைக்கேளு ஆதியந்தமென்றதொருவுப்
பொடொக்க, போடுதற்குலவணத்தைச்சொல்லக்கேளு பொல்லாதசவுக்
காரம்வளையலுப்பு, நாடுமெய்த்தவுவருப்புதுருசினம் நலமானபேதியுட
னூறுங்கூட்டி, தேடுதற்குக்கல்வத்திற்பதியவைத்து திராமணநாதநீர்விட்
டுஆட்டே. ௩௯௬

ஆட்டியேயக்கினிதன்னிலேதான் அடுப்பேற்றித்தீயெரிக்கஅட்
க்கிவேகு, மாட்டியேகருவெடுத்துக்கலவத்திட்டு மாதாக்கசஞ்சீவியைவிட்
டுஆட்டி,நாட்டியேமுன்போலேயெரித்துப்பாரு நன்மைபெறமையுருதி
யென்னசொல்வேன்,காட்டியேபாவிமுகத்திலஞ்சமுறைப்பப்பா கருத்தற
வேவைத்துமிகக்காருகாரே. ௫௰௭

காத்தபெதாருமையெடுத்துக்கலவத்திட்டு கற்பூரவிர்துவிறுற்கலா
வாட்டி, சேர்த்துமிகாரஞ்சநாள்தாறைட்டி சிவசிவாயென்னசொல்வேன்
மைபின்போக்கு, பூத்தமலர்சமாதியிலேசெய்தமையைப் பொன்னுனகி
மிழ்தனிலேவைத்துக்கொண்டு, நாற்றிசையுமெய்க்கவொருதிலதம்போடு
நாடுகருணைக்கிடோசொல்லக்கேளே. ௫௰௮

கேளப்பாமையெடுத்துதியானஞ்செய்து கிருபையுடன்கண்ணிமி
டக்குருகுமப்பா, நீளப்பாகரித்துமிகவடிக்கபின்பு நிமையாட்டமில்லாம
ல்நிற்கும்பாரு,வாளப்பாராக்காலம்பகற்காலம்போல் வரிசையுடன்காணு
மடாவளமையாக, காலப்பாவிநிசுகொண்டுநடந்தாயானால் காதலுறிசமை
ப்பொழுதுகாணுங்காணே. ௫௰௯

காணவேமையெடுத்துக்கண்ணில்நிற்றி கருணைமலர்பூமானதக்கரு
த்தில்வைக்க, பேணவேஆகாசம்பார்க்கும்போது பிலமாலநட்சத்திரம
பகலேகாணும்,நாணவேசோமசூரியகிரிரெண்டும் நன்முடன்தோற்
றுமடாகனிவமாக, பூணவேபூமிதனிதுள்ளபொருளெல்லாம் போக்கோ
டேகாணுமடாபுதுமைதானே. ௬௰

தானென்றமையெடுத்து அடக்கம்பண்ணி தங்காதகுள்மமோடுமூ
ற்சைவாய்வு, கோனென்றஆனந்தவாய்வுகெண்டை குடல்பிரட்டிசருவா
ங்கக்குத்துசூலம், ஊனென்றசிசூலம்ரத்தசூலம் ஒழிக்காசருதசூலம்
வாய்வுசூலம்,பேணவேகுன்டுமணிஅளவுகண்டால் பேசாதேபொடிவிடு
ம்பெருமைகேளே. ௬௰௧

போலண்டமை.

பெருமையுள்ளமையொன்றுசொல்லக்கேளு போலண்டத்துன்மூல
ம்வராகன்பத்து, வருமையுள்ளபெதியகுவராகன்பத்து வென்றுக்கிரவி
முகத்திலுலரப்போடு, கருமையுள்ளகடுக்காயைத்தயிலப் வாக்கிக் கண்டி
டைக்குளிக்கோலத்துப்பிலப்சேர்த்து,கருமையுடன்முன்மருந்தோடொக்க
நல்லசஞ்சீவிதயிலமதைச்சாற்றிடாபே. ௬௰௨

சாற்றிமிகக்கலவமதிலாட்டும்போது தயங்காதேமையைமதிஅருமை
மெத்த,போற்றிமிகப்பூசித்துசிமிழில்வைத்து பூரணத்தைகயனுதினமும்
புகழ்ந்துநோக்கி, காத்தருளவேணுமென்றுமையெடுத்து கருணைமலர்தி
ருமுகத்தில்திலதம்போட்டு, மாற்றமென்றஅஞ்சனதேவிதேவிமானிட
ருக்குணதுருவைக்காண்பியாதே. ௬௰௩

காண்பியாதேயிருந்துஎன்னைக்காரு காத்தாயோருவருக்குங்காட்ட
வேண்டாம், தாண்மயமாய்த்தூனைத்தானேநாளும் தாணிதனிலெப்பா

சிந்தையுடன், சொன்னபடியேவந்தகுருவைமேயென்று கும்பிட்டுச் சகபூரணம்பண்ணி, வாஞ்சையுமாய்வந்தகுருநாதாவென்று வணங்கியேகும்பிட்டுநிலைதப்போமே. ௨௱௪

பொட்டையுடனுன்னுருவையொருவர்காணார் புத்தியுடனேயிருந்துசித்துபண்ணு, தொட்டியாய்விசயமுடன்சித்துசெய்தால் தாமாகவேவணைபொருள்கோடிசேரும், மூட்டாகவேயிருந்து கருவைச்செய்தால் பூலோகமன்னவர்கள்புத்திகேட்பர், வாட்டமிலாச்சிங்கதயாயிருந்துக்கொண்டு வகையுடனேயஷ்டாங்கவரிசைபாரே. ௨௱௫

வரிசைபெறுபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு வல்லமையுள்ளசித்தனைநீவந்துக்கொண்டு, வரிசையுடனவன்சிரத்தில்திலதம்போட்டு வுண்மையுடனாசனிட்டுச்சென்றுகொண்டு, தூரிதமுடன்சொன்னவொருகுட்டிச்சாத்தான் சொல்லிவேஅஷ்டாங்கசம்பண்ணி, பரிசமுடனேயிருந்தஷ்டசித்தாடபாருலகமன்னரெல்லாம்பணிவர்பாரே. ௨௱௬

பாரப்பாசடாட்சத்தைப்பாருபாருபார்க்கையிலேவெளிச்சென்றுவெளிபோல்நிற்கும், சொப்பரவொளியோடேசேர்ந்துகூடி சோறிந்துகூடிவதால்பிரமம்தான்னுங், காப்பாபிரமனிடந்திரிநிற்சென்றால் கனிந்துமிக அமுதாகனிந்தானாலும், நீப்பாஅமுதமைதக்கொண்டால்மைந்தா நின்னுடையதேகமது அமுதமாமே. ௨௱௭

அமுதமதிலேதனையறிந்துபதனம்பண்ணு ஆதியாபராபரனைமேவஅருளைநோக்கு, அமுதவொளிதன்னையறிந்துருவைக்காரு குருவானதையறிந்துதன்னைக்காரு, திமிர்குருவானமதிமருதன்னை சிதமானபூரணத்தில்திலமூழ்ந்தேசேரு, சமாசமாயமுதத்திலதன்னைக்காரு தன்மனையையுன்பலையில்தாக்குத்தாக்கே. ௨௱௮

தாக்குவது பூரணத்தால்தாக்கவேணும் குருவானவுருவமதைப்பார்க்கவேணும், நோக்குவது அப்பரத்தைநோக்கவேணும் நான்தனிமையால்தன்னிமையிலனுகவேணும், நாக்குநுனியசவையமுதக்கொள்ளவேணும் நாதாந்தப்பேரொளியைநனுகவேணும், போக்குவரத்தறிந்தமுதங்கொள்ளவேணும் போதமயமாகபூரணத்தைநாடப்பே. ௨௱௯

நம்புவது ஜெகஜோதியாந்தன்னை நாடறிந்துநசரிந்துநாட்டமொன்றி, தன்பிலத்தைத்தானறிந்துதானேதானாய் தானறிந்துங்கனியறிந்துதனதாய்நில்லு, வெம்பிமனதலையாமல்தன்பிலத்தைப்பாரு மெய்ஞ்ஞானமறியாதவினைகோடி, அம்புவியில்பெத்தவுண்டுஅறிந்துபேசு அடக்கமுடனேயெடுத்து அன்பாய்ப்பாரே. ௨௱௰

அன்பதியாமடையர்மெத்தவுலகத்துள்ளே அவையடக்கந்தனையறியாதசட்டிமாண்பர், வெம்பிமனந்தானுமூன்றுவேடம்பூண்டு விஞ்சைதனையறியாமல்வெருதேம்பாவி, கொட்டறிந்துதாவுகிறயந்திபோலே குறியறிந்துதாவுவதுகுணமாமப்பா, இப்புவியிலாசாதசனையாகாது இஷ்சிவாயதியமூதச்செய்கைபாரே. ௨௱௰௧

பாரப்பா குருவினுடைய பதியைநோக்கி பார்க்கையிலே கீழ்மூலம்பதிக்
குமாறு, ஆரப்பா அறிவார்களமுதப்போக்கு அமிர்தரசத்தாலேநின்றுஅமு
த்திப்பாரு, வீரப்பா செய்யாமல்வின்னைப்பாரு விண்ணிறைந்தபோதம
தையிகவும்வேண்டு, காரப்பா சதானந்தர்தன்னைக்காரு தன்னையறிந்துகாராட்
டால்தெரிப்போமே, ௪௰௨

தவமானபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு சந்திரபுஷ்கரணியிலே ஸ்தான
ப்பண்ணி, சிவமான செபதபங்கள்செய்யும்போது தென்பொதிகைதனி
ல்வாழும்சித்தர்கூடி, தவமானகருவெடுத்து ஆடுங்கூத்தை நாங்கள்மிகஅதி
சயித்துப்பார்க்கவந்தால், உவமானந்தெரியாமல்செய்தாயானால் ஒடுமெனி
கவுனமனதயவாயென்றோ. ௪௰௩

உளையாததவுனசமணியையீந்து வருமறைக்குக்கருவொன்றுவுக
ந்துகூறி, நிலையான நிராசிக்கவலுவுகூறி நிராசிக்கிக்குருபதத்தில்சேரக்
கூறி, வளையான ஆறுவளைதாண்டக்கூறி மகத்தானமேல்வளையின்மார்க்க
ங்கூறி, குறையான அமுதமதுகொள்ளக்கூறி குருவிருக்கும்பதிகூறிப்போ
வென்றேனே. ௪௰௪

போவென்றுசொன்னவுடன்சித்தர்கூடி பொதிகையென்றபோதகி
ரிதனிற்சென்றார்கள், ஆவென்றபதியமர்ந்துஅதிசயித்தார் அவையடக்கங்
கேட்டவுடனிருந்துபேலர், கோவென்றகுருமுறையாய்சொன்னமை
ந்தா கொள்கையுடன்தன்னையறியமாட்டாரேது, நாவென்றருசியதன்னையறி
யாதாலே நல்லருசிதன்னையறியமதிப்பாரோ. ௪௰௫

மதிவெளியிலேவளருகின்றகுட்சத்தன்னை வணக்கமுடன்தானிருந்து
மனங்கொண்டக்கால், பதிநிலைதிலெட்டுமண்டுமொன்றுப்பக்கூடி பத்தானதச
வாய்வுஅகாரமிட்டு, விதியெழுத்தைமாற்றிநின்றுகூட்டப்போறார் விமலினை
புலத்தியனேஅர்த்தப்பாரு, சதிமுகத்தில்காயசித்துக்கடுத்தவாறு கண்டுகொ
ண்டுகொண்டவனேசித்தனாமே. ௪௰௬

அறுபத்துநாலுசித்து.

சித்தான அறுபத்துநாலுக்கும்பேர் செப்புகிறேன்புலத்தியனே தெ
ளிந்துகேளு. முத்தானபிரவர்த்திகசித்தொன்று மூர்க்கமுள்ளநிக்கிரகச்
சித்தொன்று, சுத்தானசுக்கிலத்தின்சித்தொன்று சுகமானபிரமகுலச்
சித்தொன்று, பத்தானபிறையதிகச்சித்தொன்று பாங்கான அக்கின
த்தின்சித்தொன்றுச்சே. ௪௰௭

ஒன்றானபெண்மயமாம்சித்தொன்று வெங்காதபவமூலச்சித்
தொன்று, பன்றானநசர்குலச்சித்தொன்று பாரபாமாத்தாதுவெல்லும்
பாமசித்து, குன்றாதஅசாவெனும்சித்தொன்று குறையாததானியமா
ய்சித்தொன்று, சென்றண்டபிரமாதிச்சித்தொன்று திரமான அறு
யாதிசித்தொன்றுச்சே. ௪௰௮

ஆச்சப்பாவிருத்தகுலச்சித்தொன்று அடங்காதசித்திரமாம்சித்
தொன்று, மூச்சப்பாசிவசித்தியாம்சித்தொன்று முறையானசருணவ

னசித்துவொன்று, காச்சப்பாபருதியெனுஞ்சித்துவொன்று கனைகானு அதிரூபச்சித்துவொன்று, பாச்சப்பாசருவைகுலச்சித்துவொன்று பண்பா னமோகினியாஞ்சித்துமாமே. ௪௧௯

ஆடப்பாவிரோதமயச்சித்துவொன்று ஆசையாதவிகுர்தினனுஞ்சி த்துவொன்று, நாமப்பாகாருபச்சித்துவொன்று நாதமெனுமன்புநிலைச்சி த்துவொன்று, காமப்பால்விஜயமெனுஞ்சித்துவொன்று கருணைபெறஞ் செபரூபச்சித்துவொன்று, தாமப்பாமதன்கேளிச்சித்துமொன்று தருகா தூம்பிவனச்சித்தொன்றுச்சே. ௪௨௰

சித்தானபரிகுலச்சித்துவொன்று திமானகரிபரியாஞ்சித்துவொ ன்று, வித்தானவகாரமயச்சித்துவொன்று விதமானசங்கவிதச்சித்துமொ ன்று, சுத்தானதாம்பிரமாஞ்சித்துவொன்று துலையாதசலபேதிச்சித்து வொன்று, முத்தானஅசுபதியாஞ்சித்துவொன்று முறையானசிங்கமுகச் சித்துவொன்றே. ௪௨௧

சித்திக்கும்ரிஷபமுகச்சித்துவொன்று சிவசிவாசித்துமகாசித்து வொன்று, பத்திக்கும்பரம்பாச்சித்துவொன்று பகர்பஞ்சிகைசித்துஅ திசவித்தை, உத்திக்கும்உத்திகருவுருவைசித்து வுருவானமறைப்பிலேய னக்கஞ்சித்து, வெற்றிக்கும்வெற்றிமுனைச்சித்துவொன்று வேடிக்கைம துராகேளிச்சித்துவொன்றே. ௪௨௨

மதுராதிமாமோகச்சித்துவொன்று மங்கையர்ளதிமோகச்சித்து வொன்று, விதனமுடன்விதனம்வருஞ்சித்துவொன்று வேடிக்கைகாலத் தினைதிகசித்து, சுகமானசலதம்பச்சித்துவொன்று சுருக்கானஅக்கினியில னந்தசித்து, அதமானமாரணத்திலனந்தஞ்சித்து ஆக்கையுமாரூட் டமாசித்தே. ௪௨௩

மாரூட்டமானபேதனமாஞ்சித்து வையகத்தோர்தனைமயக்குவா டைசித்து, ரோட்டமானதிநேகையாய்ச்சித்து நிஷ்டையிலேதம்பிக்கும் வாயுஸ்தம்பன், கோராட்டவினைதத்திலதிகசித்து குமரிவிளையாடுகிறகோ லச்சித்து, பாராட்டம்பண்ணுகிறஅரவின்சித்து பகைத்தவர்தமதியகத்து ம்பாரிசித்தே. ௪௨௪

பாரப்பாமுத்திதரப்படைக்குஞ்சித்து பார்க்கையிலேதீயெரிக்குப நக்குஞ்சித்து, சோப்பாயெரிந்தியவிக்குஞ்சித்து கிமைக்குமுன்னேகா தவழிநெருக்குஞ்சித்து, வீரப்பாசெய்பாமலடக்குஞ்சித்து வெகுகோடி சித்துகளுன்விபாமாக, ஆரப்பாஅறிவார்களறுபத்துநாலு மடக்குமுடனு றைதுசீதான்பாரே. ௪௨௫

நீதானுயாடுகிறவகைகையைக்கேளு நீள்புவியிலிக்கருவைச்சொன்னு யானுல், கோதாவேவாயுவினுலடக்கப்பட்டு கொடும்பிணிகள்சூழ்ந்துமிக க்கொடுமையாகி, வேதாளம்பூதகணமயமாய்ப்போவாய் வேதாந்தசத்திய மாய்நின்றுயானுல், தாதரவாயுலகிலுள்ளோர்க்காவாயப்பா தன்மையுள் ளபுலத்தியனேகேளுகேளே. ௪௨௬

கேளப்பாசித்துவகையொட்டெட்டுங் கிருபையுடன் போவகையுங் கெணிதஞ்சொன்னேன், வேளப்பாளித்தகிவன் கிருபையாலே வெளிதோணக்கருக்குருவாய்விபரங்கேளு, ஆளப்பாஇந்நூல்தான் சாலஞ்சாலம் ஆயிரத்துஇருநூறுமதிகஞ்சாலம், கேளப்பாஜாமெதிலடக்கயாளுல் கொள்கின்றசாலவித்தைநிசயதாமே. ௨௪௭

நிசமானதொழிலெடுத்துநீதானும் நிச்சயமாய்சாலவித்தைமனதிற்காணும், வசமானமனதடக்கிஅறிவிற்சேர்ந்தால் பகத்தானசால்வித்தைதியென்னசொல்வேன், நிசமானதசதீட்சை. வதிற்கொண்டு நித்தபரிபூரணத்தைப்பணிந்தாயானால், நுசியானபால்போலசகலசித்தும் கொடிக்குமுன்னேஆடுதற்குநோக்குண்டாமே. ௨௪௮

பிரவதிகச்சித்து.

உண்டானசித்துவகைக்குவமைகேளு வுறுதியுள்ளபுலத்தியனேயுனக்காய்ச்சொல்வேன், செண்டாடலுக்குருவிபிச்செடுத்து செந்தேனுங் கருந்தேனும்விட்டுமைந்தா, நன்றாகமததிக்கும்போதில்மைந்தா நன்மையுள்ளமைபோலலமாய்க்காணும், நன்றாகசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி குருவானபதிநோக்கித்திலதம்போடே. ௨௪௯

போட்டவுடன்சேசகபூரகமும்பண்ணி புனிதமுடன்கும்பகத்தில்நின்றால்மைந்தா, நாட்டமுடனாலுதிக்கிலுள்ளசேதி நலமாகத்தோணுமடா நலமாய்மைந்தா, தேட்டமுடனிந்தமுறைசித்துதானுந் திறமானபிறவதிகச்சித்துமாகும், வாட்டமில்லாமனதடங்கிநில்லுநில்லு மைந்தனேயின்னமொருவரிசைகேளே. ௨௫௰

இதமகிதச்சித்து.

வரிசையென்னஇதமகிதச்சித்துசொல்வேன் வால்கீண்டகருக்குருவிபிச்சுவாங்கி, உரிசையுள்ளஏரண்டத்தெண்ணெய்விட்டு ஓமெனவேமத்தித்தாவியில்வைக்க, மூசதிரத்திருவேறிமையாய்ப்போகு மூர்க்கமுள்ளமையதனைச்சிமிழில்வைத்து, குருபதியைத்தானோக்கிமையைப்போட்டு கும்பித்துநின்றதினுல்குணத்தைக்கேளே. ௨௫௧

கேளப்பாராஜுருஜனங்கள்கூடி கெம்பீரமாயிருக்குங்கூட்டந்தேடி, சோளப்பாமிகப்பேசி சண்டைசெய்வார் சுணமாகவேயடக்கிப்போகும்போது, வேளப்பாமதன்ரதிபோலிணங்கிநிற்பா வேடிக்கைபார்க்கவுநீ பின்புசென்றால், காவப்பாமிகவேரங்கியிதித்துக்கொண்டு கடினமுள்ளசண்டையிட்டுவோடும்பாரே. ௨௫௨

பிறையதிகச்சித்து.

பாரப்பாஇன்னமொருசேதிகேளு பண்பானபிறையதிகச்சித்துசொல்வேன், காரப்பாநிகைப்பூண்டுதனைக்கருக்கி கருவானஏரண்டத்தெண்ணெய்விட்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்கலவத்தாட்ட விபரமுள்ளமைபோலவெளிச்சங்காணும், சோப்பாசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணித் திருவானபதிநோக்கித்திலதம்போடே. ௨௫௩

போட்டவுடனமாவாஞ்சஇருட்டில்வைத்தா போக்குடனேநாலுதி
க்கும்பார்த்தாயானால், நாட்டமுடன்பிறையதிகமாகத்தோற்றும் நாரானே
மானிடர்க்குஅப்படியேகாணும், வாட்டமுடனிடதாகண்ணைமூடிப்பார்த்
தால்வலமானசூரியன்போல்வெளிசைகாணுங், காட்டாதேயுலகத்திலிந்தநா ௬௯௪
லைசற்மவிதிதிர்ந்தவர்க்குக்காட்டுகாட்டே.

அங்கிசசித்து.

காட்டவேபிறையதிகச்சித்துசொன்னேன் கருவானஅங்கிசத்தின்
சித்துசொல்வேன்; பூட்டாதயின்மினியாம்பூச்சிதன்னை பொறுக்கியொ
ருசிங்கைதனைப்பீங்கானிட்டு, கூட்டுவாயோண்டத்தெகன்னெய்விட்டு
குருவானகருவிட்டுரவியில்வைக்க, ஆட்டானதிகைப்பூடுவுருகிநல்ல அரக் ௬௯௫
குநிறமையெனவேஅன்பாம்பாரே.

அன்பானசுமையெடுத்துச்சிமிழில்வைத்து அண்டமெனுங்குப்பமு
னியடிமையாகி, நிம்பாமல்நீயிருந்துதிலதம்போட்டு நின்றிடத்தைதக்கும்
பித்துஅருளைநோக்கு, சம்பிரமாய்பூமிதனைப்பார்க்கும்போது தட்டாதபா
தாளங்கெசமாய்த்தோற்றும், வம்பானபாதாளப்பார்க்கும்போது மனது ௬௯௬
பயமாகவேதான்தோற்றும்பாரே.

சுக்கிலசித்து.

பாரப்பாஅங்கிசத்தின்சித்துசொன்னேன் பாங்கானசுக்கிலத்தின்சி
த்துகேளு, நீரப்பாநாதமதைப்பீங்கானிலிட்டு நிறையாகப்பெருங்காயந்
தன்னிற்சேத்து, காரப்பாவிதனிலேவைத்துப்பாரு காமதுமனேதிபு
னிபோலாகும், சேரப்பாசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி சிங்கைமணமொ ௬௯௭
ன்றுகஅறிவில்நில்லே.

நில்லென்றுதியானித்துசம்போசஞ்செய்பி னிசமானகடுகளவுபுளி
தான்கொண்டு, சொல்லொன்றும்பேசாமல்சம்போகித்தால் சுருக்காகவி
ந்துவதுமேலேயுங், கல்லென்றமலையதுவுநகர்ந்தாலுந்தான் கழலாதுவி
ந்துவதுகட்டிப்போகும், வல்லென்றமல்பொருந்துங்கோடிபெண்ணை மத ௬௯௮
வொலிசத்தமதுசொல்லொணாதே.

சொல்லவொண்ணுவிலையிலேமதன்போலாடு தோகைமணம்பேணு
னல்சொல்லச்சேரு, கல்லிதாரு அடக்கமென்றபுளியைத்தப்பு நாவியுட
ணதுவிந்துசரிபோற்பாயும், புல்லென்றபுல்லுருக்கிந்தநூலைப் புகைநே
அவர்களிடப்பேசவேண்டாம், வலவென்றசுக்கிலத்தின்சித்துமாரு மாத் ௬௯௯
தானபிரமகுலச்சித்துகேளே.

பிரமகுலச்சித்து.

கேளப்பாசெம்பருந்துப்பித்தெடுத்து கிருமையுடனைசிந்துவொன்
றுய்சேர்த்து, கோளப்பாவாசமல்புழுகுசேர்த்துக் கர்மையுடனாகத்திக்
கும்போதில்லையா, கூறப்பாபோளமிழுகுமையாய் குணமாகஇருக்குமடா
சிமிழில்வைத்து, நாளப்பாமூலைமிதிற்றிலதம்போட்டு நன்மையுடன்குப்ப ௭௦௦
சத்திலிங்கின்பாரே.

பாரப்பாவுனதுருவைக்கண்டோரெல்லாம் பரப்பிரமசொரூபமெ
ன்பணிவாரையா, சாரப்பாமவுனமதாயிருந்துகொண்டு காசினியோர்கெ
ய்தொழிலைக்காணுகாணு, பேரப்பாபிரமகுலமென்றேசொல்வார் பேசா
மல்இந்தமௌனதையழித்தாயானால், சீரப்பாவுனதுருத்தான்சுபமதாக செகத்
தோர்க்குத்தோணுமடா தெளிந்துபாரே. சசக

பெண்மைச்சித்து.

பாரப்பாபிரமகுலச்சித்துசொன்னேன் பதிவானபெண்மையத்தின்
சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள்காயநேமி அசபதிமுறைன் சனிகெகொ
ண்டுவெந்து, நேரப்பாசருவிஞல்பித்துஞ்சேர்த்து நினைவாகக்காலெடுத்து
வைத்துக்கொண்டு, சீரப்பாதாரமதுகூடச்சேர்த்து இரமாகயிங்கோலத்த
யிலம்வாங்கே. சசஉ

வாங்கியேகலவத்திலாட்டிப்போது மயங்காமற்றாயிலைவிட்டுமாட்டி
ஆட்டி, ஓங்கியேஆட்டிவரிசென்னசொல்வேன் ஓகோகோஅருணசிறமை
பேராகும், நிங்கில்லாச்சிமிழ்தனிலேபதனப்பண்ணி செங்கதிருஞ்சோதி
புமேசேர்ந்தநாளில், பாங்குபெறத்திலதமிட்டுப்பூசியேதான் பதிவாகமே
சாபூசகுறப்பண்ணே. சசந

பண்ணியேகும்பகத்தில்நின்றாயானால் பாருமோமாதிமோசப்பெண்
தானென்று, கண்ணேயொருசைகைகள்பேசுவார்கள் தன்மனதைத்தா
னடக்கும்சிரிப்புகொள்ளு, கன்னிகையேயுன்மனதுஎன்றுபோற்றி
கால்தனிலேவிழுவார்கள்கருவாய்நீயும், உன்னியேதிலதமதையழித்தா
யானால் உடனின்றபெண்தேடியேங்குவாரே. சசச

எங்கியேமனந்தளர்ந்துபெருமூச்சேறி என்னசொல்வேன்மதாதி
போபோசினியோபோபோ, மாங்குயில்போல்நின்றபெண்ணேநினைக்கு
முன்னே மறைந்ததிஞல்மனிதரொல்லாமாயமாயந், தூங்குவதுசொற்பன
ம்போலாச்சேயென்றுசொல்வார்களனேவோருந்தியாம்வைத்து, பாங்கு
டனேபெண்மையத்தின்சித்தைநீயும் பகராதேயொருவருக்கும் பண்பாய்
த்தானே. சசரு

பலமூலச்சித்து.

தானென்றபெண்மயத்தின்சித்துசொன்னேன் தமையானபலமூலச்
சித்துகேளு, தானென்றகாணகத்தில்வாழும்நல்ல கவுசியனுமானிலுட
க்குளம்கைமாங்கி, பானென்றபாண்டமதிலிட்டுநல்ல பசுமையுள்ளதாரு
சதுவுஞ்செந்திசேர்த்து, ஊனென்றஅமுரிவிட்டுளரித்தாயாகில் உடன்
சேர்ந்தநீர்வற்றித்தயிலமாமே. சசசா

ஆமப்பாதயிலமதில்சிரம்பூசம் அன்பானபுழுகிட்டுமத்தித்தேதான்,
நாமப்பாசெல்லுகிறோம்சிமிழிவைக்க நல்லதொருமெழுகாகி மைபோ
லாகும், காமப்பால்சென்றதொருமையையீயுங் காட்டிடருமைக்கொம்புதி
னில்பதனப்பண்ணி, காமப்பாதன்னிலையையழித்துக்கொண்டு தயங்காமல்
போசப்பூசுமூஞ்செய்யே. சசஎ

செய்தபின்புகும்பகத்தில்நின்றுகொண்டு செப்புதனின்மைபொருந்த
துத்திலதம்பொட்டு, வர்தமுள்ளபுடமிதனிற்நடைவினைந்தாவுண்மனைய

த்தான்றொழுதுநின்றாயாகில், துய்யதுருள்ளகாலைவடிவாகத்தோற்றி மெ
ல்லுலகிலிக்காலையார்மாடென்பார் மைந்தர்களையேவாருமதிசயமாய்க்கூ
டி பதித்தகொருசயிமெதித் அப்பிடிப்பார்பாரோ. ௪௪௮

பிடிக்கைபிலேகைன்மறைப்பாய்மையைத்தேய்த்து பின்பாகநின்றி
டில்நீசென்றாயானால், அடுக்கின்றபயிர்களைகிசயித்து அடுத்துநின்றகா
ளையதுமாயமாக, கொடிக்குநிமைக்குள்ளாசமறைந்ததாலே ஓகோகோமா
பூதமென்றுசொல்லி, மூடிக்கியவரோடிவொர்பாருபாரு மூர்க்கமுள்ளசா
லவித்தையறிந்தானே. ௪௪௯

ஈசாகுலச்சித்து.

தாமென்றபவழலைச்சித்துசொன்னேன் தவமான்ஈசாகுலச்சித்து
கேளு, காமென்றகவனிமால்பித்து தன்னை கருவானஈசனுடையிலம்வாங்கி,
ஊமென்றதயிலமதிற்பித்துப்போட்டு வருவானாதமுடன்புழுகுசேர்த்
து, மாமென்றகலவத்திலமத்தித்தாக்கால் மகத்தானகருக்குழம்பானையா
ம்பாரோ. ௪௫௰

மையானகருக்குழம்பைச்சிமிழில்வைத்து மகத்தானகுருவெனவேமகி
ழ்ந்துபாரு, மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்பூரணத்தைநோக்கி விசையாகரே
சகபூரகமுஞ்செய்து, அய்யனைபுலத்தியனைகும்பசத்திலில்லு அறிவா
லேகுருபரனைஅன்பாற்கொண்டு, வையகமெல்லாம்புகழுமையேயென்று
மனதுருகிசெபமுறுதிவைத்துக்காரே. ௪௫௧

காப்பானகாந்தவெளியிலேதான் கருணையுடன்வடமுகமாயிருந்து
க்கொண்டு, சேப்பாகின்றநிலைதன்னைப்போற்றி கீமகளைபுருவத்திற்றில
தம்போட்டு, காப்பாஅந்தசெழுத்தையோதிக்கொண்டு குருவென்றமேயி
ருக்கக்குணத்தைக்கேளு, தூப்பாகண்டாலுங்குருவேயென்று ஆள்கூட்
டம்சொம்பவுந்தான்கூடுந்தானே. ௪௫௨

தாமென்றஆள்கூட்டமிசவுங்கூடி ஈதாசிவனேதவமுனியோதம்பி
ரானே, தேமென்றவசனமதாய்தொழுதுபோற்றி செகத்திலுள்ளோர்
கூடியேநிற்கும்போது, மாமென்றமையதனைக்கண்மறைப்புபார்த்து மார்
க்கமுடனழிந்திடவேமனிதருங், வாமென்றமாமுனிதானெங்கேயெ
ன்று மார்க்கமுடன்மயங்கிமிகமருளுவாரே. ௪௫௩

மருண்டுமிகஇருந்துபாதேசியங்கே மாயமாய்ப்போனதிறைப்பணி
தனல்ல, திரண்டகுருநீதகிசேலுசிவனேநல்ல சித்தனேமாமுனியோஆ
ரோவென்று, வெருண்டுமிகவோடிவொரய்யாவோ வேதாந்தசித்தியிலே
அதிகசித்து, முரண்டுமிகப்பண்ணுமற்றன்னைக்காரு முனையானகழிமுனை
யைமுயன்றுபாரே. ௪௫௪

விஷ்ணுகுலச்சித்து.

பாரப்பாஈசாகுலச்சித்துசொன்னேன் பண்பாகவிஷ்ணுகுலச்சித்
துகேளு; தூப்பாஅறிவார்கள்குளமான்தன்னில் அடவாணிகித்துடனே
கொழுப்புவாங்கி, சிப்பாகொழுப்பிலேநெய்வடிதுக்கொண்டு திரயானதி

த்துடனே சேர்த்துக்கொண்டு, காரப்பா கலவத்திலிட்டுக்கொண்டு கனமா னபேதியுடன் பூரணமுஞ் சேரே. ௪௱௫

சேர்த்துமிக மத்தித்துப் பார்க்கும்போது திரமான கருவாமே மையா ய்ப்போச்சு, காத்துமிகச் சிமிழில்வைத்து பதனம்பண்ணு கண்ணொளிக்கு ள்ளின்னொளியைக் கருதிப்பார்த்து, போற்றிமிகக் கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு புனிதமுள்ள மையெடுத்துத் திலதம்போட்டு, பார்த்துமிக வாயு வெளும்பிசாசந் தன்னைப் பருவமுடன் தொழுதினால் வருமுகங் கேளே. ௪௱௬

கேளப்பா அனுமனுட ருபம்போலே கெடியாகக் காணுமடா கண்டபோ தெல்லாம், தேளப்பா மிகப்பயந்தோடுவார்கள் கொக்கரித்துச் சீறுகுதித் துப்பாய்ந்து, காலப்பா மிசலுனி நின்றுபாருல் கண்டவர்களதிசயமாய்ப் பார்ப்பாரப்போ, நாளப்பா மிகத்தொட்டுத் திலதந்தன்னை நினைக்குமுன் னேயுழித்திடுவார் நீதானப்பாரே. ௪௱௭

பாரப்பா மதன்போல வுன்னைக்காண்பர் பார்த்துநின்ற அனுமனுக்கு நங்கைக்காணும், வீரப்பா செய்தவொருகாமே வெருளூற்பிசாச மோபேயோவென்று, ஆரப்பா அறிகுவார் மாயாரூப மனுமனல்லேதவனை யென்றறிவிப்பார், சீரப்பா மனதடக்கி அறிவிற சேர்ந்தால் செகசால மானவித்தைத் தியமிதாமே. ௪௱௮

அகாரகுளிசித்து.

திரமான விஷ்ணுரூபக் குளிசித்து சொன்னேன் தீர்க்கமாய் சராசரித்து சொல்வேன், உபமானமில்லாதகோரைத்தயிலம் வாங்கி உப்பனமாய் தயிலமதை ப்பதனம்பண்ணி, திரமான தங்கமதோடு சேர்த்து திறமானபச்சோந்தி பித்துங்கூட்டி, கமமானகலவத்தில் மத்தித்தாக்கால் கருவான கருசேர்ந்த மையாமப்பாரே. ௪௱௯

மையான மையதனைப் பதனம்பண்ணி வசமான பூமெய்த்தைய மிச்சேர்ந்து, மையமாமே மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்து கருணையுடன் செக மோகினியாள் தன்னை, மெய்யாகவே தொழுது குருவைக்காத்து விசையாக சேகபூரமுமே பண்ணி, மெய்மலே குப்பத்தில் நின்றுகொண்டு திறமான மையெடுத்துத் திலதம்போடே. ௪௱௰

போட்டவுடனுவனமருமமையோருவர்கண்டால் புதுமையுடனதிசய மாய்ப்பார்ப்பார்கேளு, நாட்டமுள்ள சேகமதிற்போலத்தோற்றி நமனைகேச மதுமுன்பின்னாக, தோற்றுதிதோற்றமாது வெவ்வேறாக தெயக்குலமதி சயமாய்ப்பார்ப்பாரப்பா, காட்டாதிருமானதனை மைக்குழுன்னே சையாமே நடைத்துநீயப்பாள் போகே. ௪௱௰௧

போனவுடன் கூடிநின்ற பேர்களெல்லாம் பொல்லாதரூபமதுமாய மாக, காணுமல் போனதாரென்ன சொல்வேன் கண்டவர்கள் அதிசயமாய் ப்பேசுவார்கள், தானானதிக்குருவைத்தாலே தானுந்தனதாகப்பார்த்திடு

க்ஷயமிக்குஞ்சித்தி, சேனைகுருவருளாலிந்தநூலைக் குணமாகப்பாத்தி
நூடேத்துமயமோ. சகா ௨

தானியசித்து.

சித்தனை அகாருலச்சித்துசொன்னேன் இராமசதானியத்தின்சித்
துசொல்வேன், மூத்தான அட்சயமாய்மூலிதன்னை மூர்க்கமுடன்கொண்
டுவந்துதாமிசங்வாங்கி, சித்தாவரண்டத்தயிலத்தோடே விசையாணிக்
கோவைதயிலக்கட்டி, கற்றுத்தயிலமதுமூன்றுமொன்றாய் வார்த்துவிடு
பித்தானிலவைகையாய்த்தானே. சகா ௬

வகையாகமூன்றுவகைத்தயிலந்தன்னை வான்மதிரில்வைத்திடக்கேவன்
மாகேரு பக்கையாகவொன்றையொன்றுகொண்டெல்ல பருவமுள்ளமே
மூகவிபிருகிறகுக், தகையாமல்மெழுகைகியெடுத்துக்கொண்டு தாமொ
ன்றசெம்பதனிலடைக்கப்பண்ணி, திகையாமல்தேசத்திலஞ்சாருசெய்யி
ல் திடமாகச்செய்திறதோசித்துகேளே. சகா ௩

கேளப்பாஒடெடுக்கவட்டமாக கிருடையுடன்தாநுணைக்குசேதி
கேளு, வெளப்பாளிக்கவெதைதன்றுச்செய்த விசையானதயிலமதைத்
தின்னத்தப்பி, கேளப்பாவிபில்லைவக்கத்தின்னைத்தானுங் கூர்மையுள்
ளதயிலமதையுண்டுகல்ல, கேளப்பாசிவந்தநிறம்போலேகாணுந் திமமா
னபாத்திரத்தின்றெய்மைகேளே. சகா ௫

கேளப்பாபுத்திபகேள கர்ம்மமோதின கேசரமாயட்சயத்தின்பாத்தி
ரமாகும், வெளப்பாளிதவெவ்வண்ணைகயிலேந்தி வெகுகோடிசிவசெந்துக்க
ள்மயிர்த்தார், நாளப்பாநினைப்பார்ந்துபாதிரந்தன்னை மைமாகப்பூசித்து
அர்ச்சனைகள்செய்து, ஆளப்பா அட்சயமாம்பாத்திரந்தன்னை அநுதினமு
ம்பூசித்து அருளைப்போற்றே. சகா ௬

போற்றியேகுருபரனைத்தியானஞ்செய்து பொருந்தமதுதான்பார்
த்துகழஞ்சிகட்டி, காற்றிசையிலுள்ளநவதானியத்தை நலமானகனத்தி
யத்திற்போட்டுக்கொண்டு, மாட்டிறைவிலாதபாத்திரந்தன்னை வாங்கியே
குருபாதமகிழ்ந்துபோற்றி, கேட்டமிலாதேகொடுக்குந்தெய்வமென்று
நினைத்துமனம்ஒன்றுகப்பூசைபண்ணே. சகா ௭

பூசைபண்ணிப்பாத்திரத்தையதனிலேந்தி புகழ்பெருகுங்களஞ்சி
யத்தின்வாசல்சென்று, ஓசையுடன்மந்திரத்தைத்தியானஞ்செய்து ஒன்
றட்சயமாய்வளர்ந்துவருகவென, நேசமுடன்பாத்திரதனைத்தவைத்தாயானு
லே நிச்சயமாய்த்தாகொடுக்கத்தொலையாதப்பா, வாசமுள்ளபூரணத்தின்மகி
மையாலே வளர்ந்திடுந்தானியங்கள்வளமாய்த்தானே. சகா ௮

தானென்றபாத்திரத்தையெடுக்கும்போது தவதானகளஞ்சியமும்
வற்றிப்போகும், கோனென்றகுருவருளால்சித்துவித்தை குருவறிந்துக
ருவறிந்துவார்த்தையாறைல், தேனென்றசெம்மைதயிலத்துணையால் திரு
வாகுந்திருவாகுஞ்சித்தாகும், விசென்றமேசாமல்விண்ணைப்பார்க்கு
ஞ்சேவாந்தபதியிலடைமத்துத்திடமே. சகா ௯

பிரமாதிசித்து.

ஆமப்பா தாளியவனைகசித்துசொன்னேன் அன்பானபிரமாதிசித்து கேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறேமதிலுடே வேரும் நலமானஅவ்விளையுங் கூடச்சேர்த்து, தாமப்பா குழித்தயிலமிறக்கிக்கொண்டு தனதானபூரணமுங்கூடச்சேர்த்து, காமப்பால்விட்டாட்டிரவியில்வைக்கக் கருணையுள்ள பிரமாதிமையுமாச்சே. ௨௭௦

ஆச்சப்பா மையெடுத்துச்சிமிழில்வைத்து அடக்கமுடனவையடக்கமன்பாய்ச்செய்து, மாச்சல்செய்யப்பயல்களுடமேனிதன்னில் வஞ்சகமாய்த்தடவிவிடமருட்டித்தாளும், பேச்சப்பாபேசாமல்பிணம்போல்நிற்பான் பிமானவெறிபிடித்துப்பேய்போலாவான், மாச்சல்செய்துநீமனுவுன்னிடத்திற்சொன்னால் மார்க்கமுடன்தண்ணீரால்துடைத்துப்போடே. ()

துடைத்தவுடன்மருள்நீங்கிப்பேசுவான்கேள் சுகமாகப்பேசியவனிருப்பான்கேளு, மடத்தினமாய்க்கருவெளியில்சொன்னாலைய மகத்தானகுற்றம்வருமனைக்காரு, அடைத்துவைத்தபொருள்களெல்லாம்திதனில் சொன்னேன் ஆயிரத்து இருநூறு ஆர்தான்காண்பார், இடத்தில்வெகுசருவமிக்குஇடத்தில்பாரு இன்பமுள்ளதாக்கண்ணைப்பதனம்பண்ணே. ()

அனுமாதிசித்து.

பண்ணப்பாபிரமாதிசித்துசொன்னேன் பகரவொணாஅனுமாதிசித்துகேளு, விண்ணிறைந்தபூரணமோபலத்தைவங்கி விரமுள்ளகாரோட்டில்வைத்துவைத்து, திண்ணமுளமவிசேசக்கூடச்சேர்த்து செங்கதிரோன்முன்னிலையாய்த்தயிலம்வாங்கி, தன்னயமாயிக்கோலத்தயிலம்வாங்கி நல்லெழுருபீங்கானில்பதனம்பண்ணே. ௨௭௧

பதனமுள்ளதயிலமதில்விபரங்கேளு பாங்கானசாரதனில்விட்டுமைந்தா, மதனமுள்ளபச்சைகேசரிபிசைத்தாலு மார்க்கமுடன்தாலுனைத்துச்சிமிழில்வைத்து, வதனமுடன்வழிபாதைதனிலிருக்கும் வல்லுவெலும்பிள்ளையார்நெற்றிதன்னில், சதமாகத்திலதமிட்டுப்பார்த்தாயானால் சத்திபெனுங்கணபதிதான்பெரிதாம்பாரே. ௨௭௨

பார்த்தவுடனாருகணபதியைப்பார்த்தோமெல்லாம் பண்பாகப்பெரிதாகஇருக்கும்தத்து, நேற்றிருந்தபிள்ளையார்இல்லகாணும் நிச்சயமாயிதுவேறேயார்தான்வைத்தார், மாறுபாதைகுழிவிடத்தில்மனிதருண்டோ மகத்தானபெரிதாகஇருக்குதப்பா, வீற்றிருக்கும்பிள்ளையார்மகத்துவமுண்டு வேண்டுவாரணேவாருமேவேண்டுவாரே. ௨௭௩

கே[illegible]டிமிகப்பணிந்துபொங்கலிடும்போதையா வேதியனுக்குருக்கள்வந்துஅபிஷேகம்பண்ணி, திண்டியவஸ்திரகால்துடைக்கும்போது சிவசிவாபணமுப்படிஅருபங்காணும், ஆண்டவனோர்செயலிதுதான்பலரும்பாரும் அனுமாகுமதின்பிறகுமேருமைகும், பூண்டதொருமனிதரெல்லாம்மதிசுபித்து போக்குவரத்தாயிருப்பார்புதுமைதானே. ௨௭௪

விருர்திசித்தா.

ஊணப்பா அனுமாதிசித்துசொன்னேன் கல்லானவிருர்திசித்
துசொல்வேன், பூணப்பா வாச்சாங்கல்லுப்போடி பொங்கினறபூநீரு
ங்கூட்டி, தேணப்பா களவத்திவிட்டு ஆட்ட சிவந்திறமெழுகாகு
ஞ்சிமிழில்வைத்து, பேணப்பா அதனைவேதனைப்பண்ணி பிடாரியெனுக்
துர்க்கையுடகோவில்செல்லே. ௪௭௭

செல்லப்பா கோவிலுக்குத்துர்க்கைதானுக் கிர்க்கமுளவடி வருவாய்
பார்த்துநீயுந், கல்லப்பா ஒருசிலையின்கண்ணிலேதான் கனமானமையெடு
த்துத்தடவிப்போடு, மல்லப்பா பிடித்ததுபோல்ளாய்ப்புக்கல்வில் பண்டிதின்
தானின்னையதானென்றாய்ச்சேர்த்து, புல்லப்பா பனிநீர்போல்வீழும்பாரு
போக்கிரியாஜெச்சுனுங்கண்டேதுசொல்வார். ௪௭௮

வாரவர்கள்போற்றமவேஸ்பரிக்குந்தானும் வரிவிழியின்கண்ணை
மேகீர்க்கோடி, மானமுளமார்புமடி கொள்ளாதோடி வடிந்தசலமென்செ
ல்லியேபாவென்று, கோஜராஜனிடத்தில்சொல்வாரப்பா கோலமுள்ள
நஜினங்கேவருவான்பாரு, தேஜனாளுடன்மநூக்கள்வைத்துச் சிறப்
புமிகுத்தானடத்திக்கொள்வான்பாரே. ௪௭௯

பாரப்பா ராஜனுக்தானிருக்கும்போது பக்குவமாய்ஜெகசாலப் பண்
ணுவன்னு, போகக்கருவிக்கையாடிப் போதுசிக்கிரத்தில்வெண்பயத்தின்
மையாலேயுந், கூடுங்கப்போட்டவுடன் வெண்ணருபாருங் குணமாகக்கண்ட
வர்களதிசயமாய்ப்பார்ப்பார், யாருக்காமைதையாளுமையதின்மேல்போடு
மையாரப்போனவுடன்ராஜன்சொல்வானே. ௪௮௰

சொல்லுவான்தேவியுடனித்தசொன்னதனை வெகுசிறப்புமிகநடத்
திவைப்பான், நல்லதொருசித்தசனிலெனக்குவந்தி நாடகத்திலாடுகிறபொ
ருளதாகும், விள்ளாதேபொருள்கொல்லாதிசொன்னேனையா வேதாந்த
ப்பாத்திரமெனம்திருத்தியாடு, புலவர்கொழுப்பவிருர்திசித்துசொன்னே
ன் புகழ்பெரியசித்திரத்தின்சித்துதானே. ௪௮௧

சித்திசித்தா.

தேனப்பா சத்துருத்தின்மாத்திரன்மேலே சிமிலேலாய்வாழறதேகார்சி
வாய்கையல்வால், காளப்பா திணம்பார்க்கதுபிடிக்கவேதா நல்லதொருகருவி
ருமித்துவாங்கி, ஆழப்பா வயண்டக்கிதனை யொசேர்த்து சருக்காவைவி
யிலைவைக்கமெழுகாய்நிற்கும், வாளப்பா பூணைமுகமெழுகுஞ்சோக்க வெள
மையுள்ளதுப்பா இமையாய்ப்போடே. ௪௮௨

ஆமையானமையெடுத்துச்சிமிழில்வைத்து மகேஜண்டமணியைக்கொ
முதிலேறஞ்சிவனக்கமாக, கையாலேநடிவில்லையடுத்து கருணைபொரு
ந்தூரைக்கக்கருத்திலைத்து, பொய்யாமையாருடனிலையில்நீற்றி மே
லடைபோனதுப்பரிக்கைமேலேநின்று, ஐயாவேகண்டவதிசயங்கள்தன்னை
அப்பாகச்சொல்லுமென்றுகேளுங்கள். ௪௮௩

கேட்கையிலேவிகடமதின்மல்வராஜர்வாருர் கிருபையுடன்மயிக்ம
ஜில்கதர்வாருர், வாழ்க்கையுள்ளெகருடன்மேல்வித்துனுவாருர் வரிசையு

ள்ளகணபதியும்வாரார்வாரார்,பார்க்கமிசப்பியமானஜனக்கள்ளாறும்பக்தி
பக்தியாய்வருகுதென்றுசொல்வான், பார்க்கமுடன்கண்களைச்செப்பார்க்கப்
பார்க்க மகத்தான அதிசயங்கள்சொல்லுவாரே. ௪௮௨

வாவென்றுமூலைப்பாவல்கண்தடைத்து பார்க்குமுடன்பாருமெ
ன்றுசொல்லி, ஊவென்றுகண்டதைவோலமயில்லே உத்தபமெனக்கண்டலை
க்கமானதப்பா, ஓதவென்றுசித்திரத்திற்சித்துசொன்னேன் தெளிவான
மனோதார்க்குச்சித்தியாகும், மாவென்றுமனமுடையபாரதிதுயாரு மகத்
தானசிவசித்தியின்சித்துகேளே. ௪௮௩

சிவசித்திசித்து.

கேளப்பாசுவாமிமான்செவியிலேதான் கிருபையுடன்சரிபோலேநீ
ண்டிருக்குதக்க,காளப்பாதப்பலையின்சார்பிலுண்டு நன்மையுடனத்தெகதி
த்தநாதஞ்சேர்த்து, கோளப்பாவாசமல்லிகையில்வைக்க கூர்மையுடனரு
ஜென்மையாய்நிற்கும்,வாளப்பாலிங்கோலத்திலஞ்சேர்த்து வரிசை
யுடன்மத்தித்துச்சிமிழில்வையே. ௪௮௪

வைத்தவொருவாசுபெருந்தியானஞ்செய்து வணையுடன்நல்வ
ரன்கோவில்வாசல், தைத்தவொருபடிபசுவெல்குந்தைத்து தயவாக
அதனருகேயிருந்துகொள்ளு, வற்றநீஸ்வரனைச்சேவிக்கநல்ல வுலகிலுள்
ளோர்படியிதித்துள்ளேசெல்வார், கைத்தவொருமைகாலிற்பட்டபோது
கனவெழும்பிக்கண்மயக்கமாகுந்தானே. ௪௮௫

தானென்றகண்மயக்கமாகியுள்ளே தான்சென்றுபார்த்தவிடமெல்
லாந்தானும்,தேவென்றஈஸ்வரன்பொற்கண்ணிற்றோற்றஞ் சிவசிவாவெ
ன்றுசொல்லிசேவிப்பார்கள்,ஊவென்றகுருக்கள்வந்துபிதற்றெவருமு உ
ருவானலிங்கமென்றுசொல்வான், வாவென்றவடிவானலிங்கந்தா
னும் வைத்ததின்பேரானவேசொல்வான்பார். ௪௮௬

சொல்லவேயுங்களுக்குப்பரித்திபடியோவென்பான் கண்ணைகெட்
டகுருக்களைநீசொல்வதுபரித்தியம்,நில்லடாவென்றெமையாளிருக்குஞ்ச
ண்டை. நிலைமைக்குமுன்னேமடிபிடியாய்வெளியில்வருவார், கல்லவடிக
ளைநீரால்துடைக்காவிடக்கப்போய்சென்றவர்கள்கோயில்வருவார்கள்,உ
ல்லாசகண்மயக்கத்திருக்குதின்ற வருவானவிஸ்வரனைச்சேவிப்பாயே. ( )

அருணசித்து.

பாரப்பாசிவசித்தியின்சித்துசொன்னேன் பண்பான அருணசித்துபக
ரக்கேளு, காரப்பாஅரவிருக்குஞ்சுப்பித்துக் கருவாகசித்திக்குறாவியில்
வைத்து, நீரப்பாவெண்பெத்துதாலைக்குள்ளே சிவசிவாவென்னசொல்
வென்கருவாய்நிற்கும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்லிங்கோலத்தால் அழுந்திசிமி
கமத்திக்கையாய்ப்போமே. ௪௮௭

மையானஅரவவையினின்சித்துசொல்லவையகத்திலொருவருண்டோ
மைந்தாகேளு, மெய்யானபாணிக்குள்மாரு பொழுத்திரி

யாமல்மயானஞ்செல்வர், கையாலேமையெடுத்தடக்கம்பண்ணிக் காத்திருக்குஞ்ஜனங்களோடே அடக்கச்சொல்லி, மெய்யானமையெடுத்துக்கண்ணில்தீற்றி விசையாசத்தலையிலொருகுட்டுபோடே. ௪௯௧

போட்டவுடன்விசைமிறங்கியெழுப்பிநிற்பான்புதுமைவெகுபுதுமையென்றுபோற்றுவார்கள், தேட்டமுடனுனதுபதங்காக்கவென்று திசையிலுள்ளமானிடர்கள்தேடிக்காண்பார், நாட்டமுடன்மாற்றமென்றமையைப்போட்டால் நற்குருவைக்காணாமல்தேடுவார்கள், தாட்டிகமாய்மனிதனல்லசித்தனென்பார் சற்குருவேயென்றுசொல்லிதபங்குவாரே. ௪௯௨

பருதிவிம்பச்சித்து.

தன்காமலருணசித்துவிபரஞ்சொன்னேன் தயவானபரிதிவிம்பச்சித்துகேளு, மயங்காமல்நேர்வாளந்தயிலஞ்செய்து மைந்தனேயிங்காலில்பதனம்பண்ணி, தயங்காமலுருத்தமாச்செய்துகொண்டு தன்மையுள்ளமாவதனில்தயிலஞ்சேர்த்து,முயங்காமலேங்கோலக்கருவுஞ்சேர்த்துமூர்க்கமுடன்பிசைந்துருட்டிபதனம்பண்ணே. ௪௯௩

பண்ணியதோர்மாவதனில்கடுகுபோல பார்மீதில்நோய்களுக்குப்பகர்ந்தாயானால், உன்னியதோர்நோய்திரும்வகையைக்கேளு ஓடுங்காதருண்மமொடுமகோதரங்கள், சென்னியிலேபற்றுகின்றசூலைரோகஞ் செவிபடைப்பான்மூக்கடைப்பான்திரண்டவாய்வு, குன்னியதோர்குணமெல்லாங்குடிகெட்டோடும் குணமானபாவினிடபோக்குத்தானே. ௪௯௪

மதிருபச்சித்து.

தானென்றபருதிவிம்பச்சித்துசொன்னேன் தயவானமதிருபச்சித்துகேளு, ஓமென்றலுமத்தசமூலமப்பா வருணையுடன்சொண்டுவெந்துகண்டமாக்கி,நாமென்றபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா நன்மையுடன்சவுக்காரங்கூடச்சேர்த்து,ஆமென்றுசெபித்துமேகுழித்தயிலம்வாங்கிஅன்பானமேருதனில்பதனம்பண்ணே. ௪௯௫

பண்ணியதோர்தயிலமதிற்சேரும்வகைகேளு பாங்கானஅரிதாரங்கெந்தியோடு, உன்னியதோர்பாஷாணம்கெவுரிதாளும் உரிமையுள்ளசாக்கைகந்துந்தயிலத்தாலே,கன்னிகாயமேய்ஸ்வரிக்குப்பூசைபண்ணிகல்வமதிலாட்டிநன்றாய்வழித்துக்கொண்டு, புண்ணியனேமுன்செய்தயிலத்தோடே புதுமையுடனரைத்ததனைக்கூடச்சேரே. ௪௯௬

சேர்த்துநன்றாய்இங்கோலத்தயிலஞ்சேர்த்து திரமானபிங்கான்றான்தாழியுள்ளே,போற்றிநன்றாய்ச்சேர்த்துசவிமூடிஇல்லைவைக்க பூரணத்தின்இருளையிறுக்குதயிலந்தொட்டு, பார்த்துமேமுழியாதுஇமைப்பாசேளு பார்தனிமேலமணிகருக்குக்கொடுக்கும்போதே, காத்துமிகக்கண்ணிவிட்டுப்பார்க்கும்போது கயிலாசமீதாவணவேகருதுவாரே. ௪௯௭

வாவென்றநாவிவிட்டுப்பார்க்கச்சொல்லு மதிகோடிஅனந்தஸ்ணரில்மகிழ்ந்துகாணும், தேனென்றலாடமதில்போட்டிப்பாரு கிலகிலே:வெ

ன்னசொல்வேன்மண்ணும்விண்ணும், கோனென்றகுருவருளால்துலைதா
ளூடுங் குருவானபாக்கிஷனடவிடுக்கோனும்,ஏனென்றுபேசமடாபேய்
பூதங்கள் என்னசொல்வேன்மதிபினுடஇயல்புதானே. ௪௯௮

சருவகுளச்சித்து.

தானைவனையின்னமொருசித்துகேளு சயவானமதிருபச்சித்துசொ
ன்னேன், கோனருளால்சருவகுளச்சித்துகேளு குருவானபுலத்தியனே
கேளுமோர், மானனைஞமத்துமருளமொன்று வகையானகோரச்சரூலி
யொன்று, தேனுணஅண்டமொன்றுநிலவுப்பொன்று சிவசிவாசிவனார்த
ம்மேலப்புகட்டே. ௪௯௯

கூட்டுவாயைக்குமோரிடையாய்த்தானுங்,கூர்மையுடன்சண்டமதா
ய்நறுக்கிக்கொண்டு,நாட்டுவாய்பாண்டமதிலிட்டுநன்றாய் நன்மையுடன்கு
ழித்தயிலைஙன்றாய்வாங்கி,தேட்டமுடன்சாதிக்காய்சாதிபத்திரி திடமான
துணைமப்பூராக்கநானுங்,காட்டியாய்ப்பொடித்துகல்லதயிலத்தாட்டி தயங்
காமல்பவிமுகத்தில்வைத்துப்போற்றே. ௫௱

போற்றுவதுபீங்கானில்தாணிதன்னில் புதுமையுடன்வைத்துநல்ல
குருவைப்போற்றி,சாற்றுவதுபூரணத்தைத்தியானம்பண்ணி தயவாசக்
குன்றிநிறைஎடுத்துக்கொண்டு,பூட்டுவாய்தான்திறந்துபதியைப்போற்றி
பூரணத்தைநோக்கிக்கொண்டாயானால், மாற்றமுள்ளஉருப்பேதவகை
யாய்த்தோற்றும் மாநிலத்தில்வெகுபுதுமைமானதிக்காணே. ௫௱௧

மோகினிச்சித்து.

காணவேசருவகுலச்சித்துசொன்னேன் கருணைபெறமோகினியின்
சித்துகேளு, பேணவேஆவாரைசமூலங்கொண்டு பிரியமுடனுலர்த்திய
துகண்டமாக்கி, தோணவேபாண்டமதிலிட்டுநல்ல சருக்கானகாரமுடன்
சாரம்போட்டு,ஊணவேகல்லுப்புச்சத்தும்போடு வுடன்சேர்த்துக்குழித்
தயிலம்வாங்குவாங்கே. ௫௱௨

வங்கினதோர்இங்கோலத்தயிலஞ்சேர்த்து மைக்கனேபீங்கான்தன்
பாணிதன்னில்,பாங்கானபுழுகுடனேசவ்வாதுசேர்த்து பதிவானதயிலமதி
ல்சேர்த்துக்கொண்டு,திங்கில்லாக்குருபதத்தைத்தொழுதுபோற்றி சிவசி
வாபவிமுகத்தில்வைத்துப்பாரு,ஆங்கவனேதயிலமதுயிறுகிநல்ல அசசா
வாசமென்னசொல்லப்போமே. ௫௱௩

வாசமுள்ளமையெடுத்துத்தியானஞ்செய்து மைக்கனேலலாடமதில்
திலதம்போட்டு,நேசமுள்ளசபைக்களத்தில்போனாயானால் நின்றவர்களெல்
லோருங்குருவேயென்று,பாதமுடன்வணங்கிநல்வணக்கஞ்செய்து பரு
வமுடன்புத்திகள்தான்கேட்பாராயா, தேசமுளபவைனுமோகஞ்
செய்வார் அடியாளைசத்துருவும்வசியமாமே. ௫௱௪

விமோகமயச்சித்து.

ஆமப்பாமோகினியாஞ்சித்துசொன்னேன் அன்பில்லாவிமோகமய
ச்சித்துகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்குதிரையுடகுளம்புநன்றாகவெடுத்

செயரூபசித்து.

பாரப்பாவிசையபசித்துசொன்னேன் பாங்கானசெயரூபசித்து
தாகேளு, ஆரப்பா அறிவார்களண்டங்காக்கை அன்பாகஅதினுடையமுட்
டைதானும், சேரப்பா அமுதமுள்ளசிலத்திற்றூவும் மேகமேனிலதயிட்டு
ப்பார்த்தாயானால், காரப்பாகருநிறம்போல்முட்டைதோன்றுங் கருவான ௫௨௰
முட்டைதனைகருவாய்வாங்கே.

வாங்கியபின்தான்முட்டைதனையுடைத்துப்பாரு மகத்தானநேப்பாள
ன்னசொல்வேன், தாங்கியபின்தார்நீரெல்லாந்தயிலமப்பா தடிப்பானபிங்கா
ளிப்பதனைப்பண்ணி, ஓங்கியதோரவிழுகத்தில்வைத்துப்பாரு ஓகோகோ
அயிலமதனன்னசொல்வேன், தீங்கிலாத்தயிலமதில்கோடிவித்தை சித்து ௫௨௧
யிகளூடினதோர்செயலைக்கேளே.

கேளப்பாபுலத்தியனேஐயாஐயா கெடியானதயிலமதில்வகையைக்
கேளு, கோளப்பாஒன்றுயில்லைகண்ணாடிதன்னில் குணமானரவிமதியாங்
காந்தியுண்டு, ஆளப்பாசந்திரசூரியகாந்தத்தில் அப்பனேகண்ணாடியுண்டு
வுண்டு, நாளப்பாநாவறிந்துகண்ணாடிவாங்கி நன்மையுளத்தயிலமதில்பூசி ௫௨௨
ப்பாரே.

பாரப்பாசூரியகாந்தத்தைப்பார் பலவாகநினைத்தசெலாங்கண்ணிற்
றோன்று, நேரப்பாபார்த்தாலிசந்திரகாந்தத்தை நேர்மையுளசிவதலங்க
ள்கண்ணிற்காணும், காரப்பாவொண்டுகண்ணாடிக்குள்ளே காரணமாங்கோ
டிவித்தையதனிற்காணும், கூரப்பாவித்தைதன்னவென்றுகேட்டால் கூர் ௫௨௩
மையுளபுலத்தியனேஇன்னங்கேளே.

கேளப்பாகூடாமொன்றுபோட்டு கெடியானாரவிகாந்தமதனுள்ளவை
த்து, கோளப்பாவாராமல்திரைபோன்றிட்டு கூட்டமதில்வைத்துநின்றுகூ
கூடவென்று, ஆளப்பாஇருட்டுள்ளேயிவ்வரைப்பாரு அன்பானதீபமுட
ன்சோடசமும்பாரு, நாலப்பாதிரைவாங்கியுள்ளேபாரு கொடிக்குமுன் ௫௨௪
னேசாம்பசிவன்தெரிசனையேகாணும்.

காணுமடாநினைத்தவண்ணமெல்லாங்காணுங் காத்துநின்றசெனங்
களதிசயமாய்ப்பார்ப்பார், தோணுமடாவெகுகோடிசித்துதானுங் கோ
ணுதேதோணுமடாவென்னசொல்வேன், பேணிவாய்திரைபோட்டுமைக்
தாகேளு பிரியமுடன்ரவிகாந்தப்பால்வைத்து, ஆணுவாய்மதிகாந்தந்த
ன்னைவைத்து வுத்தமனேதிரைநீக்கிப்பார்க்கச்சொல்லே. ௫௨௫

சொன்னவுடனேவோரும்பார்ப்பாரப்பா கருதிமுனைபார்த்ததுவு
ங்களைப்போலாரும், நன்னயமாய்நின்றவர்களெல்லோருமப்பா நகைத்தி
வோதிசெயத்தைக்கண்டுகண்டு, வுண்மையின்னஞ்சொல்லுகிறேனிந்திர
சாலம் உருணமயுள்ளபுலத்தியனேகண்டுபக்கேளு, தன்னையென்றபேசொ
டுந்தாலெல்லாஞ்சித்து தயவிலாச்சிஷனைநீதள்ளுதள்ளே. ௫௨௬

மதனகேளிசித்து.

தள்ளாமல்செயரூபசித்துசொன்னேன் தயவானமதனகேளிசி
த்துகேளு, விள்ளாமல்முன்சொன்னஅண்டங்காக்கை விளவானமுட்டை

ட்தயிலத்தன்னில் நல்லரணரசமதனில்சேர்த்துப்பாரு நன்மையுள்ளதயில ரசமொன்றாய்ப்போகுஞ், சொல்லாமல்முன்சொன்னவிகாந்தத்தில் சரு க்குமுடன் கடவிநன்றாய்ப்பாருபாரே. ௲உஎ

நன்றாகப்பார்க்கையிலேயுருக்கள் பேதம் நவின்றுமுன்னாடலைபோலே தோற்றுமப்பா, குன்றாதஅணுக்களெல்லாமேருபோலே குறையாமல் தோணுமடாகுறியாய்ப்பாரு, அண்டர்தொழும்ரசஞ்சேரத்தயிலத்தன்னை அறுவளவுதாவுநனிடைக்கம்பண்ணி, பெண்டானபெண்களுடனுபவி த்தால் பிரியமுடனாயிரம்பெண்மருவலாமே. ௲உஅ

மருவினால்விந்துவுந்தம்பனமேயாகும் மகத்தானதம்பனந்தானே ஒழிவென்றால், குறியானபுளியிலனுவளவுகொண்டால் கொப்பளிக்கும் காமசலமென்னசொல்வேன், தருவானதருக்கோடிகிட்டாலுந் தம்பன த்தின்புதுமையைச்சாற்றவேண்டாந், திருவானமதனைகேளிச்சித்துசொன் னேன் சிவசிவா தும்பிவனச்சித்துகேளே. ௲உகூ

தும்பிவனச்சித்து.

சித்தென்னகுளிகையஞ்சொல்லப்போமோ செயமானரசஞ்சேர் ந்ததயிலத்துள்ளே, வித்தென்னஅரிதாரம்லிங்கமொன்றும் வேண்டியே தயிலத்தால்நன்றாயாட்டி, பத்தென்னமதிகாந்தந்தன்னில்செய்த்து பக்கு வமாய்கண்ணாடிபார்க்கும்போது, கொத்தான ஆனைபந்திபந்தியாக கோ டானகோடியதுதோற்றுமப்பாரே. ௲௩௰

பரிகுலச்சித்து.

பாரப்பா தும்பிவனச்சித்துசொன்னேன் பாங்கானபரிகுலச்சித்து கேளு, சேரப்பாசஞ்சேர்ந்ததயிலந்தன்னில் கிளிவாகவிரமுடன்பூரம் சேர்த்து, காரப்பாகலவத்திலன்றாயாட்டி கனக்கவேவிகாந்தந்தன்னிற பூசி, சேரப்பாமறுபுரத்தில்முலைப்பால்பூசி சிறப்பாகபார்க்கத்தோணுங் கேளே. ௲௩க

கேளப்பாகண்ணாடிபார்க்கும்போது கெம்பீரமான அரிஅனந்தங்கோ டி, கோளப்பாவாராமல்கண்ணிற்காணுங் குறிப்பாகப்பார்க்கவெகுசித்து ண்டாகும், நாளப்பாமுனைக்குளனந்தஞ்சித்து நன்மையுடனேடவன் றுவின்னங்கேளு நீயப்பாதன்னிலொருசித்துகேளுநிச்சயமாய்ரசஞ்சேர் ந்ததயிலம்வாங்கே. ௲௩உ

நரிபரியாஞ்சித்து.

வாங்காமல்நரிபரியாஞ்சித்துசொல்வேன் வணக்கமுடன்வாங்கின தோர்தயிலந்தன்னில், திங்கலைப்புழுகொடுசெவ்வாதுசேர்த்து சிவசிவாம த்தித்து விகண்ணாடி, பாங்காகபரிநரியைப்பாருபாரு பறக்கிறதோர்குதி ரையைப்போல்கண்ணில்காணும், ஏங்காமலின்னமொருசித்துசொல்வே ன் என்மகனேவசாமயச்சித்துதானே. ௲௩௩

வசாமயச்சித்து.

சித்தென்னரசஞ்சேர்ந்ததயிலம்வாங்கி செம்மையுள்ளலிங்கமதை யாட்டிக்கொண்டு, முத்தானமதிகாந்தந்தன்னில்தேய்த்து மூர்க்கமுள்ள

சமுத்திரத்தைப்பார்த்தாயானால்,விக்காணமஞ்சங்கள்விதவிதமாய்த்தோ
ற்றும் வெகுதூரம்சமுககிரக்கான்விரிவாய்த்தோன்றும், பத்தாஸையாக
ப்பார்த்தாயானால் பலகோடிசிவசெந்தைக்காணலாமே. ருடச

காணலாங்கண்கொள்ளாக்காட்சியெல்லாங் கருவரியாமாணிடர்க்கு
கருக்கங்கேதா,கோணவேசற்குநனையறிக்தாயானால் தொல்லுலகிலவன்
சக்கயோகியாகும், பேணலாமிச்சடலம்பிந்தப்போகும் பிலத்தபுத்தி
யினால்பேணிப்பாரு,பூணலாஞ்செசசாலபின்னங்கேளு புத்தியுள்ளபுல
த்தியனேபொறுமையோனே. ருஙரு

சாத்துவிதச்சிதை.

பொறுமையுள்ளபுலத்தியனேயிகேளு புத்தியுள்ளகாயசித்
து சொன்னேன்,வறுமையெல்லாக்காக்குந்சாத்துவிதச்சித்து வகை
யறியச்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, கருமையுள்ளகரும்பூனைஉச்சிவெ
ள்ளை கண்கள்ரெண்டும்பச்சையாமிதக்கவுண்டு,வரிசையுடன்கொண்டு
வந்துபிக்துவாக்கி உள்ளதெல்லாங்கபிலந்தாய்வடித்துக்கொள்ளே. ( )

கொண்டதொருதயிலமதில்பிக்துசேர்க்க கூர்மையுடன்சிவந்துமிக
ப்பச்சையாகும், விண்டதொருதயிலமதப்பாணிதன்னில் வெகுதாக
மோகாதாய்பதனம்பண்ணி, அண்டர்தொழுமையதனைக்கையால்தொட்
டு அனைவெழும்பத்தேய்த்தால்கைபூவாக்கி, ஆண்டுதண்டாய்க்கசக்கி
ப்பிழிந்தாயானால் துலயாதசலமெல்லாம்பொத்தமாமே. ருஙஎ

தாம்பரத்திசித்து.

ஆமப்பாசாத்துவிதச்சித்துசொன்னேன் அருள்பெருகுத்தாம்பிரத்
திசித்துகேளு, காமப்பாசொல்லுகிறேனமாதியம்தாம் வடுவணையால்தயில
மக்கபிறக்கிக்கொண்டு, தாமப்பாவிரனைத்தான்தயிலத்தாலே தானைத்
துதயிலமதைக்குழப்பிக்கொண்டு,போமப்பாவிபில்லைவைக்கவிரனுடனே
வன் புதுமையதாய் பிலமதுசிவந்துபோமே. ருஙஅ

சிவந்ததொருதயிலமதைப்பதனம்பண்ணி சிவசிவாகுரிதகிறத்தயி
லமூட்டி, சிவந்ததொருசிலையிலேதயிலமூட்டி தீயமதுதான்பொருந்திவி
லக்கிப்போட்டு, சிவந்ததொருதாம்பிரத்திலகின்னைத்துள்ளே தீபமவை
க்கத்தாருகத்திபமேற்றி,பவர்கவிழுத்தனைனிரில்துவைதப்பாரு பார்
க்கையிலேதக்கநிறமதிகத்தாலே. ருஙக

தானப்பாபுளித்தசலத்தன்னிற்போட்டால் தப்பாமல்தாம்பிரம்போ
லிருக்குமப்பா, வீணப்பாஅல்லவிதுஇக்கவித்தை வேகதொனும்பாசரிட
ம்விளையாட்டாகும்,கோணப்பாகுருவருளால்விளைந்தவித்தை குணமான
புலத்தியனேகேர்ந்துபாரு,பேணப்பாதவசகனேவிட்டுடாதே பேணிப்பார்
சித்துவித்தையனந்தமாமே. ருசய

ஜலபேதிசித்து.

ஆமப்பாதாம்பிரத்தின்சித்துசொன்னேன் அன்பானஜலபேதிசித்
துகேளு, காமப்பாசொல்லுகிறேன்சாரணை கல்லகன்னத்தனில்விட்

டுப்பனியில்வைக்க, தாமப்பா சொல்லிதிருஞ்சக்கரதாறுக் தன்னையு ளஜலமதனுவிக்கமாட்டி, சாமப்பாஜலந்தனிலேகரைத்துக்கொண்டு சுரு வெடுத்தூடுதற்குக்கருத்தைக்கேளே. ௫௪௭

கருத்தென்னசெம்புகளைச் சலத்திறுள்ளே காசினிகியார்தானறிய தோய்த்துக்கொண்டு, பெருத்ததொரு நெருப்பதனில்வைட்டுருக்கால் பி லமானசெம்பதுவும்வெள்ளிபோலாம், உருத்துடனேயே நுதனில்தூவை த்துவாட்ட உள்ளசெப்புபொய்யாகுமிசந்தான்சொன்னேன், திருத்தமு ள்ளாசாரிடமாடுவித்தை செப்பினேன்புலத்தியனேபுனைக்காப்பாரே. ௫௪௮

பாரப்பாபன்னிரண்டுநாறுக்காலும் பன்னிரண்டுஆயிரத்துச்சருக் கமாகும், ஆரப்பா அறிவார்களிச்சுருக்கத்தன்னை அறிந்தவர்கள் வெளியிடா தடக்கஞ்செய்வார், நேரப்பா இந்நூலிற்சிக்குப்பார்த்து தேர்ந்துமனதறிவி லேதிறத்தைக்கண்டு, சாரப்பா குருவினுடபாதத்தன்னில் சாஷ்டாங்கமி ச்சித்துபாரே. ௫௪௯

அகவதியின்சித்து.

சித்தானசுவேபதிசித்துசொன்னேன் சிவசிவா அகவதியின்சித்து கேளு, பித்தானபித்தப்பாகுஞ்சொப்பித்து பேணிவேதமெடுத்துவைத் துக்கொண்டு, முத்தானபோண்டத்தயிலஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுள்ளஅரிதா ரக்குருவுஞ்சேர்த்து, வித்தாரமாகவேரவியில்வைத்தால் விதமானமை போக்குஞ்சொன்னார்தானே. ௫௫௦

தானென்றமையெடுத்துதிலதம்போட்டு தப்பாமல்குருபதத்திற் சார்ந்துநின்றால், தேனென்றதன்முகந்தான்குதிரைமுகமாகுந் தெளிவா கப்பார்த்தோர்க்கப்படியேயாகும், வீணென்றவின்பயல்களதிசயமாய்ப் பார்ப்பார் வித்தாரமாகவேதான்ரவியில்நின்று, கோனென்றஅமுதத்தால் திலகந்தேய்க்கக் குறிப்புடனேதன்முகமாய்க்காணுந்தானே. ௫௫௧

சிங்கமுகச்சித்து.

காணவேஅகவதியின்சித்துசொன்னேன் கருவானசிங்கமுகச்சித்து கேளு, பேணவேகவிவாயின்பண்டைவாங்கி பெலமாகக்கருவெடுத்துத்தயி லப்பண்ணி, தேறுனதயிலமதில்கடுவாய்பண்டை சிலதெடுத்துத்தா ரைத்துத்திலதம்போட்டால், நாணவேதன்முகந்தான்சிங்கமுகமாகும் சல மானசனங்களுக்குஅதிசயமாம்பாரே. ௫௫௨

ரிஷபமுகச்சித்து.

பாரப்பாசிங்கமுகச்சித்துசொன்னேன் பாங்கானரிஷபமுகச்சித்து கேளு, காரப்பாகாட்டெருமைபார்தான்காண்பார் சாதகமாகம்மயிலை சார்பிலுண்டு, தேரப்பா அம்பலையில்சென்றுகாணும் திடமாகக்காட்டெரு மைபித்துவாங்கி, வீரப்பாசெய்யாமல்கொண்டேதான் விருதுபிரியா ௫௫௩
விமுகத்திலவைத்துப்போற்றே.

போற்றப்பாமையதனைத்திலதம்போட்டு புதுமையுடன்வெளியே நின்றாயானால்,மாற்றப்பாதன்முகந்தான்காளைமுகமாகும் மாநிலத்தில் மானிடர்க்குஅதிசயமாய்த்தோற்றும், காற்றப்பாரவியில்நின்றுதிலதமதையழித்து கஞ்சாணவெளியேறி நின்றாயானால்; தோற்றமுள்ளதன்முகந்தான்சிசுமுகமாய்த்தோணும் கருதிமுடிவானதிந்தச்சேதிதானே.

சித்துமிகச்சித்து.

தானப்பாரிஷபமுகச்சித்துசொன்னேன் தப்பாமல்சித்துமிகச்சித்துகேளு,தேனப்பாமுகமாற்றமூன்றுசித்துந் தெளிவானகருவெடுத்துஅடக்கம்பண்ணி, வேணப்பாகூடாரந்தன்னில்நின்று விதவிதமாய்சித்துகளையாடியாடு,பூரப்பாராசன்வெகுசந்தோஷமாகி பூட்டுவான்கனவரிசைசூட்டுவானே. ௫௪௯

பரம்பரச்சித்து.

வாமென்றசித்துமிகச்சித்துசொன்னேன் வரிசையுளபரம்பரச்சித்துகேளு, கோவென்றகரும்பூனைபித்தெடுத்து குருவானபூணைத்தில்நுழைத்துக்கொண்டு, வேரினென்றகண்ணிமையிலிட்டுப்பார்த்தால் வெகுதூரம்பரவெளியாய்வெகுவாய்த்தோற்றுந், தேமென்றபயேந்திரமாஞ்சாலவித்தை செப்புமொழிதவறாமல்பாருபாரே. ௫௫௰

பஞ்சிகரணச்சித்து.

பார்க்கவேபரம்பரச்சித்துசொன்னேன்பஞ்சிகரணச்சித்தைப்பகரக்கேளு, ஆர்க்கும்வெகுஅரிதானசாந்தமப்பா அதிதூரசிகாந்தம்வெகுஅருமையாகு, பார்க்கமதாபூசியுடகாந்தம்வாங்கி மைந்தனேஅக்காந்தம்பதனம்பண்ணி, சேர்க்கையதாய்வீடொன்றுதிட்டம்பண்ணி தெரியாமல்முகட்டினிலேசட்டித்தூக்கி. ௫௫௧

தூக்கியதோர்காந்தத்தின்எதிர்கீழாக தப்பூரவாயிரும்பாலேபலகைசெய்து, தாக்கியேயதின்மேலேயிருந்துகொண்டால் தப்பாமல்காந்தியதுஇரும்பிற்பற்றி, நீக்கியேதரைதனைவிட்டுயரத்தூக்கும் நினைவாகவிருந்துசாலம்பண்ணு, பாக்கியமாய்கண்டவர்கள்வாயுஸ்தம்பம் பலித்தசித்தரிவனெனச்சொல்வாரே. ௫௫௨

உத்திகருச்சித்து.

வாரணபஞ்சிகரணச்சித்துசொன்னேன் வன்மையுள்ளவுத்திகருச்சித்துகேளு, ஞாலப்பட்சிபோல்மரத்தால்பண்ணி நினைவாகஅதின்வயிறும்பைப்பாச்சிக்கொண்டு,ராகக்காந்தத்தின்கீழதாக சிறப்பாகப்பட்சியைவைத்துப்பாரு, கருக்காந்தத்தின்காந்திசென்று குறிப்பானபட்சியைத்தான்தூக்கும்பாரே. ௫௫௩

உருமறைப்பு.

பாரப்பாவுத்திகருச்சித்துசொன்னேன் பண்பானவுருமறைப்புசகுணத்தைக்கேளு, சேரப்பாசனைநிபோல்மரத்தால்செய்து நியமாகஇதுபோ

ளிசிரசில்தாக்கி, சேரப்பாகாத்தக்கிமுனைபதியைவைக்க சேர்க்கைசித்தி யதாக்குந்தாக்கும், பாசப்பாபின்னையாந்தரத்திலிருக்க கண்டவர்களதி சயமாய்ப்பார்ப்பார்தானே. ௬௪

வெற்றிமனச்சித்து.

தாமென்றவருமறைப்படசித்துசொன்னேன் தயவானவெற்றிமன ச்சித்துகேளு, காமென்றஇருப்பிலுருசிபன்னி கருவானதுதிதிலைச்சிக் கில்போட்டு, வாமென்றவட்டிகனிலிதனைக்கு வட்டித்தூர்களிக்கார் தஞ்சுற்றுணைக்கால், ஊமென்றசிதவுக்கூடச்சக்தும் உறுதிபுடன்புரா ப்போர்க்குக்கதைபோலாமே. ௬௫

கதைபோலாமிந்திரமாஞ்சாலவித்தை கருவாசிற்பவர்க்குறுமியமா டும்,விதையாதேசாலவித்தையார்க்குதோறும் விளைப்பதுதானுநற்கு ப்புத்திபோர்க்கு, புதையாகப்பூட்டிவிட்டப்பாசொன்னேன் பொருளிது தென்றிருப்பார்க்குப்புத்திபாரு, பதையாமல்மனதடக்கிதுறிவிருந்தே தால் பலிக்குமடாஆயிரத்திருநூறுமே. ௬௬

ஆயிரத்திஇருநூறுமன்பிறைவேசுகைவற்றுசின்பதவமயிலிறுமே, பாயிரத்திலேறுமேதான்பார்த்தால்மைந்தா பலிக்குமடாசாலவித்தையின் னக்கேளு, போயொருத்தர்மொழிகேட்கவேணுமோசொல் பத்திபதி ன்றுகப்புகலக்கேளு,தாயொருத்திக்கிருபையுண்டேவெல்லாஞ்சித்திதா னவருமியிருக்கத்தனதாம்பாரே. ௬௭

மதுராக்கேளிச்சித்து.

தனதாகவெற்றிமனச்சித்துசொன்னேன் சக்தோஷமதுராகேளிச்சி த்துகேளு, மனதானபூரணமுமபின்கஞ்சாவு மதனப்பூசாதிக்காய்க்குக் கூட்டி,கனமானஐக்கோலந்தன்றுலாட்டி கசிருபோதுருட்டியதுபதனம் பண்ணி, சினமானபுல்லருக்குசாத்தால்மைந்தா சிவசிவாஅவனுடையகத் தைப்பாரே. ௬௮

கூத்தென்னஅவன்தேகமுள்ளமட்டில் கொண்டாடித்தான்திரிவா னப்பாகேளு, மாற்றமென்றுசெயனீரைக்கொண்டால்மைந்தா மயக்கமற் றுதன்சாணையப்பால்காணும், ஏற்றமென்றமதுராகேளிச்சித்துசொன்னே ன் என்மகனேமனதடக்கியாடுபோடு, சாற்றுமெனயாமோசச்சித்துகேளு தன்மையுள்ளபுலத்தியனேஅறிவுள்ளோனே. ௬௯

யாமோசச்சித்து.

அறிவுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு அன்பாகப்பானைதனில்த ண்ணீர்விட்டு, குறியானஅமுதமதனைடுத்துக்கொண்டு கொட்டைப்பாப் பானைதனிலிருப்புபோட்டு, விரிவாகத்திமுட்டையமுதுசெய்து வெற்றிமக்கெ டுவிட்டில்பதியவைத்து, தரியாதகாந்திதனைமுட்டிக்கட்டி தயவாகவே விதனைப்போற்றுவாயே. ௭௦

போற்றியகோரப்பானைதனைசாந்திதூக்கும் பதூராசின்றவர்காணதிச யிப்பார, தேற்றியகோரதேவிதான்பானைதூக்க செப்பவிக்கொள்கொளி

வேண்டுறங்காணப்பா, நாற்றிசையுங்கண்டனடா இந்தவித்தை நாதாந்தம கிமைதன்னைசொல்லப்போமோ,பூட்டியதோர்பூட்டெல்லாஞ்சகலவித்தை புகலாதேஒருவருக்கும்புதுமைதானே. ௫௱௧

அதிமோகசித்து.

புதுமையென்றமமோகச்சித்துசொன்னேன் பொருந்திநின்றஅதிமோகச்சித்துகேளு, மெதுவாகக்கவுதும்பைசாபந்தீர்த்து மென்னிரவிதனைத்தொழுதுவேரைவாங்கி, மதுவானபால்தனிலேதிலதம்போடு மைந்தனேகண்டவர்கள்மோகஞ்செய்வார், சதுவானசமாதினத்திற்சென்றுயானால் தாகமுடனதிமோகமாவார்பாரே. ௫௱௨

விதனம்வருஞ்சித்து.

பாரப்பா அதிமோகச்சித்துசொன்னேன் பாதவிக்கவிதனம்வருஞ்சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்களகிரிப்பூண்டு அன்பாகத்தனைப்பறித்துமைந்தாகேளு, வீரப்பாசெய்துவுடன்கட்டையேற விரும்பிமணவிருப்பாகிவயிராக்கியஞ்செய்வாள், சேரப்பாதனைப்பிடுங்கிதேய்த்தாயானால் சேர்ந்துமிகஅழுதிடுவாள்பாருபாரே. ௫௱௩

சாலசித்து.

பார்க்கவேவிதனம்வருஞ்சித்துசொன்னேன் பண்பானசாலசித்துமகிமைகேளு,வர்க்கமேவெள்ளம்பிசினிபொடியதாக்கி என்னசொல்வேன்குமிழில்லாப்பலகைவைத்து, சேர்க்கையுடன்பலகையின்மேல்பொடியைத்தூவி திறமாகக்கால்நனைத்துஅதுமேல்வைத்து, மார்க்கமுடனடக்கவென்றால்சொல்லக்கேளு மைந்தனேவுலருமட்டும்நின்றுகொள்ளே. ௫௱௪

நின்றுஅஷ்டகாசம்பண்ணிப்பசப்பிமைந்தா நிற்கையிலேகாலோடபலகையொட்டி,மன்றுதனில்நடனமதாய்நிற்கும்போது மைந்தனேபார்த்தவர்கள்புதுமையென்பார்,நன்றுநன்றுகுமிழில்லாப்பலகைமேலே நடக்கிறதுஅதிசயந்தானையாவென்பார், விண்டிடாய்விளாப்பிசினிஅதிசயந்தான் விரிவாகஜலம்பட்டால்கழன்றுபோமே. ௫௱௫

சலஸ்தம்பனசித்து.

போமப்பாசாலமென்றசித்துசொன்னேன் பூட்டுகிறேன்சலஸ்தம்பசித்துதானும்,நாமப்பாசொல்லுகிறோம்வெண்புலித்தோலையா நன்மையுள்ளநம்மலையிலமெத்தவுண்டு,ஆமப்பாசொல்லுகிறோம்புலிதானென்பான் அருமையுள்ளபுலியதுவுமானைக்கண்டால், ஓமப்பா ஆங்காரமுள்ளடங்கி உருமிக்கமாட்டாதுகுலைந்தின்வாரே. ௫௱௬

வாருணஅப்புலியைமலைவேடரப்பா மாங்கிஷத்தினிச்சையதாயடிப்பாரப்பா, வீருகமாங்கிஷத்தினுரிசைசொல்ல வேண்டினேனதுக்குநிகரில்லையில்லை, காருதுபுழுக்காதுஎங்ஙாளுந்தான் நல்லதொருநெய்க்கட்டியாகுமப்பா, பாரமலைமலைவேடர்தோல்தனைவைத்து பக்குவமாய்சித்தருக்குசுவார்பாரே. ௫௱௭

பாரப்பா அத்தோலைப்பதனம்பண்ணி பக்குவமாய்சாலவித்தைபக
ரக்கேளு, நேரப்பாநிலையாதநீர்மேற்போட்டு நீயிருக்கஅமிழாதுஆசனத்
தின்வண்மை, தேரப்பா அதிலிருந்து அட்டகாசஞ்செய்ய செப்பியேவிளை
யாடாவிளையாட்டெல்லாம், ஆரப்பா அறிவார்களிந்தவித்தை அதிசமாஞ்
சலஸ்தம்பமதிகந்தானே. ௬௧௮

அக்கினிஸ்தம்பனசித்து.

தானென்றசலஸ்தம்பசித்துசொன்னேன் தயவானஅக்கினியின்சி
த்துகேளு, பானென்றபானைதனில்சலத்தைக்காச்சி பார்க்கவொணாச்சு
டுகொண்டுவெந்நீர்தன்னில், தேனென்றவெண்புலியின்சதைரசத்தைதே
கமுழுதுந்தடவிவெந்நீர்விட்டால், வாவென்றஅமுதத்தின்குளிர்ச்சியாகு
ம் வையகத்தோரதிசயிக்குமார்க்கமன்றே. ௬௧௯

மாரணத்தின்சித்து.

மார்க்கமென்றஅக்கினியின்சித்துசொன்னேன் மாரணத்தின்சித்து
நீமகிழ்ந்துகேளு, வர்க்கமுள்ளதேகமதில்குட்டநோவு இடிந்துகரைந்தே
ங்குமேபுண்ணதாகும், பார்க்கசந்தொட்டுநீதடவிப்பார்த்தால் பழுப்ப
டைந்தபுண்களெலாம்பார்க்கப்பார்க்கச், சேர்க்கையுடன்புகைகளெலாமா
றிநல்ல தேகவச்சிரகாயமாயாகும்பாரே. ௬௨௰

பேதனத்தின்சித்து.

பாரப்பாமாரணத்தின்சித்துசொன்னேன் பண்பானபேதனத்தின்
சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள்வெண்புலியினெய்யை அன்பானமவுன
முள்ளோரறிந்துசெய்வார், காரப்பாயாதுமொருவட்டகையில்வைத்து க
சப்பானபச்சிலைச்சார்வட்டகையில்வைத்து, சேரப்பாமஞ்சள்பால்வட்ட
கையில்வைத்து செய்யப்பாசாலவித்தைசொல்லக்கேளே. ௬௨௧

கேளப்பாவெண்புலிநெய்விரலில்தொட்டு கெற்சிதமாய்நைதேய்த்
துப்பாருபாரு, சேலப்பாபாலையள்ளிப்பார்க்கநல்ல சிவந்தசலம்போலாகு
ம்பச்சிலைச்சார்தொட்டால், சாலப்பாபச்சிலைச்சார்பால்போலாகும் சருவா
ங்கமஞ்சள்பால்நீலமாகும், கோளப்பாவாராதுவெந்தவசைச்சாருங் குணமா
கப்பேதிக்கும்நெய்யின்வளம்பாரே. ௬௨௨

வாடைசித்து.

வளமானபேதனத்தின்சித்துசொன்னேன் மகத்தானவாடையுடசி
த்துகேளு, நலமானநெய்யுடனேஆவிநெய்யும் நற்புழுகுசவ்வாதுடனேர
ச்சினைசேர்த்து, குருவானகுருவிட்டுமத்தித்துதான் காலையுடன்ரவியில்
வைத்தால்வாடைவேகும், பலமாகஅவனவனினைத்தபடிவாசமெங்கேசாதி
வாசிக்குமின்னங்கேளே. ௬௨௩

நனையாதசித்து.

இன்னமுநான்சொல்லுகிறேன்சித்துவித்தை இதமானவாடையுடசி
த்துசொன்னேன், மன்னவனேநனையாதசித்துதன்னை வழுத்துமெனப்ப

லத்தியனேவளமாய்க்கேளு, தன்னையமாய்வெண்புலிநெய்தன்னோடொக்க நல்லதொருஐங்கோலங்கூடச்சேர்க்க, தன்னையமாய்மேனியெலாந்தடவியப்பா தயவாகவினையாடும்சார்புகேளே. ௫௱௪

கேளப்பாதண்ணீரில்முழுகிநல்ல செற்சிதமாய்கரையேறிநின்றுபாரு, நீளப்பாமேனிதனிலொட்டாதப்பா நிச்சயமாம்நனையாதாம்போலே காணும், சேலப்பா இன்னமொருசேதிகேளு திறமாகமழையிலேநடந்தபோனால், தானப்பாபோல்வுநீர்சிதறி அப்பால் தோயாதுமேனிதனில்தண்ணீர்தானே. ௫௱௫

வாயுவுஸ்தம்பனசித்து.

தானென்றஇத்தொழிலைஉலகத்தோர்கள் தயவாகக்கண்டுஅதிசயிப்பார்பாரு, கோனென்றபுலத்தியனேநனையாச்சித்து கூர்மையுடன்சொன்னேனின்னங்கேளு, வானென்றவாய்வுஸ்தம்பசித்துகேளு மார்க்கமுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாமைந்தா, விண்ணென்றுவெளியாக்கம்பண்ணுதையா வேதமயமானதொருசித்துதானே. ௫௱௬

தானென்றவாயுருவித்துதன்னை தன்மையினால்முலைப்பாவினுளைத்துமைந்தா, பானென்றபசும்பாலில்கரைத்துக்கொண்டு பாங்கானவட்டிவிரையுரைத்துக்கொண்டு, தேனென்றேதியானித்துக்கொண்டாயாகில் செவ்வையாய்வயிறுபசியெடுப்பதில்லை, நானென்றுஎத்தனைநாளிருந்தாலுந்தானினிமுடன்பசியாதுமைந்தாபாரே. ௫௱௭

பாரப்பாபசியெழும்பவேணுமென்றால்பண்பாகச்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, வீரப்பாஎழும்பியதோர்மஞ்சளிஞ்சி விரும்பியேதின்றிடவேவேகங்கொண்டு, காரப்பாமுலைஅக்கினியேநீறுங் கடும்பசிதானெடுக்குமடாகருவாய்பாரு, தேரப்பாமனந்தேறிகருவாய்ப்பார்த்தால் சித்துவித்தையனேகமுண்டுதெளிந்துகாணே. ௫௱௮

வினோதவித்தைசித்து.

காணப்பாவாயுவுஸ்தம்பசித்துசொன்னேன் கருவானவினோதவித்தைசித்துகேளு, பூணப்பாபொரிக்காரக்கட்டிவாங்கி பொங்காமல்தான்பொரித்துஎடுத்துக்கொண்டு, ஊணப்பாசூரியனெண்டம்போற்சீவி உண்மையுடன்தானெடுத்துகெற்சிதமேபண்ணி, தானப்பாமோடிதான்முட்டையைத்தான்வைக்க தயங்காமலெடுத்துப்பாரொன்றுசொல்லே. ௫௱௯

சொல்லியதோர்மணல்குவித்ததின்மேல்முட்டைதோணவேவைத்துநீபூவைச்சாத்தி, அள்ளியேதண்ணீரைஅதின்மேலூற்றி அடங்கியேகனாங்கிடுந்தான்முட்டையப்பா, சொல்லிளதிராளியைப்போ யெடுக்கச்சொல்லு துடிதுடித்துஓடியவன்பார்த்துஏங்கி, புல்லியேநாணமுற்றுமுன்பின்பார்த்து போக்கறியான்மனந்தளர்ந்துஏங்குவானே. ௫௱௰

ஏங்கியேசுற்றுகையிலேநீதான்சென்று இயல்பானமுட்டையைபடக்கம்பண்ணி, ஆங்கிகொண்டேயெழும்பிஅங்கஸ்தான மன்பாய்நீபோய்நின்

றுஅடக்கஞ்செய்ய, இங்கிலாமுட்டையைத்தானெடுத்துக்காட்டி திரமாக நின்றுஅஃடகாசம்பண்ணி, பாங்காகராஜனிடஞ்சென்றால்மைந்தா பாரி லுள்ளோரதிசயிப்பார்பரிந்துகாரே. ௫அக

இக்கோலச்சித்து.

காரப்பாவிஞ்ஞேநமயச்சித்துசொன்னேன் கலங்காமல்இக்கோலச்சி த்துகேளு, பாரப்பாகூடுகெட்டிதூக்குஞ்சிட்டு பண்பாகப்பெண்சிட்டுப்பி டித்துவந்து, சீரப்பாமஞ்சள்நிறச்சிட்டைதானுஞ் செம்மையுளஅடக்க மாய்செய்துக்கொண்டு, கூரப்பாஎலுமிச்சம்பழத்தைக்கட்டி கூடையினி ல்வைக்கிறேனெடுத்துப்பாரே. ௫அ௨

பாவென்றுகூடையைநீகவிழ்த்துமுன்னே பழத்தைமுன்னேயடக் கம்பண்ணிசிட்டைவைத்து,காவென்றுதேவியைநீதொழுதுபோற்றிக் க டக்கப்போய்நின்றவனையெடுக்கச்சொல்லி, யேவென்றுபழம்ஓடிப்போ வென்றேதான் எல்லோருமேயறியச்சொல்லுமுன்னே, நேவென்றுவோ டியவன்பெட்டியைத்தான்திறப்பான் நின்றசிட்டுபறந்தோடிமயங்குவா னே. ௫அ௩

ஊவென்றபழம்பறந்துபோகுமுன்னே மக்களேஅழைக்கிறேன்பா வென்றுசொல்லி, தாவென்றசபைசுற்றியோடிவந்து தப்பாமல்பாவெனவே பழத்தைக்கட்டி,தேவென்றபயகளதிசயமாய்ப்பார்ப்பார் சிவசிவாபி ட்டாணவித்தையப்பா, மாவென்றஇக்கோலசித்துச்சொன்னேன் மகத் தானஅரவினுடசித்துகேளே. ௫அ௪

அரவின்சித்து.

கேளடாசிறியுடபித்துவாங்கி கிருபையுள்ளஇங்கோலக்கூடச்சேர்த் து,மாணடாமக்கித்துச்சிமிழில்வைத்து மக்களேபுற்றருகேநின்றுகொண் டு,வேளடாவெளித்தமையைப்புற்றில்தேய்த்து விசையாகநீயிருக்கஅரவஞ் சீறி, வாளடாபோலவுமேஅரவம்நின்று மதிமயங்கியலக்குகட்டியாடுந்தா னே. ௫அ௫

தாவென்றஅரவுதன்னைக்கையால்பற்றி தான்பிடித்துராஜரிடஞ்ச றிராயோடி,தேவென்றமுத்தமிட்டுஅமுதமீந்து சிறப்பாகஆட்டிவைத்தா ரொசனப்போ, கோவென்றசித்தனிவனுகுமென்று குணமாகவெகுவரி சைகொடுப்பானப்போ,வூவென்றமறப்புமையைத்திலதம்போட்டு வுண் மையுடன்மறைந்துவிடுமைந்தாபாரே. ௫அசு

மனத்திரியக்கச்சித்து.

பாரப்பாமறைந்தவுடன்சபையெல்லோரும் பாங்கான்அதிசயந்தா னென்றுசொல்வார்,ஆறப்பாஅறிவார்கள்சித்துமார்க்கம் அதிசயித்துஎவ ராலேஅறியப்போமோ,சீரப்பாஅரவினுடசித்துசொன்னேன் செகசால மனத்திரியக்கச்சித்துகேளே,வாரப்பாமுற்றினதோர்தேங்காயைவாங்கி வ யணமதாய்காலுடைத்துமைந்தாகேளே. ௫அஎ

கேளப்பாஒருமுடியைத்திருவிக்கொண்டு கெட்டியாயெலிபிடித்து
சொல்லக்கேளு.நாளப்பாதினம்பார்த்துமுடிக்குள்ளெலியை நன்றாகவை
த்து ஒருமுடிநன்றாய்ப்பொருந்தி, சேலப்பாவுடைத்தவாய்தெரியாமல்தா
ன் திரமாகவச்சிரத்தின்பசைசையூட்டி,சாலப்பாமஞ்சள்தனையதின்மேல்
பூசி சமர்த்தாகக்காயவைத்துஜாலம்பண்ணே. ௫௮௮

சாலமென்னசபைகூடிநடுவேநின்று தயவாகத்தேங்காயைக்கையி
லேந்தி,கோலமென்னகூகூதேங்காயைப்பாரு கூப்பிட்டாலோடிவெகுகூ
த்தால்கற்றும்,ஓலமென்றேதான்கூவிதேங்காயைவைத்து வோடிவிளையா
டென வேயுகந்துசொல்லே,தாலமென்றுநிற்கையிலேதேங்காய்க்குள்ளே
தானிருந்தஎலிபிரண்டதாபத்தாலே. ௫௮௯

தாபமென்றதேங்காய்தானுருண்டதாலே சபையில்நின்றமூடசொல்
லாமதிசயமாய்ப்பார்த்து, ஆபமென்றேதேங்காய்தான் மந்திரத்தின்வி
சையால் நொடிக்குமுன்னேவெகுசுறுாய்சுற்றுதப்பா,கோபமென்றகொ
டுமையிலாப்புலத்தியனேஐயா கூறுகெட்டஎலியிருந்ததுகாணேர், லாப
மென்றலாபம்வெகுநிதிகள்சேரும் ஆச்சிரியத்தோசிசயிப்பார்நன்றாம்பா
ரே. ௫௯௰

மூத்துதிருஞ்சித்து.

பாரப்பாமனத்தியக்கச்சித்துசொன்னேன் பண்பானமூத்துதிருஞ்சி
த்துகேளு, காரப்பாகுண்டுமணிபாப்பிறேறுநு கருவானவெட்டியுடனித்து
சேர்த்து,சாரப்பாமதனைப்பூஅபின்கஞ்சாவுஞ் சமனாகஅந்தசாவுமொன்
றாய்ச்சேர்த்து,வீரப்பாசெய்யாமல்ஐங்கோலத்தால் விடங்கமைபோலே
ஆட்டிவாங்கே. ௫௯௧

வாங்கப்பாகருப்பிடித்துநாளுக்கொன்று மைந்தனேகளைத்தனையு
ம்பாகுசெய்து, சாங்கமாய்களைததொருமருந்தைப்பாகில் சமாசமாய்க
ைத்தையுமடுப்பில்வைத்து, பாங்காகக்கிண்டிவரில்மெழுகுபோல பக்
குவமாய்த்தாலெடுத்துபதனம்பண்ணி, திக்கில்லாமெழுகுதனில்பணவி
டைதான்கொண்டால் சிறப்பாகச்சிரித்தவனுமகிழுவானே. ௫௯௨

வானப்பாகெற்சிதங்களிட்டாப்போலே வலுவாகச்சிரிக்கையிலே
வாய்நீரோடும்,தேனப்பாவென்னிலும்வாயைச்சப்பி திகையாமல்சிரித்தி
டுவானப்பாசொன்னேன்,தானப்பாமுத்துதிருஞ்சித்துசொன்னேன் தன்
மையுடன்தீயெரியுஞ்சித்துகேளு, தோணப்பாசொல்லுகிறேன்புலத்திய
னேஐயா தொடுமுன்னேதீயெரியவகையைக்கேளே. ௫௯௩

தீயெரியுஞ்சித்து,

வகையானகெந்தகமுஞ்சூடன்கூட்டி மகத்தானதீமுறுகப்பாஷாண
ஞ்சேர்த்து, திகையாமல்மூன்றுமொன்றாய்பொடித்துக்கொண்டு சமர்த்
தாகப்பிங்கானில்பதனம்பண்ணி, பகையானபஞ்சகளைக்குவித்துக்கொ

ண்டு பஞ்சகணிலப்பொடியைப்பணம்போற்றானி, புகையானபுகையெழு
ம்பிஅப்பாசொன்னேன் புகழிலவம்பஞ்சில்பொதிமெறியுந்தானே. ௫௯௨

இயழியுஞ்சித்து.

தானென்றதியெறியுஞ்சித்துசொன்னேன் தன்மையுடனியழிய
ம்சித்துகேளு, கோனென்றதிவெரியும்புதுமைமைந்தா குதிப்பாசப்பூர
ணத்தைக்குவித்துப்பார்த்து, தானென்றஅசம்போக்கிநீகமென்று தன்
மையுடன்தொழுதுசலம்வாவென்றேதா, மோனென்றமோனமுடன்செ
யிக்கும்போதில் மூர்க்கமதாய்மேகசலம்பொழியுந்தானே. ௫௯௩

தானவனுய்கின்றதீயெறியும்போது தகையடங்கமேகசலமதியிற்
சென்று,கானவனுவானதியெங்கேயென்று கனகசடையனேவாரும்போ
ற்றுவார்கள், தோணவனுவானதொருஇத்தவித்தை சிதருக்குமெய்தும
டாரூபஞ்சித்து, பூணவரிதானதொருசித்துசொன்னேன் புதுமையுடன்
வழிநடக்கும்சித்துகேளே. ௫௯௪

வழிநடக்குஞ்சித்து.

சித்தென்னசந்தணமுப்பூரங்கூட்டி சிக்கிரத்திலமுதம்விட்டுபுழுகு
ஞ்சேர்த்து, முத்தானசேதனிற்கரைத்துக்கொண்டு மூர்க்கமுள்ளகல்லுப்
பைஅரைத்துமைந்தா, விஸ்தாரமாகவேகாலிற்பூசி விசையாகநடக்குத
ற்குத்தகையோஇல்லை,மத்தானவிரையுரைத்துரவில்திற்றி மார்க்கமுடன
முதங்கொள்வகையைக்கேளே. ௫௯௫

அடக்குமதிச்சித்து.

வகையென்னநொடிக்குமுன்னேஅண்டஞ்சுற்றி மார்க்கமுடனிரு
பிடத்திற்காணலாகும்,தகையில்லாவழிநடக்குஞ்சித்துசொன்னேன் தன்
மையுடனடக்குமதிச்சித்துகேளு நகையாமல்வெளியைநீயடக்கப்பண்ணி ந
ல்லோரைத்தான்பணிந்துநன்மையாக, பகையிலாப்பூரணத்தைச்செயித்
துக்கொண்டு பருதிமதிச்சுடரொளியைப்பற்றுபற்றே. ௫௯௬

பற்றுவதுபூரணத்தைபத்திநெக்கால் பார்க்கின்றசித்துவித்தையெல்
லாந்தன்னுள், முற்றுமதையடக்கும்பூரணந்தானையா மூடருடன்பேசவா
யெடுக்காதப்பா,சித்துவித்தைசகலமுநீயாடும்போதில் சிவசிவாபூரணமே
யென்றுபோற்று,சுத்தமுள்ளமனதாலெல்லாஞ்சித்தி தொடுகுறியிலா
த்மாவைத்தொண்டுபண்ணே. ௫௯௭

பண்ணப்பாஅடக்குமதிசித்துசொன்னேன் பருத்தறிவாய்பன்னி
ரண்டுநாறுக்குள்ளே,விண்ணப்பாமன்னுமுதல்மன்னறும் விண்ணில் வே
ந்தருணக்கெதிருண்டோவிளம்பக்கேளு, கண்ணப்பாதிக்கநால்சாலவித்
தைகருவானஇந்திரமயேந்திரசாலம்,மண்ணப்பாபொன்னெருமுப்பூச்சூ
ணம் மணிமந்திர அவுஷதமும்வகைசொன்னேனே. ௬௱

சொன்னேனேஆயிரத்திருநாறுக்குள் தொகுத்தறிபோல்குருமுடிக்
கவகையுஞ்சொன்னேன்,முன்னேனகாவியத்திலெசகலசித்தும் மூர்க்கமுடனே

பாடினநூலார்தான்காண்பார்,கண்ணுணபரிபாஷைஎல்லாந்தோற்றுங்கரு வானகருக்களெல்லாங்காணுங்காணும்,என்னுணேயிந்தநூல்கடினமாக இருக்குமென்றுசொல்லாதேயிருத்திப்பாயே. சூ௱க

இருத்திமேள்ளப்பார்க்கையிலேஒளிதான்வீசும் என்னசொல்வேன்ஒளிமேலேவெளிதான்காணும், கருக்களென்றகருக்களெல்லாமிதிலே காணுஞ் சதாசிவனுமனோன்மணியுமிதிலேகாணும். குருக்களென்றபராபரத்தின்குறியுந்தோன்றுங் குணமானகுண்டலியுமிதிலேகாணுங், கருக்களென்றகருக்களெல்லாமிதனிற்றோன்றுங் கற்பூரதீபமதைக்காணுகாணே. சூ௱உ

ஞானமார்க்கம்.

காணுதற்குக்கருவானஞானமார்க்கம் கருத்துறவேசொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, பூணுதற்குச்சொல்லவிலைகளுவாம்பாரு பொன்கோடியீந்தாலும்நூலியாதே,பூணுதற்குக்கருத்தாகக்கற்பங்கொண்டு வுற்பனமாயடுவின்முடிவைப்பார்த்து, தோணுதற்குத்தோணுமடாஞானமார்க்கஞ் சுருதிமுடிவானபொருள்சொல்லுறேனே. சூ௱௩

சொல்லுகிறேன்அஞ்செழுத்துஅஞ்சுமுகமானால்சுருக்கானஆறுமுகமென்றுகேட்டால், வெல்லுவேன்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு வேதாந்தசுருதிமுடிவாறுதலமாகும், நல்லுறவாம்ரேசகபூரகமும்நின்று நன்மையுடன்வீற்றிருக்குங்கும்பகமேயாகும், புல்லுறவாய்நின்றபனிமணிபோலாகும் புகழுகவமணிபோலாம்நாதகுருவாமே. சூ௱௪

நாதமென்றஅஞ்செழுத்துக்காதாரமான நடுவானபூரணந்தானுமெழுத்துமாகும், பேதமென்றேபேதமெல்லாமெழுத்தேயாகும் பிசகாது அஞ்செழுத்துமூன்றெழுத்துமாகும், கோதமென்றகுற்றமில்லாகுருமணியுமாகுங் குருவானமூலமணிகிரீடமாகும், வேதமென்றமலர்க்கொழுந்தின்வாசமதுவாகும் வாசமுண்டுவாசமில்லாநேசமாமே. சூ௱௫

நேசமுடனிருப்பவர்தான்மைந்தாமைந்தா நெறிபெற்றஆறுமுகமவரேகாண்பார், பாசமற்றபெரியோரும்பணிந்துநின்று பரமகுருவானதொருஆறுமுகமாகும், வாசமுற்றநவக்கிரகத்தாதியான வனுவானஅனுக்கிரகமாறுமுகமப்பா, தேசியென்றசிவதலமுமாறுமுகமாமாகும தெவிட்டாதமதியமுதமாறுமுகமாமே. சூ௱௬

ஆமப்பாபூரணத்தினருளைப்பற்றி அப்பதியைக்கால்நிறுத்திஅதின்மேல்நின்று, நாமப்பாமூலமென்றநாடிதன்னால் நளியாமல்சுழினையென்றநாடிதன்னால்,தாமப்பாஅதில்பூட்டிரேசகமேபண்ணி தன்மையுடன்பூரகமாய்நின்றுகொண்டு,சோமப்பாபூரணத்தைக்கொண்டாயானால் சிவசிவா ஆறுமுகச்செயல்காண்பாயே, சூ௱௭

காணப்பாஆதியந்தம்பொருளைததானுங் கருவாகத்தானறிந்துநடுவைப்பற்றி, பூணப்பாஒருமனதாய்பூணுபூணு புத்தியுடனுண்டதினால் பொறிகள்தோணுந், தாமப்பாதன்மயமாய்நின்றபோதன்னில் சக்கரமு

மட்சரமூக்காணேதோற்றுங், தேனப்பா அமுதமென்ற அமுதந்தோன்றுந்
தெளிவான அமுதமுண்டுதெளிந்துபாரே. ௬௱௮

தெளிவானமனத்தோர்க்குஇந்நூல்வேணும் சிவயோகமாவதற்கு
இந்நூல்வேணும், அழியாதவாசித்தியிந்நூல்வேணும் அரிகரனமவனைத்
தாக்கிந்நூல்வேணும், வழியானவழிதுறைக்குமிந்நூல்வேணும் வாசிய
ம்நோக்குதற்கு இந்நூல்வேணும், தெளிதான நூல்களுக்குஇந்நூல்வேணு
ம் சோரனைபணிவண்டுநூறைப்பாரே. ௬௱௯

பாரப்பாபதியறிய இந்நூல்வேணும் பரயோகமென்பதற்குமவன
ம்வேணும், காரப்பாசிவம்வேணுஞ்சித்துவேணுங்களங்கமறசற்சருவை
க்காணவேணுஞ், சாரப்பாசமாதிகப்பஞ்சமாதிவேணுஞ் சதிராசநந்தியு
டநாட்டம்வேணும், ஆரப்பா அறிவார்கள் ஞானமார்க்கம் அப்பனேபூரண
த்தையமுக்திப்பாரே. ௬௱௰

பார்க்கையிலேஅண்டபகிரண்டமெல்லாம் பண்பாகப்பூரணத்தினு
திந்தவாறும், கார்க்கையிலேபூரணத்தினருவிபாய்ந்து கற்பூரகாபரங்கள்
பதிக்காப்போலே, சேர்க்கையிலேமதிதானுநதெளிவாய்மைந்தா சேருமட
டாருசியளிவாறியப்போறா, ஏற்றையுடன்அகாரமதிலுகாரந்தோன்றி
இன்பமுள்ளமகாரமொடுவிந்துநாலே. ௬௱௰௧

நாலானவிந்துவிலேஅனந்தன்சோமன் நாடிப்பார்திரோதியொடுநா
தாந்தந்தான், மேலானவுகாரமதிற்சத்தியோடு வியானியுஞ்சமனைமுதல்உ
ன்மனிதானப்பா, சேலானகருணைதருஓமனுயி சேர்க்கையுள்ளஅனந்தை
மூதறைதையோடு, காளானஅறுதிசிறுதைதுநாலுந்தான் கண்டுபார்சிவக
லையைக்காட்டுமே. ௬௱௰௨

ஆமப்பாசோடசத்தின்கலையுள்ளாக அருள்தீபம்நோக்குதற்குத்தி
றவுகோல்தான், ஓமப்பாவுகாரந்தான்மின்போல்மின்ன மூலமென்றநாடி
யிலேயுழுங்கிற்கும், நாமப்பா அகாரந்தானிருதயத்துள்ளே நாடியேஅக்
கினிபோற்பிரபைவீசும், தாமப்பாமகாரந்தான்கண்டத்துள்ளே தயவான
பதிகோடிகாந்தியாமே. ௬௱௰௩

காந்தியாம்விந்துவப்பாமின்போல்வீசி கண்டமேல்அங்குலம்நாலெ
ட்டுகாணுஞ், சாந்தியாம்புருவநடுசார்ந்துசாலஞ் சந்திரன்போல்விளக்
குசம்புங்காணும், பாந்தியமாய்தினந்தோறும்பழக்கமாகில் பாரகனேக
மூதாக்தேகமாகுஞ், சேர்ந்துபார்இதற்குமேல்அங்குலமூன்றுறைல் செப்பு
கிறேன்சோடசத்தின்கலைதானுமே. ௬௱௰௪

ஆமப்பாபூசைபோலேதூபமோடும் அதிநேடசேர்ந்தாக்காலந்
தன்தேகம், போமப்பாகத்திருடுஅதற்குமேலே புகழாசமுன்றுவிரற்கடந்
தாயானால், ஓமப்பாநாதகலைமாணிக்கம்போல் ஒளிவீசுக்கால்மாறினளிப்
பாரு, நாமப்பநாதாந்தஉச்சிமீதில் நடுவாய்மீன்கோடியொளிபோலாமே.

ஒளியாகுமாத்திரைதானைக்கால்வைத்து ஆனிப்பாபிடித்தவிடம்
பொய்யாய்ப்போகும், அழியாதபேரின்பமோட்சவீடு அதுகடந்துஅங்

ஞலகாலப்பால்செல்ல, சுழியாதசத்திகலைவிபோல்மின்னி காணுமடாமா
காணிமாத்திரைதான்வைச்ச, தளிர்பாய்ந்தசுடர்போலேயுந்தன்தேகந் தா
னாகுஞ்சத்தியடிமருவிக்காணே. ௱௰௬

மருவியேஅங்குலம்நால்கடந்தபார்க்கால் மைந்தனேவியாபினியு
ங்கலைதானின்று, அருவியேஅதிதகனொளிபோல்வீசும் அரைக்காணிமா
த்திரைதானங்கேகீயும், பரவியேபூசிக்சானுந்தன்தேகம் பானுவைப்போ
ல்காந்தியதாய்பத்திப்பாயும், மாநவியேதோத்திரஞ்செய்மவுனத்தாலே ம
கத்தானசித்திமுத்திவருகுந்தானே. ௱௰௭

தானனவுச்சிவெளிகடந்தப்பாலே சமனைகலைதளதளென்றுரவிபோல்
மின்னும், மானனமாத்திரைதான்கால்மாகாணி மனக்கண்ணால்தன்கண்
ணால்மருவிப்பாரு, தேனனதேகமப்பாஒளிபோல்காணுந் திரமாகவுன்ம
னையைமேவிப்பாரு, கோனனவிகோடிஒளிபோல்வீசுந் குணமாகஅரை
க்காணிமாத்திரைகாணேதே. ௱௰௮

ஓதப்பாஒளிபோலேயுந்தன்தேகம் ஒன்றாயில்லைப்பிடித்தஇடம்பொ
ய்யாய்ப்போகும், நாடப்பாஅண்டபிரண்டமெல்லாம் நாடலாமோடலா
மனேகஞ்சித்தி, நீதப்பாஆதாரமாயில்நின்றால் நிலைத்துதப்பாதேகமதாக
ற்போல்காணும், வாதமப்பாபாக்கியமாம்வாசிமூலம் வளாந்தாக்கால்சமா
திக்குள்வழியுமாச்சே. ௱௰௯

ஆச்சப்பாஇதிலொன்றுதப்பிவிட்டால் அசகாளவெத்தசித்துபொய்
யாய்ப்போகும், மாச்சப்பாபோகாகேதமைந்தாசொன்னேன் மந்திரத்தா
லறிவார்மைந்தாகேளு, மூச்சப்பாநீங்காமலுள்விட்டு மூட்டினால்திரி
கோணமுனையுங்காணுங், காச்சப்பாமணிக்குள்ளிகைமுட்டியாகுங் ககடற
வேயாண்டொன்றிலநுவுஞ்சித்தே. ௱௨௰

குருமுறை.

சித்திக்குங்குருமுறையைச்சொல்லக்கேளு சிவாயநமஅவ்வோடே
சவ்வுங்கூட்டி முத்திக்குப்பாதையிதுமைந்தாசொன்னேன் முனைநடுவா
ஞ்சுழிமுனையில்முத்திகண்டேன், சத்திக்குச்சவ்வுண்டுசித்தியாகி சதாசி
வமாயவ்வுண்டுசமைந்ததப்பா, பத்திக்குமொழிபோலேஒன்றாய்காணும்
பாங்குபெறஅஞ்செழுத்தால்பணித்திடாயே. ௱௨௧

பணித்திட்டஅஞ்செழுத்தால்மூன்றெழுத்தைப்பாரு பாங்கானவ
ட்டெழுத்தும்வாலையாச்சு, கணித்திட்டஎட்டெழுத்தால்மனத்தைப்பாரு
கருவானசுயம்புலிங்கம்கண்ணில்காணுங், கணித்திட்டஅஞ்செழுத்தைப்
பிடித்துவாங்கி தாயானவோரெழுத்தைத்தாக்கிப்பார்த்தால், அணித்தி
ட்டஅஞ்செழுத்துக்குயிரேதோன்றும் அகாரவோரெழுத்தையார்காண்
பாரோ. ௱௨௨

காணரிதானவாலைமூலருட்சங்கானபவரோகிவையோகிசியன்முத்தர்,
பூணரிதுவுலகத்தில்மாண்பாக்கையாக போக்கேடேயேறுதம்குப்பொரு
ளைக்காணார், தோணரிதானவாலுங்கணப்போமே சுழிநாத்துமேலாறு

ஞ்சுடர்விட்டாப்போல், பேணிதனன்மகனேமனைம்பேயாரும் பின்னறிந்துமுன்னறிந்துகுருவைக்காரே. ௯௨௩

காரப்பாகளங்கமன்றிகுழிலைக்குள்ளே கற்பூரதீபமதில்கருத்தோடொக்க, ஏமப்பாவாசிகொண்டுகனலைத்தாண்டி என்மக்காள்நிராதாரங்கடந்தப்பாலே, சேப்பாசுழினைபற்றிவிட்டநாலைச் சேர்த்தேதானிசம்விட்டுபோக்குக்குள்ளாய், சேப்பாமனந்தனும்பூம்தேவொட்டாது நிலைத்தவனேசிவயோகிதான்பாரே. ௯௨௪

பாரப்பாவசியவென்றும்பவசியென்றும் பண்பாகச்சிவயவென்றுமூன்றுதிரமாறு, நேரப்பாபிரணவமென்றதாக்க நேர்மைதேதான்கொண்டுதிரந்தீர்ந்தாயானால், ஆரப்பாவுன்தேகம்பொன்னிறம்போல்காணும் அகனாஅமுதமதுசித்திப்பாயுங், கூரப்பாபிராணயம்நேமயேமம் கூடியேயோகத்திற்குறிகண்ணூட்டே. ௯௨௫

நாட்டமேயோகததில்குறிகண்ணூட்டு நவமாகக்கும்மென்றநாதத்துள்ளே, கூட்டவேஉம்ஆம்லையென்றேது குறிப்பாகஉம்அம்லுமென்றேத்து, ஆட்டமேஅஷ்டசக்திஎழுதிதாக்க அஞ்செழுத்தாயிதிறாட்டேஅப்பாமாறு, நீட்டவேஎட்டெட்டுதொழிலுமாயும் நினைத்துகேட்டதெல்லாம்தருகுங்காணே. ௯௨௬

தருகுமப்பாசிவவாலைஎழுத்துக்கூட்டி தாக்கிலஷ்டகர்மந்தானேயாடும், வருகுமப்பாவாதசித்திகாயசித்தி மகத்தானயோகசித்திஞானமெய்தும், உருகுமப்பாறிங்காரமதனிற்பூட்டி ஒருகோடிநூல்களிலேயொளித்தார்பாரு, பருகுமப்பாசிவவாலையெழுத்தைமாறி பாடினார்சாத்திரங்கள்பார்த்துக்கோ. ௯௨௭

தேசவேசத்திசிவாயிநூல்காட்டுஞ் செகத்திலேயிந்நூல்போல்செப்பாதையா, நேசவேவாதியிக்கென்மலருக்குள்ளே நிற்குதடா அமுதமங்கேநீதான்கொள்ளு, கூறமென்றக்காவேதுபாவங்கேது கூடிஇல்லாமிசென்றுவொளிபோற்காணும், ஆசவேசொல்லிவைத்தேன்மஷ்டசித்து அருளானபூரணமாம்பூரையிதிதானே. ௯௨௮

தாவென்றதிட்டையின்நிராக்குவையப்பு தயவானமெழுகுநீர்காரமெல்லாம், வாவென்றதுயிலிலேபாடிருக்கம் உடப்பாணையறமோடுசெந்தூரங்கள், கோவென்றஇந்திரஜாலஞ்சாலஞ் கோகரணங்கசகரணமப்பாகேளு, நாவென்றஆணைவந்தவிக்குலை காட்டினேன்செகத்தோர்க்குக்காண்பியாதே. ௯௨௯

கோகரணம்.

காணப்பாஇந்நூலிலிட்டுவெகுமருமை சருவாளிகண்டாக்காதுயிர்போல்காண்பான், வீணப்பாவென்றுநீமறதியாலே வெகுளிவிட்டுஇந்நாலைப்பேசவேண்டாம், ஊணப்பாஆதியென்றகமலங்கொண்டு வுணர்த்தமிக்கதேசத்திலுன்னிப்பார்த்து, தேனப்பாவென்றதொருஅமுதங்கொண்டு திரமானமவுனமதைக்கருகாதே. ௯௩௰

காப்பாகுருபதத்திலருளைநோக்கி கமலமென்றமூலமதிலிருந்துகொண்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்கும்பகத்தேதின்றுவிசையாசபூரகத்தால்

குலகாலப்பால்செல்ல, சுழியாதசத்திகலைவிபோல்மின்னி காணுமடாமா
காணிமாத்திரைதான்வைக்க, தளிர்பாய்ந்தசுடர்போலேயுந்தன்தேகந் தா
னுருஞ்சத்தியடிமருவிக்காணே. ௬௧௬

மருவியே அங்குலம்நாலுகடந்துபார்த்தால் மைந்தனேவியாபினியு
ங்கலைதானின்று, அருவியே ஆதித்தனொளிபோல்வீசும் அரைக்காணிமா
த்திரைதானங்கேயும், பாவியேபூசித்தாலுந்தன்தேகம் பானுவைப்போ
ல்காந்தியதாய்பத்திப்பாயும், மருவியேதோத்திரஞ்செய்மவுனத்தாலே ம
கத்தானசித்திமுத்திவருகுந்தானே. ௬௧௭

தானுனவுச்சிவெளிகடந்தப்பாலே சமனைகலைதனதுலங்குமணிபோல்
மின்னும், மானுணமாத்திரைதான்கால்மாகாணி மனக்கண்ணால்தன்கண்
ணால்மருவிப்பாரு, தேனுனதேகமப்பாஒளிபோல்காணுந் திரமாகவுன்ம
னையைமேவிப்பாரு, கோனுனாவிகோடிஒளிபோல்வீசுங் குணமாகஅரை
க்காணிமாத்திரைகாணுதே. ௬௧௮

ஓதப்பாஒளிபோலேயுந்தன்தேகம் ஒன்றுமில்லைப்பிடித்தஇடம்பொ
ய்யாய்ப்போகும், நாடப்பா அண்டபிரண்டமெல்லாம் நாடலாமோடலா
மனேகஞ்சித்தி, நீதப்பா ஆதாரமாயில்நின்றால் நிலைத்துதப்பாதேகமதாக
ற்போல்காணும், வாதமப்பாபாக்கியமாம்வாசிமூலம் வனாந்தாக்கால்சமா
திக்குள்வழியுமாச்சே. ௬௧௯

ஆச்சப்பா இதிலொன்றுதப்பிவிட்டால் அகாரவெழுத்ததித்துபொய்
யாய்ப்போகும், மாச்சப்பாயோகாதேகமைந்தாசொன்னேன் மந்திரத்தாலு
சறிவார்மைந்தாகேளு, மூச்சப்பாநிஞ்சாரயதனுள்விந்து மூட்டினால்திரி
கோணமுனையுங்காணுங், காச்சப்பாமணிக்குளிகைமுட்டியாநிங் கசடற
வேயாண்டொன்றிலநுவுஞ்சித்தே. ௬௨௰

குருமுறை.

சித்திக்குக்குருமுறையைச்சொல்லக்கேளு சிவாயநமஅவ்வோடே
சவ்வுங்கூட்டி முத்திக்குப்பாதைதபிதுமைந்தா சொன்னேன் முனைநடுவா
ஞ்சுழிமுனையில்முத்திகண்டேன், சத்திக்குச்சவ்வுண்டுசித்தியாகி சதாசி
வமாயவ்வுஞ்சேமைத்ததப்பா, பத்திக்குமொழிபோலேஒன்றாய்காணும்
பாங்குபெறஅஞ்செழுத்தால்பணித்திடாயே. ௬௨௧

பணித்திட்டஅஞ்செழுத்தால்மூன்றெழுத்தைப்பாரு பாங்கானஎ
ட்டெழுத்தும்வாலையாச்சு, கணித்திட்டஎட்டெழுத்தால்மனத்தைப்பாரு
கருவானசுயம்புலிங்கம்கண்ணில்காணுந், தணித்திட்டஅஞ்செழுத்தைப்
பிடித்துவாங்கி தாயானவோரெழுத்தைத்தாக்கிப்பார்த்தால், அணித்திட்
டஅஞ்செழுத்துக்குயிரேதோன்றும் அகாரவோரெழுத்தையார்காண்
பாரோ. ௬௨௨

காணரிதாவாருலூமேல்குட்சங்கான்பவரோசிவயோகிசிவன்முத்தர்,
பூணரிதுவுலகத்தில்மாண்பாக்கையா போக்கேடேயேறுதம்குப்பொரு
ளேக்காலு, தோணரிதாவாருங்காணப்போமே சுழிநிதுமேலாது

ஞ்சுடர்விட்டாப்போல், பேணிதானென்மகனேமனம்பேயாகும் பின்னறிந்துமுன்னறிந்துகுருவைக்காரே. ௯௨௩

காப்பாகளங்கமன்றிசுழினைக்குள்ளே கற்பூரதீபமதில்கருத்தேதொடொக்க, ஏமப்பாவாசிலெகாண்டுகனலைத்தூண்டி என்மக்காள்திராதாரங்கடந்தப்பாலே, சேப்பாசுழினைபற்றிவிட்டகாலேச் சேர்ந்தேதானிசம்விட்டுபோகுதுக்குள்ளாய், சேப்பாமனந்தனுப்பும்பேரொட்டாது நிலைத்தவனேசிவயோகிதான்பாரே. ௯௨௪

பாரப்பாவசியவென்றும்பவசிவென்றும் பண்பாகச்சிவயவென்றுமூன்றுதிமாறு, நேப்பாபிரணவமென்றதாக்க நேர்ந்தேதான்கொண்டுதிரந்தீர்ந்தாயானால், ஆரப்பாவுன்தேகம்பொன்னிறம்போல்காணும் அரகராஅமுதமதுசித்திப்பாயுன், கூரப்பாபிராணாயம்நேமயேமம் கூடியேயோகத்திற்குறிகண்ணாட்டே. ௯௨௫

நாட்டமேயோகததில்குறிகண்ணாட்டு நவமாகக்கும்மென்றநாதத்துள்ளே, கூட்டமேவலும்ஆமைமென்றேறு குறிப்பாகஉம்அம்ஓமென்றேத்து, ஆட்டமேஅஷ்டசக்திஎழுத்திதாக்க அஞ்செழுத்தாயிதிநாட்டேஅப்பாமாறு, கீட்டமேஎட்டெட்டுதொழிலுமாயும் நீநினைத்துகேட்டதெல்லாம்தருகுங்காணே. ௯௨௬

கருதுமப்பாசிவவாலைஎழுத்தைக்கூட்டி தாக்கிறைலஷ்டகர்மந்தானேயாடும், வருதுமப்பாவாதசித்திகாயசித்தி மகத்தானயோகசித்திஞானமெய்ஞம், உருதுமப்பாறிங்காரமதனிற்பூட்டி ஒருகோடிநூல்களிலேயொளித்தார்பாரு, பருகுமப்பாசிவவாலைஎழுத்தைமாறி பாடினார்சாத்திரங்கள்பார்த்துக்கேளே. ௯௨௭

தேசவேசத்திசிவயிந்நூல்காட்டுஞ் செகத்திலேயிந்நூல்போல்செப்பாதைய்யா, தேவேவாயிரத்தெண்மருக்குள்ளே நிற்குதடா அமுதமந்தேகீதான்கொள்ளு, கூறவென்றால்நாவேதுபாவந்தேது கூடுமல்லவாசிசென்றுவெளிபோற்காணும், ஆசேவசொல்லிவைத்தேன்மஷ்டசித்தி அருளானபூரணமாம்பூசைவிதிகாணே. ௯௨௮

தாலென்றதிட்டைவிதிசக்குவைப்பு தயவானமெழுகுசீக்காவெலமாம், மைனென்றகுளிலெபொலிபெருகற்கம் உரப்பாணைபறபமொடுசெந்தூரங்கள், கோவென்றஇந்திரமெந்திரசாலம் கோகாணங்கசகரணமப்பாகேளு, நாவென்றஅனைத்தாலிங்கமதை நாட்டினேன்செகத்தோர்க்குக்காண்பமோதே. ௯௨௯

கோகரணம்.

காணப்பா இந்தநூலிட்டவேதமருமை கருவாளிகண்டாக்கா துயிர்போல்காண்பான், வீணப்பாவென்றுமேறதியாலே வெகுளியிட்டுஇந்நூலைப்பேசவேண்டாம், வைணப்பா ஆதியென்றகயபம்கொண்டு வுனைத்தும்கக்கேசசத்திஉன்னிப்பார்க்க, தேனப்பாவென்றதொருஅமுதங்கொண்டு திரமானமவுனமதைதக்காருகாணே. ௯௩௰

காப்பாகுருபதத்திலருளைநோக்கி கமலமென்றமூலமதிலிருந்துகொண்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்கும்பகத்தேநின்றுவிசையாகபூரகந்தாக்

ரேசகத்தைப்பண்ணு, நேரப்பாநின்றுகொண்டுதொட்டவிடமதைசக்க நேரானரேசகத்தாலதையும்பாரு, ஆரப்பா அறிவார்கள்கோசாணயித்தை அப்பனேதொட்டவிடஞ்சுழிக்கும்பாரே. ௯௩௧

கேசகரணம்.

பாரப்பா கேசகரணஞ்சொல்லக்கேளு பாங்கானபூரணத்தைப்பற்றிக்கொண்டு, நேரப்பாமூலமென்றசுழியைநாட்டி நேர்சரியாய்ரேசகத்தால் பூரகத்தைப்பற்றி, தேரப்பா கும்பகத்திலின்றுகொண்டு திறமாகவிசைநாடியதைச்சுழும்போது, சேரப்பா செவிரெண்டுமதையும்பாரு செப்பக்கேள்கேசகரணமாகுந்தானே. ௯௩௨

தானென்றமந்திரமாஞ்சாலவித்தை தயவானகோகரணங்கேசகரணமப்பா, மானென்றசாலைதிலனேகஞ்சொன்னேன் மகத்தானசித்திவித்தையனேகஞ்சொன்னேன், ஊனென்றகருவித்தையனேகஞ்சொன்னேன் உண்மையுள்ளசுன்னமது ஒடுங்கிச்சொன்னேன், தேனென்றசெயநீருந்திராவகமுஞ்சொன்னேன் செயமானபன்னிரண்டுநூறுக்குள்ளே. ௯௩௩

பன்னிரண்டிங்காரசமடையார்தானும் பாவமென்றவஞ்சகமேசெய்வார்செய்வார், புண்ணியமேதானிவையார்போதமில்லார் போதமில்லாப்பாவிகள்தான்குடிவஞ்செய்வார், கண்ணிமைக்குள்குற்றமென்றுகருத்தாய்க்காணூர் கடைகெட்டபாவிகள்தான்வஞ்சகமீதென்று, புண்ணியமேதார்பாவமென்றுங்கொடுமைசெய்வார் குடிகெட்டசண்டாளர் தனக்குங்கேடே. ௯௩௪

சத்துருமாரணம்.

வேளப்பாசத்துருமாரணத்தைச்சொல்வேன் செடியானநாய்ப்பயிரினுடைவாங்கி, நாளப்பா பதினைமடிப்பதாக தன்மையுடன்காலமடித்து அதின்மேற்கேளு, தேளப்பாலிங்கோலமையால்மைந்தா இலசிலாசத்துருவின்பேரைநாட்டி, கோளப்பாலிங்காயமதின்மேற்பூசி கொண்டைபோல்சுற்றியதைப்பத்துபண்ணே. ௯௩௫

பண்ணியபேதார்பக்குசனைமாசாருத்திரன் பதியிருக்குமிடத்தனிலேகுண்டஞ்செய்து, வன்னிபேரிகிகேவனன்றிச்சென்று ஓமம்வளர்குண்டமதில்பதியவைத்து, சென்னிமிகத்தானனையஸ்நானம்பண்ணி சுத்தத்தின்றிருவாணத்துடனேமைந்தா, கன்னிமையாலோடிவந்துசாம்பல்தன்னில் காலிரண்டினைமூக்கிருந்துதம்பனமேசெய்யே. ௯௩௬

செய்யப்பாகுண்டமதின்கிட்டவந்து சிவயவென்றுதெற்குமுகமாகிநின்று, பையப்பாயவசியென்றிருந்துமைந்தா பக்குவமாய்வசியவென்று அனலில்வைத்து, மெய்யப்பாரெண்டுவகைகருவால்மைந்தா மகத்தானஅவல்மூட்டிமைந்தாநீயும், மெய்யப்பாநெய்யென்றகேசரிபிணெய்யால் மேன்பாடாகசிவயவென்றுஓமம்பண்ணே. ௯௩௭

பண்ணப்பா ஓமமதுகடிகைக்குள்ளே பாங்கான சாராயந்தன்னைவாங்கி, விண்ணப்பா தாளேக்கிஅதனிலிட்டால் வெகுசுருக்காய்ப்பிடிக்குமேப்போமைந்தா, கண்ணப்பா தான்முடிமண்ணைவாரி கருகுவாயென்றுசீகணக்கப்போட்டு,வண்ணப்பா நதிக்கரையில்ஸ்னானம்பண்ணி உம்மெனவே தானிருக்குமிடத்திற்செல்லே. ௬௬௮

செல்லவே வாருக்கு நாளாய்மைந்தா செடக்கலக்கு அனல்மீறிதேகத்துள்ளே,சொல்லவே பழிபிறக்குமிடமாய்மைந்தா தொல்லுலகில்ஐப்போலேசுழன்றுமாண்பர், துள்ளவே செயலற்றுகடப்பார்மைந்தா சுருக்கானகருவித்தைசொல்லொணாதையா, கொல்லவேநினைத்ததொருபசுவைமைந்தா கொட்டிலுக்கேதோஷமில்லையெனச்சொன்னாரே. ௬௬௯

சொன்னாரே என்குருவும்புலத்தியனேஐயா தொடுகுறிபோல்முப்பொருளுந்துலக்கமாக, கண்ணாரக்காண்பித்தோனவளையாசான் களங்கமற்றசற்குருவைக்காருகாரு,எங்கோம்சற்குருவைமனதிற்கண இயல்பொன்றுசொல்லுகிற இன்பங்கேளு,பொன்னானபொருள்போலேயவரைக்காரு புத்தியுடன்வாமனத்தைக்கனியப்பாரே. ௬௭௰

கனியானபலருசியும்புசிக்கும்போது கால்திட்டமிந்திடுவாய்குருவுக்கப்பா, தனியாகநின்றுதைபத்தாவைத்தாயையா தாய்தந்தைபோலவுமேதயவுமாவார்,ஜனியாதமோட்சகதியருளுஞ்செய்வார் ஜடம்பிலக்கஅமுதரசம்செனுத்திவைப்பார், மணியானசிரோமணியின்மணியைவிவார் மகாமந்திரசொரூபியெனவசனிப்பாரே. ௬௭௧

வசியம்.

பாரப்பாசத்துருமாரணத்தைச்சொன்னேன் பண்பானவசியமொன்றுபகரக்கேளு, நேரப்பாமந்திரத்தால்வசியமொன்று நிலத்தொருகருவுமையால்வசியமொன்று, ஆரப்பா அறிவார்கள்ரெண்டுவிதங்காணும் அப்பனேயந்திரத்தால்வசியங்கேளு,மாசப்பாசத்திசிவயிரண்டுங்கூட்டிமார்க்கமுடன்யாறுவதால்வரிசைகேளே. ௬௭௨

கேளப்பா இடதுகையில்விபூதிவைத்து கெனிதமுடன்பாப்பியதிற்சுழியும்நாட்டி, ஆளப்பாசாவியம்பார்த்துக்கொண்டு அன்பாகச்சிவசிவவென்றுநிங்காறில், கோளப்பா ஒன்றுமில்லைபகைதான்வெல்லுங் கூர்மையுடன்விபூதியைநீகுறிப்பாய்பூசி, வாளப்பாமிதமுள்ளவிபூதிதன்னை மைந்தனே உள்ளுக்குப்பொசிக்கிடாயே. ௬௭௩

பொசித்திடுநீமைந்தாகேள்தினமுமையா புத்தியுடனிருக்கப்பகைருசெல்லாம், பசித்திடுவார்தாகமதுபோலேமைந்தா பாராளுமரசன்முதல்தேவதைகள்முழுதும், கசித்திடும்ஸ்திரீவசியம்வசியமெல்லாங் கன்சாணத்தோனுமடாகருவாயப்பாரு, நசித்திடுவிரோதமயமானதெல்லாம் நன்மையுடனிரண்டெழுத்தைநயமாய்ப்பாரே. ௬௭௪

பாரப்பாரெண்டெழுத்துநபனமாகும் பாங்காகரெண்டையுமேசுழினைத்தேற்றி, காரப்பாமேசபூரகந்தான்ரெண்டுங் கருத்துறவேகும்பக

த்திற்காக்கப்பண்ணி, வீரப்பாசெய்யாமல்மைந்தாகேளு வேண்டினதோர் நேரமெலாங்கனம்போலாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்சிவயோகவாழ்க்கை அப்பனேபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. ௬௫௫

இன்னங்கேள்சிவயோகவாழ்க்கைதன்னை இயல்பானநயனமதைநமே ருக்கேற்றி, சொன்னதொருகயிலாசமேருதன்னில் சுடர்கோடிகாந்தியாய் சவிதான்வீச, மன்னவனேகாந்திக்கப்புறத்தைதனின் மறைவின்மணியின் கருணைதனைசொன்னசொல்வேன், பின்னையொளியிலொருமின்தான்தோன் றும் மின்னொளியிலுன்மனதைமேவிப்பாரே. ௬௫௬

சீனவைப்பு.

பாரப்பாசரக்கிலுடைவைப்புகேளு பாருப்புதன்னுடனேகல்லுப்புங் கூட்டி, ஊரப்பாபழச்சாறுதனிற்கூட்டி உடன்சேர்த்துபாண்டத்தில்வி ட்டுமூடி, காரப்பாகுழிவெட்டியருவைப்போட்டு கருவானபாண்டமதை யதின்மேல்வைத்து, சேரப்பாஎருப்போட்டுச்சமாதிவைத்தால் தியாக மண்டலத்திலசீனமாச்சே. ௬௫௭

பூரவைப்பு.

ஆச்சப்பாபூரத்தின்வைப்புகேளு அரகராசீனமொடுநாதங்கூட்டி, தீ ச்சட்டிகுந்திரிக்கமிடைதான்சேர்த்து சிலைவாகதகான்பொடித்துசெய நீர்விட்டு, மூச்சப்பாபோகாமல்காய்தான்கூட்டி முன்னவிலைத்தான்பளிங் குகுப்பிக்கேற்றி, பாச்சப்பாநெல்லவிக்கும்பானைதன்னில் பக்குவமாய் வைத்தெடுக்கப்பூரமாச்சே. ௬௫௮

ஆச்சப்பாபூரமதுகாரமென்பார் அப்பானசவுக்காரவழலையென்பார், காச்சப்பாவிசுமென்பார்சித்தர் கருவானஅக்கினியின்கோத்திரமென் பார், பாச்சப்பாவாதத்துக்கில்லாவிட்டால் பாபாதுசாக்கொன்றும்பழுக் காதையா, கீச்சப்பாகடுஞ்சாவியில்மைந்தா தெரியாதாவியறிவார்நிலைத் திடாதே. ௬௫௯

நிலையாதுசுன்னத்துக்கிதில்லாவிட்டால் நேரானகுளிகைக்குமாகு மாகும், நிலையானகற்பத்துக்காதிபீடம் சோங்குநின்றமெழுகுக்குமாதிபீ டத்துநிலையானசெயநீர்க்குமாதிபீடம் சரக்கானபூரத்துக்காதிகேளு, நிலை யானவெண்காரவைப்புகேளு மேதினியிலாரறியார்லவணப்போக்கே. ()

வெண்காரவைப்பு.

போக்கானநிலவுப்புகல்லுப்போடு புகழானபடிகத்தூளண்டவித்து, நாக்கானமணிஉருத்தாமாவோட்டாக்க தனிக்கள்ளிப்பால்வார்த்துக்கின் டுமைந்தா, ஆக்கானபானைதனிவிட்டுமூடி அருமையுள்ளசிறுநீறுங்கூட்டவி ட்டு, நீங்காமல்மண்டலந்தான்சமாதிவைத்தால் நிலைத்ததொருவெண்கார ப்பலகையாச்சே. ௬௬௧

ஆச்சப்பாவெண்காரந்தன்றூல்மைந்தா அப்பனேயுண்டாச்சுசரக் கோகோடி, காச்சப்பாவருக்கிவைத்தாகியாகும் கருவானவேதைக்குமா திபாகும், வாச்சப்பாசத்துக்களுக்குமீயாகும் பாங்கானதீருக்குக்கைக்கன

த்துக்கும்,பேச்சானவெடியுப்புசினம்ரெண்டில் மிலயானவுருத்திருடமா
வைச்சேரே. ௬௫௨

சேரப்பாகள்ளிப்பால்விட்டுகன்றாய் திரமாகக்கிண்டிநன்றாய்பாண்ட
த்திலிட்டு, நீரப்பாவிட்டுநன்றாய்சமாதிவைத்தால் நிசமாகத்துய்யநிறவெ
ண்காரமாச்சு,காரப்பாவெண்காரம்பொரிக்காரம்ரெண்டிங் கருவாளிதான
றிவார்மற்றோர்காணூர், பேரப்பாசொல்லவென்றால்நாவேயில்லை பிசநாத
சாரத்தைச்சொல்லக்கேளே. ௬௫௩

சாரவைப்பு

கேளப்பாகரிமாவும்சிறுமாவோடு கெடியானஅமுரியொடுஆவின்நீ
ரும், நீளப்பாஅஞ்சுவகைநீருங்கூட்டி நிலைத்தவெடியுப்புடனேகல்லுச்சு
ண்ணம், வேளப்பாளரித்தேனைத்தியானம்செய்து விசையானநீர்நின்றப
டியேதாக்கி, கோளப்பாவாராமல்பாண்டத்தூட்டி கோடின்னன்றஇடமதி
லேசமாதிவையே. ௬௫௪

வையப்பாமண்டலத்துக்கப்பால்நீயு மைந்தனேசார்வாகஎடுத்துப்
பாரு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்காரசாரம் மெய்யானசாரமதையார்தா
ன்காண்பார், கையப்பாவுதவுவதுபோலேமக்காள் கைப்பானவுப்புக்குவு
றுதியாச்சு, செய்யாதசாரைகடிபட்டுதானல் எழும்பாமல்சிறடக்கும்சாரந்
தானே. ௬௫௫

சாரமென்றால்வழலைகடிக்கொண்டுதானல் சரக்கனைத்துமாண்டுகடா
தப்பேயில்லை, காரமென்றகருவழலைக்கடிதானப்பா கடுஞ்சருக்குச்சாரத்
துக்கதிசமாகும், பாரமென்றசாரமதைப்பணியவேணும் பணிந்ததொரு
சாரத்தால்நிறுத்தவேணும்,ஆரமென்றஅதிசாரகாரமப்பா அனைத்துயிரு
க்குடனுயிரோயறிந்துபாரே. ௬௫௬

பாரப்பாவாதத்துக்காதியாகும் படியேறகெவுனத்துக்காதியாகும்,
காரப்பாகற்பத்துக்குயிரோயாகும் கருவானசெயநீர்க்குமாதியாகும்,நேரப்
பாபூரணத்துக்குயிர்தானுகி நினைவானஅறிவுக்குமூலமாகி,நேரப்பாகா
ரசாரத்தைக்கண்டு தேர்ந்துமனதொன்றாய்செயலைப்பாரே. ௬௫௭

துரிசுவைப்பு.

பாரப்பாதுரிசினுடைவைப்புகேளு பாங்கானகல்லுப்புசினங்கூட்டி,
காரப்பாபழச்சாறுந்தயிருங்கூட்டி தன்மையுள்ளஅமுரியதுங்கூடச்சேர
த்து,சேரப்பாதாம்பிரப்பாத்திரத்தில்மைந்தா செம்மையுடன்குழிவெட்
டிமைந்தாநீயுங், காரப்பாகேசரியினொருவைக்கொட்டி கருவானபாத்திர
த்தையதின்மேல்வையே. ௬௫௮

வையப்பாவாய்மூடிமேலுங்கொட்டி வளமாகத்தான்மூடிமைந்தா
கேளு,மெய்யப்பாசதாசிவத்தைப்போற்றிநீயு மேன்மையுடன்மண்டல
த்துக்கப்பால்வாங்கி, செய்யப்பாஆறவிட்டுத்திறந்துபாரு சிவசிவாஎன்
சொல்வேன்துருசுநேர்மை, கையப்பாபுளிப்புடனேயுப்புசேர்த்து கழி
வானகாறுப்புடனேசேர்த்துபோச்சே. ௬௫௯

பேச்சபபாகளிம்புடனேயுப்புசேர்த்து பொருமிகத்தானுறைந்து குருசியாச்சு, ஆச்சப்பாவெகுதுருசுதுருசியாட்டு அடங்காதசுன்னத்துக் காதியாகும், மூச்சப்பாவெகுதுருசுகெவுனம்பாயும் மூதண்டகுருவுக்கு இதுவேயாதி, நீச்சப்பாவெகுநீச்சுதுருசார்காண்பார் நெறிபெற்றசற்கு ருவுந்துடியாம்பாரே. ௬௬௰

துடியென்பார்கண்டரொன்பார்விஷயியென்பார் குலங்குபச்சைஅ க்கினியின்பீசமென்பார், மடிகொண்டஅடியென்பாராதியென்பார் அசக ராஆனைக்குஅந்தமென்பார், கடிதானசத்தியென்பார்சீலமென்பார் ஊமனு க்குச்சத்துருவாங்கண்ணேயென்பார், மூடிகொண்டஆகாசமுகலேயென் ன்பார் முத்திவெகுதுருசாகுமுதலைப்பாரே. ௬௬௧

பாஷாணவைப்பு.

பாரப்பாசினமொன்றுவெடியுப்பொன்று பரமானவிந்துடனேமூ ன்றுங்கூட்டி, சேரப்பாதாம்பிரக்கிண்ணத்துள்ளே சேர்க்கையிலேகெசரி யின்நெய்யைவார்த்து, நேரப்பமேற்கிண்ணத்தாலேமூடி நிலைத்ததொரு பாண்டத்தில்மண்ணும்விண்ணும், சாரப்பாபாண்டத்திலிட்டுநல்ல கரு வாகவட்டகையையதின்மேல்வையே. ௬௬௨

வைத்ததின்மேல்முன்போலேநிறையக்கொட்டி வாகாகமேல்மூடிம ண்ணும்செய்து, விஸ்தாரமாகவேசீயடுப்பில்வைத்து விறடங்கவொருசா மமெரிப்பாய்மைந்தா, முத்தானநிறம்போலேநாலும்சேர்த்து மெழுகு போலுருகியதுவொன்றாய்சேரும்; பத்தானபூரணத்தைத்தியானம் பண் ணி பதமாகஆறவிட்டெடுத்துப்பாரே. ௬௬௩

பாரப்பாவட்டகைக்குள்ளிருக்கும்நல்ல பளிங்கதுபோல்பாஷாணம்ப ண்பாய்காணும், ஆரப்பா அறிவார்கள்பாஷாணத்தை அறிந்தவர்களறிவார் களம்பரத்தை, மேரப்பாஎன்பார்கள்வெண்கண்டரொன்பார் விசையானம தியென்பார்நிலவுமென்பார், சாரப்பாசாலைக்குநாகமென்பார் சகலசாக் கானதற்கும்சத்துருதான்பாரே. ௬௬௪

பார்க்கவென்றுலெந்தனுடகாவியத்தில் பக்குவமாய்சாக்குவைப்பு முறையைச்சொன்னேன், மார்க்கமுடனேநூற்றில்கட்டுமுறையோடு மக த்தானநானூற்றில்மெழுகுமுறைசொன்னேன், சேர்க்கையுடனெண்ணூ ற்றில்திராவகத்திறனோடு செப்பமுள்ளமுந்நூற்றில்செந்தூரஞ்சொன்னே ன், காக்கவேகற்பமுறைஐந்நூற்றில்சொன்னேன் கருணையுள்ளபுலத்தியா னேயின்னங்கேளே. ௬௬௫

கேளப்பாகற்பவகைநூற்றில்சொன்னேன் கெர்வமெல்லாந்தானடங் கஏழுநூறும்பாரு, ஆளப்பாலோகமாரணத்தைநன்றாய் அப்பனேஎன்ப துக்குள்ளடக்கிப்பாடி, தேளப்பாகொட்டுதல்போல்வழியும்சொன்னேன் திரும்பவொருநூறதிலேதான்திறமாய்மைந்தா, கோளப்பாவாராமல்சத் ருமித்துருகுணமாகச்சொன்னதையுங்கொடுப்பாய்பாரே. ௬௬௬

பார்த்தவர்கள்மனங்கனியநடந்தாயானால் பண்பாகமுறைகள்தவி ராமலையா, கார்த்தவர்களீந்திடுவாரப்பாசொன்னேன் கனகப்பெருக்கா லுமுறைசொல்லார்கள், நாற்றிசையுமறியவேதாணிந்தநூலில் நலமாகக் கைமுறைகள்நன்றாய்த்தோணும், பூக்கமலர்வாசனைதான்மிகவேதோன் றும் பூவறியார்க்கென்னவரும்புகலக்கேளே. ௱௯௭

கேளப்பாவுலகத்திற்முன்னோர்தாமுங்கி றுமையுடனன்மைதுன் மைமொண்டும்பாடி, காளப்பாதினம்பார்த்து அறியவென்று நன்மையுடன் ஜோசியமுப்பதிலேபாடி,கோளப்பாவாராமலுலகமீதில் கொட்டினாசாத் திரந்தானென்னசொல்வேன்,மாளப்பாவென்றசொல்லாகாதென்று மாணி டர்களூல்முறையைப்பார்த்தார்பாரே. ௱௯௮

பார்த்தவர்கள்குருமொழியைப்பாராமல்தான் பதரோடேநெல்வாரி த்தூற்றுவார்போல்,கூத்தானகூத்தாடிசிலம்பங்காட்டி கொடிதானநூல்க ளைத்தான்பழிப்பானப்பா, நாற்றிசையுந்தான்தேடிகுருவைக்கண்டு நன் மையுடன்வணங்கியவர்பாதம்போற்றி. கார்த்ததினால்பலனுனக்குச்சொ ல்வேன்கேளு கனகம்போல்நன்மைதுன்மைகாட்டுவாரே. ௱௯௯

காட்டினால்நன்மையிலேநின்றுமைந்தா கசடறவேதன்மைநீகண்டு தேறி, மாட்டினால்ஜோசியத்தைமனதிற்காணும் மார்க்கமென்றஅமுதத் தைப்பானம்பண்ணு,பூட்டினால்தாள்திறந்துவுலகத்துள்ளே புதுமைவெ குபுதுமைகளைக்கண்டுதேறி, ஆட்டினாலம்பலத்திலேறலாகும் அப்பதியி லேறிமெள்ளஅமுதங்கொள்ளே. ௨௱

கொள்ளப்பாபூரணத்தைக்கொண்டுதேறி குணமாகமனதறிவால்கு ருவைக்கண்டு,விள்ளப்பாவுனதுடையபாட்டையெல்லாம் விண்டதினால் மனமகிழ்ந்துஅருட்பாலீவார், செல்லப்பாஅதின்பிறகுசாத்திரத்தைத் தேடி. சிவசிவாகண்டதெல்லாமெழுதிப்போட்டு, சொல்லப்பாமனக்கண் ணினருள்கண்ணாலே சொன்னதினால்பொருளடக்கந்தோணும்பாரே. ()

கெந்திபாஷாணம்.

பாரப்பாகெந்திபாஷாணந்தன்னை பகருகிறேன்புலத்தியனேபண்பா ய்க்கேளு,ஆரப்பாஅறிவார்கள்கெந்திரசந்தன்னை அணைத்திடுவாயதின்பி றகுசெயநீர்வாங்கி, காரப்பாபூமியுடனாதந்தன்னை கருவாகத்திசனாதப்வா ங்கிமைந்தா, சேரப்பாமுன்சொன்னநீரில்மைந்தா சேர்த்துமிகக்காக்க வேயனலாம்பாரே. ௨௱௨

பாரப்பாஅனல்மீறிகடும்போதன்னில் பக்குவமாய்முப்பூவக்காலு ங்கூட்டி,சேரப்பாஅடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து திரமாகக்கிண்டியதைமேல் வாய்மூடி,மாரப்பாமண்சீலைவலியச்செய்து மைந்தனேஅடுப்பேற்றிஅலை வில்லாமல்,காரப்பாஅலைவில்லாப்பாண்டந்தன்னில் கருக்கவேதனல்மூட்ட டியெரித்திடாயே, ௨௱௩

எரிக்கவேமருந்தெல்லாம்பாண்டத்துள்ளே யிளகிமெள்ளவுருகியது
கல்போற்சேரும்,கறுக்கவேஅனலாறும்போதுமைந்தா தப்பாமலுடைத்
துமிகத்தயவால்வாங்கி,பெருக்கவேபீங்கானில்பதனம்பண்ணி பெருமை
யுளமவுனமதாய்குருவைப்போற்றி,உருக்குவெண்ணெயிதுவாகுமென்று
மைந்தா உண்மையுடன்குன்றிநிறையெடுத்துக்கொள்ளே. ௯௭௪

எடுத்ததொருசெந்தியுடமகிமைகேளு என்னசொல்வேன்புலத்தி
யனே அடக்கமாக,தொடுத்தவெள்ளிநூறுக்குஈந்தால்மைந்தா சுகமாகவய
னுசொல்லமுடியாதையா, அடுத்தொருவர்செந்திமுறைகேட்டாலுந்தான்
ஆறிவாரொன்றுமேயகலநில்லு, முடித்ததொருபூவாசமறிவோர்க்கெய்து
மூர்க்கருடனிந்நூலைப்பதனம்பண்ணே. ௯௭௫

செவுரிரசம்.

பண்ணப்பாசெவுரியுடமுறையைக்கேளு பண்பானபுலத்தியனே அ
றிவுள்ளானே, விண்ணப்பாலவணமொடுகாரசாரம் விசையானபடிகமோ
டுபூரணமுங்கூட்டி,கண்ணப்பாமஞ்சளென்றகருவுங்கூட்டி கருக்கூட்டிக
லவத்திலாட்டிநன்றாய், மண்ணப்பாசட்டிதனில்வைத்துமைந்தா மைந்த
னே அடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. ௯௭௬

எரித்திடவேசட்டிக்குள்மருந்துதானு மிளகிமெள்ளவுருகியதுமஞ்
சள்போலே,பெருத்தகல்லுப்போலுறைந்துமஞ்சளாக பெருமையுளசெ
வுரியென்றபேரோயாகும்,குறித்தபொருள்காதியென்றசெவுரியாகும் கு
ணமானசெவுரிரசமுறைதானப்பா,பரித்தகடுஇதற்குநிகரொவ்வாதையா
பாலகனேயிதினுடையபரிசுகேளே. ௯௭௭

கேளப்பாஅஷ்டமாயோகமெல்லாங் கெம்பீரமாய்ப்பழுக்குமிதினு
டையநேர்மை, நாளப்பாநாளிலொருநாளிற்றானும் நன்மையுள்ளஅட்சய
னும்வருவாரப்பா,வேளப்பாஎரித்தசிவன்அட்சயன்தனக்குவேண்டியே
ஒருவார்த்தையீந்தாரப்பா, ஆளப்பாஅவ்வார்த்தைகேளுகேளு அன்பா
யொன்றட்சயமாயிருவென்றாரே. ௯௭௮

வென்றதொருஅட்சயத்துக்குயிரோதன்னில் வேதாந்தசத்திசிவமி
ரண்டுங்கூட்டி,கொண்டதொருஅட்சரத்தைக்குறியில்நாட்டி குருவாயொ
ன்றட்சயமென்றுருவைநாட்டு, அண்டர்தொழவுருவேற்றிநின்றபூதி அ
ன்பாகநீயெடுத்துமைந்தாகேளு, கண்டதொருபதார்த்தமதிலணுவாய்ப்
போட்டு கைநீட்டியெடுக்கஅதுதுலையாதெண்ணே. ௯௭௯

துலையாதஅட்சரத்தையார்தான்காண்பார் துடியானசெவுனதிமார்
க்கமார்க்கம்,மலையாமலட்சரத்தைமவுனமாக மார்க்கமுடனேத்தியேமனது
ட்கொண்டால்,அலையாமல்பூரணத்தைநோக்கலாகும் அப்போதுமதியமு
தங்கொள்ளலாகும்,நிலையானதேகமதுஅழியாதப்பா சிவசிவாபூரணத்தி
ன்செயல்தான்பாரே. ௯௮௰

சவ்வீரவைப்பு.

பாரப்பாசவ்வீரவைப்புகேளு பரமானவெடியுப்புபத்தாங்காச்சல், காரப்பாகல்லுப்புசீனக்காரங் கட்டியதோர்வாச்சாரஞ்சவுக்காரந்தான்,வீரப்பாதாளடங்கும்பொரிக்காரந்தான் வெள்ளியென்றதாருகூடனேபேதிகெந்தி, சேரப்பாமூப்பூவுங்கூடக்கூட்டி சேர்த்துமிகத்துகைபார்க்கப்பத்துமாச்சே. ௬௮௧

ஆச்சப்பாபத்துவகைசரக்கொன்றுக அனைத்துமேஅந்திடைக்குச் சூதஞ்சேர்த்து,பாச்சப்பாகலவத்தில்பொடியைத்தாக்கி பார்க்கையிலேரசமாண்டுமொன்றாய்ப்போகும், நீச்சப்பாசெயநீரால்பிசரிக்கொண்டு நேர்மையுடன்காசியென்றகுப்பிக்கேற்றி,காச்சப்பாமண்சீலைவழுஞ்செய்து கருவானகுப்பிதனைப்பதனம்பண்ணே. ௬௮௨

பண்ணியதோர்குப்பிதனைபாண்டத்துள்ளே பக்குவமாயுப்பேபொடிவாய்ப்போட்டு,உண்ணியேகுப்பிதனைநடுவேவைத்துவுத்தமனேமேலுமந்தப்பொடியைப்போட்டு,கண்ணுறவேபாண்டமதின்வாயைமூடிநலமாகமண்சீலைநன்றாய்ச்செய்து, தண்ணுறவாய்குருபாதத்தொழுதுபோற்றி தயவானஅனல்மூட்டிஅடுப்பிலேற்றே. ௬௮௩

ஏற்றியேசருகுகம்புவிறகினாலே இதமாகப்பதினறுசாமமாட்டி, ஆற்றியேபாண்டமதிலுடைத்துமைந்தா அதிலிருக்குங்குப்பியைநீயன்பாய்வாங்கி, போற்றியேயுடைத்துப்பார்மதிபோல்காணும் புதுமையுடன்கிள்ளிப்பார்கல்போற்காணு,நேத்தியென்னவயிரம்போல்ஒளியேவீசு நேர்மையுளவீரனுடவளமைகேளே. ௬௮௪

கேளப்பாமுன்போலேகலவத்திட்டு கெணிதமுடன்பொடித்துநன்றாய்மாவதாக்கி, தேளப்பாகொட்டுதல்போலசெயநீர்விட்டு திரமாகக்கெசரியைக்குப்பிக்கேற்றி,கோளப்பாவாராமல்பாண்டத்துள்ளே குணமாகமுன்போலேகுப்பிவைத்து,தாளப்பாமேல்மூடிமண்ணுஞ்செய்து தப்பாமலடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. ௬௮௫

எரியப்பாஈராறுசாமமாட்டி எரித்தபதக்கட்டியின்மேல்நெல்லைப்போட்டால்,பொரியப்பாஎழும்பியதுவிழுந்திட்டாலோல் புத்தியுள்ளபுலத்தியனேபதந்தானென்று,குறியப்பாமறவாமற்பூசைபண்ணி குளிசமட்டும்நீயிறுத்துஎடுத்துப்பாரு, வரியப்பாதானேடிவீரந்தானும் வாகாகஇரண்டக்குச்சரக்குமாச்சே. ௬௮௬

ஆச்சப்பாஇன்னமொருமடக்குச்சொல்வேன் அரகராமுன்போலேகலவத்திட்டு, தேச்சப்பாபொடித்திடுவாய்மாவதாக சேப்பமுள்ளசெயநீரால்மாவைக்கிண்டி,பாச்சப்பாகுப்பிதனில்பதனமாக பக்குவமாய்த்தானடைத்துமண்ணுஞ்செய்து, மூச்சப்பாதானடங்கசலாகைபோட்டு முறியமாய்ப்பாண்டமதிற்பதியவையே. ௬௮௭

வைய்யப்பாஅடுப்பேற்றித்தீபமூட்டி வரிசையாய்முன்போலே எரித்துமைந்தா,பையப்பாஅறுசாமமெரித்தபின்பு பக்குவமாய

னைத்திருப்பும்போது, சையப்பாசாயாமல்நிதானமாக கைமுறையாய்திரு கியபின்சலாகைவாங்கி,செய்யப்பாமேல்மூடிசீலைசெய்து திறமாகத்தீயெ ரித்துஇறக்குவாயே. ௨௮௮

இறக்கையிலாறவிட்டெடுத்துப்பாரு இறுகிவெகுவனுவாகஇருக் கும்வீரம், உருக்கமுள்ளவீரமென்னவீரமென்றால் உத்தமமேசவ்வீரமி துவேயாச்சு, கருக்களென்றகருக்கெல்லாம்வீரம்வீரங் கருவாகஇன்ன மொருமடக்குக்கேளு, பெருக்கவேசவ்வீரக்கட்டிவாங்கி பெருமையுள்ள செயநீரில்தோய்த்துப்போடே, ௨௮௯

போடப்பாவிமுகத்தில்பத்துமுறைதானும் புகழானவீரமதுஎன்ன சொல்வேன்,நாடப்பாசெயநீரின்வலுவினாலே நாவடங்காவீரவலுவென் னசொல்வேன், தேடப்பாவீரமென்னசிரமேதென்றால் சிவந்தமஞ்சள்நி றமாகுமைந்தாபாரு, கூடப்பாமஞ்சள்நிறவீரனைத்தான் கொடுமையுள்ள கன்னமதில்சிகப்புமாச்சே. ௨௯௰

ஆச்சப்பாஇவ்வீரங்கொச்சிவீரம் ஆரறிவார்கொச்சியுடஆழந்தன் னை,நீச்சப்பாவெகுநீச்சுகளையேகாணோன் நினைத்தகுன்மகாரமதுக்காகி யாகும், பாச்சடாகெவுனரசமணிக்குநல்ல பாங்கானசாரணைக்குமிதுவே மூலர், வாச்சப்பாவேதையுடவீரம்வேணும் வலுவானநீர்மெழுக்குக்கா கிதானே. ௨௯௧

தானென்றபன்னிரண்டுநூலுக்குள்ளே சகலகலைக்ஞானமெலாமட க்கம்பண்ணி, கோனென்றகுருமுறையுமடக்கண்ணி கோடானகோடிவி த்தைகுறியுஞ்சொல்லி, தேனென்றருசிபோலேஞானஞ்சொல்லி தெவி ட்டாதபூரணத்தின்வகையுஞ்சொல்லி, மானென்றமவுனமென்றகுறியுஞ் சொல்லி மனமடங்கவறிவுமிகவசனித்தேனே. ௨௯௨

வசனித்தஇந்நூல்தான்பெருநூற்கப்பா வண்மையுளசுருக்கமிதுப ன்னிரண்டுநூறும், நிசனித்தசுருக்கமிதுகோடாகோடி நீள்திசையில்மெ த்தவுண்டுகண்டுபாரு, பசனித்துப்பாராமல்கருவாய்ப்பாரு பார்க்கையி லேயிந்தநூல்பருவப்பாரு,நிசனித்துகருவாகஇந்தநூலை செகத்தோர்க்கு ச்சொல்லாதேமனதாய்ப்பாரே. ௨௯௩

தொட்டிபாஷாணவைப்பு.

பாரப்பாதொட்டிபாஷாணந்தன்னை பண்பாகவைக்குமுறைபகரக் கேளு,காரப்பாசீனமுடன்பூரங்கூட்டி கருவாகவெடியுப்புகூடச்சேர்த்து, சாரப்பாகுதமொடுநாகஞ்சேர்த்து தயவாகஅந்திடைக்குக்காந்தங்கூட்டி, வீரப்பாதனடங்கவெண்கருவாலாட்டி மேன்மையுடனிருப்புகலில்வை த்துமூடே. ௨௯௪

மூடப்பாசட்டியிற்குளிருப்புகலைவைத்து மூர்க்கமுடனுப்பிட்டுமே லுமூடி, வீடப்பாபிலப்பதற்குஅடுப்பிலேற்றி விசையாகமுச்சாமமெரித் துவாங்கி, பாடப்பாஒன்றுமில்லையாறவிட்டு பக்குவமாயுடைத்தெடுக்க

மைந்தாகேளு, தேடப்பாதொட்டிபாஷாணமென்பார் செகத்தோர்க்குஇந்தமுறைதெரியாதன்றே. ௬௯௫

தெரியாதுதொட்டியுட்முறையைக்கேளு சிவசிவாநாதமதுதிரமாய்க்கட்டும், பரியானதங்கத்தால்குருவதாச்சு பழுப்பாகும்வெள்ளிசெம்பில் பதமாய்ப்பாரு, குறியானகுறியறிந்துகுருவைக்காத்து குணமானபூரணத்தைக்குறிப்பாய்க்கொண்டு, அரிதானஇந்நூலைப்போற்றுவோர்க்கு ஆச்சரியம்வெகுவித்தையறிவார்பாரே. ௬௯௬

பாரப்பாபங்கயத்தையறிவாரல்பாரு பதுமமலர்பூரணத்தைப்பதமாய்க்கொள்ளு, தேரப்பாசெயலறிந்துதேறத்தேறி தேகவச்சிரகாயமதாயிருக்கவேணும், ஆரப்பா அறிவார்கள்கற்பக்கூறு அரகராகாயாதிகற்பமென்று, வேப்பாகிலையறிந்துகொள்ளமாட்டார் விளைவறிந்துமனதறிந்துதிதானம்பாரே. ௬௯௭

பாவொன்றுஞ்சிவமென்றுமழல்தானென்றும் பார்தனையேகாக்கிறோர்வாயுவென்றுங், காவொன்றுமாகாசசென்னியென்றுங் கருத்தாகத்தானிருந்துகருவைக்கண்டு, நேவொன்றுதானறிந்து அஞ்சுமொன்றாய் நினைவாகப்பூசிக்கமைந்தாகேளு ஆவொன்றுவுனக்குநிகர்சொல்வாரையா அரகரா அடிமுடியைமறந்திடாதே. ௬௯௮

சிங்கிமுறை.

மறவாமல்சிங்கியுடமுறையைக்கேளு மகத்தானவெடியுப்புசீனக்கூட்டி, உறவானகாரமதுமூன்றுமொன்றாய் உத்தமனேயிதுக்குநிகர்நாகங்கூட்டி, திறமானவடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து செம்மையுளதுருசதுவுங்காலுங்கூட்டி, அறமானபூக்குகையில்வைத்துவூத அப்பனேயுருகியதுகுழம்பாய்சாரே. ௬௯௯

குழம்பானபதங்கண்டுபதமுஞ்சேர்த்து குறிப்பாகக்குகையெடுத்துமைந்தாநீயுந், தளமானதளந்தனிலேதளம்போக்கி தன்மையுடனதில்வார்க்கஇறுகும்போதில், நலமாகவுடைத்தெடுப்பாய்தண்டுதண்டாய் தன்மையுடனிருந்தாருசிங்கியாச்சு, வளமானசிங்கிதனையாறியபோளுர் மகத்தானவேதைக்குசிங்கியாச்சே. ௭௱

சிங்கியென்றசிங்கியுடமுறையைக்கேளு சிவசிவாசெம்புவெள்ளிப்பொன்தான்மூன்றும், அங்கமதாய்குகைதனிலேயுருகும்போது ஆதியக்தமென்றசிங்கியதிலேபோடு, பங்கமில்லாச்சிங்கமது ஆட்டைக்கண்ட பரிசாகமூன்றையுந்தான்கவ்வுமப்பா, சங்கையுடன்குகைதனிலேநாலுமொன்றாய் தன்மையுடனுருகியது ஒன்றும்பாரே. ௭௱௧

ஒன்றாகிஉருகிநின்றகளங்குதன்னை உடைத்துப்பார்மாப்போலேயுதிருமப்பா, நன்றாகஅப்பொடியைப்பதனம்பண்ணு நாட்டுவாய்செம்புதனில்நூற்றுக்கொன்று, குன்றாதவயதென்னசொல்லப்போறேன் குருவானதங்கமடாமயங்காதையா, சென்றுட அம்பலத்திறைருளைக்காட்டுஞ் சிவசிவா சிங்கிமுறைநன்றும்பாரே. ௭௱௨

சிங்கிமெழுகு.

பாரப்பாகட்டுமுறைசிங்கிவாங்கி பண்பாகக்கலவத்திலிட்டுப்பொடித்துக்கொண்டு, நேரப்பாஐங்கோலத்தயிலத்தாலே நினைவாகத்தானரைக்கும்போதில்நீதான், வாரப்பாசூதமொடுநாகம்லிங்கம் வரிசையுள்ளகாந்தமுடனையுமுங்கூட்டி, சாரப்பாஅரைத்தெடுப்பாய்நாலுசாமம் சமர்த்தாகஅரைத்தெடுக்கமெழுகுமாச்சே. ௭௱௩

ஆச்சப்பாமெழுகிலொருகாணிதூக்கி அப்பனேவெள்ளியொருகாணிநூறில், பாச்சப்பாஇம்மெழுகையென்னசொல்வேன் பகாரிதாய்துலங்குகின்றதங்கத்தாய்தான், நீச்சப்பாவெகுநீச்சுசொல்லம்போமோ நிலையில்லாக்காயமதைநிறுத்தவேண்டி, காச்சப்பாமூலமென்றகனலிற்றூனுங் கனகமென்னதேகம்வச்சிரகாயமாமே. ௭௱௪

காயாதிகற்பம்வல்லாரை.

காயமென்றகாயாதிகற்பந்தன்னைகருணைபெறச்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, நேயமுடன்வல்லாரையாறுமாதம் நிலைத்ததொருஆரையடாஆறுந்திங்கள், சாசுமாய்க்கொண்டுவந்துலர்த்திமைந்தா சமரசமாய்த்தூளாக்கிகலவத்திட்டு, மாமுமென்றதூள்தனிலேகழிஞ்சிகொள்ள மாயாதுகாயமதுவலுவாய்ப்போச்சே. ௭௱௫

கடுக்காய்கற்பம்.

போச்சென்றுவிடாமலேதினமுங்கொண்டால் போகுமடாநரைதிரைகள்சாவேயில்லை, ஆச்சென்றுகடுக்காய்தான்வருஷமொன்று அப்பனேஅதின்முறையைச்சொல்லக்கேளு, வாச்சென்றுகடுக்காயைத்தகர்த்துக்கொண்டு வாமாகஅமுரியிலேவூறப்போட்டு, காச்சென்றுமூனுநாள்தான்காயப்போட்டு கணக்காகப்பத்துமுறைசுத்திசெய்யே. ௭௱௬

சுத்திசெய்தகடுக்காய்தான்செங்கடுக்காயாச்சு சுகமானகடுக்காய்தன்முறையைக்கேளு, பத்தியுடனிடித்துவடிகட்டிமைந்தா பாங்கானகரகமதில்பதனஞ்செய்து, புத்தியுடன்பூரணத்தைப்பணிந்துபோற்றி புனிதமுடன்நேசகபூசுகமுபண்ணி, வெற்றிபெறக்கும்பகத்தினின்றுகொண்டு வேதாந்தகற்பமதைவிரும்பிக்கொள்ளே. ௭௱௭

பத்தியம்.

கொள்ளடாகாலையிலேவல்லாரைகொள்ளி கொண்டபின்புமதியமதிலமுதுகொள்ளு, துள்ளடாகடுக்காயைமாலைதன்னில் தூளில்வொருகடியைவாய்த்துணிந்துகொள்ளு, நள்ளடாமதியமதிலமுதுகொள்ளு நானென்றுசொல்லுகிறேனயக்கவேளு, பல்லுடனேகால்முகங்கள்சுத்திபண்ணி பாலகனேவிபூதியுந்தளமாய்ப்பூசே. ௭௱௮

பூசியேரெண்டெழுத்தைஒன்றாய்க்கூட்டி பூரணமாய்செய்தபின்பு அசனங்கொளளு, நேசமுடனமுதுகொள்ளுசிறுபயறுகொள்ளு நேர்மையுளசற்கரையும்பழமுங்கொள்ளு, வாசமுளபதார்த்தமெல்லாமகிழ்ந்துகொ

ள்ளு மகத்தானகடுக்காய்தான்வலுவாய்ப்பாரு,பாசடனுமுறைத்தபடியே
நின்றால் பலிக்குமடாகாயசித்தியோகர்தானே. ௭௱௮

லிங்கக்கட்டு.

யோகமுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு வுண்மையுளலிங்கமுறை
யுரைக்கக்கேளு, நாகமென்றகருநாகம்வங்கமொன்று நலமானசூதமொன்
றுகுருத்தானென்று,பாகமென்றசீனமொன்றுஆதியங்கம் பக்குவமேரா
ங்கூட்டிக்கலவத்திட்டு,ஆகமென்றசெயநீராலபொடித்துக்கொண்டு அப்
பனேகுப்பியிட்டெரித்திடாயே. ௭௱௯

எரித்திடவேவிந்துநின்றதாரையோடி வகமென்றகம்பியதாயிறுகி
நிற்கும், குறித்திடவேகுளிர்ந்தபின்புவுடைத்துப்பாரு கூர்மையுளக்குப்
பிலைவப்பின்கம்பியாகும், தரிதநிரமேபோய்விடுமேலிங்கங்கண்டால் தன்
மையுள்ளவிந்துவுடநாதமாகும், வருத்தமிசப்போர்த்திடுவாய்லிங்கந்தன்
னை மகத்தானலிங்கமதின்வரிசைகேளே. ௭௧௧

கேளப்பாலிங்கமதைத்தங்கத்தூட்டி கெணிதமுடன்தானெடுத்து
வைத்துக்கொண்டு,தேளப்பாகொட்டுதல்போல்வெள்ளிநூற்றில் தெவி
ட்டாதலிங்கந்தங்கமொன்றுதாக்கி, கோளப்பாஅத்தங்கமென்னசொல்
வேன் குறையற்றதங்கமடாகூர்ந்துபாரு,வேளப்பாஎரித்தசிவனெனக்கு
ச்சொன்னார் வேதாந்தப்பனிரண்டுநூற்றில்தானே. ௭௧௨

தானென்றபனிரண்டுநூற்றைமைந்தா தாணிதனில்விள்ளாதேநா
வாடாதே, கோனென்றகுருபாதமடுத்துக்காரு குருவானபெரியோரைவ
ணங்கிமைந்தா,தேனென்றஅமுதமதுகொண்டால்மைந்தா தேகவச்சிரகா
யமடாதிரஞ்சொன்னேனன், வீனென்றவீணருடன்வீண்பேசாதேவி
ண்ணொளிக்குள்கண்ணொளியைமேவிப்பாரே. ௭௧௩

பாரப்பாமதியிருந்ததிரையைப்பாரு பக்குவமாய்த்தானறிந்தபரு
வந்தன்னில், நேரப்பாகதிரிருந்ததிரையைப்பாரு நின்னிடத்தில்மாறின
தைநினைவாய்கண்டு,தேரப்பாநின்மனதைஅறிவால்தேரு தேர்ந்ததினால்
காயசித்திதிரமதாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்சத்திசிவந்தன்னை அறிவான
பெரியோர்களறிவார்பாரே. ௭௧௪

நாகமுறை.

பாரப்பாநாகமென்றமுறையைக்கேளு பக்குவமாய்சொல்லுகிறேன்
மைந்தாமைந்தா, தேரப்பாதேகமென்றவெண்ணைகந்தான் சேர்ந்துநின்ற
கருநாகமுமிருமாச்சு, வோப்பாஇருவகையுமொன்றேயாகும் வெடியுப்பு
நாவிலொன்றுசூதம்ரெண்டுங்,காரப்பாகருவுப்புநாகப்புற்றுக் கல்லுப்புக்
குண்டுமணிபருப்புங்கூட்டே. ௭௧௫

கூட்டியேயிடைசமனுய்க்கல்வத்திட்டு குருவானகருவாலேஆட்டிக்
கொண்டு,மாட்டியேகுகைபிடித்துக்குகைக்குள்வைத்து மைந்தனேதுரு
சிட்டுவுலையில்வைத்து, நாட்டியேயுலையில்வைத்தூதும்போது நன்மை

யுடனுருகியல்லோதெளியும்பாரு, வாட்டியேபதங்கண்டுதெளிந்துதானு ௭௧௫
ல் வயிரம்போல்கண்விழுந்தநாகமாச்சே.

நாகமென்றநாகமதையார்தான்காண்பார் நல்லோர்களறிவார்கள்மற் றோர்காணார், தேகமென்றதேகமதிலுயிர்தானின்ற திறமானவுடலாவிகா ணார்காணார், பாதமென்றவுடலாவிதனக்குமைந்தா பண்பானபொருளது வுங்காணமாட்டார், ஆகமென்றபொருளதனைக்கண்டாரானால் அப்பவல் ௭௧௭
லோவாதசித்திநாகமாச்சே.

ஆச்சப்பாநாகமதிலஞ்சவுண்டு அஞ்சானநாகமதில்வெண்டைக்கே ளு, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசாகுகேது பிசகாமல்வெண்டுமல்லோவொன் றைஒன்று, மூச்சப்பாபிடித்தல்லோகொன்றுபோடும் முனையானசுழிமு னையிலுயிருமாச்சு,காச்சப்பாகுகைதனிலேநாகமிட்டுகருவானசத்துருமி ௭௧௮
த்துருவைமாட்டே.

மாட்டினதோர்நாகமதுகட்டிப்போச்சு மகத்தானகுருவாச்சுமைந் தாகேளு, காட்டிகமாய்க்கட்டினதைத்தானெடுத்து தன்மையுளமேருவி லேநூற்றுக்கொன்று,ஈட்டினதால்சேதியென்னசொல்லப்போறேன்நா கதனமணியதுவுமொவ்வாதையா, தேட்டினதால்நாகமதைத்தேடவே ௭௧௯
ணுஞ் சிவசிவாவாசுகையின்திரந்தான்பாரே.

பாரப்பாவுலகத்தில்வாதிசொல்லும்பார்த்தேனுன்காதாரக்கேட்டே னென்றும், வீரப்பாதானடைந்துசொல்லுஞ்சேதி விள்ளுகிறேன்புலத்தி யனேமனதாய்க்கேளு,சாரப்பாபச்சிலையால்தங்கமாச்சு சாரமென்றவுமிநீ ரால்தங்கமாச்சு, சாரப்பாசூதணிக்காத்தாற்பஸ்பம்பண்ணி கண்மூடிமூழி ௭௨௰
க்குமுன்னேதங்கமாச்சே.

தங்கமென்றதங்கமதுகுருத்தான்பண்ணி சனுதியிலேபத்தணைதா ன்மாற்றைக்கண்டேன்,அங்கமுடனிமிஷத்தில்வேதைபோட்டார் அரசு ராமண்ணதுவும்பொன்னாய்ப்போச்சு, சங்கையுடன்கண்டனென்றுசொ ல்வான்மட்டை தங்கமென்றஅங்கமதையறியாப்பாவி, பங்கமென்றவாய கந்தைபேசும்பாவி பார்தனிலேலெலத்தவுண்டுகண்டுதேறே. ௭௨௧

பெரியோர்மகிமை.

கண்டுதேர்மனமுகந்துபேசவேண்டாம் கடக்கநின்றுஅகற்றிவிட்டு கருணைவக்கேளு,பண்டுடையபரமவொளிகண்டபேர்கள்பதறுமல்வறுமை யொத்திருப்பாரையா, தொண்டனொனத்தொண்டனைப்போலுலகத்துள் ளேசுத்தமுள்ளமானிடனைத்துலங்கிப்பார்த்து,அண்டர்பிரான்பரமருளை ௭௨௨
யவருக்கிந்து ஆதியந்தம்நடுமூன்றுமருள்செய்வாரே.

அருளானமுப்பொருளுமவருக்கிந்து அவர்தேசமிடையேயெல்லாமக ற்றிக்கொண்டுஇருளானமாயைகையெல்லாமகற்றிநல்லவகாந்தசதிட்சை யவருக்கிந்து, பொருளானஅனுக்கிரகப்போதமீந்து புத்திமதிஇரண்டை யுமேபோதித்தப்பா, மருளானவழியிடையேதவமேசெய்வார் மார்க்கமுள்ள ௭௨௩
தன்முடையாசாரிதனைப்பாரே.

பாரப்பாகுருமுறைமையைக்காணவென்றால் பாடுமெத்தப்பாடுமெத்த மைந்தாமைந்தா, ஆரப்பா அறிவார்கள்குருமுறைதானப்பா அதற்குமொருஇடம்பொருள்தானேவல்லேனும், நேரப்பாபொருளதுவுந்திட்டிக்கானால் நேர்மையுடன்கிட்டுவதுஎப்படியோவென்றால், தேரப்பாவுலகமதில் சென்றுதேறிசெகத்திலுள்ளநால்வகையிற்சாதியாலே. ௪௨௪

சாதியிலேஎச்சாதியானாலென்ன தன்மையுள்ளாரைவிட்டிரிச்சொதித்துக் கொண்டு, ஆதியிலேவிட்டகுறைக்காரருண்டு அவர்களுடனசேர்ந்து சேர்ந்தாயானால், சோதியென்றபொருளீவார்வெகுசாயப்பா சொன்னபடியாட்டிவிக்குஞ்சோதிசோதி, வீதியென்றஇடப்பதிஞெழுத்துக்குள்ளே வீடுகட்டும்வகையதனைவிளம்பக்கேளே. ௪௨௫

சமாதியிடம்.

கேளப்பாநானுன்குச்சதிரமாகக் கெணிதமுடன்வெட்டிநன்றாய்க் கல்லினாலே, வாளப்பாபூமியின்கீழாழமூன்றாகும் மாத்தானபூமியின்மேலே மூன்றாகும், கோளப்பாவாராமற்கட்டித்திர்த்து கூர்மையுடன்மெழுகு தற்குவகையைக்கேளு, காலப்பாமெழுகுவதற்குள்ளறையிலேமைந்தா கருஞ் சாந்தால்மெழுகிநல்லாய்க்கட்டிடாயே. ௪௨௬

கடுத்துவதுத்தானதின்பின்மேல்போக்கெல்லாங்காந்தையுள்ளவெ ண்சாந்தாற்பூசிமைந்தா, அடுத்தடுத்துநாலுதிசைப்பூசிமைந்தா அடிவதுக்க நன்றாகத்தீர்த்துத்தீர்த்து, நடுத்திரமாய்க்காய்ந்தபின்புஅறைகட்குள்ளே நல்லதொருசந்தனத்தின்கட்டைசீவி, வடுத்தவிராசாப்பிராணிப்பொடித் துச்சேர்த்து மைந்தனேஅக்கினியிற்போடுபோடே. ௪௨௭

போட்டவுடனங்கைமெழும்பும்வாசந்தன்னை பொருந்தவேஅனைத் தநன்றாய்ப்பூட்டுப்பூட்டு நாட்டமுடன்மண்டலந்தான்சென்றபின்பு நடுவாச ல்தனில்நிறுத்தித்திட்டிதன்னால், பூட்டைநன்றாய்த்திறந்துமிகவுறப்போ ட்டு புண்ணியனேதானமன்னதானஞ்செய்து, நேட்டமுடன்விட்டங்கே யிருந்துக்கொண்டு சிவசிவாபூரணத்தைநோக்குநோக்கே. ௪௨௮

நோக்குவதுபூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு நன்மையுளமுப்பூவை முடித்துக்கொண்டு, ஆக்குவதுஅமுதரசவர்க்கத்தோடே அப்பனேஅமு துகொண்டுகற்பங்கொண்டால், நாக்குநுனிஅமுதரசமென்னசொல்வேன் நாவடங்கப்பூசைபண்ணிநாட்டப்பார்த்து, வாக்குமனதொன்றுசமுப்பூச் செய்ய வழிமுறைதனைவழுத்தவழியைக்கேளே. ௪௨௯

முப்பூமுடிக்கும்வகை.

கேளப்பாஅயமானவருக்குச்சட்டி கெணிதமுள்ளஅயக்காந்தச்சட் டியொன்று, வேளப்பாகாந்தமென்றசட்டியொன்று விதடங்குநாகமதா ற்சட்டியொன்று, தேளப்பாகருநாகச்சட்டியொன்று தெவிட்டாதவெள் ளாரச்சட்டியொன்று, வாளப்பாஅயச்செப்பாச்சட்டியொன்று பார்க் கமுளவெள்ளிதன்றாச்சட்டியொன்றே. ௪௩௰

ஒன்றானதங்கத்தால்சட்டியொன்று வுத்தமமேனபத்திரமும்ஒன் தாச்சு, அன்றானவக்கிரகபானபக்கம் அப்பனேவழிமுறையாயடக்கி கொண்டு, நன்றாகஅமுதரசவர்க்கங்கொள்ளு நன்மையுடன்கற்பமதுஅ படியேகொள்ளு, குன்றாதமுப்பூவின்செய்கைமார்க்கங் கூறுகிறேன்வ முறையாய்க்கூர்ந்துகேளே. ௭௰

ஆதியுப்பு.

கேளப்பாஆதியென்றசவுக்காரந்தனைதகெணிதமுடன்கொண்டுவந் விந்துகீரால். காளப்பாசெதுசகாள்தான்தோய்த்துத்தோய்த்து நன்றாகா முகத்தில்வாய்த்துதானால், நீளப்பாசாரமதினுப்புசென்று நோனவழலை யதுகல்லுப்பாச்சு, ஆளப்பாஆதியென்றவுப்புமாச்சு அப்பனேநாதவிந் வுப்புகேளே. ௭௰௨

நாதவிந்துப்பு.

உப்பானசத்திசிவமிரண்டுகூட்டி உடன்சேருபூரமுடன்காரங்கூட் டி, செப்பானஅயம்உருக்குச்சட்டிதன்னில் சேர்க்கையுடனேவினமுங்க ரைத்துவைத்தால், அப்பாவெதெளிவிறுத்துபாத்திரமேட்டில் அரையளவு விட்டுவிமுகத்தில்வைத்தால், கைப்பானவுப்பதுவுமெட்டாநாளில் கடுஞ் சாரவுப்பதுகால்வினையுத்தானே. ௭௰௩

விளக்கவொருவுப்பதுக்குநாமங்கேளு விசையானசத்திசிவவுப்ப தாச்சு, வளக்கசிவசத்தியுப்பின்மார்க்கங்கேளு மகத்தானசிவத்தினடிச த்திகூட்டி, உளக்கவருவுப்புடனேயிந்துகூட்டி உடன்சேர்த்துஅயக்கா ந்தச்சட்டிதன்னில், குழைத்துநன்றாய்க்கரைத்திறுத்துதெளிவைமைந்தா கூர்மையுடன்பாத்திரத்திற்குணமாய்வாரே. ௭௰௪

வார்த்துநன்றாய்ரவிமுகத்தில்காயக்காய வளமையுள்ளவுப்பாகும்ப த்தாநாளில், கார்த்துமிகவும்பெடுத்துவைத்துக்கொண்டு கலங்காமல்கீழ றையில்பதனம்பண்ணி, சேர்த்துமிகமுப்பூவுமொன்றாய்க்கூட்டி செயமா ன அயமுருக்குச்சட்டிதன்னில், காற்றிநன்றாய்செயநீரில்கரைத்துமைந்தா துயவாகரவிமுகத்தில்காயப்போடே. ௭௰௫

போட்டவுடனுப்பாகுமைந்தாகேளு புசமானஅயக்காந்தச்சட்டித ன்னில், கெட்டமுடன்போட்டுநன்றாய்செயநீர்வார்த்து இளவேகரைத் தரவிமுகத்திற்போட்டு, நாட்டமுடனெவதாள்தானுப்பேயாகு நன்மையு டவும்பெடுத்துச்சொல்லக்கேளு, வாட்டமிலாக்காந்தமதின்சட்டிதன்னில் வார்த்திடுவாய்செயநீரைமைந்தபாரே. ௭௰௬

பாரானவுப்பெடுத்துக்கரைத்துமைந்தா பதினாலாரவிமுகத்தில்வை த்துப்பேற்று, சோரகட்டாகாருப்பேயாகும் நிசமாகவும்பெடுத்துசொ ல்லக்கேளு வீரானநாகமதின்சட்டிதன்னில் விசையாகவும்பிட்டுசெயநீர் வார்த்து கூறாகவிமுகத்தில்வைத்தாயானால் குறையாதவுப்பாகுங்கரு வாம்பாரே. ௭௰௭

பாரப்பாகருநாகச்சட்டிதன்னில் பக்குவமாயுப்பிட்டுசெயநீர்வார்த் து, சாரப்பாகனைத்திரிவாய்நன்றாய்மைந்தா தன்மையுடன்ரவிமுகத்தில்

வைத்துப்பார்க்க, தோப்பானமுநாளுப்போகும் தெளிட்டாதவுப்பத னையெடுத்துமைந்தா,வேறப்பாவொன்றுகச்சட்டிக்குள்ளே வேதையென் றவுப்பெடுத்துசெயநீர்பாச்சே. ௭௩௮

பாச்சிநன்றாய்க்கரைத்துயிரவியில்வைத்தால் பரமானவுப்பாகுமா றுநாளில், காச்சியதோருப்பெடுத்துமைந்தாமைந்தா கருவின்னுஞ்சொல் லுகிறேன்கருக்கேளே, தாட்டியிலாதாப்பிரப்பாத்திரந்தன்னில் தயவா கவுப்பிட்டுச்செயநீர்வார்த்து, வாச்சுதென்றுகரைத்துவெய்யநன்றாய்மைந் தா யகத்தானமவிமுகத்திலவைத்துப்பாரே. ௭௩௯

பார்க்கவேஅஞ்சுநான்காறேழி பக்கமென்றவுப்பாகுமைந்தா மைந்தா,ஏற்கவேயுப்பெடுத்துமைந்தாகேளு ஏகாந்தவெள்ளியென்றசட் டிதன்னில், மார்க்கமுடனுப்பிட்டுசெயநீர்வார்த்து மகமேருகவிமுகத் திலவைத்துமைந்தா, சேர்க்கையுடனாலுநாளுப்போகுஞ் சிவசிவா இதி ன்பெருமைசெப்பக்கேளே. ௭௪௰

கேளப்பாசத்திவமுப்போய்ச்சு சென்மகனேயுப்பெடுத்துசொல் லக்கேளு,காளப்பாதங்கமென்றசட்டிக்குள்ளே வரிசையுடனுப்பிட்டுசெ யநீர்குத்தி, ஆளப்பாவிரவிநன்றாயரவியில்காய்ந்தால் அப்பனேமுபடியு ஞ்செயநீர்குத்தி,நாளப்பாமூன்றுநாள்காய்ந்துதானல் நாதமென்றவுப்பா குந்நாதமாமே. ௭௪௧

நாதாந்தவழலை.

நாதமென்றவுப்பதுக்குநாமங்கேளு நாதாந்தவழலைசவுக்காரமென் பார், போதமென்றபூரணத்திருப்பென்பார்கள் புகழ்காரசாரமென்றவ னையென்பார்,நீதமென்றநூவானமுப்பூவென்பார் நிலைத்தகருப்பூவென் பாடியவிதென்பார், பாதமென்றஅடியென்பார்முடியமென்பார் பராபரத் தின்அருள்காட்டும்பக்கமதாமே. ௭௪௨

தாமென்றபூரணத்திருப்பால்மைந்தா சதகோடிசித்துமிக்கவுடலெ ரும், வீமென்றமாளிடர்களுப்பைக்கண்டார் வீமனென்றுமாசேசப்பூரவி லொன்றும், தேமென்றமாதுவென்றுங்காணமல்தான் திகைத்தமோசோதா கவுப்பையறியவென்று,காமென்றஆனைத்தால்பெண்மோர்கூடிதயத்தச் சக்காட்டியவளிடத்தில்தானே. ௭௪௩

தானப்பாமாதவிடாய்தன்னைவாங்கி தவிராமலுப்பெய்ப்பேசென் பார்மானென்பர், வீவப்பாகல்லுப்புநாதமென்பார் வீறுளசவுட்டுப்பை நாதமென்பார்,நாணப்பாவெடியுப்பைநாதமென்பார்கணக்கின்சீருப்பை நாதமென்பார்,தோணப்பாவெகுவாகப்பார்ப்பார்பாலர் கற்றவர்போல் நாதமுறையறிவார்தானே. ௭௪௪

தானென்றநாதமுறையறியவென்றால் தப்பாதுவெகுபாடுபாடுமெ த்த.கோனென்றசற்குருவால்காட்டவேணுங் குறிப்பாகக்கைமுறையாய றியவேணுந், தேனென்றஇடம்வேணும்பொருள்தான்வேணுஞ் சிந்தை மனதொன்றாய்கசிவேண்டு, மானென்றமனதுநிறுக்கத்தாலே மக த்தானநாதமதையறியலாமே. ௭௪௫

ஆரப்பாநாதவிந்துசெயல்தான்காணார் அரகராகுருவிடத்திற்காணலாகுந், தாமப்பாவிந்துநிலைநாதமென்றுந் தயவானநாதநிலைப்போதமென்றும், நாமப்பாவென்றசொல்நாதம்நாதம் நாட்டினேனிந்நூலில்நாதவாழ்வு, ஓமப்பாசொல்லதுபோலொருநூல்சொல்ல தொடுக்கமென்றஇந்நூல்தான்குருநூலாமே. ௭௫௬

நூலானஇந்நூற்பன்னிரண்டுநூறு நுணுக்கமுடனிந்நூலைப்பதனம்பண்ணி, காலானபன்னிரண்டுகலையின்மார்க்கங் கடக்காமலிந்நூலைநாட்டலாகும், ஆளானஆண்பிள்ளைகள்நூலைக்காப்பார் அமர்ந்தநிலைசித்தனென்றுள்பன்னிரண்டுங்காப்பார், நாளானதினம்பார்த்துவாசிபார்த்து நாதவிந்துநிலைபார்த்துநாட்டம்பாரே. ௭௫௭

நாட்டமுடனுதவப்பைநாதநீரால் நன்றாகத்தானட்டிப்பில்லைசெய்து, தேட்டமுடன்ரவிமுகத்திற்காயப்போட்டு செம்மையாயோட்டில்வைத்தே தோடுமூடி, சாட்டியாய்மண்சீலைவலுவாச்செய்து தாழவெட்டிஎருபரப்பிப்புடத்தைப்போட்டால், வாட்டமிலாநாதவுப்புச்சுண்ணமாகு மகத்தானமுப்பூவின்மார்க்கங்கேளே. ௭௫௮

முப்பூச்செயநீர்.

கேளப்பாமுப்பூவில்சாரஞ்சேர்த்து கிண்ணமென்றபீங்கானில்பனியில்வைத்தால், நீளப்பாசலமகிமைஎன்னசொல்வேன் நீரானசலந்தனிலேமைந்தாகேளு, வாளப்பாவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து மகத்தானநீர்தனிலேஊறிப்பாரு கூழப்பாபோலவுமேசிவந்துகாணும் கூர்மையுள்ளவுப்பதுவுங்கட்டிப்போச்சே. ௭௫௯

கட்டிநின்றசலமதிலேமறைதனைக்கேளு கருவானதுருசியொடுலிங்கம்வீரம், திட்டமுள்ளகெந்திசிலைகாரம்பூரஞ் சிறப்பானகௌரியுடபாஷாணங்கள், சட்டமுள்ளநவாச்சாரஞ்சீனிக்காரஞ் சாங்கமுள்ளபொரிக்காரம்வெடியுப்போடு, அட்டியில்லாச்சருக்கானசரக்கெல்லாந்தான் அப்பனேசுருக்கிடவேகட்டிப்போச்சே. ௭௬௰

போச்சென்றுவிடுகாதேசெயநீர்தன்னில் பொல்லாதநாகமுடன்னருநாகந்தா, வீச்சென்றுவெண்ணாகநிமிளைவகையெல்லா மோகத்தானுருக்கிச்சாய்த்தாயானால், வீச்சென்றவேகமெலாமடங்கிக்கட்டி விறடங்கக்கட்டிடவாமைந்தாமைந்தா, பாச்சென்றகாந்தமதைத்தோய்த்துத்தேய்த்துப் பதிவாகப்புடம்போடநாஞ்சாமே. ௭௬௧

நாஞ்சாமப்பிரேகந்தோய்த்துவாட்டி என்னசொல்வேனிடக்கிக்கட்டுங்கட்டுங், காரஞ்சாஞ்சாஞ்சாமெல்லாஞ்சாகும் கருவானவுபரசங்கள்சத்தேயாகும், வீரஞ்சாம்பூரஞ்சாமெல்லாஞ்சாகும் விறடங்காச்சரக்கெல்லாம்விளைந்துபோகுந், தாரஞ்சாஞ்சகலசரக்கெல்லாஞ்சாகுந் தன்மையுள்ளகட்டுவகைசெயநீராச்சே. ௭௬௨

மெழுகுவகை.

ஆச்சப்பாகட்டுவகைசெயநீர்சொல்லி அதிலடங்குஞ்சரக்குவகையெல்லாஞ்சொல்லி, காச்சப்பாமெழுகுவகைசெயநீர்கேளு கருவானகட்

வகைசெயநீர்தன்னில், பாச்சப்பாகட்டிநின்றசாரங்காரம் பாங்காணவிர
முடன்பூரம்நாலுந், தேச்சப்பாபொடித்துநன்றாய்த்தூவிப்பாரு சிவசிவா
மஞ்சள்நிறம்செயநீராச்சே. ௭௫௩

நீரானசெயநீரில் முன்னேசொன்ன நிசமானகட்டுவகைசரக்கையெ
ல்லாம், ஆரானநீர்தனிலே அமுக்கிவைத்து அப்பனேவிளக்கெரிபில்வா
ட்டிநூக்கால், கூரானசாரமெல்லாஞ் சூக்கிற்சென்று கொளுகொளனவே
தாம்பியதுமெழுகுமாமே, வாரானமஞ்சள்நிறமெழுகுதன்னை வகைவகை
யாய்ப்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றே. ௭௫௪

போற்றியேமெழுகுவகைசெயநீர்சொல்லி புதுமையுள்ளகைப்பா
கம்பூணச்சொல்லி, தேற்றியேசெயவகையுந்தேறச்சொல்லி தேகவச்சிர
காயமதாயிருப்பதற்கு, வாழ்த்தியேஆதியந்தவழியுஞ்சொன்னேன் வரி
சையுள்ளபூரணமாம்வகையுஞ்சொன்னேன், ஆத்தியேஅறிவுருவதாய்நி
ன்றால் அப்பவல்லோதசநாதமறியலாமே. ௭௫௫

செந்தூரவகை.

ஆமப்பாகட்டுவகைநீறுஞ்சொல்லி அதின்பிறகுமெழுகுவகைசெய
நீர்சொன்னேன், நாமப்பாசெந்தூரஞ்செயநீர்சொல்வேன் நன்மையுள்ளபு
லத்தியனேநன்றாய்க்கேளு, தாமப்பாமெழுகுவகைசெயநீரோடே தவிர
மல்கட்டுவகைசெயநீர்கூட்டி, வாமப்பாபிங்காளிவிட்டுநல்ல மதியானவ
விதனிலேவைத்துப்பாரே. ௭௫௬

பார்க்கவேரெண்டுவகைநீறுங்கூட்ட பக்குவமுள்ளசெந்தூரங்கிவந்
துபோகும், ஏற்கவேயிந்நீரில்வகையைக்கேளு இன்பமுடன்கூட்டிவைத்
துசாக்கில்மைந்தா, காக்கவேயெச்சரக்குங்கலைத்திட்டு கட்டிநின்றசமதூ
வுமிடைதான்விட்டு, சேர்க்கையுடன்கட்டிநின்றகெந்திதன்னில் செம்மை
யுடனேயொன்றதனிற்சேரே. ௭௫௭

சேர்த்துநன்றாய்ப்பொடித்துச்செந்நீர்விட்டு திறமாகஅரைத்துநன்
றாய்வில்லைபண்ணி, போற்றியேரவியதனில்காயப்போட்டுப்பதுமையுடனோ
ட்டில்வைத்துமூடி, தேற்றியேமண்சீலைதுவாய்ச்செய்து செம்மை
யுடனேதானமாய்ப்புடத்தைப்போடு, சாற்றவேயிரவற்குமடையாலேசாற்றி த
ன்மையுடன்பூசைபண்ணியெடுத்துப்பாரே. ௭௫௮

பாரப்பாசெந்தூரங்கண்டுகொள்ளாத பதனமாய்ச்சிமிழ்தனில்வைத்
துக்கொண்டு, சேரப்பாசரக்குகளையிப்படியேசெய்தால் செந்தூரம்போ
ய்யாதுசெம்மையாகும், ஆரப்பாஅறிவார்செந்தூரப்போக்கு ஆதியந்தம
றிந்தவரோஅறிவாரப்பா, காரப்பாதானிருக்குமோட்சந்தன்னில் கருவா
னசெந்தூரமனைத்தும்போற்றே. ௭௫௯

போற்றப்பாபணவிடைதானுங்கொண்டேதான் பூரணத்தைப்பற்
றிமனதறிவால்நின்று, பார்த்தப்பாசேகபூசமும்பண்ணி பதிவானகும்ப
கத்திலேநின்றுகொண்டு, சார்ந்தப்பாவகைவகையாய்ச்செய்திருட்டு கனகம

தானஞ்சொல்வேன்மைகாண்மைந்தா, ஆர்த்தப்பாசிவயோகிகளுக்குநல்ல
அன்பானஎளியோர்க்குமீந்துபோடே. ௭௱

போடப்பாசிவயோகியெளியோர்க்குந்தான் புத்திமனதொன்றாகச்
சால்மைந்தா, நாடப்பாசிவபூசையிதுதானாகும் நன்மையிலாமாந்தருக்கு
ஈந்தாயானால், கேடப்பாவெளித்திடுங்காணப்பாசொன்னேன் கோடாமற்
றுதானமதுநன்மையாய்ச்செய்து, தேடப்பாசிவயோகவாழ்வுதன்னை தேடி
வதுபூரணத்திறந்தேடே. ௭௱௧

தேட்டமென்னபூரணமேசெய்வர்தெய்வத் தெளிட்டாதபூரணத்
தைநக்கொண்டாயானால், வாட்டமென்னதேகமப்பாவச்சிரகாயம் வடிவா
னபூரணத்தைமறந்தாயானால், ஆட்டமென்றஆட்டமெல்லாமடங்கிப்போ
கும் அதின்பிறகுஎன்னசெய்வாயையாவையா, நாட்டமென்றபூரணத்தை
ப்பூசைபண்ணி நன்மையுள்ளபதப்பவதைநாட்டங்கேளே. ௭௱௨

பஸ்பவகை.

கேளப்பாசெந்தூரங்கட்டுவகைகேளு ஜின்னமென்றபின்காணிச்சரி
யாய்வார்த்து, வாளப்பாவிதனிலேவைத்தப்பாரு மகத்தானசீரதுவும்
வெண்ணீறாகும், ஆளப்பாவிந்துவென்றரசக்கையாட்டி அதில்விடுவாய
ப்பமென்றசத்தைதானும், மாளப்பாஅனைத்திடுவாய்வெந்நீர்விட்டு மா
னமடங்கஅரைத்துநல்லவட்டுபண்ணே. ௭௱௩

பண்ணியதோர்வட்டதனையோட்டில்வைத்து பதிவாகமேலேமூடி
தியமூடி, உண்ணியதுபோகாமல்மண்ணுஞ்செய்து ஒருமுழத்திற்குழி
வெட்டிபுடதனைத்தப்போடு, தண்ணிமையாய்ப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு தன்
மையுடனீறியதுதனளிறமாகும், வண்ணியமனதின்றதொருதவுப்பால்
மகத்தானசாக்கெல்லாம்பஸ்பமாச்சே. ௭௱௪

ஆச்சப்பாபஸ்பமென்றுமகிழ்ந்திடாமல் அனையானகுளிகைதனிலேவை
த்துப்போற்றி, பாச்சப்பாபணவிடைதானகத்துள்ளேதான் பத்தியுடன்
கொண்டிறல்பரயதேகன், காச்சப்பாயனைக்கண்ணுற்கனலைத்தாண்டி க
ற்பூரதீபமதிற்கருத்தைவைத்து, மூச்சப்பாதானிறுத்திமுழித்துப்பார்த்
து முக்காலுங்கேசகபூரமும்பண்ணே. ௭௱௫

பண்ணியதோர்பஸ்பத்தின்பலனைக்கேளு பக்குவமாய்செம்பதிலே
நாற்றுக்கொண்டு, தண்ணிமையாய்ப்பணிந்துபஸ்பம்பணவிடைதானெடு
த்து தாயானசெப்பதிலேயூட்டிப்பாரு, விண்ணிறைந்தகயிலாசங்கொள்
ளோர்க்கு வெண்ணெயென்றவெள்ளிவித்தையதிகமானால், புண்ணியமாஞ்சி
வயோகியெளியோர்க்குந்தான் புத்தியுடன்தானதர்மம்புகழ்ந்துசெய்யே.

செப்பப்பாமனதாகளிகூர்ந்துநன்றாய் சிவயோகிதங்களுக்குஅன்ன
மீவாய், மெய்யப்பாஅவரவர்கள்மனதின்படிசெய்தால் வெகுகோடிதவம
திமைமிகுந்துசேரும், தையப்பாவுதவுவதுசிவத்தின்கூறு கருணையுடன்
சிவமதுவேசெய்தாயானால், தையப்பாதவமதுதான்கைக்குள்ளாகும் தன்
மையுடனன்மையதாயிருந்துவாழே. ௭௱௭

தனிவினையமுது.

வாழ்வதற்குயின்னமொருவளமைசேரு மார்க்கமுடனேவான அமுதங்கொண்டால், காவலுக்குகங்காலெங்குங்காற்றப்போக்குங் கருத்துமிகத்தானவனருக்கருணைசேரு, மேல்வதற்குமிகவுமேயப்பியமுண்டாகு மெய்யிலுளதேசுங்கதெள்ளொளிலங்கிப்போகும், ஆல்வதற்குக்குறைவுதவியதிகமுண்டாம் அகாரமேவான அமுதங்கொள்ளே. ௭௬௮

பூரணமகிமை.

கொள்ளப்பா ஆண்டொன்றில்சித்தியாகுங் குணமாகயின்னமொருகுறியைக்கேளு, விள்ளப்பாசொல்வதற்குநாவுண்டோசொல விசையானசத்திபடிமூலம்வாங்கி, நாளப்பாதினம்பார்த்து அமுதத்தோடே நல்மனதாயுட்கொண்டுவிட்டால்மைந்தா, சாலப்பாபிலத்துநடாமூலவன்னியாலே கலங்காதுவாசினின்றாய்க்கட்டிப்போமே. ௭௬௯

கட்டிப்போம்வாசியதுநடக்காதப்பா காலவனைமூலாதிரக்கலந்துகூடுங், குட்டிப்பார்தேசமதுகுலமூர்த்துகாணுங் குருவானதேகமதுசற்பூரம்வீசும், வெட்டிப்பார்தேசமது அசையாதையா வெகுகோடி பாசைக்குமொருமெய்யாய்நிற்குந், தட்டாதஅவமிருத்துதட்டிப்போகுந் தயவானபூரணத்தின்தன்மைதானே. ௭௭௰

தானென்றும்நானென்றும்வேறுண்டோசொல் தானவனாய்நின்றநடாமூலவன்னி, கோனென்றகுருவானவன்னிதன்னை கூர்மையுடன்கண்டுமனதொன்றாய்நின்றால், தேனென்றஅமுதமதுஅருவியாய்த் தெவிட்டாதஅமுதமதுதெய்வந்தெய்வம், வீணென்றதெய்வமதைசொன்னாலுன் விண்ணெறிக்கும்விண்ணெறிக்குமெய்சொன்னேனே. ௭௭௧

சொன்னதோர்நூல்தனிற்சநூல்மைந்தா கேளு சூருவமுள்ளஆயிரத்திநூறுங், முன்னோர்கள்மொழிந்தவொருநூல்சட்டகெல்லா முகமானகுருநூலாயிருந்ததுமைந்தா, சண்ணானகண்மணிபோலிந்நூல்தன்னை காட்டாதேமாணிடர்க்குக்காட்டினக்கால், விண்ணோர்கள்சபமதுவாரிவார்விவேகமுளபுலத்தியனேநூல்காட்டாதே. ௭௭௨

நூல்காட்டவேணுமெனச்சித்தர்கூடி நூணுக்கமாநுணுக்கமதுசெய்தாரானால், நாள்காட்டியவர்சகுருநன்மைகூறி நாட்டமிரையப்பேர்கமோரணமேசெய்வாய், கால்காட்டுந்தேசமாயிரத்தைப்பாரு காவியமாயிரத்தைக்கருத்தாய்ப்பாரு, சேல்காட்டுஞ்சமாதிகற்பந்திட்டைபாரு சிவசிவாவென்னுடையஞானப்பாரே, ௭௭௩

பாரப்பாஅண்டபகிரண்டமெல்லாம் பண்பாகப்பூரணத்திலொடுக்குமையா, ஆரப்பாஅறிவார்கள்பூரணத்திநேர்மை அகாரதச்சாதமார்தான்காண்பார், காரப்பாமூலமதிற்கருத்தைவைத்து சமலமென்றஆயிரத்தெண்ணிக்கைழப்போற்றி, தேரப்பாதேர்ந்துநீஅமுதங்கொண்டு சிவசிவாதயிலாசத்தேகமாமே. ௭௭௪

அபக்குவர்தன்மை.

தேகமென்றவுகமறியார்சித்தர்கோடி சிவவேடங்காணுதிருட்டுச் சித்தர், ஆதமென்றநூல்முறையைப்பற்றிநின்று அலைவார்களவாய்புலம்பி அருளொக்காணுர், பாகமென்றசுவையறிவார்பாதகர்கள்மெத்த பாலறியாப்பாலருந்தும்பாவிமார்கள், ஏகபரவஸ்துவென்பான்யோகமென்பான் எட்டிரண்டுமறியாதகுருடன்தானே. ௭௭௫

தானென்றதத்துவத்தையறியாமூடர் தன்மையென்றசொல்லறியார்தருகுறும்பர், நானென்றமதமேதான்பேசிப்பேசி நல்லோரைத்தான்பழிக்குமலையிலாதான், கோனென்றசற்குருவையறியாதானுங் கூசாமல்சாராயவெறியால்மைந்தா, ஆணென்றும்பெண்ணென்றுமறியாமல்தான் அகப்பிடித்தபட்டிகளையடுத்திடாதே. ௭௭௬

அடுத்துமெள்ளமுப்பூவின்விபரங்கேட்பான் அதின்பிறகுவேதை முகம்என்னவென்பான், நடத்தாடாய்சரக்குவகைபஸ்பங்கேட்பான் நலமானசெந்தூரமுறையைக்கேட்பான், கட்டுத்தொருமெழுகுவகையென்னவென்பான் கருவானசரக்குவைப்புமுறைதான்கேட்பான், விடுத்துயிதச்சொல்லாட்டால்போம்போம்என்பான் விதியுண்டானால்வருமென்றெண்ணான்பாவி. ௭௭௭

எண்ணமல்லாவெண்ணிமனதுநொந்து இடைந்துயிகக்கலாந்தஉருபாவிமார்கள், கண்ணுனகண்பார்த்துகனலைத்தாண்டி கற்பூரதீபமதிற்கருத்தைவைத்து, பண்ணுனரேசகபூரகமும்பண்ணி பதிவானகும்பகத்திற்பதியமாட்டார், தண்ணுனதன்பெருமைதனையேயெண்ணி தானவனுமென்றதுறைதனைக்காணுரே. ௭௭௮

காணமல்வருத்தமுற்றமடையர்மெத்தகர்மவினைதீராதகமூடமான்பர், வீணனவாய்மொழிகள்மெத்தப்பேசி வேதமென்னசித்தாந்தமென்னவென்பான், கோணுனதுரூபத்தைக்காணுமாந்தர் குவலயத்திலமெத்தவுண்டுகண்டுதேறு, தேனனமதியமுதம்பானம்பண்ணு சிரமானசிந்தையதாய்ஞானம்பாரே. ௭௭௯

ஞானமென்னபுருவமையமமுத்திப்பாரு நத்தியொளிப்பிரகாசஞ்சோதிசோதி, மோனமென்னபிரணவமேநாதம்நாத முக்காலுநாதயத்தில்விந்துவிந்து, பானமென்னநாதவிந்துரெண்டுங்கூடிப் பாஞ்சலிடம்பரமானபூரணமேயாகும், வானமென்னஅந்தரத்தில்நாதவோசை மகத்தானஐனசுயடாநாதமாமே. ௭௮௰

தாளகக்கட்டு.

ஈதமென்னதாளகத்தின்கட்டுச்சொல்வேன் நலமானகிச்சுவுடனுந்துஞ்சேர்த்து, பாதமென்றஅடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து பாங்கானவெடியுப்பேகாரஞ்சேர்த்து, தேகமென்றபழச்சாற்றால்கலந்தாட்டி நிசமானதாளகத்துக்கங்கிபூட்டி, வாதமென்றபிரிதிவியாலசீலைசெய்து வலுவாகவிமுகத்திலுலர்த்திடாயே. ௭௮௧

உலர்ந்ததொருகவசமதானன்றாய்க்காய்ந்தால் உத்தமனேயெருவடக்கி
ப்புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு அப்பனேவகா
ளகந்தான்ரவிபோல்கட்டும், தளர்ந்துமிகவாடாதேசொல்லக்கேளு தன்
மையுடனேதீர்விட்டுஊட்டி, மலர்ந்ததொருபாரியதாட்டுத்தூளி மைந்த
னேபோட்டில்லைத்துசிலைசெய்யே. ௭௮௨

செய்யப்பாஎருவடக்கிப்புடத்தைப்போடு செப்பமுளதகடதுவும்
நீறிப்போகும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பஸ்பத்தன்னை மேன்மையான
ரோகத்துக்கிதுதானிய, பையப்பாமேகமெல்லாம்பறந்துபோகும் பஸ்ப
மதின்செயல்தன்னைப்பகரக்கேளு, வையப்பாசமதளைச்சுத்திசெய்துவா
கனகலவைத்திலூற்றிடாயே. ௭௮௩

ஊற்றியதோரசமதனில்பத்துக்கொண்டு வுத்தமனேபஸ்பமதுவொன்
றுபோடு, தேற்றியேவாய்சேரவிட்டுஊட்ட சிங்கிவாரசமதுவும்வாலயாச்
சு, போற்றியேவாலைசம்பதனைப்பண்ணி புகழ்ந்தியதோகைமுறையைப்பு
கலக்கேளு, வாத்தியேபரித்தகட்டில்தடவிநன்றாய் வரிசையுடன்புடம்
போடவளமைகேளே. ௭௮௪

கேளப்பாவட்டமதாயோட்டிக்கெனிதமுடன்செய்சகொண்டபொ
டியாப்பி, தாளப்பாதகடுவைத்தபொடிபரப்பி தன்மையுடன்மேலேமூடிய
வாய்மூடி, மூளப்பாஎருவடக்கிஅனலைமூட்டி மூக்காலுஞ்சற்றிவர்துமு
க்கேனின்று, ஆளப்பாஅன்பாகப்பொடிக்கநின்று அனலாறியெடுத்து
ப்பார்குருவாய்ப்போமே. ௭௮௫

குருவானபரித்தகட்டைஎடுத்துப்பார்க்கில் குருபாமாய்விந்தவெண
த்தோற்றமாகும், பருவமுடனுடைத்திடவேவெளுத்துப்போகும் பரம
னதுகுருவப்பாபதனம்பண்ணு, திருவானசெம்பதிலேநூற்றுக்கொண்டு
செம்மையுடன்கொடுத்திடவேசன்மையாகும், கருவானவெள்ளியிலேநூ
ற்றுக்கொண்டு கணக்காகக்கொடுத்திடவேவணக்கமாமே. ௭௮௬

வணக்கமுடன்குருவிலேருபாமாய்தான்தூக்கி மகத்தானவெள்ளி
செம்புகனக்காய்ச்சேர்த்து, இணக்கமுடன்கொடுத்திடவேமாற்றுப்பத்
தாய் இருக்குமடாபுலத்தியனேயிணங்கிப்பாரு, தனக்குமேதுகிடைத்த
பொருளென்றேநீயுந்தானிருக்கும்ஒடுக்கமதில்பதனம்பண்ணிமனக்கு
மிதுபொருளதனைசிவயோகிக்கு மனமகிழக்குருபூசைசெய்குவாயே. ( )

செய்வதுதான்மனதாருமானுசவேணுஞ் சிவபூசைகுருபூசைசெ
ய்யவேணுந், தெய்வமென்றசிவயோகிகளுக்குமைந்தா சிந்தையனதேதா
ன்றுகடக்கவேணும், சைவமென்றநெறிதனிலேநிற்கவேணுஞ் சக்கற்
பனிசுற்பமெலாந்தள்ளவேணு, பொய்வலுவாய்மனதொதுக்கிடவேணு
ம் மேல்வாய்ப்புரிந்ஞாப்பெய்யிற்கானே. ௭௮௮

காணப்பாவுலகத்தோரெத்துவாழ்ந்து கமலமென்றதுபிரித்திகள்
மனதுருக்குமனிலே. தேனப்பாபோலவுமேஅமுதநிறைந்த சிங்கள[illegible]
[illegible]காள்ளாவென்றால், ஊனப்ப[illegible]

[illegible]

அபக்குவர்தன்மை.

தேகமென்ற அகமறியார்சித்தர்கோடி சிவவேடங்காணுந திருட்டுச்
சித்தர், ஆகமென்ற நூல்முறையைப்பற்றிநின்று அலைவார்கள்வாய்புலம்பி
அருளைக்காணார், பாகமென்றசுவையறிவார்பாதகர்கள்மெத்த பாலறியா
ப்பாலருங்கும்பாவிமார்கள், ஏகபரவஸ்துவென்பான்யோகமென்பான் எட்
டிரண்டுமறியாதகுருடன்தானே. ௭௫

தானென்றதத்துவத்தையறியாமூடர் தன்மையென்றசொல்லறி
யார்தருகுறும்பர், நானென்றமதமேதான்பேசிப்பேசி நல்லோரைத்தான்
பழிக்கும்கலயிலாதான், கோனென்றசற்குருவையறியாதானுங் கூசாமல்
சாராயவெறியால்வைந்தா, ஆணென்றும்பெண்ணென்றுமறியாமல்தான்
அகப்பிடித்தபட்டிகளையடுத்திடாதே. ௭௬

அடுத்துமெள்ளமுப்பூவின்விபரங்கேட்பான் அதின்பிறகுவேதை
முகம்என்னவென்பான், நட்சத்ரயாய்சாக்குவகைபஸ்பங்கேட்பான் நலமா
னசெந்தூரமுறையைக்கேட்பான், கடுத்ததொருமெழுகுவகைஎன்னவெ
ன்பான் கருவானசாக்குவைப்புமுறைதான்கேட்பான்; விடுத்துமிகச்சொ
ல்லாட்டால்போய்போம்என்பான் விதியுண்டானால்வருமென்றெண்ணும்
பாவி. ௭௭

எண்ணாமல்எண்ணிஎண்ணிமனதுநொந்து இளைந்துமிகக்களைத்தகு
ருபாவிமார்கள், கண்ணானகண்பார்த்துகனலைத்தூண்டி கற்பூரதீபமதிற்க
ருத்தைவைத்து, பண்ணானமோசகபூரகமும்பண்ணி பதிவானகும்பகத்தி
ல்பதியமாட்டார், தன்னானதன்பெருமைதனையேஎண்ணி தானவனுமெ
ன்றதுறைதனைக்காணார். ௭௮

காணாமல்கருத்தழிந்தமடையர்மெத்தகர்மவினைதீராதகழுதைமாண்
பர், வீணானவாய்மொழிகள்மெத்தப்பேசி வேதமென்னசித்தாந்தமென்
னவென்பான், கோணானகுருபதத்தைக்காணமாந்தர் குவலயத்திலமெத்
தவுண்டுகண்டுதேறு, தேனானமதியமுதம்பானம்பண்ணு திரமானசிந்தை
யதாய்ஞானம்பாரே. ௭௯

ஞானமென்னபுருவமையமழுத்திப்பாரு நக்கியொளிப்பிரகாசஞ்
சோதிசோதி, மோனமென்னபிரணவமேநாதம்நாத முக்காலுநாதயதில்வி
ந்துவிந்து, பானமென்னநாதவிந்துரெண்டுங்கூடிப் பாஞ்சவிடம்பராபரமான
பூரணமேயாகும், வானமென்ன அந்தரத்தில்காதவோசை மகத்தானஓசை
யடாநாதமாமே. ௮௰

தாளகக்கட்டு.

நாதமென்னதாளகத்தின்கட்டுசொல்வேன் நலமாகவிந்துவுடனாத
ஞ்சேர்த்து, பாதமென்றஅடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து பாங்கானவெடியுட
னேகாரஞ்சேர்த்து, நீதமென்றபழச்சாற்றால்கலந்தாட்டி நிசமானதாள
கத்துக்குக்கிட்டி, வாதமென்றபிரிதிவியாலசீலைசெய்து வலுவாகவிமுக
த்திலைவைத்திடாயே. ௮௧

உலர்ந்ததொருகவசமதுநன்றாய்க்காய்ந்தால் உத்தமனேஎருவடக்கிப்புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு அப்பனேயகாளநக்தான்ரவிபோல்கட்டும், தளர்ந்துமிகவாடாதேசொல்லக்கேளு தன்மையுடனேதீர்விட்டுஊட்டி, மலர்ந்ததொருபாரியதைஊட்டிப்பூசி மைந்தனேபோட்டில்வைத்துசீலைசெய்யே. எஅ௨

செய்யப்பாஎருவடக்கிப்புடத்தைப்போடு செப்பமையுளதகடதுவும்நீறிப்போகும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பஸ்பந்தன்னை மேகமென்றரோகத்துக்கிதுதானிய, பையப்பாமேகமெல்லாம்பறந்துபோகும் பஸ்பமதின்செயல்தன்னைப்பகரக்கேளு, வையப்பாசமதனைச்சுத்திசெய்துவாகாணகலவத்திலாற்றிடாயே. எஅ௩

ஊற்றியதோரசமதனில்பத்துக்கொன்று வத்துமனோசிலைபங்கதனுடனேபோடு, தேற்றியேவாய்சீலைவிட்டுஊட்ட சிவசிவாரசமதுவும்வாலையாச்சு, போற்றியேவாலைசம்பதனம்பண்ணி புலத்தியனேகைமுறையைப்புகலக்கேளு, வாத்தியேபரித்தகட்டில்தடவிநன்றாய் வரிசையுடன்புடம்போடவளமைகேளே. எஅ௪

கேளப்பாவட்டமதாயோட்டிதிகெணிதமுடன்செய்கவென்றபொடிபாப்பி, தாளப்பாதகடுவைத்தபொடிபாப்பி தன்மையுடன்மேலேமூடிதகயவாய்மூடி, மூளப்பாஎருவடக்கிஅணலைமூட்டி மூக்காலுஞ்சற்றிவர்துமுக்கனேநின்று, ஆளப்பாஅன்பாசப்பொடிக்காகின்று அலைலாறியெடுத்துப்பார்குருவாய்ப்போமே. எஅ௫

குருவானபரித்தகட்டைஎடுத்துப்பார்க்கில் குருபாமாய்வித்துவெனத்தோற்றமாகும், பருவமுடனுடைத்திடவேவெராதுக்கிப்போகும் பாமாகுருவப்பாபதனம்பண்ணு, திருவானசெம்பதிலேநூற்றுக்கொன்று செம்மையுடன்கொடுத்திடவேநன்மையாகும், கருவானவெள்ளியிலேநூற்றுக்கொன்று கணக்காகக்கொடுத்திடவேவணக்கமாமே. எஅ௬

வணக்கமுடன்குருவிலேரூபணந்தான்தூக்கி மகத்தானவெள்ளிசெம்புகணக்காய்ச்சேர்த்து, இணக்கமுடன்கொடுத்திடவேமாற்றுபத்தாய் இருக்குமடாபுலத்தியனேயிணங்கிப்பாரு, தனக்குமிக்கிடைத்தபொருளென்றேநீயுந்தானிருக்கும்ஒடுக்கமதில்பதனம்பண்ணி, பணக்குமிதுபொருள்தன்னைசிவயோகிக்கு மனமகிழக்குருபூசைசெய்குவாயே. ( )

செய்வதுதான்மனதாருமையாகவேணுஞ் சிவபூசைகுருபூசைசெய்யவேணுந், தெய்வமென்றசிவயோகிதனக்குமைந்தா சிந்தையுடனேதொன்றாகநடக்கவேணும், சைவமென்றநெறிதனிலேநிற்கவேணுஞ் சங்கற்பவிகற்பமெலாந்தள்ளவேணு, மெய்வழுவாய்மனதொத்துநடக்கவேணும் மேல்வாய்ப்புகழ்னைப்புயெய்யிற்காலே. எஅ௮

காணப்பாவுலகத்தோரெடுத்துவாழ்ந்து கடலென்றவுயிர்த்தெல்லாம் மருந்துகளே, தேனப்பாபோலவுமேஅமுதமிழுந்து சிவசிவாஅபிரகத்தையுங்கொள்ளவென்றால், ஊனப்பாமூலமதில்மலைக்கவ்வையுரு ...

ப்பு

டன்றேசகபூரகமும்பண்ணி, தாலப்பாகும்பகத்திலதனைதாய்நின்று தன்
பதிதானுறுமட்டும்பூர்த்திக்கொள்ளே. ௭௮௯

கொள்ளப்பா அமூர்சமனைதக்னையில்வாங்கி குணமாகவசியமென்று
குறிப்பாய்க்கொண்டு, மெள்ளப்பா பூரணகதிலமனதைநாட்டி மேலாகா
ந்திலக்கத்தடைப்போற்றி, செல்லப்பா போதகத்தில்நின்றுகொண்டு தெ
கத்திலுள்ளமானிடர்தன்றேமையப்பார்த்து, விள்ளப்பா வசியவசியென்று
சொன்னால் மெய்யிலுள்ளவினைகளெல்லாம்விலகிப்போமே. ௭௯௰

சத்துருவசியம்.

போமப்பா பூரணத்திலமனதைசலைவக்கு பொறுமையுடன்றேசகத்
தால்பூரகத்தைப்பார்த்து, ராமப்பாகும்பகத்திலநின்றுகொண்டு நயமய
வென்றுநீசொன்னையானால், நாமப்பாசத்துருவும்வசியமாகுஞ் சகலகலைக்
ஞானமெலாங்காணேதோற்றும், காமப்பாகலவியிலேதம்பனத்தைதக்கே
ளு கட்டாகதீத்தைடமானாசருத்திலவையே. ௭௯௧

வையப்பா வாசிதனிமூலத்திலாட்டி மகத்தானசூலைசால்றேசகத்தை
ப்போற்றி, செய்யப்பா பூரகத்தால்கும்பகத்திலநின்று செபித்திடுவாய்வசி
யசிவென்றுமாறி, வையப்பாமனைவோலைசைக்கொண்டால் பதறுது
விந்துவதுசெயமாய்நிற்கும், மெய்யப்பா இம்மொழியையுலகத்தோர்க்கு
விள்ளாதேகுற்றம்வருஞ்செயமாய்நில்லே. (இது—விந்துஸ்தம்பனம்)

சத்துருமாரணம்.

செயமாகச்சத்துருமாரணத்தைக்கேளு செப்புகிறேன்யவசிவயவெ
ன்றுமாறு, பயமாகிச்சத்துருவுமயங்கிப்போவான் பஞ்சதனிலக்கினிபோ
ற்பற்றும்பற்றும், நயமாகமாறிநிற்பதாரையென்றால் நல்லோரைத்தூஷ
ணிப்போர்தன்மையில்லோர், மயமானசிவசெந்தைஅழித்தோர்தன்னைமா
ரணிப்பாய்புலத்தியனேமனதிற்காணே. ௭௯௩

காணப்பா பூரணத்தைக்கண்டுபூசி கைமுறையாய்க்கெண்டதிறற்
காலுந்திந்து, விளைப்பாவென்றுசொல்லிதினைத்தாயானால் வேதாந்தந்
தித்தாந்தமிரண்டுகெட்டார், காணப்பாதாமவைறுந்தனைதாயந்து தன்மையு
ள்பூரணைத்திலன்னமயாலே, தானப்பா துருப்பாகுந்துருப்புதானுஞ்சொ
ல்லாதஇந்நூல்தான்குருநூலாமே. ௭௯௪

குருநூலாயமாயிரத்திலுநாறுந்தான் குறிப்பாகஆதியந்தம்தன்றாய்ப்
பார்த்தால், கருநூலாறுசகலசித்துமிந்திசாலம் தன்மையுள்ளமந்திரமுந்
தித்தாமும், வருநூலாயவோகமூசுனைந்துஞ்சொல்லும் வாருதிபோல்
செயமீறுங்கூறுவையச்சொல்லும், குருநூலாய் பன்னிரண்டுநாறுங்காத்து
கட்டாகவிட்டேனோலைச்சேர். ௭௯௫

பூரணபூசை.

காலைவைபூரணத்திலநின்றுயானால் கலங்காதாட்டுமண்டுமொன்று
ம்போகும், காலனையாகியதாட்டுங்கட்டுள் கட்டாதுந்தேகமதுவச்சிர

நாய்ம், மேலான தேகமப்பா பிரமாக்கு மெய்யில்நின்றவா சிவதுபரமாய்ப்
போச்சு, தாளான இதழ்ப்பூவுமறியலாகுந் தயங்காமற்பூரணத்தைப்பூசை
பண்ணே. ௭௯௬

பூசையென்ன தேகமதாயிருந்துகொண்டு பூரணமே பராபரமாய்ப்புத்
தியாலே, ஆசையுடன் சிமிழியையன் பார்க்கண்டு அக்கினியின் கோத்திர
மாயருளாய்ப்போற்றி, தேசமுடன் சிமிழியையாறிமாறி சிலந்ததொருஅ
க்கினியில்கிலந்தாயானால், பாசமென்ற தேகமதுவதுத்தப்போச்சு பர
மான தேகமதாய்நிலைக்கலாச்சே. ௭௯௭

கற்பத்துக்குப்பத்தியம்.

நிலைக்கவே காயசித்தி பண்ணும்போது நேராகவொருபோது போச
னந்தான், மலைக்காமல்பச்சரிசி பயறுங்கூட்டி மாசறவே பொங்கிசெய்து
சக்கரைதேனுடனே, குலைக்காயிலொருபோது அமுதுகொண்டு குணமா
கருப்பழமும்பாலுங்கூட்டி, சலிக்காமல் கற்பமதைக்கொண்டால் செகந்தா
காயசித்தி புஷ்டியதாகருதிப்பாயே. ௭௯௮

பாரப்பா இன்னமொருபாகந்தேறு பால்தனிலே பச்சரிசிபாகப்பண்
ணி, நேரப்பா சக்கரையுந்தேங்காய்ப்பூவும் நேராகப்போட்டு நன்றாய்ப்பத
மாய்க்கிண்டி, தேரப்பா கனிவகையுங்கூடச்சேர்த்து தினமாகவொருபோ
து அமுதுகொண்டு, காரப்பா கற்பமதுகொண்டாயானால் காயமதுநிலைக்கு
மாசித்துமாமே. ௭௯௯

சித்தியென்ன தேகமது பிரிகிக்கல சிவசிவா சேகமதுபரமானந்தம், ப
த்தியென்ன ஞானமாயாகலேறும் பருகிமைத்தேடினாற்பனேது
ண்டு, சக்தியென்ன நூபானந்தருவாப்பத்து கருத்ததாடேஅனுபவித்தா
ல் நாறுந்சிந்தை, செத்தியென்ன அதின்பிறகு ஏன்னாறுஞ் சிவசிவா தே
கமல்மேலாதியன் குருவே. ௮௱

கூறுக இன்னமொருபாகந்தேறு குணமாக அமுதபடிவாக்கியைக்
குறா, நேராகத் துவரையுடபயறுங்கூட்டி சீக்கனிலே அமுதசெய்து தினா
வாய்க்கேறு, சேருகும்பருவமதில் தேங்காய்ப்பூவுஞ் சராசக்கரையு
ம்நெய்யுங்கூட்டி, சேருகப்பண்ணியுண்டுமையத்தால் சிந்தைநிலையில
கல்லதமாம்பாரே. ௮௱௧

டாகமான அமுதெடுத்தொருபோதுண்டு பருவமாய்த்தின்பிறகு
கற்பங்கொள்ளு, மதமான மங்கைதனைக் கடக்கிறல் மாத்திரை தேகம்
வச்செராமாகும், விதமான அப்படியிருக்கவேண்டுமப்பா விவேகமதுள்ளவ
னாகும்விதிசமாகும், அதமான மனவிருத்தியதன்றோபோகும் அகோரசம்ப
ரத்தினருள்காண்பாயே. ௮௱௨

காணப்பா அமுதுபடிசமைத்துக்கொண்டு கருத்துடனே கட்டுமுப்பு
தொட்டுக்கொண்டு, பேணப்பா வொருபோது அமுதுண்டால் பிரகாசக
ற்பமதுகொண்டால் கைமேலபா, தேனப்பா அமுதமது சிறக்கலாறுந் தெவி
ட்டாமலமுதமதை அப்பாவுண்ணு, பூணப்பா குருபதத்தைத்தொழுதுவி
ண்டு பொல்லாதமாய்கையெல்லாம்போக்குபோச்சே. ௮௱௩

போக்கான அமுதுபடி அவிணெடுக்க பூதாளைவரிசி பொடித்துப்போட்டு, வாக்காக அமுதுசெய்து வெல்லத்தோடு வள்ளுவர ஒருபோது கொண்டாலப்பா, தாக்கான சடலமது வலுத்துப்போகுந் தன்மையுடன் கற்பமதுசாக்ஷி கொண்டால், ஈக்கான அமுதமது சொலிக்கும்பாரு நரைதிரைகள்தானொழிந்து நலமாம்பாரே. ௮௱௪

நலமாக இன்னமொருபாகங்கேளு நல்லதொரு அமுதுபடி வாங்கிமைந்தா, பலமாகச் சிரகுமுந்தத்தியண்ணி பெருமையுடனே வேண்டி மொன்றாயமுதுசெய்து குலமான வெல்லமதைத் தொட்டுக்கொண்டு கூர்மையுடனொருபோது அமுதுகொண்டால், ஈகுலமான பித்தமெலாம் பிண்டிபோகுந் தரணிதனில்மன்மதன் போலவாய்ப்பாரே. ௮௱௫

பாரப்பா அமுதுபடி கொழுபலாக பக்குவமாய்த்தான் வெந்துக்குழைத்துக்கொண்டு, வாரப்பா இரம்புதினைக்கடலைப்பண்ணி வகையாகக்கடையமதில்முதுசெய்து, சேரப்பா சக்கரையைத் தொட்டுக்கொண்டு திடமாக அமுதுகொண்டால் தேகவச்சிரம், காரப்பா மூலமென்ற தெல்லாம்போகுங் கடோரகக்கற்ப முறையுண்டு கேளே. ௮௱௬

சேர்க்கயின்பு இன்னமோர் பாகங்கேளு திறமாகப்பருத்திவிதைப்பாலுமாங்கி, சேர்த்துசம்பா அமுதுபடி சமைக்கும்போது சக்கரைசேர்த்துட்டுநன்றாய்ப் பாகஞ்செய்து, கூர்த்தமிகவுதயமுறக்கொண்டால் மைந்தா கொண்டதொரு மேகமெல்லாமற்றுதல்லை, ஆர்க்குமிகவீரியந்தானதிகமாகும் உண்மையுள்ளதாது வெல்லாம்பெலக்கும்பாரே. ௮௱௭

பாரப்பா கம்புடனே தினையுங்கூட்டி பக்குவமாய்ப்பால்தனிலேபாகஞ்செய்து, காரப்பா இனிப்புடனே அமுதுகொள்ளு கலங்காமலொருபோதுகொண்டால் மைந்தா, சேரப்பா தேகமதிலுள்ள பித்தவீர்க்கள் தேங்கிநிற்றேசமதுகுளிர்ச்சியாகும், சிப்பா செய்யாமல் நயம்போன்று பிறடக்கிதேகம் வச்சிரகாயமாமே. ௮௱௮

காயவகை.

காயமென்ற காயமொன்றுசொல்லக்கேளு கனமான திரிகடுகுடனே கூட்டி, செயலுடனே வறுத்திடித்துப்பொடியே செய்து திணைவாகச்சட்டியொன்றுகாயவைத்து, தாயசுரையக்கருப்புட்டியதனிற்போட சப்பாமலுருசியதுகுழம்பாய்த்திருந்தும், ஞாயமுடன் பொடிதது விக்கிவிட்டிப்போது நலமாகமெழுகுபதமென்னும்பாரே. ௮௱௯

மெழுகெப்பா மெழுகெடுத்து வகையாகத்தனில் அன்பாகக்கொண்டவுடனேயாசேரு, சாமப்பா சொல்லுகிறேன் உதரத்தனில் வரிருடனேமேகவெட்டையற்றுப்போகுந், தாமப்பா கற்பமதுக்குறுதியாகுந் தனதானபித்தநீர்தானேபோகுந், சாமப்பால்கொண்டவுடனுறுதியாகுங் கற்பூரவாசமதாய்க்காந்தியாமே. ௮௱௰

அரிதாரபஸ்பம்.

சாந்திபாமரிதாரங்கலைத்திட்டு கருவான ஆதியந்தங்கூடச்சேர்த்து, பாந்தியமாய்ச்செயநீராலரைத்துமைந்தா பக்குவமாயோட்டில்வைத்துப்புடத்தைப்போடு, சாந்தமாய்நீறியதுபற்பமாகுஞ் சயமானரோகமெல்லாமடித்துப்போடு, மாந்தமென்றவாய்வுகளுக்குன்மந்திரு மகத்தானசீதசுரமற்றுப்போமே. ௮௧௧

துரிசுசெந்தூரம்.

போமென்றுவிகொமல்துருசுதுத்தம் புனிதமுடனாதியந்தங்கூடச்சேர்த்து, ஆமென்றுகல்வமதிலரைத்துமைந்தா அழகானதாரமதுக்கெட்டிப்பூட்டி, சரியென்றுமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து சுக்கறிந்துபுடம்போடத்தாரங்கட்டி, ஓமென்றசெந்தூரங்காந்தியாக வுண்மையுடனிருக்குமதைப்பதனம்பண்ணே. ௮௧௨

பண்ணியதோர்செந்தூரம்பணவிடைதானெடுத்து பாங்கானதிரிகடுகுசூரணமேசெய்து உண்ணியதோர்செந்தூரமதைத்தான்கொண்டால் உள்ளெலக்கைமாந்தரகாசங்கின்குர், புண்ணியனேகற்பமதுகொள்ளவென்றால் போக்கறிந்துதேகமதின்றோவைத்திரத்து, கன்னிமையாய்கற்பமதுகொண்டால்மைந்தா தனதாகதேகமதுவலுத்துப்போமே. ௮௧௩

தாம்பிரபஸ்பம்.

வலுவானதாம்பிரபஸ்பஞ்சொல்லுவேன் மகத்தானதுருசுடனேதுத்தங்கூட்டி, நலுவாமல்சிலாசிந்தூரபஸ்பம் கலங்காமல்முலைப்பாலாலரைத்துமைந்தா, நழுவாமல்துட்டுருக்குவசம்பண்ணி சிக்கெனவேஓட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து, அழகாகப்புடம்போட்டெடுத்துப்பாரு அப்பனேதாம்பிரமுநீறிப்போமே. ௮௧௪

நீறிப்போமின்னமொருநெறியைக்கேளு நேராகத்தாம்பிரந்தகடாய்த்தட்டி, தெறிப்பாதிராகக்கட்டைதன்றாய் தென்னிட்டுஅரைத்து அந்தத்தகட்டில்பூசி, பாப்பாயோட்டில்வைத்துசீலைசெய்து பக்குவமாயொருமுழக்குழியில்புடத்தைப்போடு, ஆறிப்பார்கவசமதில்நொறுங்கிற்குமப்பனேபழச்சாற்றிலரைத்திடாயே. ௮௧௫

அரைத்துநன்றாய்வழித்தெடுத்துவட்டுபண்ணி அலாகன்றாய்க்காய்ந்தபின்பு ஓட்டில்வைத்து, வரைத்தடங்கள்கெரியாமண்மண்ணுஞ்செய்து வலுவாகநிறைமதிந்துபுடத்தைப்போடு, நிறைந்து ஆறியேயெடுத்துப்பாரு நிறையோடேபழுத்தவெள்ளையாகுமைந்தா, கனத்தபழச்சாறுதன்னில்பின்னுமாட்டி கருவாகமுன்போலேபுடத்தைப்போடே. ௮௧௬

போட்டபுடமாறவிட்டெடுத்துப்பாரு புதுமையுடன்பூப்போலே நீறிப்போகும், தேட்டமுடனெடுத்துப்பதனம்பண்ணி சிவசிவாபஸ்பமதின்செயலைக்கேளு, காட்டமுடவெள்ளிதனில்நாற்றுக்கொண்டு நன்றாக

போக்கரன அமுதுபடி அவரைக்கூடொக்க புதுசாணைஎலிகிப்பொடித்து ப்போட்டு, வாக்காக அமுதுசெய்துவெல்லத்தோடு வளபா ஒருபோது கொண்டாலப்பா, தாக்கானசடலமதுவலுத்துப்போகுந் தன்மையுடன்க ர்ப்பமதுசாச்சுதுகொண்டால், காக்கானஅமுதமதுசொலிக்கும்பாருங்களைதி ரைகள்தாளெழுந்துநலமாம்பாரே. ௮௱௪

நலமாகஇன்னமொருபாகங்கேளு நல்லதொருஅமுதுபடி வாங்கிமை ந்தா, பிலமாகச்சிரகமுந்தகத்தியண்ணி பெருமையுடனரண்டுமொன்றாய முதுசெய்து, குலமானவெல்லமதைதகொட்டிக்கொண்டு கூர்மையுடனொ ருபோது அமுதுகொண்டால், நலமானபித்தமெலாம்பிண்டுபோகுந் தா ளிதனில்மன்மதன்போலவாய்பாரே. ௮௱௫

பாரப்பா அமுதுபடிகொழிஞ்சிலாக பக்குவமாய்த்தாளித்துவைக் தூக்கொண்டு, வாரப்பாஇரம்புதனைக்கூராய்பண்ணி வகையாகச்சுத்த மதிலமுதுசெய்து, சேரப்பாசக்கரையைத்தொட்டுக்கொண்டு திடமாகஅ முதுகொண்டால்தேகவச்சிரன், காரப்பாமூலமென்றதெல்லாம்போகுங் க ட்டாகச்சுற்பமுறைநயுண்டுதேதே. ௮௱௬

தேர்ந்தபின்புஇன்னமோர்பாகங்கேளு திறமாகப்பருத்திவிதைப் பாலுவாங்கி, சேர்த்துசம்பாஅமுதுபடி சமைக்கும்போது சக்கரைதேனு ட்டிநன்றாய்ப்பாகஞ்செய்து, கூர்த்துமிகவுதயமதிறகொண்டால்மைந்தா கொண்டதொருமேகமெல்லையற்றதல்ல, ஆர்த்துமிகவீரியந்தானதிகமாகு ம் உண்மையுள்ளதாதுவெல்லாம்பிலக்கும்பாரே. ௮௱௭

பாரப்பாகப்புடனேதினையுங்கூட்டி பக்குவமாய்ப்பால்தனிலேபாக ஞ்செய்து, காப்பாஇனிப்புடனேஅமுதுகொள்ளுங் கலங்கமில்லையொருபோ துகொண்டால்மைந்தா, நோப்பாகதையிலுள்ளபித்தமீரன் நீங்கிநிற்கே சமதுருகிச்செயாகும், சீரப்பாசெய்யாமல்தப்பக்கொள்ளு பிறடக்கிதே சுப்வச்சிரகாயமாமே. ௮௱௮

காயவக்கை.

காயமென்றகாயமொன்றுசொல்லக்கேளு கனமானதிரிகிக்குறைமங் கூட்டி, செயடைன்வறுத்திடித்துப்பொடியேசெய்து தினவாரகச்சட்டி பொன்றுகாயமைத்து ஞாயமாய்கருப்புட்டிதனிற்போட்ட நயபாமலு ருகியதாகுமாய்திற்றும், ஞாயமுடன்பொடிதனவிக்கில்பிட்டபோது கல மாகமெழுகுபதமாகுனரும்பாரே. ௮௱௯

ஆமப்பாமெழுகெடுத்துவதையாந்தன்னில் அன்பாகக்கொண்டவுட னேயாகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்உகாந்தன்னில் ஒளிருடனேமேக வெட்டைஅற்றுப்போகும், தாமப்பாகற்பமதுக்குறுதியாகுந் தனதாளபி த்தநீர்தானேபோகும், காமப்பால்கொண்டவுடனறுதியாகுங் கற்பூரவாச மதாய்க்காந்தியாமே. ௮௱௰

அரிதாரபஸ்பம்.

சாந்திரமாமிர்தாங்கலைத்திட்டு கருவானஆதியந்தங்கூடச்சேர்த்து, பாந்தியமாய்ச்செயநீரலைத்துமைந்தா பக்குவமாயோட்டில்வைத்துபுடத்தைப்போடு, சாந்தமாய்நீறியதுபற்பமாகுஞ் சயமானரோகமெல்லாமடித்துப்போடு, மாந்தமென்றவாய்வுகளுக்குன்மந்திரு மகத்தானசிகாமற்றுப்போமே. அ௧௧

தாரிகசெந்தூரம்.

போமென்றுவிசிகாமல்தாருசுதத்தம் புனிதமுடனாதியந்தங்கூடச்சேர்த்து, ஆமென்றுகலைவாதிலைத்துமைந்தா அழகானதாரமதுக்கல்கிப்பூட்டி, சாமென்றுமன்கிலைவலுவாய்ச்செய்து சுக்கறிந்துபுடம்போடத்தாரங்கட்டி, ஓமென்றசெந்தூரங்காந்தியாக வுண்மையுடனிருக்குமதைப்பதனம்பண்ணே. அ௧௨

பண்ணியதோர்செந்தூரம்பணவிடைதானெடுத்து பாங்கானதிரிகடுகுரணமேசெய்து உண்ணியதோர்செந்தூரமனைத்துக்கொண்டால்உள்ளெல்லாக்கைதாங்குமஞ்சிக்கும், புண்ணியனேகற்பமதுகொள்ளவென்றால் போக்கறிந்துதேகமதிந்நோய்த்தீர்த்து, தன்னிலையாய்கற்பமது கொண்டால்மைந்தா தனதாகதேகமதுவலுத்துப்போமே. அ௧௩

தாம்பிரபஸ்பம்.

வலுவானதாம்பிரப்பஸ்பஞ்சொல்லுவேன் மகத்தானதாருசுடனேதுத்தங்கூட்டி, நலுவாமல்சிலைபோதாப்பஸ்பம் கலக்காமல்பூலைப்பாலலைத்துமைந்தா, சிறுகாமல்துட்டகற்குக்கவசாபஸ்ணரி சிக்கெனவேஓட்டில்வைத்துசீலைசெய்து, அழகாபல்புடம்போடுஎடுத்துப்பாரு அப்பனேதாம்பிரமும்நீறிப்போமே. அ௧௪

நீறிப்போமின்னமொருநெறியைக்கேளு செடிகாகத்தாம்பிரத்தகடாய்த்தட்டி, தெறிப்பாதரசக்கட்டைநன்றாய் தேன்விட்டுஅரைத்துஅந்தத்தகட்டில்பூசி, பாப்பாயோட்டில்வைத்துசீலைசெய்து பக்குவமாயொருமுழக்குழியில்புடத்தைப்போடு, ஆறிப்பார்கவசமதில்சொருக்கிக்கொண்டு மப்பனேபழச்சாற்றாலரைத்திடாயே. அ௧௫

அரைத்துநன்றாய்வழித்துகெந்தகத்துவட்டுபண்ணி அலாகன்றாய்க்காய்ந்தபின்புஓட்டில்வைத்து, வனைத்துடனேகெரியாமல்மண்ணுஞ்செய்து வலுவாகநிறையாதிந்துபுடத்தைப்போடு, நிறைத்துஅனைத்துயேஎடுத்துப்பாரு நிறையோடேபழுத்தவெள்ளையாகுமைந்தா, கனாத்தபழச்சாறுதனில்பின்னுமாட்டி கருவாகமுன்போலேபுடத்தைப்போடே. அ௧௬

போட்டபுடமாறவிட்டுஎடுத்துப்பாரு புதுமையுடன்பூப்போலேநீறிப்போகும், தேட்டமுடனெடுத்துப்பதனம்பண்ணி சிவசிவாபஸ்பமதின்செயலைக்கேளு, காட்டமுடவெள்ளிதனில்தாந்துக்கொண்டு நன்றாக

க்கொடுத்திடலாற்றீருஞ்சாரூர், வட்டமூளைபிணிகளுக்குத்தெளிமீதால் வாங்காதகுன்மமெலாமாண்டுபோமே. ௮௧௭

போமென்றுமிகொமலின்னமொன்று புத்தியுடன்சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, ஆமென்றுதாம்பிரம்பொடியாய்ச்செய்து அப்பனேபழச் சாற்றாலரைத்திடப்பண்ணி, நாமென்றுசொல்லுகிறேனோதியந்தம் நயமாகஇ டைக்கிடைதான்சேர்த்துக்கொண்டு, தாமென்றபழச்சாற்றாலரைத்துமை ந்தா தன்மையுடன்புடம்போட்டுப்போமே. ௮௧௮

செந்தூரபஸ்பம்.

போமப்பாசெந்தூரத்தைக்கத்திப்பண்ணி போக்கோடேஏறியந்தன் கூடச்சேர்த்துகாப்பப்பாபழச்சாற்றால்கலந்தாட்டி கனமெழும்பஆட்டி னைநால்சாமமாய்நிற்கும், ஆமப்பாவழித்தொன்றாய்வட்டுபண்ணி ஆறவி ட்டுவொட்டுக்கலைத்துச்சீலைசெய்து, நாமப்பாசாக்கிலுடைத்தனக்கண்டுநன் மையுடன்புடம்போட்டுப்போமே. ௮௧௯

போமப்பாபற்பமதைபணவிடைதான்கேளு புதுமையுடன்தேனி லேகொண்டாலும், நாமப்பாசொல்லுகிறேன்மேகமெல்லாம் நாடாம லேயடியிற்கவ்வையாக, தாமப்பாத்தாவிர்த்தியதிசுமுண்டாம் தயவான செந்தூரத்தின்பற்பத்தாலே, ஆமப்பாநாகரசபற்பமாகும் ஆதியந்தமமர்ந்த தொழிலெல்லாம்போச்சே. ௮௨௰

சாதிலிங்கக்கட்டு.

போச்சென்றுமிகொமலின்னமொன்று புதுமையுள்ளசாதிலிங்கக் கட்டுசொல்வேன், போச்சென்றதிளையாகேள்ஆதியந்தம் பெருமையுள்ள சரக்கெடுத்துப்பாலாலட்ட, நீச்சென்றுமெழுகாகுமைந்தாகேளு நிசமா மெங்கிப்பமெழுகிற்சேர்த்து, ஆச்சென்றுகலந்துரைட்டிமைந்தா அ ககாலிக்கதிற்கவைப்போடே. ௮௨௧

போடப்பாகவசமாய்மெழுகிமைந்தா போட்டபின்புடம்போட்டுத்திற போகுமேயால், சடப்பாஇப்படியேமூன்றுபுடம்போடு நலமானசாதிலிங்க மிருதாக்கட்டும், ஆப்பாமதிதனிலேவின்னளவு அதின்பிரகுவிதனிலே அருந்திப்பாரு, தேப்பாசிவியோசப்புதுமைதன்னில் தேகுனைகால்தேக சித்திதிப்பிதமே. ௮௨௨

பூரணதிலேகியம்.

திரமாகவிருக்கவென்றாற்பூரணத்தை செப்புகிறேன்புலத்தியனே திற மாய்க்கேளு, வரமானதிரிகடுகுசூரணமேசெய்து வற்றவேநாருமூலிகையி ன்காம்புகளைநீக்கி, சமானசட்டிக்களைக்காயவைத்து கருகாமல்மூலிகை யைக்கைகளர்த்துமைந்தா, திரமானதிரிகடுகுசூரணமேசெய்து சேர்க்கத்தான் கடைந்துவைத்துக்கொள்ளே. ௮௨௩

கொள்ளப்பாபழச்சாறுவார்க்கில்லை குணமாசஅடிப்பேற்றியாகாய் ச்சிவிட்டு, கொள்ளப்பாபாகுவருஞ்சமயத்தன்னில பேலாகஇருவேரடியுமெ ன்னாய்கொட்டி, மலப்பாபிடித்துதோறநின்றிடின்றுமார்க்கமுளபாகுட

னெபொடியுஞ்சேர்த்து, தெள்ளப்பா போலவேதிரளுநன்றாய் திறமாகப்பிசைந்துகுட்டம் பதனம்பண்ணே. ௮௨௪

பண்ணியே நேர்மேலிருந்தான் பூரணமாகி பக்தனிலேயிந்தமுறைதருகுவர்களானோர், உண்ணப்பா கண்டக்காயளவுதான் உண்டபின்பு மூலமதில்மனத்தைவைத்து, விண்ணப்பா தாரைக்கிமேனமேகி விந்தாகமோகினைகால்பூரகமேசெய்து, நண்ணப்பா கும்பகத்தே நின்றால்மைந்தா நல்லமான ஞானத்துக்குறுதியாமே. ௮௨௫

கோரு லேகியம்.

உறுதியுள்ளலேகியத்தாலின்னமொன்று உன்னையுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, பருதியெனுஞ்சாதிக்காய் சாதிபத்திரி பதமானகிராம்புடனேலவங்கட்டி, கருதினால் கூட்டியைந்து வென்றாய் சமமாகவே அண்ணையிலுள்ளெழுகாயாட்டி, எருதிமனதொன்றாப்பூ விலைகதான் வாங்கி சாம்புவிலைந்துணீக்கிகருக்கிடாயே. ௮௨௬

கருக்குவதுபொன்னிறம்போல் கருக்கிக்கொண்டு கடைந்திடுவாய்ப்பொடியாகமைந்தாவைத்து, வருக்குவதுசெல்லமதில் பிசைந்துகொண்டு உடன்சேருமுன்னத்தை முருக்கிதின்னே, நெருக்கின்றாய்ப்பிசைந்துருட்டிப்பீங்கான் தன்னில் நிறுத்திடிகப்பதனமதாய்வைத்துக்கொண்டு, அரிக்குழகலையுந்தனைப்பணிந்து போற்றி அப்பனையுடனேதிந்துகொண்டிடாயே. ௮௨௭

கொண்டவுடன்பூரணத்தின் போதைதன்னை கூறுதற்குநாவுமுண்டோபாவுமுண்டோ, விண்டதொருமொழிதவிரஅறிவுகுன்று விள்ளுதிறநாவுரைமேனிவாடா, அண்டர்பிரானருள் மிகவுஞ்சொலிக்குமப்பா அரகராபன்னிரண்டுமடக்கும்வீட்டில், குன்றுதபூரணமாய்ப் போதையாகி குணமாகச்சதாபோதைபாரும்பாரே. ௮௨௮

சாராயத்தோஷம்.

பாரப்பா போதமயமாகவென்று பரிதகெட்ட சாராயந்தனைக்குடித்தால், வீரப்பா தான்மீறித்தங்கொண்டு மெய்மறந்து திக்கதீர்மேலேசேன்று, ஊர்ப்பாசேகமெல்லாமறிப்புமீறி உண்டதொருசுறபமேலாய் விழலாய்ப்போகும், நேரப்பாவதமதுகுடித்துநல்ல நங்காதலா திணையால்சாவான்பாரே. ௮௨௯

கள்ளின்தோஷம்.

பார்க்கவேகள்ளினுடைநேர்மைகேளு பாங்காய்பித்தகிர்கசிப்பிற்கொண்டு, ஏற்கவேகண்ணொளிவும் மயங்கிப்போகும் எழுந்திருக்கவொட்டாது மயக்கித்தள்ளும், சேர்க்கையுடனனைமீறிப்புலப் புலிக்குஞ்செடந்தளர்ந்துவாசியதுசீழுஞ்சீறு, மூர்க்கமுடனாவிதேய்க்குமதியங்கினது மோனமில்லதான்மறந்துபோவான்காணே. ௮௩௰

புத்திகூறல்.

காணப்பா கள்ளுசாராயந்தான்கல மறந்து செந்தவர்களைத்தம்கேடு, விளைப்பாதி துரிசிக்கின்றுதன்று, விணருடன்சேசாதேமை

றிதப்பாகே, தானப்பாவென்றமதந்தனைக்கொள்ளாதே தனையறிந்தமதி
யமுதந்தானே கொண்டால், ஞானப்பா நரும்பாருந் துரும்பதாகுஞ் சொ
ல்லவொணு அஷ்டசித்துங்கைக்குள்ளாமே. ௮௱௧

துஷ்டனைத்தண்டித்தல்.

ஆமப்பா புலத்தியனேயின்னமொன்று அடைவானவுண்மையைன்
றுசொல்லக்கேளு, காமப்பா பெரியோரைத்தவசியோரை தாமென்றமொ
ழிமறந்தயோகியோரை, காமப்பால்கொண்டசிவஞானியோரை காலறிந்
துபோகமதைத்தடுத்திடுவோரை, நாமப்பாவனியோரைவடியோர்தன்னை நன்
றுனதாய்தகப்பனதல்லோர்தானே. ௮௱௨

தானென்றசற்குருவுத்தாரிதன்னில் தயாளகெர்தம்வழுதல்சொன்
னதெல்லாம், வீணென்றுதானினைந்து அழும்புபேசி வினைசெய்யுஞ்சண்
டாளருலகத்துள்ளே, நானென்றமதம்பேசித்திரிவாரப்பா நலமிலாப்பாத
கரைக்கண்டாயானால், ஆதியென்றம்பெண்ணென்றுபெண்ணைவேண்டா
மனிதாயப்பா விகட்டுச்சொல்லக்கேளே. ௮௱௩

கேளப்பா நாம்சொன்னமனதுகொண்டால் செடிகலந்திஅண்டமுத
ல்நடுங்குமப்பா, ஆளப்பா அவர்கள்மனம்நோகப்பண்ணு மகடருக்குமார
ணத்தைத்சொல்வேனையா, மாளப்பா துரோகியுடபேரைச்சொல்லி மனதா
கமாரணிக்கமாண்டுபோவான், நாளப்பா அதிலுகுற்றமில்லை நன்மையி
லாத்துஷ்டனைச்சங்காரம்பண்ணே. ௮௱௪

பண்ணப்பா அதிந்தநீசொல்லாவிட்டால் பலகோடிசித்தருடசாபம்
நல்கும், விண்ணப்பா தானிடிபுமப்பால்சொன்னேன் வினைசெய்தோன்த
னக்குவினைசெய்தால்நன்மை, பண்ணப்பா தனக்குமருந்திட்டுஅந்த புண்
ணுற்றுமங்கைமையடாபுத்திசொன்னேன், சண்ணப்பா வாதியில்பேய்ச்சுரு
வை தன்மையுடன்கொடுவென்றுதயிலம்வாங்கே. ௮௱௫

பேய்ச்சுருத்தயிலம்.

வாங்கியந்தத்தயிலமதிலிங்குசேர்த்து மந்திரத்தைச்சிமிழதனில்பத
னம்பண்ணி, தீங்கிலாத்திங்குகள்செய்யும்பாவி திருடர்களைத்தானடைத்
துவைத்துக்கொண்டு, ஓங்கிரத்தயிலமதில்பணவிடைதானெடுத்துவுண்
மையுடன்வத்தசகமாயலைநுச்சிரைய், தாங்கியேதயிலமதுசென்றபோதே
தான்மயக்கிஅறிவிழந்துபோவனபாரே. ௮௱௬

பார்த்திலேதிரிந்துஅலறுவைத்தே பத்தசிப்பாநுலகோணக்கண்
டால்மைந்தா, [illegible] பெரியோரைக்கண்டால்மைந்தா வெகுதாகத்திற்கி
றுந்துபணிவான்பாரீ, மைர்மீதில்சுருநையஅதிரியுமாபோல் உட்சென்று
பத்றவுவேறைப்[illegible] ஊர்த்திலழுப்புறுஞ்சேசமாட்டான் அதட்டி
றுகேனாடிபொனறில் [illegible]. ௮௱௭

[illegible]

அறிந்[illegible] [illegible] வந்தகைக்கொள்ளவெ வைகராயிப்படியே
வல்லால்வாக்[illegible] [illegible] அபுதமுத்துகை பத்ப வேபுகைபில்லையி
கெடக்கோர்[illegible] [illegible] பயில்லாவிட்ப [illegible] தியாரனைதி

னேமைந்தா வைமைந்தா, பொருந்திரண்டுமொன்றாகப் பொருந்தும்பாரு புவியோர்கள் காணில் புகையில்லையென்பாரே. ௮௩௮

பாரப்பா இப்புகையைப் பாவியோர்க்கு பரிவாகக் கொடுத்திடவேண்டாம் மைந்தா கேளு, நேரப்பா நிலைதப்பி அறிவுகுன்றி நெஞ்சாரப் பிதற்றுமதுவேலே நோக்கி, வைரப்பா திரிவான் காண்டிக்கன் போலே புலேசாவைக் கண்டவுடன் பயந்து நிற்பான், சீரப்பா கண்டவுடன் லாந்தின்பான் பாவி திக்கெட்டுந் திகலங்கிப் போவானப்பாரே ௮௩௯

அப்பிரகப்பொடி.

பார்க்கவே அப்பிரகம் வாங்கி மைந்தா பண்பாகப் பொடித்ததனைப் பதனப் பண்ணி, ஏற்கவே விபூதியுடன் கலந்துகொண்டு என்னளவுதானெடுத்துக் கையில் வைத்து, மூர்க்கமுள மூடர் முன்னே யூதலுந்தான் மோசமுள அப்பிரகமதுதான் சென்று, சேர்க்கையுடன் கண்ணதிலே பறந்துவிழும் க்ஷணத்திலே கண்ணை மெள்ளக் கசக்குவானே. ௮௪௦

கசக்கையிலே அதுதானும் விழியிற்பற்றிக் கருகவேதனத் தண்ணீராய்க் கரைந்துபோகு, மசக்கமதாய்க் கண்ணொளியுமயங்கிப்போகும் வையகத்தில் நடப்பதற்குக் காலங்கேளு, பிசக்குமில்லை கண்போனற்காலங்கேளு பிணம்போல மதிகெட்டு அலைவானப்பா, வசக்கமிலாய் பாணிடையை சற்றுவேணும் வாதவினை தீர்வதற்கு மருந்தாம்பாரே. ௮௪௧

மருந்தறிந்து பிணிவிலக்கும் வாறுபோலே வஞ்சகர்க்கு மருந்திதுதான் மக்காள் மக்காள், வருந்தியித்தமருந்து வகைசெய்துகொண்டு வஞ்சகரைசங்காரம் பண்ணவேணும், அருந்தமிழாயுரைத்தபன்னிரண்டு நூற்றில் அவையடக்கம் பொருளடக்கம் அனந்தஞ்சொன்னேன், தெரிந்துகொண்டு பன்னிரண்டு நூறை மைந்தா சிவசிவா அடக்கமதாய்த் தெரிந்துகொள்ளே. ௮௪௨

கொள்வதற்குப் பன்னிரண்டு சுவாசந்தன்னைக் குறிப்புடனே தானடக்கி குருவைப் போற்றி, செல்வதற்கு மூலமதில் மனத்தைப் போட்டுத் திர்க்கமாய் நல்மனதைச் சேர்த்துக்கொண்டு, வெல்வதற்கு மேல்மூலந்தனிலுன்னி வேதாந்த மோசுகத்தால் பூரணத்தைப் பற்றி, சொல்வதற்கு வுவமையில்லாத குருபாதத்தில் நின்று சோராமல் மதியமுதம் பூரணமாய்க் கொள்ளே. ௮௪௩

அறிவுகூறல்.

மதியமுதமென்று சொன்னவகை மைந்தா பார்க்கமுடன் சொல்லுயில் ஒருவன் காண்பான், விதியறிந்தால் மதியுமதிதான் தேய்ந்து விசையாவாய் வியது ஞானமுதங்காணும், பதியறிந்து அமுதமதைச் சொல்வதற்கு பக்குவமாய் மூலத்தில் மனதைப் போட்டு, கதிமோட்சமென்ற தன்பேன் மூலம் பாரு கருணையதிலுண்டாகுமறிவைப் பற்றே. ௮௪௪

பற்றுவதும் மேன்மூலமொருதாம் பங்கயத்தின் தரிசனத்தைப் பற்றினக்கால், புத்தமுறைங்க கிருதமிகவொழுகுமப்பா புத்தியுடனதையறிந்து கொள்வாயானால், புத்தியுள்ள மோட்சமெய்து அன்பாய் மூத

மின்

றிவுதோற்றமுடாகற்பங்கொள்ளு, அற்றுதடா தேகமதில்நின்றநோய்கள் அரகரா அமுதரசதேசமாச்சே. ௮௪௫

தேகமென்றமூலத்திற்குறிகொண்டால் சிவசிவா அப்புனைதான்மேலேசென்று, ஆகமுடன்சிரசிலே அனல்தான்மீறி அப்பானைநீர்ப்பனைத் தாவியுண்டாச்சு, பாகமுடனந்நீர்தான் தசையிற்சேர்ந்து பக்குவமாய்க்கூடிக்கொண்டால்சுரங்களாச்சு, காகமுடன்சாமிறிவாதபித்தந் தணிந்தனால் சேத்துமத்துக்குயிரானாச்சே. ௮௪௬

ஆச்சப்பாசேத்துமந்தான்மீறிற்றனால் அப்பனேதோஷத்துக்குறுதியாச்சு, நீச்சப்பாதோஷத்துக்கசடுதானென்ன நிலையானவாதமதிற்பித்தமீறி, போச்சப்பாபாதாதிகேசந்தொட்டுப் பொங்கியந்தப்பித்தநீர்பரந்துமீறி, காச்சப்பாதேய்வுடனேவாய்வுகூடி[கூடினமுடனேகாசம்புக்கும்பாரே ௮௪௭

பாரப்பாமூன்றுமொன்றாய்க்கூடிப்போச்சு பகையானபிரிதியுமப்புமநின்று, சேரப்பாகனைந்துகண்ணீர்மண்ணாய்ப்போச்சு சிவசிவாபஞ்சகர்த்தாள்கூத்திதாச்சு; ஆரப்பா அறிவார்கள்சடலவாழ்க்கை அரகராநீர்க்குமிழிமாய்கைமாய்கை, தேசப்பாகனைப்போலஞ்சடலவாழ்க்கை சிவசிவா இதையறிந்துருவைக்காரே. ௮௪௮

திரிகடுகுலேகியம்.

காரப்பாநீரிழிவுமுதலாயுள்ள காமம்வினையனந்தமடாலக்கோவில்லை, பாரப்பாபிணியறிந்துமருந்துசெய்ய பக்குவங்கள்சொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு, தேரப்பாதிரிகடுகுசூரணமேசெய்து திரமானமுப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து, வாரப்பாதேனதிலேபிசைந்துக்கொண்டு மார்க்கமுடன்கொண்டுவிட்டால்சுரங்கள்போச்சே. ௮௪௯

திரிகடுகுகஷாயம்.

போச்சப்பாகஷாயமொன்றுசொல்லக்கேளு புகழாகஅரத்தையுடன்திரிகடுகுகூட்டி, காச்சப்பாதட்டிநன்றாய்க்கஷாயம்வைத்து கனைக்காகவடிக்கிறதத்துமுப்பூச்சேர்த்து, பாச்சப்பாதேனதிலேசொஞ்சம்விட்டு பக்குவமாய்க்கொடுத்திடவேசுரங்கள்போகும், ஆச்சப்பாசுரமென்றதெல்லாம்போகும் அரகராகுளிர்சுரமுமகன்றுபோமே. ௮௫௰

சுரத்துக்குத்தயிலம்.

போமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு புத்தியுடன்சீரகமுமோமங்கூட்டி, காமப்பாசிறுநீரலரைத்துக்கொண்டு கனக்காகஒருபடிநல்லெண்ணெய்வாங்கி, ஆமப்பாபசுவின்பால்கூடச்சேர்த்து அரைமருந்துஅதுவுடனேகாய்த்துக்கொண்டு, தாமப்பாமெழுகுபதமாய்வடித்து தன்மையுடன்முழுகிவரச்சுரங்கள்போமே. ௮௫௧

சுரமானபித்தத்தால்வெட்டைமீறிச் சூடுகொண்டமேகநீரிழிவுகாணுஞ், சிரமானநீரிழிவுபிலத்துதானால் திரமாகாசனியுடனிறங்கும்பாரு, உரமானாசனியதுமீறிற்றானால் உடன்காணும்நீர்ப்பிளவையுண்மையுண்

மை, திறமாகத்தேகமதாலகண்டரோகஞ் சேர்ந்ததொருநீரிழிவுபோகக்
ளே. ௮௱௨

நீரிழிவுக்குகஷாயம்.

கேளப்பாகஷாயமொன்றுசொல்லக்கேளு கிருபையுளமஞ்சணத்தி
ல்ஆவாரைவேர்பட்டை,வேளப்பாசடலாஞ்சிபட்டைகூட்டி விபரமுடன்
மூன்றுமொன்றாயிடித்துநல்ல,நாளப்பாபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா நல்லத
ண்ணீர்நாலுபடிஎட்டொன்றாக்கி,வாளப்பா அதிலரைக்காற்படியிடித்து ம
கனேநீகுருப்போட்டுக்குடித்திடாயே. ௮௱௩

நீரிழிவுக்குலேகியம்.

குடித்திடுவாய்காலுமுறைமைந்தாபைந்தா குணமாகும்நீரிழிவுகுடி
லம்நிற்கும், தடித்ததொருநீரிழிவுபணைப்புப்போக தன்மையுடன்லேகிய
ந்தானொன்றுகேளு, அடுத்ததொருதிரிகடுகுதிரிபலாதி அரகாரவகைக்கு
ஒருபலமாய்வாங்கு,விடுத்ததொருஆவாரைசெங்கிழுலைக்கொன்றைவித
மாணமஞ்சணத்திசெல்லியாமே. ௮௱௪

ஆமப்பாஅஞ்சுவேர்பட்டைவாங்கி அப்பனேயிடித்திடுவாய்வெவ்
வேறாக,தாமப்பாபொடிவகையோர்பலமாய்க்கூட்டி சங்கையுடன்மூன்ம
ருந்துபொடித்துச்சேர்த்து,நாமப்பாசொன்னஜாபத்திரிசாதிக்காய் நல்மா
ணகுங்குமப்பூகிராம்புகூட்டி,காமப்பாவகைக்குஅரைபலமாய்வாங்கி கடுக
நீபொடித்துமுன்பொடியிற்சேரே. ௮௱௫

சேர்த்ததொருபொடிகளெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி செம்மையுடன்
வைத்ததின்மேல்முறையைக்கேளு, சாற்றிடுவாய்பசுவின்பால்தேங்காய்
ப்பாலும் தன்மையுடனிட்டுப்பாலிளநீர்பாலும்,நேத்தியாய்வகைக்குவொ
ருபடியாய்வாங்கி நினைவாகப்பாண்டமதிலிட்டுக்கொண்டு, கார்த்திடுவாய
டுப்பேற்றியனலைமூட்டி காணவேகொதிகிளம்புப்போதுதானே. ௮௱௬

தானேதான்கொதிகிளம்பும்பருவந்தன்னில் தப்பாமல்கல்கண்டினை
படியேவார்த்து, பானேசேர்பொடிவகையைக்கொட்டிக்கிண்டி பக்கமேள
மெழுகுபதமாகும்போதில், வீணேதான்திரியாமல்சனைவாங்கி மெய்யா
னசனையடாபலமோரெண்டு,பூணேதான்முற்குருவில்வாரகன்பத்தி பத
மையுடனிரண்டையுமேபொடித்துப்போடே. ௮௱௭

போட்டவுடனிறக்கிநன்றாயாறவிட்டு புதுசாணபீங்கான்தன்பரணி
தன்னில், நாட்டமுடன்வழித்துவைத்துபதனப்பண்ணி நல்மானகண்ட
க்காயளவுகொண்டு,தாட்டிகமாயிருபதுநாட்கொள்ளும்போது தப்பாமல்
நீரிழிவுதானேபோகும், தேட்டமுள்ளநீர்பேதம்நாவாட்சிதீராதபிளவை
யொடுமேகம்போமே. ௮௱௮

நீரிழிவுக்குதயிலம்.

போமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு பொல்லாதமேகநீரிழிவு
போக, ஆமப்ப கஸ்தூரிதயிலஞ்சொல்வேன் அப்பனேபுலத்தியனேகன்

ருப்க்கேளு, தாமப்பாகல்லெண்ணெயூவின் தெய்யுந் தன்மையுள்ளசிப்பள
ண்ணிவகைசுழுன்றுக்கும், காமப்பாவகைக்குருபடியாய்வாங்கி லையான
பாண்டத்திலிட்டுக்கொள்ளே. அ௯

கொள்வதற்குச்சந்தனமேபார்பலத்தான்பத்து கூர்மையுடனெண்ணெ
திளிர்க்கைத்துமைந்தா, விள்வதற்குதாய்க்கொள்ளிக்கிழங்குசாறும் விக
மானபழச்சாறும்படி தான்வாரு, சொல்லுமினிபடிரெண்டுவாரு சுத்தமு
ளசாதிக்காய்சாதிபத்திரி, செல்வதொருசிறுகழும்பழச்சாற்றுலே திரளவு
மைத்துக்கப்பாருடனேசேரே. அ௱௰

சேர்க்குங்கிகதிப்பேற்றித்திகையழூட்டி செய்மையுடன்மெழுகுப
தமாருமபோதில், பார்த்துமிகக்கஸ்தூரிப்பலமைதான்வாங்கி பக்குவமா
ய்கமைதிலேபோட்டுமைந்தா, வார்த்திடுவாய்தயிலமதுகரகதுதுள்ளே மக
த்தானதயிலமதைப்பதனப்பண்ணி, போற்றியிகழுமுவிவேகங்கான்
கை பொல்லாதசீழ்வுக்ஷயங்கள்போச்சே. அ௱௧

க்ஷயத்துக்கு கஷாயம்.

பொச்சப்பாசிலேத்துமத்தால்சயங்களிறி பொல்லாதஇருமலாய்
மிகுந்துமீறி, காச்சப்பாஅணைமீறிதேகம்வற்றி காங்கைகொடுஇருமலே லக
சமாய்ப்போவான், பாச்சப்பாசயமானரோகத்தைப் பக்குவதான்சொல்லு
கிறேன்பண்பாய்க்கேளு, ஆச்சப்பா அரத்தைசுக்கன்றுயிடித்துக்கொண்டு அ
முரிவிட்டுக்கஷாயமிபனவாய்க்காச்சே. அ௱௨

க்ஷயத்துக்கு லேகியம்.

காச்சினதோர்கஷாயமதையிறுத்துக்கொண்டு கனமானமுப்பூவில்
வராகன்சேர்த்து, பாச்சுவாய்தேகமதிற்கஷாயந்தன்னை பக்குவமாய்மூன்
றுநாள்கொள்ளும்போதில், மாச்சலென்றஇருமலிதைதுமைந்தா மனதாக
லேகியந்தான்சொல்லுகேளு, தாட்சியிலாத்தாதிளைகண்டங்கத்திரி சமூல
மேயிடித்துச்சாறுவடித்துக்கொள்ளே. அ௱௩

கொள்ளப்பாஇருவகையுமொன்றுய்ச்சேர்த்து குறுவாளஅமுரிவி
ட்டுரவிலிற்காச்சு, அள்ளப்பாஇப்படியேபத்துமுறைகாச்ச அதின்பிறகு
கட்டிலொன்றுசக்கரையைச்சேர்த்து, வில்லைப்பாமுப்பூவைச்சேர்த்துக்
கொண்டு விசையானபசுவின்பால்நெய்யுங்கூட்டி, நல்லப்பா அடுப்பேற்றி
ப்பொடியைக்கொட்டி நலமாகமெழுகுபதமாகவாங்கே. அ௱௪

க்ஷயத்துக்கு தயிலம்.

வாங்கியேகெல்விக்காயளவுகொண்டால் மாறுதசயங்களெல்லாமாறி
ப்போச்சு, ஏங்கியேஒடிவிடுஞ்சயமாய்ப்பேய்தான் என்சொல்வேன்மண்ட
லத்தில்தேகசித்தி, தூங்கியேவாடாதேதயிலமொன்று சொல்லுவேன்பு
லத்தியனேநன்றாய்க்கேளு, தேங்காயின்பால்நாழிதயிருநாழி செர்மைசி
றப்பசுவின்கோமியமும்வாங்கே. அ௱௫

வாங்கிநன்றாய்பாண்டமதிலிட்டுக்கொண்டு மைந்தனேபழச்சாறு
கொடிப்படிமுகமுகக்கை,யாங்குடனேவகைக்குவொருபடிதான்வார்த்து

பக்குவமாய்மிளகுவொருபலந்தான்வாங்கி; ஆக்கிகொண்ட அமுரியிலரைத்துவாங்கி அப்பனேபாண்டமதில்தனைத்துக்கொண்டு, சாங்கமாய்நல்லெண்ணெய்படி நாலுவார்த்து சமர்த்தாக அடுப்பேற்றிக்காச்சுகாச்சே.)

காச்சிநன்றாய்மெழுகுபதமானபின்பு காகமதில்தான்வடிக்கும்போது மைந்தா, ஆச்சிமேசகமதிலண்டச்சுண்ணம் அன்பானதாரபலம்பங்கஸ்தூரியோடு, தாட்சியில்லாவனைக்கு அரைபலந்தான்போடு சமர்த்தாகத்தயிலமதைவடித்துமைந்தா, தேச்சுமெழுகிவாசயங்கள்போச்சு சிவசிவா தேகமதுவலுத்துப்போச்சே. ௮௬௭

குன்மத்துக்குலேகியம்.

போச்சப்பாகுன்மமென்றதெல்லாம்போக புதுமையுள்ளலேகியத்தானொன்றுகேளு, காச்சியதோர்கருப்புகட்டிபலம்பத்துவாங்கி கநவசன அமுரியினல்கரைத்துக்கொண்டு, பாச்சுவாயடுப்பதனிலனலைமூட்டிப் பக்குவமாய்காச்சுவாய்பாகுபோல, தாட்சியில்லாப்பாகுதனில்சேர்மருந்தைக்கேளு தப்பாமல்காரமுடன்சாரம்வாங்கே. ௮௬௮

வாங்குவாய்வெடியுப்புசவுக்காரந்தான் வளமானவிளையலுப்புஇந்துப்போடே, பாங்குடனேபொரிக்காரந்தானுப்பு பக்குவமாய்வெட்டுவகையுப்புவாங்கி, சாங்கமாய்பொடித்துப்பாகுதனிற்சேர்த்து சமரசமாய்க்கிண்டிவாமெழுகுமாகும், ஆங்கவேமெழுகுதனைப்பிங்காணுள்ளே அடைத்துநீபதனமாய்வைத்துப்போற்றே. ௮௬௯

போற்றியேமெழுகுதனைமைந்தாகேளு புத்தியுடன்பத்துநாள்கொள்ளச்சொல்லு, தேற்றியேகொண்டதினால்சத்திகுன்மந் திரளானவாயுவினாலுமிருக்குமங்கள், சாற்றுகிறநெஞ்சடைப்புசத்திகுன்மஞ் சலஞ்செய்யும்வாரிகுன்மம்குத்திவாய்வு, ஆற்றியதோர்குத்தின்வலியேயோடக்க அரகராருக்குவலியனைத்தும்போமே. ௮௭௰

போமப்பாவாய்வுமேல்வந்தநோய்கள் பொல்லாததிரட்சியொடுமூர்ச்சைசெல்லாஞ், சாமப்பாலேகியத்தைக்கண்டபோதே சாங்கமாயகுன்மமென்றதெல்லாம்போகும், ஆமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு ஆனதொருநல்லெண்ணெய்காலுபடிவாங்கி, தாமப்பாபாண்டமதிலிட்டுக்கொண்டு தப்பாமல்மிளகுநறுபடிவாங்கே. ௮௭௧

மிளகுதயிலம்.

வாங்கப்பாஎலமைபடிதான்வாங்கி வலமாகஇரண்டையுமேயுடைத்துக்கொண்டு, தீங்கிலாமுற்குருவில்விராகன்பத்து சேர்த்துநன்றாய்ப்பொட்டணமாய்க்கட்டிமைந்தா, தாங்கியேபொட்டணத்தைஎண்ணெய்க்குள் வைத்து தப்பாமலாவிமுகத்திலவைத்துநன்றாய், பாங்குடனேதலைமுழுகவேண்டினக்கால் பண்பொன்றுசொல்லுகிறேன்கேளுகேளே. ௮௭௨

கேளப்பாபொட்டணத்தைப்பிழிந்துக்கொண்டு கெணிதமுடன்மூழ்கிவாச்சியக்காயல், வாளப்பாகட்டுகொளொருதண்டகம் வரிசையுடன்

முழுகிவரவளமைகேளு, சீலப்பாகொண்டதொருவாய்வுபோச்சு மெய்நிறைந்தஞானங்களெல்லாம்போச்சு, சாலப்பா அசதிமேலசதிபோச்சு காயசீரித்தநீர்மேகம்போச்சே. ௮௱௩

மேகத்திலெலும்புருக்கிநோவும்போச்சு விருணமித்தபொருமலுந்தம்போச்சு, தாகத்தால்நாவரட்சி அதன்றுபோச்சு சலமானபிணியங்கள்தனேபோச்சு, தேகத்திலதிமொளிபோல்காந்தியாச்சு திரமாகத்தந்தங்களிறுகிப்போச்சு, மோகத்தில்மன்மதன்போல்களையுண்டாச்சு மோசமில்லைமிளகினுடதயிலந்தானே. ௮௱௪

மூலத்துக்குமூலிகை.

தானென்றமூலத்துக்குறுதிசொல்வேன் தயங்காதமூலமென்றதெல்லாம்போகும், தேனென்றபுல்லுருவிதுளசியரைத்து செழுமையுள்ளதண்ணீரில்குடிக்கலாகும், வானென்றமூலமெல்லாந்திருந்திடும் உத்தமனேயிருந்தகாலில்லைந்தா, வீணென்றமூலமெல்லாமொழிந்துபோகும்விதையாக இன்னமொருபாகங்கேளே. ௮௱௫

மூலத்துக்குலேகியம்.

கேளப்பாகருணையென்றகிழங்குவாங்கி கெட்டியாயமூரியினுலவித்துமைந்தா, காளப்பாதிரிபலையைப்பொடியாய்செய்து நலமானகிழங்குடனேயிணைத்துக்கொண்டு, வேளப்பாமுப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து விசையாகஅடுப்பேற்றிக்கிண்டும்போதில், ஆளப்பாநல்லெண்ணெ அளவாய்விட்டு அகாரமெழுகுபதமாகவாங்கே. ௮௱௬

வாங்கியதோர்லேகியத்தை அந்திசந்தி வரிசையாய்நெல்லிக்காயளவுசொன்ன, ஏங்கியேபறந்தோடுமூலமெல்லா மென்னசொல்வேனிருந்துகாலில்லைமைந்தா, பாங்குடனேயுள்மூலம்வெளிமூலந்தான் பற்றிநின்றசீமூலம்ரத்தமூலம், தாங்கிநின்றசுசமூலம்வாய்வுமூலம் தப்பாமல்மூலமொன்பதுவும்போமே. ௮௱௭

மூலத்துக்குத்தயிலம்.

போமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு புதுமையென்றநல்லெண்ணெய்படியுங்கூட்டி, ஆமப்பாபழச்சாறுந்தயிருஞ்சேர்த்து அன்பாகசருவனிச்சாறுங்கூட்டி, தாமப்பாஅடுப்பேற்றிக்காய்ச்சும்போதில் தன்மையுடனேகோலத்தொஞ்சம்விட்டு, நாமப்பாமெழுகுபதமானபோதில் நற்கா சமதிற்பூரம்புழுகும்போடே. ௮௱௮

போட்டகொருகாகமதில்வடித்துமைந்தா புகழாகத்தலைக்கிட்டுமுழுகச்சொல்லு, நேட்டமுடன்முழுகிவரமூலவாய்வு திரங்கெட்டுவோடிவிடுமப்பாசொன்னேன், நாட்டமுடனேயகன்றுதேகம்பொன்போல் நன்மையுள்ளதேகமதாய்கனிவமாகும், வாட்டமில்லாலட்சுமிதன்கடாட்சமுண்டாம் மன்மதன்போல்காந்தியுண்டாமைந்தாபாரே. ௮௱௯

பாரப்பாபன்னிரண்டுநாளுக்குள்ளே பாடிவைத்தபொருள்களெல்லாமடக்கமாகும், கோப்பாபன்னிரண்டாயிரச்சுருக்கம் நினைவாகஇந்நூலே

ப்பதனம்பண்ணு,காரப்பா குருபதத்தைத்துணையாய்ப்போற்றி கற்பூரதீப
மதிற்கருத்தைக்கவைத்து,சாரப்பா மதியமுதபானம்பண்ணு சதாபோதை
சிவயோகமாகுந்தானே. ௮௮௰

கெற்பவியாதிபோக.

நாமென்றகெற்பநோய்தீர்வதற்குத் தயவானகருவொன்றுசொல்ல
க்கேளு, ஆமென்றசாறுகொடுத்தாக்கருக்கிமைந்தா வுண்மையுடன்சிறந்தீ
ற்பிசைந்துருட்டி,வாமென்றாவிதனிலேகாயப்போடு மார்க்கமுடனிப்ப
டியேபத்துமுறைபண்ணு, கோமென்றஅமுரியிலேகரைத்துமைந்தா கு
ருமையுடன்தெளிவிறுத்துசலியில்வையே. ௮௮௧

வைக்கவேயுப்பதுவும்படரும்பாரு வரிசையுடன்பனைதானெடுத்
துமைந்தா,வைக்கவேயிங்காணிப்பதனப்பண்ணி தானிப்பெண்களு
க்குக்கெற்பநோய்தான், மயக்கவேவந்ததென்றாலைந்தா தன்
மையுடன்றுவாகுட்காளிற்றானே, மயக்கவேமாப்பண்டம்பால்பழத்தி
னாலே வந்துடாதுகைக்கின்வாய்வுதானே. ௮௮௨

தானென்றகருக்குழியில்வாய்வுதங்கி தளர்ந்ததொருசோனையினால்
தசைதான்மூடி, ஊனென்றதேகமெல்லாமகர்த்துநல்ல வுண்மையுள்ளஅ
டிவயிற்றில்வலியுண்டாச்சு, பானென்றகருக்குழிதான்விளக்கமன்றி பக
மானவிருதுவங்கேஅணுகாதையா, ஏனென்றாலதினிலேவாய்வுகொண்டி
இருந்ததினால்கெற்பமது இல்லைதானே. ௮௮௩

கெற்பவாய்வுக்குஉப்பு.

தானப்பாகெற்பமதில்வாய்வுபோக தயவாகமுன்சொன்னவுப்பை
மைந்தா, தேனப்பா அதில்துனுக்கிக்குழப்பியுண்ண செடத்திலுள்ளமல
சலங்கள்சேரப்போகும்,காணப்பாகெற்பமதில்வாய்வுபோகும் சருவான
கருக்குழியும்விளங்கமாகும், கோணப்பாகுருவருளால்கெற்பமுண்டாம்
கூறுகிறேனின்னமொருபாகங்கேளே. ௮௮௪

கெற்பமுண்டாகஎண்ணெய்.

சேளப்பாதேங்காய்பாலுஞ்சர்பாலுங் கெடியானதைவேளைவிழி
ச்சாறும், காளப்பாவிலவானைச்சாறுங்கூட்டி நன்மையுடன்வகைக்குஒரு
படியாய்வாங்கி,ஆளப்பாபாண்டத்திலிட்டுநல்லஅன்பானவிளக்கெண்ணெ
ய்படியேபுவார்த்து,மேலப்பாஇடுமருந்தைவகையாக்கேளு மேன்மைதிரி
கடுகுதிரிபலையிர்துப்பே. ௮௮௫

உப்பதுவுங்கால்பலந்தான்வாங்கிநல்ல வுடன்சேர்த்தமருந்துஅரை
பலமாய்வாங்கி,செப்பவேபெருங்காயம்விராகன்பத்து சேரவேபொடித்
தந்தஎண்ணெதனில்கலக்கி,தப்பாமலடுப்பேற்றிபெருகுபதந்தன்னில் த
யவானகுருப்போட்டுவடித்துமைந்தா, அப்பாகேள்பதனமதாய்வைத்து
க்கொண்டு அதின்விபரஞ்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு. ௮௮௬

கேளப்பாவிலக்குமுள்ளமூனுநாளும் கெணிதமுடன்படியளக்கா
ல்வீதங்கொள்ளு, நாளப்பாமுன்றுநாள்கொண்டபோது நலமில்லாசத்த

மொடுமேல்கட்டெல்லாந், தாளப்பாசமன்றவிடும்வாய்வுபோகுந் தருகாத
வயிற்றுவலியுடனேநிற்கும், ஆளப்பாமறுசுகமில்லையில்லை அரகராகெ
ற்பமதுவுண்டாம்பாரே. ௮௮௭

பாரப்பாவுலகத்தில்மலடேயில்லை பக்குவமாய்செய்தோர்க்குஎல்லா
ஞ்சித்தி, காரப்பாகுருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணு காயாசிகற்பமதைமற
ந்திடாதே, ஆரப்பாவுனக்கீடு ஆகிகற்பம் அநுதினமும்நேசமுடன்பூசை
பண்ணு, வீசப்பாசெய்யாமல்மனதடக்கிநில்லு விண்ணுனகண்ணொளி
யைமேவிப்பாரே. ௮௮௮

பாரப்பாபதிதலத்தில்மதியோடிங்கி பாலைநீரைவிட்டுபெருக்கிலமுதந்
தேக்கும், ஆரப்பாவுனக்கீடுஅமுதக்கொண்டு அன்பானபூரணத்தைஅறி
வார்பாரு, தேரப்பாஇந்நூலைப்பதனம்பண்ணு செகத்தோர்க்குஇந்நூலை
ச்செப்பவேண்டாம், காரப்பாபன்னிரண்டுநூறைமைந்தா கண்ணிமைக்
குள்வைத்தகைப்பதனம்பண்ணே. ௮௮௯

குஷ்டத்துக்குத்தயிலம்.

புண்ணப்பாகுஷ்டமொடுகிரப்பான்போக பண்பொன்றுசொல்லு
கிறேன்மைந்தாகேளு, நண்ணப்பாபாங்கியுடபட்டைவாங்கி நலமானபழு
ச்சாற்றிலூறப்போட்டு:விண்ணப்பாவிடவேயுலரப்போட்டு விசையா
கஇப்படியேபத்துமுறைபண்ணு, தண்ணப்பாநன்றாகவுலர்ந்தபின்பு தாக்
கிநன்றாயிடித்துவடிக்கட்டுவாயே. ௮௯௰

சட்டாகச்சிவனார்தன்வேம்பைவாங்கி கண்டமதாய்நறுக்கிக்குழித்த
யிலம்வாங்கி, திட்டமதாய் சயிலமதில்பட்டைத்தூளுஞ் சேர்த்துநன்றாய்
ப்பிசைந்துருட்டிவைத்துக்கொண்டு, மட்டாகநெல்லிக்காயளவுகொண்டா
ல் மாறுதகிரந்தியொடுகுலைப்புண்கள், தொட்டவுடனேறுகின்றகுஷ்ட
ரோகஞ் சொரிசிரங்குபெருஞ்சிரங்குஇன்னங்கேளே. ௮௯௧

கேளப்பாமேல்புற்றுவெடிப்புவெடிவெள்ளை கேளாதசெவிபடை
ப்புழுக்கடைப்பு, தாளப்பாமேகத்தால்வந்தரோகந் தருணாமலோடுமிருப
த்நாட்கொண்டால், சேளப்பாஒன்றிலேமுப்பூவுஞ்சேர்த்து குணமாகக்
கொண்டவுடன்குடிலநீங்கும், நாளப்பாநாளுக்குநாளேதேகம் நன்றாகக்
காணுமடாநமனுடானே. ௮௯௨

சொரிசிரங்குதயிலம்.

நாடாமலின்னமொருதயிலஞ்சொல்லே னலமானதேங்காய்ப்பால்ப
டிதான்வாங்கி, வாடாமல்தூரிசிஅரிதாரங்கெந்தி வகையொன்றுக்கிருகழி
ஞ்சிவாங்கிமைந்தா, தேடாமலுலைத்தப்பால்சனிற்கலக்கி செம்மையுடன்
காச்சிநன்னைதசிரமாய்வாங்கி, ஆடாமலெண்ணைதனைவைத்துக்கொண்டு
அப்பனேமுற்குருவிழுந்திசேரோ. ௮௯௩

சேர்த்ததொருஎண்ணைதனைவைத்துக்கொண்டு தேகமதிலுறன்கட
விசாயுங்காலப், பார்த்தல்லோ அரைப்பிட்டுஅரித்தாயானால் பறக்குமடா
சொரிசிரங்குபுண்ணிங்குதடா, மாற்றானமேல்புற்றுவெள்ளைவண்டு மாறு

படாதுகனியொருவயனங்கேளு, சாத்தல்லோமோருந்தோருண்டுமை ந்தா காகிடைதாளுண்டிடவேகம்போமே. ௮௯௪

பேதிக்குழம்பு.

சோமப்பாசலசனஞ்சல்போவதற்கு புகலுகிறேன்புலத்தியனே நன் றாய்க்கேளு, நாமப்பாவாளமதைப்பழத்தின்சாற்றல் நன்றாக மூன்றுநா ளூறப்போட்டு, நாமப்பாமறுநாள்தானவிழ்க்கப்போடு சண்டாளைதந்த கவமறப்போகும், ஆமப்பாபருப்பெடுத்துசாயப்போட்டு அப்பனேநன் றாகவுலரவையே. ௮௯௫

வையப்பாவிக்கவொருவாகன்லாக்கு வாக்கடா அதுக்கிரட்டிப்பொ ரிக்காரத்தான், மெய்யப்பா அதுக்கிரட்டிவாளந்தேரு விபாருடனதுக்கிர ட்டிவிள்ளச்சேரு, செய்யப்பா ஆமணக்கம்பருப்புங்கூட்டி இராசத்தா னரைக்கும்போ இல்லைமந்தா, சையப்பா இறந்துடனே அரைக்கும்போதில் கருவாளமூப்பூவில்விராகந்தேசே. ௮௯௬

சேர்த்தல்லோ ஆட்டிநன்றாய்வழிதகுளைமந்தா இராசசக்கிமிழ்தனி லேபதமம்பண்ணி, பார்த்தல்லோ குன்றியிடையிக்கல்லைந்தா பத்துவ மாய்பமைவஞ்சளகன்றுபோகும், சார்த்தல்லோ பேதியதுபிரிந்துநல் தவி கவேமோருஞ்சோறுண்ணநிற்கு, மாற்றுமிக்கைபோட்டவாறுபோல அ டைக்குமடா யோகிளுடையுண்மைதானே. ௮௯௭

நவாச்சாரபேதி.

தானென்றஇன்னொருபேதிசொல்வேன் தயவானநவாச்சாரப்ப லமொன்றுவாங்கி, தானென்றகொடிக்கள்ளிப்பாலினாட்டி நன்றாகக்கலவ த்தில்லைமோலாட்டி, தானென்றகியிழதனிற்பதமைப்பண்ணி தப்பாமல் குன்றியிடைதயவாய்க்கொண்டா, ஆனென்றமலக்கட்டுஜலக்கட்டெல் லாம் ஓடுமடா அதின்பிறகுபொருக்காதன்றே. ௮௯௮

பொருக்காதேயயக்கினதால்லைந்தாமைந்தா போக்கெனவெிப்ப தற்குப்புதுமைகேளு, மறக்காதேசனுமிச்சம்பழச்சாற்றில் மறிக்கு மடாபேதிதனைவளமாய்பாரு, கருக்காதபெருவயிறுவாய்வுகட்டி தப்பா தமகோதாம்சோம்பனோடு, வருக்காதேவருசிமனஜலக்கட்டோடே உன் வினைகள்தீருமடாவுண்மைதானே. ௮௯௯

அகஸ்தியக்குழம்பு.

உண்மையாய்நம்முடையகுழம்பைக்கேளு வறுதியுள்ளபெருக்கா ாயமிந்துப்போடு, தன்மையுள்ளசெருகோசனியுங்கூட்டி தயவானசுமுட் டேனகாரங்கூட்டி, நன்மையுள்ளதிருவிசமுந்திலையுந்தாரம் கல்லைருஞ்சீரக ந்திப்பிலியுஞ்சேர்த்து, வண்மையுடன்துகைபார்க்கப்பத்துமாக்க வரிசை யுடன்சரியிடையாய்வாங்கிக்கொள்ளே. ௯௱

வாங்கியேதோர்மருந்துக்குஇடைதான்வாளம் வளியாகஅதுக்கைரச ன்பச்சைசேர்த்துப், பாக்குடனேசலத்திலிட்டுக்கொல்லி பக்குவமாயி னாமுசாமாட்டி, இக்கிளமுப்பூவும்பாத்துக்கொண்டுசேர்த்துநீடியாகச்

சாமமாட்டி, சாங்கமாய்மருந்தரைக்கும்போதில்மைந்தா தயிருடனேசோ
றுண்டிசையவாயாட்டே. ௩௱௧

ஆட்டிநன்றாய்வழித்தெடுத்துமேதிக்கோர்ப்பு அடைவாகவேமுத
லேப்பதனம்பண்ணி. நாட்டிலேமானிடர்க்குவருநோய்க்கெல்லா நலமான
அனுபானமறிந்துசெய்தால், வாட்டமுடனேடிவிதைக்காசேரு மகத்
தானவித்தைதயாகுழம்பின்மார்க்கம், தேட்டிலேயிக்குழம்பைத்தேடிக்
கொண்டு சிவசிவாநம்முடையபேர்வைத்தாரே. ௩௱௨

பேர்வைத்ததாரென்றால்மைந்தாகேளு பெருமையுள்ளசித்தர்தபோ
தனர்கள்கூடி, நேர்வைத்தமருந்துறுதிகுறிப்பைக்கண்டு நேர்மையுள்ளஅ
கத்தியர்குழம்பென்றார்கள், பார்வைத்தஅகத்தீசர்பண்பறிந்தால்மைந்தா
பக்தியினதோர்குழம்புறுதிபறிவானப்பா, கூர்வைத்தகுழம்புறுதியென்ன
வென்றால் குணமானபரிச்சையடாவுபிருமாச்சே. ௩௱௩

உபிரானபரிச்சைதனையறிந்துகொண்டு உண்மையாய்நம்முடையகு
றும்புபண்ணி, பயிரானமானிடர்க்குவருநோய்க்கன்றி பார்க்கிறவிதமுனைச்
செப்பகருவேன்கேள், ஆயாராவேலைகருக்கச்சுரங்கள்கண்டால் சுகமாகஇ
ஞ்சியைரசப்பண்ணி, வயிரானகுழம்பில்கால்பணவிடைதான்கரைத்து
வரிசையாய்க்கொடுத்தவுடன்பேதியாமே. ௩௱௪

ஆமப்பாபேதித்தபோதில்மைந்தா அணுகின்றசுரமனைத்துமகன்
றுபோகும், தாமப்பாசோறுபொங்கிவெந்நீர்விட்டு தாகமதுதானடங்கக்
குடிக்கச்சொல்லு, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்பத்தியமில்லை நன்மையில்லா
தோஷமதுகட்டிற்றானால், போமப்பாகடுகளவுகண்ணிற்போட்டு புரிசமுட
னேவிழிகெதிறலுவாமே. ௩௱௫

தீற்றிநன்றாய்க்கண்ணிலிட்டால்முழித்துப்பார்ப்பான் திரமானசா
வெட்டிவிட்டுப்போகும், பார்த்துநன்றாய்ப்பரிசுடனேபிணியறிந்து பரு
வமுடன்செய்துவந்தால்பலனேமைந்தா, கார்த்துமிகக்கருவறிந்துகுணத்
தைக்கண்டு காலறிந்துமேலறிந்துகர்மம்போக்கி, போற்றிநன்றாய்மருந்து
மிகச்செய்தாயானால் பூலோகராஜரிஷியாவாய்பாரே. ௩௱௬

பிளவைமுதலானதுகளுக்கு.

பாரப்பாபிளவைமுதலேழுநோய்க்குப் பண்பாகவுமிதோர்க்குழைத்
தப்பூசு, நேரப்பாவிதமெல்லாந்தீருந்தீரும் நேர்மையுடன்புரைமுதலாய்ப்பு
ண்கள்தீரும், காரப்பாவிஷமனைத்தும்போகவென்றால் கடுகளவுகண்ணில்வி
ட்டக்காலேதீரும், சாரப்பாசீரியனுக்குக்கிருபாசைச்சாற்றில் தன்மை
யுடனேகுழைத்துக்கண்ணில்தீற்றே. ௩௱௭

தீற்றியேகழுவாயில்பூசிப்பாரு செய்மையுடன்விஷந்தீருந்திடனான
ப்பா, போற்றியேசிலவிஷங்களனைத்தும்போக புதுமையுடன்சிறுநீரைசி
றுகவாங்கி, பார்த்துமேகடுகளவுகரைத்துக்கொண்டால் பறக்குமடாசில
விஷங்களனைத்[illegible], காத்துமேவைத்தியமாயிரத்தில்மைந்தா சரு
வாகவைத்திருந்[illegible]தேனே. ௩௱௮

கருதினேன்சவுமியசாகரத்தில்மைந்தா கருவானவழலைமுதல்சாரக்குக்கெல்லாம், உறுதியாய்ப்பேர்வகையுமாராமுஞ்சொன்னேன் உண்மையுள்ளசத்துருமித்துருவுஞ்சொன்னேன், பருதிஎனும்பலதிராட்டிச்சரிதையொடுகிரிகை பாங்கானஞானமுடன்யோகஞ்சொன்னேன், அருதியாய்சகலசாத்திரங்களுக்கு மானதுருகுத்திரமாயடக்கினேனே. ௯௱௧

அடக்கினேனவைவயடக்கமிந்தநூலில் அடக்கமென்றபொருள்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன், விடக்கெடுதகாய்ப்போலெல்லாய்விண்பேதிமே இனியிதுனதாகிரய்வெடித்துப்போகு, மூடக்கமில்லாளியாளிட்டசாபம் மொழிதவறியணுகளவுவெளியிலேபோட்டால், நடக்குமிருவர்கியது காணுதோடும் நடப்பநிந்துவாகியைபர்கேட்கேட்டே. ௯௱௨

கட்டாகவயித்தியபூரணத்தானப்பா கருதினோநூற்றிலக்கியத்தம், திட்டமாய்பற்பவகைசெந்தூரக்கள் திரமாணலேகியங்கள்குளிகைகள், சட்டமாய்கற்பவகைரசாயனங்கள்சார்நபாய்கஷாயவகைகுடிநீர்போக்கு, மட்டாகத்தயிலமுதல்மாத்திரைகளெல்லா மாரக்குமுடன்செப்பமாய்வசனித்தேனே. ௯௱௩

வசனித்தவயித்தியபூரணத்தைக்கண்டால் வாய்பேசத்தோய்கோய்களெல்லாமைந்தாமைந்தா, நிசனித்தஇந்நூலைசித்தர்கூடி நேரோச்சுனைதோறுமொளித்தாரையா, நிசனித்துவாதமூநூலைவாங்கி செகத்திலெல்லோர்க்குரைத்தேனப்பா, அசனித்தமனக்குவித்தவாறுபோல அன்பாகவயித்தியத்தையமூந்திப்பாரே. ௯௱௪

வயித்தியனேத்தாக்கிக்கல்.

பார்க்கையிலேவயித்தியத்திலெதிர்த்தாளுகில் பரிகடியனேயுப்புவன்மிபாங்கேளு, சேர்க்கையுடன்குருமுறையைச்சொன்னாரென்றேநாமையுடனவர்களிடம்பேசிபேசு, மார்க்கமுள்ள ... ன்றால் மார்பிலேஅறைந்தவனைஅகலத்தள்ளு, நீக்கமுடன் ... திரத்தானேல் திறமாகச்சாக்துவகைகட்டுகேளே. ௯௱௫

கேளப்பாகட்டுவகைக்குருவைச்சொன்னால் கிருபையுடனவர்களிடங்கேள்விபேசு, ஆளப்பாஆதியந்தமதிபோமென்றால் அகட்டிபேசவனெரசிறகுட்டுப்போமே, கோளப்பாகுறியறிபாரிடத்திலுகூட கூடிகூடினதால்தோஷமுண்டு, காளப்பாஞானிவர்க்குஎதிர்த்தானேல் கன்றுவதுமனத்தானேயெங்கேயென்னே. ௯௱௬

எங்கென்றுகேட்டவுடனுன்னிப்பாய்த்தால் இன்பமுடனவர்களிடமிருந்துபேசு, மங்கியவன்மதிகெட்டுப்போனானாகில் மாயுகளிலேயறைந்துகண்ணிற்குத்து, வக்கியென்றபயல்களிடம்பேசவேண்டாம் வனைகமிகவந்தாலுமகலத்தள்ளு, சிக்கமென்றுயோகியர்தனதிர்த்தானாகில் சிவாமூலத்துக்குறுதிகேளே. ௯௱௭

கேட்கையிலேகைமுறையாய்சொன்னானாகில் கிருபையுடனவனிடத்திற்கேள்விகேளு, வாழ்க்கையுடனுதியென்றுசொல்லானாகில் ...

வாய்நாஸிலேயமைந்துநன்று, ஆட்கையுள்ளாகவெளிவந்தானிந்தாறில்
அடைவானசாரணைக்குவகையைக்கேளு, வேட்கையுள்ளசாரணைக்குவி
கையைச்சொன்னால் வேண்டியேயவனிடத்திற்கொண்டுபெண்ணே. ()

பண்ணப்பாசாரணைதான்முறைகிள்ளாட்டால் பாதகட்டைசகன்று
லேபடைத்துந்தன்று, கண்ணப்பாகண்ணறிபாப்புண்ணார்மெத்தகடை
முளேவிடமதுசருத்தாய்ப்பூண்டு, வின்னப்பாஅறியாகுதித்தாகோடி. வி
னருடன்பேசாமலிருந்துகொண்டு, தண்ணப்பாதன்னிலையைத்தாலேகண
ண்டு சமர்த்தாகபூரணத்தின்றிறமாய்நில்லே. ௯௰௭

பஞ்சகன்னக்குகை.

திறமாகஅஞ்சுகன்னக்குகையைக்கேளு திக்குமுள்ளகடல்நுரைதா
ன்பலமேனாக்கி, உரமானகருவாலேஅரைத்துஉருதமேனமாண்டபி
ன்கல்லுப்புக்கூட்டி, பறவைமற்கருவாலேயரைத்துஉரு மார்க்கமுள்ளவெ
டியுப்புகூடச்சேர்த்து, நியாயமாகக்கருவாலேயரைத்துஉருதி நிச்சயமாய்தா
னெடுத்துசொல்லக்கேளே. ௯௰௮

கேளப்பாசினமுடன்குடன்கூட்டி கெவிதமுள்ளகருவாலேயரை
த்துக்கொண்டு, மாளப்பாமிகவரைத்துவட்டிபண்ணி மார்க்கமுடன்காய
வைத்தேதிரமுடி, தாளப்பாமண்சிலைவணுவாய்ச்செய்து தன்மையுடன்பு
டம்போடச்சன்னமாகும், ஆளப்பாஅஞ்சினமும்ஒன்றாய்க்கூட்டி அரைசா
சன்னமதாய்த்திரிப்போச்சே. ௯௰௯

போச்சப்பாதிரிசன்னுமையமைத்தா பாமுமாகக்கருவாலேகுகை
தான்பண்ணு, தீச்சப்பாஇக்குகைதான்பஞ்சபூதம் நிறையானஅஞ்சகன்
னக்குகையுமாச்சு, வாச்சப்பாவசமஞ்சுக்குகையைக்கண்டால் மகத்தா
னசரக்கெல்லாம்கொண்டசாரும், காச்சப்பாசரக்கிட்டுக்குகையைமைத்தாக
கிட்டாச்சன்னமாய்த்திரிப்போச்சே. ௱

தீரிப்போமிதைவிட்டால்சன்னைப்போக்கு நிலையாதுஅஞ்சுகன்னக்
குகையைவிட்டால், தெறிப்போம்சுத்தமதுதிறமாய்த்தீரும் திறமானபொ
னவீரும்வெள்ளிதீரும், கூறப்போமுபாசங்களெல்லாம்தீரும் குணமான
நாகவிந்துகுறியாய்த்தீரும், ஆறிப்போம்சாமுதற்றுருசுதீரும் அப்பனே
யுப்போடுமெல்லைப்பீற்றே. ௱௧

தீற்பயனைக்கீதுவிட்டாற்கன்னும்பிலே நிறையாகஇந்தமுறைப்
படிபோபண்ணு, மற்றுவகைக்கிதைவிட்டால்கன்னமாகா மக்களேகவிகட்
டுமாவேவண்டாம், தேற்றியேமனதடக்கிஅறிவில்நின்று திறமாகப்பதுரு
மல்லாதாம்பார்த்தால், தேற்றியுள்ளபூரணமாய்காணலாகும் நிறையாத்வை
தைவிடமாம்தான்கேளே. ௱௨

ஔஷதமுடிக்குமாதங்கள்.

கேளப்பாபங்குனியின்சித்திரையிலுள்ளே கெவிதமுள்ளமுப்பூ
வந்துதியாகும், வாளப்பாவைகாசிரெண்டிக்குள்ளே மகத்தானசெயமீ

ருக்குறுதியப்பா,ஈளப்பாஐப்பசிகார்த்திகையினுள்ளே நலமானவுருக்கி
னத்தைநாடிப்பாரு, தாளப்பா ஆடி ஆவணியினுள்ளே தவிராமல்திராவகத்
தைத்தயவாய்ப்பாரே. ௯௨௩

பாரப்பா வையாசி ஆனிரெண்டில் பதறுமல்சாரணையைத்திருத்திரு,நே
ரப்பாபுரட்டாசிமார்கழியிரண்டில் நிறையாகச்செந்தூரம் நினைவாய்பண்
ணு, காணப்பாபன்னிரண்டுஞ்சரியாய்ச்சொன்னேன் கட்டாகப்பனிர
ண்டுமுறைப்பார்த்து,தேரப்பாதொழில்முறையைத்தேர்ந்துபாரு திரமா
கத்தொழில்முறையைச்செப்பக்கேளே. ௯௨௪

தொழில்முறை.

கேளப்பாசவுக்காரம்வங்கம்ரெண்டுந் கெதிதப்பில்துருசுக்குக்கெ
ணிதயில்லை,மாளப்பாகெந்தகமுஞ்சூதம்போனால் மகத்தானசெந்தூரமார்
க்கம்போச்சு,தேளப்பாவெடியுப்புசீனம்போனால் திராவகத்தின்நேர்மை
யெல்லாஞ்சிதறிப்போச்சு, ஆளப்பா அமுரியுடகூர்மைபோனால் அடக்கா
தசெயநீருமசதியாச்சே. ௯௨௫

ஆச்சப்பாவுருக்கினத்தான்காரஞ்சாரம் அப்பனேவிரம்விட்டால்நீ
றும்போச்சு, போச்சப்பாபடம்விட்டால்சாரணையும்போச்சு போதமாயி
லைத்துட்பில்வர்ணம்போச்சுகாச்சப்பாகக்கம்விட்டால்களைகாணுது கருவா
னரசம்போனால்வெல்லாம்போச்சு,பாச்சப்பாஇனியென்னபருவபாரு பண்
பாகத்தொழில்முறைக்கப்பருவம்பாரே. ௯௨௬

பாரப்பாகன்னம்விட்டால்செயநீர்போச்சு பாங்கானகாரம்விட்டா
ல்கட்டேபோச்சு,வீரப்பாசிங்கிவிட்டால்சூதம்போச்சு வேகாதகவேகுத
ற்குத்திரியாச்சு,-காரப்பாகோவையைத்தைவிட்டானுகில் கசிந்துருகும்வெ
ண்காரஞ்சுருக்கும்போச்சு, தேரப்பா அறிந்தவர்களிதைத்தைச்சொன்னே
ன் தெரியாதப்படியவர்க்குஅடிதாண்டாதே. ௯௨௭

ஔஷதபரிட்சை.

தாமென்றதூரிசதுவுடநீற்றுனால் தண்மையுடன்பச்சைநிறமேவிவ
க்கவேணும், தேமென்றகாரமதுவுருகும்போது திரமாகவேபாதரசவெப்பு
கையவேணும், ஈமென்றவெங்காரமுருகும்போது கவியாதேபொங்கி
நின்றுஆடவேணும்,கோமென்றவெடியுப்புகட்டிச்சானுல் குணமாகத்தக
ந்தம்போலக்கட்டிக்கட்டே. ௯௨௮

கட்டப்பாகல்லுப்புகட்டிநீற்றுனால் கன்மாகக்கரியில்நின்றவுருகவே
ணு, மட்டாகசீனமதுகட்டிநீற்றுனால் மார்க்கமுடன்பனிபோல்வாடவே
ணும், திட்டமுடன்சூடனதுகட்டிநீற்றுனால் திரிகொளுத்தரியாமல்நிற்க
வேணும், பட்டமாநாரியதுகட்டிநீற்றுனால் மார்க்கமுடன்இளகாமல்நிற்
கும்பாரே. ௯௨௯

பாரப்பாஇத்தப்புவெடிக்காணுது பாரதனில்வெருகிகொடிவிதனையப்
பா,ஆரப்பாஅறிவார்களிந்தவித்தை அறிந்தவர்கள்செய்வார்களடிதொ
ட்டு, காரப்பாகாவியத்திலன்றுரைக்கசொல்லேனே கபடாய்விட்டேவிட்டிய

பூரணமுஞ்சொன்னேன், சேப்பாசௌமியசாகரத்தில்நன்றாய் நிறைந்த
பொருள்வெளியாகப்பாடினேனே. ௯௩௰

பாடினேன்தார்சாத்திரத்தையெல்லாம்பார்த்து பக்குவமாய்ப்பன்னி
ரண்டுநூறாய்ப்பாடி, நாடினேன்தார்சாலவித்தைநன்றாய்ச்சொன்னேன் நல
மானகருக்கலெல்லாம்வெளியாய்ச்சொன்னேன், தேடினேன்தார்மந்திரங்க
ள்திரமாய்ச்சொன்னேன் திறமாகவசிய முதல்மார்க்கஞ்சொன்னேன், ஆ
டினேன்தாரஞ்சனமும் வாதைசொன்னேன் அஷ்டமாசித்துமிக அறிவித்
தேனே. ௯௩௧

அறிவித்தேன்சகலசித்துமாடவேணும் அன்பானபுலத்தியனேயு
னக்குச்சொன்னேன்,நிறுவித்தசமாதிகற்பாவகையாய்ச்சொன்னேன் நி
ச்சயமாய்வாதமதுசிலைத்தேனப்பா,தருவித்தஇந்நூலைப்பதனம்பண்ணிச
தாகாலம்பூரணத்தில்சார்ந்துநில்லு, கருவித்துகருவறிந்துசெய்யவேணுங்
காலறிந்துயோகமதில்கருத்தாபூணே. ௯௩௨

சிவவேடம்.

ஊணடாசிவவேடமார்க்கத்தன்னை உறுதியாய்ச்சொல்லுகிறேனுன
க்காய்மைந்தா, காணடாஜெபமாலை அன்பத்தொன்று கணக்காகருத்திராட்
சந்தைகயிற்கோர்த்து, தானடாயோகதண்டு அளவைகேளு நனகாக அணிவி
ரல்முப்பத்திரண்டு, பேணடா அளவாகச்செய்துகொண்டு பேணியேகை
தனிலேயெடுத்துக்கொள்ளே. ௯௩௩

கொள்ளடாவிபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி கொண்டபின்புவேட்டியுடனே
வைக்கேளு,நல்லடா அகலமதுமூன்றுமுழமாகும் நலமானநீளமது ஆறு
முழமாகும், உள்ளடாபின்னுஞ்சாணகலங்கூட்டி உத்தமனேநீளமதுநாலுசா
ணாகும், அள்ளடாகாவியிலேநீர்க்காவியாகும் அப்பாசிவவேடமகிமைதா
னே. ௯௩௪

தானென்றவேடமதையறியாமாண்பர் சதிபானகாவியைத்துவைத்
துப்போர்த்து, வினென்றகுறடதனைக்காலிற்போட்டு மெய்நிறையவிபூ
தியைத்தானமெய்க்கப்பூசி, நானென்றஆணவத்தால்மதமேபேசி நல்மா
னபூரணத்தையறியார்தான், கோனென்றகுருவறியாகுருட்டுமட
டை குவலயத்தில்வேடமிட்டிரங்கினேனே. ௯௩௫

எத்தியேயுலகரிடம்வாய்வீண்பேசி வயாறிவயிறுபசிபொறுக்காம
ற்றான்,தாங்கியேபொய்பேசித்திரிவார்மெத்த தயவானவாலையென்றுசா
ராயத்தை,வாங்கியேகுடித்துமதிகெட்டுப்போவான் மார்க்கமுடன்கள்ளு
ண்பான்சூதாடின்பான்,தூங்கியேவாய்புலம்பித்திரிவானையா சுகமானபூ
ரணத்தையறியான்காணே. ௯௩௬

தானென்றதத்துவத்தின்செயலைக்கண்டு சர்வாகமூலமதில்மனதை
வைத்து,கோவென்றகுருபதத்தில்சேர்ந்துக்கொண்டு குணமானரேசகபூ
ரகமும்பண்ணி, மாவென்றகும்பகத்தில்நின்றுமைந்தா மருவியேபூரண
த்தைமனதாய்க்கண்டு,தேனென்றஅமுதமதுசங்கொண்டால்மைந்தா சிவசி
வாகைலாசத்தேகமாமே. ௯௩௭

வாசியடக்க.

ஆமப்பாமேல்நிலமாறுதாம் அண்டமெல்லாந்தொட்டுநின்றசூலவா
தாந்,தானப்பாமேலமூலமூலாதாரந் தன்கமலன்ளமூலமுதலாறுதாரந்,
காமப்பாளக்ஷரமெழுத்துமேலேதாரங் சகலமெய்ஞ்ஞானத்தைக்கூட்டிச்சுழிலங்கி
னறு,நாமப்பாசேகபூரகமும்பண்ணி கலையானதுப்பகத்தைக்காப்பாரே.

பார்க்கையிலேபாமகுருவெளிசினைதான்றானும் பரவெளியின்சபை
யதனில்சத்தங்காணுங்,காக்கையிலேசடனமெய்வாசிநடனங்காணுங் கர்ப்பூர
தீபமதிகருத்தாய்க்கோணும்,மார்க்கமுள்ளதீபமதில்மனதைவைத்தும
ந்திரபஞ்சாட்சரத்தைதானிழ்ந்துபோற்றி, நீர்க்கமுடன்சேகபூரகமும்ப
ண்ணி சிவசிவாகும்பத்தின்திறத்தைப்பாரே. ௬௬௯

செந்தூரமுறை காந்தம்.

பாரப்பாசெந்தூரமுறைகள்சொல்வேன் பண்பானகாந்தமதுபலந்
தான்பத்து, கேரப்பாவெள்ளையதுபலந்தானொன்று நிறமானகாரமது
பலந்தானொன்று,வேபப்பாதாளகந்தான்பலந்தானொன்று வெகமறுசாரமே
துபலந்தானொன்று, சாரப்பாபூநீறுபலங்கால்கூட்டி நயமானபழச்சாற்று
லரைத்துவாங்கே. ௬௭௦

வாங்கியேபில்லைசெய்துகாயப்போட்டு மார்க்கமுடன்குகையிலிட்டு
க்குகைவாய்மூடி,தாக்கியேமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து சமர்த்தாகவுலையிலி
ட்டுநன்றாயூது,பாக்குடனேகுகையுருகநன்றாயூத பதமாகவுருகியதுபவளி
போல்நிற்குந், சாங்கமாய்குகையாறியெடுத்துப்பாரு நயமானகாந்தமது
மணிபோலாமே. ௬௭௧

ஆமப்பாமணியெடுத்துஉடைத்துக்கொண்டு அன்பாகமுன்போ
லேமருந்துசேர்த்து,நாமப்பாசொல்லுகிறேன்குகையில்வைத்து நன்றாக
மண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து, தாமப்பாகுகையுருகவேவூது நற்பானகா
ந்தமது ஆயமாகுந், சாமப்பாகாமதனைப்பங்கிட்டால் நயவாலைபமதைப
தனம்பண்ணே. ௬௭௨

பண்ணியகோரியத்துக்கிடைதான்றுகப் பாக்காவலிமேபோகொருஞ்
சாரம், உண்ணியேபழச்சாற்றாலரைத்துக்கொண்டு உத்தமனேவில்லைசெ
ய்துகாயப்போட்டு,நண்ணியேயோட்டில்வைத்துசீலைசெய்து நமைசப்பு
டமபோட்டுநீறிப்போச்சு, பண்ணியேயிந்தமுறைப்படியேபண்ணி புக
மூசகஅயத்திறமடவிபாங்கேளே. ௬௭௩

அயத்தின்காயம்.

கேளப்பாஅயப்பொடிதான்பலந்தான்பத்து செயபாகவெள்ளியது
பலந்தானொன்று, வாளப்பாதாளகமும்பலந்தானொன்று வரிசையுள்ளரு
தமதுபலந்தானொன்று,னேப்பாசாரமதுபலந்தானொன்று நிலைவாகச்சார
மதுபலந்தானொன்று ஆளப்பாநீறுகால்பலந்தான்கூட்டி அப்பனேகலவ
த்திலாட்டிஆட்டே. ௬௭௪

ஆட்டிவைப்பூழ்ச்சாறுவிட்டுமைக்கா அம்பாகசாறுசாமட்ட, கா
ட்டிகமாய்நன்றாகவரைத்துமைக்க சார்த்தாகவழித்தெடுத்துமில்லிசெ
ய்து, நாட்டியேயவிழாமத்திக்காயப்போடு நன்றாகவலவரைத்துத்தூக்கைவி
ல்லைவத்து, பூட்டியேயகன்றிலேவலவாச்செய்து புரிசமுடனுலேயிவிட்டிவு
றிப்பாயே. ௯௪௫

பாரப்பாருகையாறுகளுநிக்கொண்டு பண்பாகநுவிபபின்னுடைத்து
ப்பாரு, நேரப்பாவெண்கலமாயுருகிநிற்கும் நிலைவாகப்பின்பொருக்காது
திப்பார்த்தால், வீரப்பா காணடங்கியேயாகும் விசையானவுயத்திருடன
யாக்காணர், ஆரப்பாஅறிவோர்கள்அயத்திரியம் ஆறியத்தம் மேயமிதேர
னறிவான்காணே. ௯௪௬

காணப்பாஅயக்காரத்தியத்தன்னைக்கண்டவர்கள்தேகமடாகத்தானு
ரும், வீணப்பாவென்றுசொல்லிப்பாத்தானில் விடாதுவுப்பிலக்காதவெ
னிகாணுந, நாணப்பா இன்னுலிக்கெவரியாய்ச்சொன்னோ னன்மையுடன
யக்காரக்கிய்கெசய்து, கோணப்பாருவருவாலச்செந்தூரப்பண்ணுகுறியு
னக்குச்சொல்லுகிறேன்சேறுகேளே. ௯௪௭

சாந்தரூக்ஷச்செந்தூரம்.

கேளப்பாகாந்தசத்துபாகந்தானொன்று கெள்ளநேனஅயச்சத்துபல
ந்தானொன்று, வேளப்பாதங்கபொருடன்றானுக்கி விசையாசமூன்று
மொன்றுயுருக்கிக்கொண்டு, வாளப்பாகலவத்தில்பொடித்துக்கொண்டு வ
ரிசையுடன்கூறுகிறமருந்துசேரு, ஆளப்பாகண்டிடைக்குயிரப்பொங்கி அ
ப்பனே இடைக்குநிகருசெய்ந்சேரே. ௯௪௮

சேர்த்தபொருஇடைக்குநிகர்கெந்திசேர்த்துதிராமாகமுலைப்பாலா
ட்டிக்கொண்டு, காத்துபேனிகாண்டுநாளாட்டிப்பின்பு கருவானபழச்சாற்று
லாட்டிநன்றாய், பார்த்துநீயுரைத்துப்பொடியதாக்கி பண்பாகக்குப்பி
யிலேயரைமட்டிட்டு, கோத்துநீபாண்டமதாயுப்பைக்கொட்டி. குணமாக
அதின்மேலேகுப்பிவையே. ௯௪௯

வைத்தபின்புகுப்பியுடகழுத்துமட்டு மறைப்பாகவுப்புடனேமண்
ணுங்கொட்டி, மெய்த்தகொருமேல்மூடிசீலைசெய்து விசையாகவாலுனை
யிலெரிப்பாயப்பா, தைத்தபொருமூன்றுநாள்முத்தியிட்டு நலமாகவாறவிட்
டெடுத்துப்பாரு, தைத்ததொருசெந்தூரமுருக்கம்பூப்போல் சாணுமடா
செந்தூரம்பதனம்பண்ணே. ௯௫௰

பண்ணப்பாசாணம்பூசைசெய்து பாமருந்துசெந்தூரம்பணவிடை
தான்கொள்ளு, நண்ணப்பாமண்டலமேகொண்டாயானல் நரைதிரையுமா
ற்றுமடாசட்டைபோகும், விண்ணப்பாருபதமுமடுக்காணும் விசை
யானசிவயோகவிருப்புஞ்செய்யும், பொன்னப்பாவண்டாகுஞ்செந்தூரத்
தில் பூட்டுகிறவிதமுனக்குபுகலுவேனே. ௯௫௧

செந்தூரத்திற்கனுபானம்.

புகலுகிறவிதமேதுவென்றாக்கைதந்த பூட்டுகிறேன்மூலன்கண்டவெலி
யத்தின், பகருகிலன்கேஷியத்தில்சமூலமாக்கி பணவிடைசெந்தூரம

இல்பதியைவைத்து, செகிழாமல்மனதுறுதியாகக்கொண்டு தேசமுடனிருந்திருநீர்மைசேகேளு, அதனைதருண்பமுதல்குண்டபோகம் வுசடானதீழிவுகாசய்போமே. ௬௱௨

காசமொடுபவுத்திரங்கள் தசைநோயெல்லாஞ் சதிகெட்டுஓடிப்போமின்னங்கேளு, தேசமுடன்செந்தூரப்பனவிடைதானெடுத்து திணைவாகவெல்லமதிற்கொண்டாயாகில், பாசமுடன்காமாலைத்துபோடிப்போகும் பண்பான முறைகாய்ச்சலோடிப்போகும், வாசமுள்ளதேனதிலேகொண்டால் மைந்தா மயக்கமென்றநெஞ்சடைப்புவாங்கிப்போமே. ௬௱௩

போமப்பாமூலப்பாவில்பணவிடைசெந்தூரம் புகட்டியேகொண்டிடுநீமைந்தாகேளு, ஆமப்பாதோஷமொடுசுவாசந்தீரும் அடங்காதநாவெட்சிவிட்டுப்போகும், காமப்பாபறங்கிமுதல்கறப்பான்தீரும் கடிப்பானவெழுப்புடனேபாறையுந்தீரும், நாமப்பாசெந்தூரந்தீக்கியத்த கலமானபுண்ணியங்களில்லைதானே. ௬௱௪

தாவென்றசெந்தூரந்தினமுங்கொண்டால் சடலமென்றகடைநதான்பிழைத்தாதப்பா, சாவென்ற அவமிருத்தோடிப்போகு நரைதிரையுமற்றுடாங்குறிவ்வில்லை, தேகமென்ற அதுபானமறிந்துகொண்டால சிவசிவாசயிலாசதேகமாகும், ஊனென்றவுடம்பெடுத்தாலுறுதிவேணும் உழன்றுமலைந்திரிக்கதநூற்றளர்ந்துபோமே. ௬௱௫

தளராமலிருப்பதற்கின்னமொன்று சாற்றுகிறேன்புலத்தியனேதயவுள்ளானே, யுளாமற்செந்தூரப்பணவிடைதானெடுத்து வுண்மையென்றமுப்பூவிலவ்விடைதான்கொண்டு, தளாமல்பனதுறுதியாகிக்கொண்டால் கழறுமடாசட்டையொன்றுகறுப்பாய்த்தானே, வளருமடாதேகமதுவெளிபோற்காணு மகத்தானதேகமதுபிர்மமாமே. ௬௱௬

ஆமப்பாசித்தாந்தம்ஞானமார்க்கம் அப்பனேவேதாந்தம்யோகமார்க்கம், தாமப்பாஞானவனையோகத்துக்கு தயவானமூலமடாநந்திகந்தி, காமப்பாநந்தியடிமூலங்கண்டால் நடலாயாறுவகையதின்மேலப்பா; காமப்பாகானற்பாலிரண்டுங்கூடி கனாகாரப்பூரணமாய்நிற்குந்தானே. ௬௱௭

சுலாசத்துயஸ்பம்.

தானென்றசுலாசத்துபலந்தானொன்று தயவானபொரிக்காரப்பலந்தானொன்று, இனென்றபழச்சாற்றுக்கல்வத்தாட்டி உறுதியுடனேட்டிநன்றாய்வழித்துக்கொண்டு, பானென்றவிழுகத்திலுவைத்திமைந்தா பக்குவமாய்புடம்போடபற்பமாகும், தேனென்றபற்பமதுபணம்பன்னிரண்டுதிலேபணவிடைதான்கொள்ளச்சொல்லே. ௬௱௮

சொல்லப்பாநீரடைப்புபிறமேகந்தான் குழந்தமகோதமுடனேவெட்டைபோகும், கல்லப்பாகல்லடைப்புதசையடைப்பு நன்மையில்லாமேகத்தாலெழுந்தநோய்கள், அல்லப்பாவோடிவிடும்பின்னங்கேளு ஆயரநீர்ப்பெட்டுநீர்ச்சுரிப்பு, சொல்லாபவோடிவிடுமின்னங்கேளு நிலவிலவரியங்களில்லைதானே. ௬௱௯

அப்பிரகச்சத்து.

காணென்றஅப்பிரகச்சத்துசொல்வேன் சதுவானஅப்பிரகம்பொடி தான்செய்து, வாவென்றபலபொன்னாவித்துக்கொண்டு மைந்தனேமே ல்மருந்தின்வகையைக்கேளு, ஆமென்றவெடியுப்புகாசாரம் உத்தமனே காரகமும்வெவுரிகூடும், மாவென்றசிங்கியுடன்பூநாகந்தான் மைந்தனேவ கைவகைக்குக்கழஞ்சிவாங்கே. ௯௰

வாங்கடாமுப்பூவுங்கழஞ்சிகொண்டு வரிசையாய்மருந்தெல்லாங்க லைத்திட்டு, தாங்கியேபழச்சாற்றாலாட்டி மைந்தா தயவாகஇருசாமநன் றாயாட்டி, பாங்குபெறப்பில்லைசெய்துரவியிற்போடு பக்குவமாய்வச்சிர மங்குகையில்வைத்து, சாங்கமாய்சில்லிட்டுசீலைசெய்து தயவாகக்குகைய முசலூதூதுவே. ௯௰௧

ஊதியபின்குகையாறியெடுத்துப்பாரு உத்தமனேசயமதாயுருகிநி ற்கும், வாதியென்றவைகோடிகாணப்போறார் மகத்தானயோகபடாசத் துதாண்பான், ஆதியென்றஅப்பிரகச்சத்தாலொ அரசரோவாதிகள்தானலை ந்தேசெத்தார், சோதியென்றஅப்பிரகச்சத்தைமைந்தா சிதமாகச்செந்தூ ரம்பண்ணுபண்ணே. ௯௰௨

பண்ணப்பாஅப்பிரகச்சத்துவாங்கி பலமெடுத்துகுகைதனிலேயுரு குப்போது, வுண்ணப்பாதங்கமொருபலந்தான்சேர்த்து வுருகியொன்றாகு ண்டாகிமணிபோல்நிற்கும், கண்ணப்பாகல்வத்திற்பொடிக்கத்தாளாங் க ண்டிடைக்குவீரமொருகழஞ்சேரு, அண்ணப்பாகண்டிடைக்குகெந்திகூ ட்டி அழகானபழச்சாற்றாலாட்டிப்பாரே. ௯௰௩

பாரப்பாபழச்சாற்றாலாட்டிப்பின்புபண்பானபொடிதலையின்சாற்றா லாட்டி, காரப்பாவொண்டுநாளாத்தபின்புசுநயவாகப்பொடிசெய்துகுப்பிக் கேற்றி, சாரப்பாமண்சீலையேழுஞ்செய்து தன்மையுடன்காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு, சிரப்பாமுன்போலெரித்துப்பாரு சிவசிவாசெந்தூரஞ் சிவப்புத்தானே. ௯௰௪

தானென்றசெந்தூரம்பணம்பண்ணி தன்மையுடன்பணவிடைதா ன்தேனிற்கொண்டால், ஊனென்றகாயமதுபிலத்துநல்ல வுறுதியாய்ச்ச ட்டைதான்றுதள்ளுந், தேனென்றகற்பமடாசெந்தூரந்தான் இரா மானதுபானபறிந்துகொண்டால், வானென்றமோகம்போம்குலைபோ கு மக்களோமூன்றாற்றைமகிழ்ந்துகேளே. ௯௰௫

கேளப்பாமூந்நூற்றில்செந்தூரமார்க்கம் கிருபையுடனிருநூற்றின் பற்பஞ்சொன்னேன், தாளப்பாஆயிரத்துநூற்றில்வைப்பதா நன்மையுடன் வயித்தியத்தில்நன்றாய்ச்சொன்னேன், வேளப்பாஅறுநூற்றின்விபரமெ ல்லாம் விரித்துநன்றாய்சொல்லிவிட்டேன்விபரமாக, ஆளப்பாநூற்றில்வை த்தியபூரணந்தான் அன்பாகப்பாடினதைநன்றாய்ப்பாரே. ௯௰௬

பாரப்பாஅப்பிரகச்செந்தூரத்தை பாச்சடாவெள்ளியின்மேல்நூற்றுக் கொன்று, நேரப்பாமாற்றதுவுமுக்ஞூறுகும் இதமானகுடவனிலேயிரு

நூறுகுஞ், சாரப்பா வெள்ளிசெம்பில் நூறுமாற்று தயவாகத்தனிச்செம்பிலேர்பதாகும், ஆரப்பா அறிவார்கள் செந்தூரப்போக்கு அன்பானபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. ௧௯௭

பொன்னிமிளைச்சந்தூ.

கேளப்பா பொன்னிமிளைச்சந்துசொல்வேன் கெடியானநிமிளையது பலந்தான்வாங்கி. நாளப்பா ரோமமது இடையேசுற்றி நன்றாகத்தாரபற்ப நாகபற்பம், மேளப்பா நிமிளையின்மேல்பூசிக்கொண்டு மேலாகரோமத்தைச்சுற்றிமைந்தா, நாளப்பா அதின்மேலேமுப்பூச்சுண்ணந்தயவாகப்பூசிநல்லகுகைக்குள்வையே. ௧௯௮

வையப்பா குகைவாயைமூடிநன்றாய் மார்க்கமுடன்மூசையிலேவைத்தூதூது, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் குகையமூசலூது மெய்யானசத்ததுவும் வெண்கலமாய்நிற்கும், பையப்பா ஆறவிட்டுசத்துவாங்கி பாலகனேகுகையிலிட்டுகாரமூட்டி, கையப்பா உருக்கிப்பார்கண்விட்டோடும் நன்றாகஅதில்சேரும்வகையைக்கேளே. ௧௯௯

கேளப்பா நாகமொடுதங்கம்ரெண்டின் கெடியானசத்துருக்குச்சரியாய்த்தூக்கி, வாளப்பா சத்துநின்றுருகும்போது வரிசையாய்நாகதங்கமிதிலேயூட்டு, நாளப்பா சத்துடனேரெண்டுஞ்சேர்ந்து தயவாகமூன்றுமொன்றாயுருகுமப்பா, ஆளப்பா குகைமாறியெடுத்துப்பாரு அகாரகளங்கானமைந்தா கேளே. ௨௱

கேளடா களங்கதனைக்கலைத்திட்டுசெட்டியாய்முடைத்திடவேதூளாம்பாரு, வாளடாவீரமதுபலந்தான்மூன்று மைந்தனேவாலைரசம்பலந்தான்மூன்று, தேளடா கெந்திபலநாலுங்கூட்டி தெளிட்டாகந்திரிபங்கப்பலமுங்கூட்டி, ஆளடாமூலைப்பால்விட்டுநன்றாயாட்டி அதின்பிறகுபொடிகல்வமின்சாற்றாலாட்டே. ௨௱௧

ஆட்டியேவழித்துருட்டிக்காயப்போட்டு அப்பனேபொடிசெய்து குப்பிகமேற்றி, நாட்டியேவாலுகையில்மூன்றுநாள்தான் நலமாகமுத்தியும் நன்றாய்மூட்டி, காட்டியேசலாகைகொண்டுசோதிச்சேபார் கதிர்மூனையில் ஷறகுறக்கும்பதங்காணப்பா, தாட்டிகமாயாறவிட்டுடைத்துப்பாருசார்ந்தானபொன்னிமிளைச்செந்தூரமாச்சே. ௨௱௨

ஆச்சப்பா செந்தூரம்பதனம்பண்ணி அப்பனேகுன்றிபிடையிருபோதுண்ணு, காச்சப்பா பசுவின்பால்தன்னிற்கொள்ளு கதிரோனிட்டம்தேகமதுகாந்தியாகும், மூச்சப்பா மூலைப்பாலிற்குன்றிய கோணத்தாவும்போம் சுவாசம்போகும், பாச்சப்பா விக்கல்கள் குலைசோகம் பாண்டுயானமேகமென்றதெல்லாம்போமே. ௨௱௩

போமடா வாதத்திலெழுந்ததோஷம் பொல்லாதபித்தத்தாலெழுந்ததோஷம், ஆமடா சிலேற்பனத்தாலெழுந்ததோஷம் அஞ்சாததோஷமெல்லாமகன்றுபோகும், சாமடா நிமிளைதனைக்கண்டோர்களுஷணத்திலேவிடுமையாமோ, நாமடா வுனக்காகச்சொன்னேனையா நலமாகச்செந்தூரத்தொழிலைக்கேளே. ௨௱௪

தேனப்பா பனிமடைச் செந்தூரம்வாங்கி செட்டியாய்வெள்ளியிலே தூற்றுக்கொண்டு, தானப்பா கொடுக்கையிலே வாங்கிக்கொண்டு சாத்தானவெள்ளியிலே பழுத்துப்போகும், வானப்பா வெள்ளியது பழுத்தமாற்றுக்கு மாது சொல்லமுடியாதனைமந்தா, கானப்பா வெள்ளிசெய்ய தாயாருக்கு ஞ்ஞைமை தாய்ப்பழுத்துகெத்தங்கமே. ௧௭௫

ஆமப்பா குடவனிலேயுற்றுக்கொன்று அருள்பெருமையுற்றப்பா திகமாற்று, நாமப்பா செந்தூரம்வனுவோ பெருக்க நயமானசெந்தூரக்கண் ணைக்கண்டு, தாமப்பாமகிழாதேமனதடங்கியில்லு தன்மையுடன்பூசைத் தைத்தியவாய்ப்போற்று, காமப்பாக்காணற்பாக்கண்டேகொண்டு காலமை பூர்த்தமதுகைவாய்க்கொள்ளே. ௧௭௬

தாளகசத்து.

கொள்ளப்பா இன்னமொருமுறைதனைக்கேளு குருவானதாளகத்தின்சத்துசொல்வேன், நல்லப்பா தாமதுடனக்காரேன்றுநவாரனகன்ன த்திலைத்திரண்ணி, கல்லப்பா அன்னமுடன் துருசதுக்கள் கருவானசாறுடன்காரங்கூட்டி, அல்லப்பாவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து அரைத்துஅந்தத்தாளகத்துக்கங்கிருட்டே ௧௭௭

பூட்டியே குகையில்வைத்துச் சூகைகைப்பூடி புகமாகமண்ணிலேயுழுந்தெய்து, காஷ்டிகமாய்க்குகைகளிலேவைத்துதுதும் சாத்தாகக்குகைபூசுதுகிடந்திரு, பாட்டியேகுகைதனிலெரித்தப்பாரு கல்லாசத்தாளசத்தானப்பாரும், ஆட்டினதேரியமதுபதனம்பண்ணு அன்பாகக்காயமிட்டுவெருக்கப்பாரே. ௧௭௮

உருக்கனிலேதாகமத்திடைபோசேரு வெண்மையுன்னதங்கமப்படியேசேரு, கருக்காகக்கட்டினதோரசத்தைக்சேரு கருவாசாதுவொன்று பாருமப்பா, பெருக்குமுன்னாகனக்காருமப்பா சொன்னேன் போனிமேனவைத்திலேபொடிக்கத்தானாம், குருக்கனென்றவீரத்திடையேசேரும்குணமாகவெந்திரொட்டிப்பாகச்சேரே. ௧௭௯

சேர்த்துநன்றாய்ப்பொடிசெய்துகுப்பிக்கேற்றி திசைமாகமண்ணிலேவைத்துவாய்ச்செய்து, போற்றியேபுடம்போலேபெரித்துவைத்து பூரணமாமதிட்டுவைத்துப்பாரு, ஆற்றிபேகுப்பிதனையுடைத்துப்பாரு அரசமகெந்தூரமருணைநிறமப்பா, தேற்றியேசெந்தூரப்பதனம்பண்ணி இனியாகுன்றியிடைதேனிற்கொள்ளே. ௧௮௰

கொள்ளாவேசுவாசமொகோ சங்கிருமிகுன்மம்போகுமுதல்குமேசேர்ந்திருக்கும், அல்லல்செய்யுங்குன்மமொடுகோதுமக்கள் அண்டத்தின் வாதமொடுஅசத்தவாதம், வல்லல்செய்யுங்குதிவாதமுமகுத்துவாதங் காலசந்திமேகசிகனத்தவாதம்,நல்லதொருசெந்தூரங்கண்டபோதே நடமாமமாடிவிடுமென்னுக்கேளே. ௧௮௧

கேளப்பா செந்தூரத்தொழிலைக்கேளு கெணிதமுள்ளவெள்ளியிலேயுற்றுக்கொன்று, வாளப்பா கொடுத்திடவேவைத்துசொல்ல வாபோதுமோவேதுவதுத்தந்தங்கர், ஆளப்பா வெள்ளிசெய்யில்துற்றுக்கொன்றுஅ

ளைத்திடவேபசிறுவையநுபின்னை, காலப்பாமாறியவன்கடனஞ்செய்வா ன் கன்மிஷ்னமிமாதேதகருத்தாய்நில்லே. ௬௮௨

நில்லென்றருடவெளிலேநாற்றுக்கொன்று நீட்டிஞல்பத்தனைதான் நப்பாதன்னை, சொல்லொன்றுதப்பாதுகருவாய்ப்பாரு சொல்மறந்து பார்த்தறிஞல்சோதிகாணும், கல்லென்றகல்லெறிந்துபுல்லைத்தின்னு கால றிந்துபோகமெதிற்கருத்தாய்நில்லு, கொல்லென்றுவாய்பசப்புங்குறும்ப ரோடே கூடாதுவாசியிலேகூர்ந்துநில்லே. ௬௮௩

நில்லடாவாசியிலேநின்றுதேறி நினைவாகப்பூரணத்தைக்கண்டுபூசி, சொல்லாதமந்திரத்தையுருவேசெய்து சோராமற்கனியருந்திமணியைப் பூசி, கள்ளடாதவையறியார்தன்னைத்தானே சமையமதக்கொண்டாடுந்த வத்தோர்தன்னை, புல்லென்றமனுக்களுடன்பொருந்தவேண்டாம் பூரண த்தைத்தினநோக்கிப்பூண்டுநில்லே. ௬௮௪

நாகச்செந்தூரம்.

பூண்டுகொள்நாகச்செந்தூரந்தன்னை பூரணமாய்நாலிந்துதெளிக் குதண்ணீர், வுண்டுமொண்டுவுச்சலத்தில்நாகஞ்சாய்க்க அப்பனேசேடங் கெடத்தக்கட்டும், நீண்டதொருதுசைதனிலேநாகம்போட்டு நினைவாகவு ருசையிலேமைத்தாகேளு, மாண்டதொருநாகத்துக்கிடையேதங்கமகத்தா னதுக்கசுத்தைதவாரே. ௬௮௫

வார்த்துமிகவுருக்கையிலேமூன்றுமொன்றாய் வளமாகவுருகியதும ணிபோலிருக்கும்பார்த்துமிகக்காணேடுகதுக்கல்லைத்திட்டு பதுமபலத்தி னடக்குமிகச்சேர்த்து, பொற்றிகன்றுமிடைக்கிரட்டிசெகதிகூட்டி பொடி செய்துகாவெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, காற்றுமிகக்குப்பிதனிலேற்றிக் கொண்டு கனமாகாண்டுலைவதுவாய்ச்செய்கே. ௬௮௬

செய்யப்பாவாலுகையில்முன்போல்வைத்து திடமாகஅநுசாமமெரி த்துவாங்கு, பையப்பாதூரவிட்டுடெடுத்துப்பாரு பவளசெந்தூரமென்ன சொல்லலாம், மெய்யப்பாசெந்தூரம்பதனம்பண்ணி மெய்க்குவேதேனதி லேமுனைவிடைதான்கொள்ள, ஐயப்பாசிரவணிமெல்லாம்போகு ம நயமருக்கமென்றதினத்திற்போமே. ௬௮௭

போமப்பாமேகமென்றதெல்லாம்போகும் பொல்லாதசீரிழிவுசோத் திருஷ்டம், நாமப்பாமேசகராமும்விஷபாகன்னாள் தருகாதபாண்டுமுதல்சு வாசகாசம், ஆமப்பாநாகச்செந்தூரங்கண்டால் அடங்காதநோய்களெல்லா மடங்கிநிற்கும், காமப்பாசொல்லுகிறோம்வச்சிரகாயம் நல்லமனதாயிருந்த வர்க்குஎல்லாஞ்சித்தே. ௬௮௮

சித்தாகஇருக்கவென்றால்மைந்தாகேளு சிவமானசெந்தூரப்பூரண த்தோடொக்க, பத்தாகையயாகடிபணவிடைதான்கொண்டால் பழுக்குமதா தேகமதில்சட்டைபோகும், வற்றுதசெந்தூரந்தினமுங்கொண்டால்வ யதுசொல்லமுடியாதுமைந்தாகேளு, முத்தானமுத்தவொல்லாமுத்தியாகு மோகமில்லைசெந்தூரமுறையைக்கேளே. ௬௮௯

கேளப்பாவெள்ளியிலேநூற்றுக்கொன்று கெடியானவெள்ளிசெம்பில்நூற்றுக்கொன்று, காளப்பாகுடவனிலேநூற்றுக்கொன்று நன்மையில்லாச்செம்புகளில் நூற்றுக்கொன்று, கோளப்பாவாராமல்பழுக்குந்தங்கக் குறியானதங்கமதையார்தான்காண்பார், ஆளப்பாஆதியென்றதங்கந்தன்னை அறிந்துகொண்டுதவமதினையறிந்துசெய்யே. ௬௯௰

செய்யடாதவமதிலேமனத்தைநாட்டு தீர்க்கமுடன்குருபதத்திற் சேர்ந்துநில்லு, மெய்யடாகற்பமதைவிரும்பியுண்ணுவிரும்பிமிகவுண்ணாயிலேறியம்பாரு, கொய்யடாகருவிகளைக்கொய்துப்போடு கூர்மையுடனேமனதைக்கூர்ந்துபாரு, பையடாமூலமதிலாறுந்தாண்டி பராபரத்தினருளதனைப்பற்றிப்பாரே. ௬௯௧

பற்றிமிகப்பாராமற்பொருளைக்கண்டுபதுமைபோல்பெருமையிலேபற்றிநின்று, முத்தியில்லாமூடர்களாய்க்கூட்டங்கூடி மோசமென்றபாசமதையிழந்துக்கொண்டு, சத்தியென்றபெண்ணைமிகநிறுத்திக்கொண்டு சகலஆபரணமிகத்தானேசாற்றி, புத்தியில்லாகடத்தைகளைப்பார்த்தாயானால் பூரணத்திலுனதுசிரம்வெடித்துப்போமே. ௬௯௨

வெடித்துமிகப்போவதுவுமெத்தநன்றே வேதாந்தப்பதியிற்கமிகவுநன்றே, படித்துமிகவெல்லையுமேயறிந்துப்பார்த்து பக்குவதகோடேயிருந்துபதியில்தாக்கு, வடித்தமெழுகதுபோலஇந்தநூலில் வசனித்தகருக்கெல்லாமனதிங்காரு, விடுத்தபொருடனையறிந்துகாராவிட்டால்விண்ணிடியுமண்கரையுவிளுப்போமே. ௬௯௩

கருவங்கச்செந்தூரம்.

போகாமலின்னமொருசேதிகேளு பொன்னானகருவங்கம்வாங்கிமைந்தா, வாகாகஆதியந்தக்கருவினாலே மகத்தானவங்கத்துக்கங்கிபூட்டி, நோகாமற்புடம்போடக்கட்டிப்போகும் துண்மையுடன்தானெடுத்துக்கையில்வைத்து சாகாமற்காரமிட்டுவுருக்கிப்பாரு சக்கரம்போல்கண்விட்டுஆடுந்தானே. ௬௯௪

தானென்றவங்கத்துக்கிடையேநாகந் தயவானதங்கமுடன்ரசமுங்கூட்டி, சாரென்றகுருவுருனாலுருக்கிப்பார்க்க குணமாகநாலுமொன்றாய்மணியாய்நிற்கும், மானென்றகல்வத்தில்நொறுக்கிக்கொண்டு மாட்டாவீரமொடுலிங்கங்காணும், தேனென்றகாரமொடுவொன்றாய்க்கூட்டி சிவசிவா இதுக்கெட்டிகெந்திகூட்டே. ௬௯௫

கூட்டிநன்றாய்ப்பொடித்துமிகக்குப்பிக்கேற்றி குணமானமண்சீலைவலுவாய்ப்பூசி, நாட்டியேமுன்போலெரித்துவாங்கி நல்லபதமறியவென்றால்சலகைபோடு, மாட்டியதோர்சலாகைமுனைவெளுத்தானால் மார்க்கமுடன்தானெடுத்துஆறவைத்து, காட்டிகமாய்க்குப்பியைநீயுடைத்துப்பார்க்கத் தங்கநிறமானசெந்தூரமாமே. ௬௯௬

பாரப்பாசெந்தூரமதனைவெல்லத்தில் பக்குவமாய்க்குன்றியிடைகொண்டால்மைந்தா, ஆரப்பாவுனக்கிதுசொல்லப்போறேன் அரகரதேக

ம்வச்சிரகாயமாகுந், தேப்பாபணவிடைதான்றினிற்கொண்டால் சிலேசிவாமேகமென்றதெல்லாம் போகும். தேப்பாஜலவிந்துக்கள்குஷ்டரோகம் நிலையில்லாநீரிழிவுநீங்கிப்போமே. ௧௯௮

போமடாபவுத்திரமுங்கண்டமாலை பொல்லாதகுன்மமொடுபாண்டுநீரும், காமடாசோகைபெருவியாதிகாசம் போகும் கழுக்காணமூலமாசகண்டமாதம், தாமடாகுஷ்டவாசமங்கிக்குவாதந் சமர்த்தானவாதமதிரப்பசைவாதம், ஆமடாபித்தமென்றதெல்லாம்போகும் அசகாயகுருவைச்சமதிக்கானே

காலென்றசெந்தூரத்தொழிலைக்கேளு தப்பாமல் நூற்றுக்குவென்றுபோட்டால், மாலென்றவெள்ளிதேநூறுமாற்று மசுத்தானசெம்பதிலேஅன்பதாகும், தேனென்றவெள்ளிசெம்பிலிருநூறாகும் தெவிட்டாதகுடவனில்அன்பதாகும், கோலென்றகுருவருளால்செந்தூரத்தை குறிப்புடனேகொண்டவர்க்குருவாய்ப்பாரே. ௧௯௯

குருவானசற்குருவைக்காணவேணுங் குணமானசத்திதனைப்பணியவேணும், உருவானவுருவறிந்தாவுண்ணவேணும் உண்மையுள்ளசத்திசிவக்காணவேணுந், திருவானமலைசோதியைப்பற்றவேணுந் தெவிட்டாதமதியமுதங்கொள்ளவேணுந், திருவானகற்பகத்தைப்பூசைபண்ணி சதாசாலம்பூரணத்திற்சார்ந்ததில்லே. ௨௱

தாம்பிரச்செந்தூரம்.

நில்லென்றநிலைதனிலேநின்றுகொண்டு நினைவாகக்குருபதத்திற்பூண்டுக்கொண்டு, சொல்லென்றதாம்பிரச்செந்தூரப்பண்ணி துருவமுடன்கொள்வதற்குவிபரங்கேளு, தெல்லென்றதுட்டதனை அராவிக்கொண்டுதிறமாகப்பழச்சாற்றிலூறப்போட்டு, கல்லென்றகன்னாநீர்விட்டுநன்றாய்கனிப்பறவேகழுவிவிடுகசடுபோச்சே. ௨௱௧

போச்சென்றுதாம்பிரப்பொடிதானென்று, புதுமையுள்ளதங்கமொன்றாசந்தானென்று, நீச்சென்றதாளகமும்வீரமொன்று நிலைத்ததொருலிங்கமொன்றுநாகமொன்று பாச்சென்றகலவாதிலேழும்போட்டு பக்குவமாய்ப்பழச்சாற்றாலாட்டிநன்றாய், ஆச்சென்றுசலவத்திநன்றாயாட்டி அகமாரொட்டிப்புகெந்திகூட்டே. ௨௱௨

கூட்டியேபழச்சாறுபொடிகலையின்சாறுங் குணமாகவிட்டுநன்றாய்மைமைபோலாட்டி, ஆட்டியேவழித்தெடுத்துக்காயப்போட்டு அப்பனேபொடிபண்ணிக்குப்பிக்கேற்றி, தாட்டிகமாய்மண்சிலைவலுவாய்ச்செய்து சமர்த்தாகமுன்போலேயெரித்துவாங்கு, நாட்டியேஆறவிட்டெடுத்துப்பாரு நன்மையுள்ளசெந்தூரமிதந்தானே. ௨௱௩

தாமென்றசெந்தூரப்பதனைப்பண்ணி தன்மையுடனீசனைப்பூசைசெய்து, தேனென்றதேனதிலேபணவிடைதான்கொண்டால் தீராதகுன்மமூதல்குஷ்டந்தீரும், வானென்றமேகமொடுகிரந்திதீரும் வகையுடனேபிலீஹையுமகோதரமுந்தீரும், ஊனென்றவுடலுக்குக்கல்டமாம் புண்முமுப்பிறமூலமொழிந்துபோமே. ௨௱௪

மாத்திரை.

௧

ஒழியாமலிருப்பதற்குமாத்திரைதானென்று உத்தமனேசொல்லு கிறேனென்றாய்க்கேளு,வழியானஅயக்காந்தச்செந்தூரமொன்று மார்க்கமூ ளநாகச்செந்தூரமொன்று,தெளியாததாளகச்செந்தூரமொன்று நோ ளதாம்பிரச்செந்தூரமொன்று,அழியாதவங்கச்செந்தூரமொன்று அப்ப னேஐந்துமோரிடையாய்வாங்கே. ௧௫

வாங்கியேகல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு மகத்தானமூலைப்பாலும்பழத் தின்சாறும்,பாங்குடனேரெண்டுநிறையொன்றாய்ச்சேர்த்து பக்குவமாய்கல வத்திலாட்டும்போது,தாங்கியேதிரிகடுகுமூன்றுமொன்றாய் சரியிடையா ய்செந்தூரங்களிற்சேர்த்து, ஆங்கதுகொண்டேயரைப்பாயாறுநாள்தா ன் அதின்பிறகுமத்தஞ்சாறதனில்வாமே. ௧௬

வாத்துநன்றாயாறுநாளரைத்தபின்பு மார்க்கமுடன்வழித்துமாத்தி ரைகள்செய்து, பார்த்துநன்றாய்நிழலுலர்த்திவைத்துக்கொண்டு பக்குவ மாய்நுணுக்குநறுக்களறிந்துகொண்டு, சாத்துமிகஅனுபானமறிந்துசெய்தா ல் காணுமேலாடிவிடுஞ்சுவாசநோய்தான், சாறுகிறேன்கலிக்கமொன்று சொல்லக்கேளு தன்மனைதத்தானறிந்துநனைதாய்நில்லே. ௧௭

கலிக்கம்.

தனதானகிராம்புடனேதிரிகடுகுகூட்டி தன்மையுள்ளகிராம்பதுவு ங்கூடச்சேர்த்து,மனதானவாளமொன்றுனட்டுக்கொன்று மாட்டுவாய்கல வத்திற்பழச்சாறிட்டு, வளதானஅபின்கூட்டிநன்றாயாட்டி ஊமத்தஞ்சா றதனிலொருநாளாட்டி, உவதானசையறுபோலுருட்டிவைத்தா காற்றில்லா விடம்பார்த்துக்காயவையே. ௧௮

வைத்துநன்றாய்க்காய்ந்தபின்புஎடுத்துக்கொண்டு வரிசையுடன்சொ ல்லுகிறேனென்றாய்க்கேளு, கைத்ததொருமூலைப்பாலிலுரைத்துநாவில் க ண்ணிலிடச்சகலசன்னிகாணுதோடும், மெய்த்தசிவருத்திரகனமாத்திரை வைத்து வேணபடிவயித்தியத்தைநவிருப்பிச்செய்தால், கைத்ததொருசா த்தியமசாத்தியமிரண்டும் நன்றாகத்திருமடாதலயாப்பாமே. ௧௯

வேறு--கலிக்கம்.

பாரப்பாகலிக்கமொன்றுசொல்லக்கேளு பக்குவமாய்திரிகடுகுதிரி சிறுத்தம்,நேரப்பாஅரிதாரமிந்துப்போடு நிலைவாகவேசணியுஞ்சரியாய் த்தூக்கி, காரப்பாபவளமேதுநாலுக்கொன்று கருவாகப்பூக்காற்றுவைத் துமைந்தா, நேரப்பாசயறுபோல்திரட்டிக்கொண்டு நிலைபெறநிழலுலர்த்தி பதனம்பண்ணே. ௨௰

பண்ணியதோர்கலிக்கமாத்திரையைமைந்தா பக்குவமாய்மெய்ந்த ளிலேபதனம்பண்ணி,உண்ணிலேமூலைப்பாலரைத்துக்கண்ணில்தீற்றி உறுதியு ள்ளஜன்னிமுதல்விஷங்கள்போகும், நண்ணியேகாய்குளிக்கமுமோடா

தோடிம் நலமில்லா நெஞ்சடைப்புமூர்ச்சைபோகும், பண்ணிப்பொழு வாலகலிக்கப்பா புனிதமுடன்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றே. ௲௧

போற்றப்பாநீர்தோஷங்கபாலகுலை புகைச்சலென்றகண்புகைச்சல் காதுமாந்தம், பார்த்தப்பாமூக்கடைப்பன்கண்டமாலை பலத்திரா தோதர முன்குஷ்டங்குன்மம், ஆற்றப்பா போவதற்குமருந்துசொல்வேன் அன்பா னசாதிக்காய்சாதிபத்திரி, மாற்றப்பாமதுரமதிவிடையமோமம் மாத்தா னதிரிகடுகுசினங்கூட்டே. ௲௨

கூட்டியேசரியிடையாய்வாங்கிக்கொண்டு குணமாகச்சூரணித்தமு ப்பூச்சேர்த்து, நாட்டியேதேனதிலேகொண்டால்மைந்தா நலமாகநான் சொன்னவியாதிதீரும், தேட்டிலேயிந்நூலைத்தேடவேணுந் திரமாசப்ப னியன்றின்காக்கவேணுந், தாட்டிகமாய்க்கற்பமதைக்கொள்ளவேணுந் த னதானபூரணத்தைமருவிப்பாரே. ௲௩

பாரப்பாபூரணமாம்பச்சைபச்சைபகாசதபச்சைதனைப்பதிவாய்ப்பார்க்க, ஆரப்பா அறிவார்கள்காரசாரம் அப்பாத்தின் ரசிதத்தையார்தான்கா ண்பார், தேரப்பாமனதறிவால்தேறிக்கொண்டு தெளிவிட்டாதபூரணத்தை ப்பணிந்தால்மைந்தா, நேரப்பாமதுரரசஞ்சொலிக்கும்பாரு நீவாசஅ முர்தமதைப்பானம்பண்ணே. ௲௪

காயாதிகற்பமூன்றுப்பக்குவம்.

பண்ணப்பாகாயாதிகற்பங்கொள்ள பக்குவத்தைச்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு, விண்ணப்பா ஆதியர்தநடுமூன்றுக விளங்குகின்றபொ ருளதனைவிரும்பிக்கேளு, நண்ணப்பா அமுதகற்பம்அகாரமிட நிவான போதமடா ஆர்தான்காண்பார், உண்ணப்பா அகாரமென்றபொருளைக்கே ளு வுறுதியுள்ளபுலத்தியனேயுண்மைதானே. ௲௫

தானென்ற அகாரமடாவிந்துவிந்து தன்மையுள்ளவிந்துநீர்தன்னி ராச்சு, கோனென்றவிந்துநீர்தன்னைவாங்கி குணமாகஅந்திரத்திக்கொண்டு மைந்தா, கோனென்றகுருபதத்தில்மனதைவைத்து குணமாகரசபூரக முப்பண்ணி, நானென்ற அகம்போக்கிகும்பகத்தேநின்றால் நலமில்லாதே கம்வெகுவுறுதியாமே. ௲௬

ஆமப்பாவுறுதிமனதுறுதியாக அப்பனேகொண்டிடுவாய் வங்கா ன், நாமப்பாவரதமித்தசேதநாமத்திறுமேலே காடிவருப்வியாதியெல்லாம்நா டாதோடிம், போமப்பாநரையோடுதிரையும்போகும் பொல்லாதநிரோத மையின்மாய்கைபோகும், தாமப்பாநந்திபொளிபிரகாசிக்குந் தயவாகப்போ கும்வெகுதண்மைதானே. ௲௭

தானென்னநீயென்னரெண்டுமொன்று தடையில்லாமனதாகஇருந் தாயானால், கோனென்னகுருவென்னநீயாகும் குணமானமனதுறுதி யானதாலே, ஆனென்னப்பிண்ணென்னரெண்டுமொன்று அகாரமனை அடங்கிஅறிவிற்சேர்ந்து, தேனென்னவந்தகொருவிந்துநீர தெளிவிட்டா மற்கொண்டேறுசற்பங்கொளே. ௲௮

கேளப்பாநிலைவானஅகாரத்தொட்டு கிருபையுடனடியோனஉகாரத்தேஒடு, நாளப்பாஉகாரமென்றஅடிதான்மூல நலமானமூலமென்றுலார்தான்காண்பார், கோளப்பாவொன்றுமில்லைநாசம்நாதன் குருவானமவுனமதைக்கூறப்போமோ,வாளப்பாநாதமென்றசருநவாங்கிசைத்தனைதினந்தோறும்பூசிப்பாயே. ௲௪௯

பூசிப்பாய்நாதமென்றசருவாங்கி புகழாகரேசகபூரகமும்பண்ணி, நேசிப்பாய்கும்பகத்தில்மனமதைநாட்டி நினைவாகமனதுறுதியாகக்கொண்டால், ஆசிப்பாவாசிப்பாயமுகதிப்பாரு அழகுத்திரிசைபார்க்கவேயருளேதோன்றும், வாசிக்குமுயிரானவகாரந்தன்னை வரிசையுடன்பூசிக்கும்வகையைக்கேளே. ௲௫௰

பூசிக்கும்வகை.

கேளப்பாவகையாகசிவத்தைப்பூசி கெனிதமாய்மதியமதில்போசனமேசெய்து, நாளப்பாமாலைதனில்உகாரதீட்சை நன்மையுள்ளசத்தியைநீபூசைபண்ணு, காளப்பாமூலமுதலாறுகாரந் தான்கடந்துமேலானசுழினைக்குள்ளே ஆளப்பாஅண்டபகிரண்டமெல்லாம் அகாரஅகாரமுடன்உகாரந்தானே. ௲௫௧

தானப்பாஅகாரமென்றசத்திதன்னை தன்மையுடன்மண்டலமேபூசித்தாக்கால், தேனப்பாஅமுர்தரசந்தனிற்றுசாணும் சிவசிவாஅமுர்தரசமந்தமாகும், பேணப்பாஉகாரமென்றஅமுர்தரசந்தன்னை பிலத்தபுத்தியுறிவதினாற்பேணிப்பார்த்து,வுணப்பாமூலமதில்ரேசகமேபண்ணி உம்மெனவேகடுவெளியில்பூரகமேசெய்யே. ௲௫௨

செய்யப்பாவெளியில்பூரகமேசெய்து திடமாகமேல்மூலஞ்சேர்த்துக்கொண்டு,பையப்பாகும்பகத்திற்பற்றியாரு பருதிமதிசுடரொளியில்பருந்தேகில்லு, கையப்பாதடவுவதுபோலேமக்கள் கருவானசத்தியைநீகருத்தில்வைத்தால்,மெய்யப்பாவுனதுதேகம்வலுத்துப்போச்சு மேதினியில்சித்தனென்றபேருமாச்சே. ௲௫௩

ஆச்சப்பாசித்தனிலேஅதிகசித்தன் ஆதியென்றமூலமதைப்பார்த்தாலே, போச்சப்பாநரைதிரையுமனுமில்லை பொன்போலேபூரணமாந்தேகமாச்சு, பாச்சப்பாவாசியைநீவாசிகண்டு பக்குவமாய்மதியைவெள்ளஒளியிற்சேரு, காச்சப்பாபஞ்சமுகாக்கினியிலேலே கருத்துறவேசெடத்தைமெள்ளக்காச்சுகாச்சே. ௲௫௪

காச்சுதற்குஅக்கினியில்கருணைச்சொன்னேன் கருத்துறவேசிவபூசைநன்றாய்ச்சொன்னேன், பாச்சுதற்குசத்தியுடபூசைசொன்னேன் பத்தியுடன்பருத்தறியாய்ப்புத்திகொண்டு, மூச்சுதற்குமுன்னிலைதான்பீடமாகும் முனையானசுழிமுனையேவகாரபீடம், பேச்சுதற்குபேசுதற்குநாவேயில்லை பெருமையுடன்சத்திசிவபூசைகேளே. ௲௫௫

சத்திசிவபூசை.

கேளப்பாசத்தியென்றஉகாரந்தன்னில் கிருபையுள்ளஅகாரமென்றசிவத்தைநாட்டி,நாளப்பாதினம்பார்த்துநமசியென்றே நன்றாகசிவசத

...தியொன்றும்பாரு, வாளப்பாவுகாரமுடனகாரஞ்சேர்த்து மார்க்கமுடன்சுசியென்றுருவேசெய்து,கோளப்பாவாராதுமண்டலமேசெய்தால்குலமென்றதேகவச்சிரகாயமாமே. ௲௨௬

காயமதுபிலத்துதடாகல்போல்மைக்காகாயாதிகற்பமென்றதேகமாச,நேயமுடன்சத்திசிவபூசையாலே நிலைத்துசடாஜிந்துருவச்சாமர்ரும், மாயமென்றநரைதிரையுமாறிப்போச்சு மகத்தானதேகமதுவலுத்துப்போச்சு,தேயுமதுமதிதானுந்தேய்ந்துதேய்ந்து திறமானவிபதுவுமோரியுமாச்சே. ௲௨௭

ஆச்சப்பாபரமவெளிகண்கொள்ளாது அரகரசோதிமேலதிகசோதி, மூச்சப்பாவோடாதுமுன்பின்னே மூச்சியமுடன்பன்னிரண்டுமேடக்கும்வீட்டில், பாச்சப்பாமூலமென்ற அனலைத்தாண்டி பக்குவமாய்ச்சேகபூரகமும்பண்ணி, காச்சப்பாபஞ்சமுகாக்கினியில்நின்று சொருத்தநவேதம்பகத்தில்திபமேறமே. ௲௨௮

ஏற்றப்பாதிபமதுஎன்னசொல்வேன் ஏகாந்தமானசொரூபதீபம், போற்றப்பாதூண்டாததீபந்தன்னை புத்திமனதொன்றாகப்பொருத்திநின்று,சாற்றப்பாசத்திசிவபூசைபண்ணி சமலமலமுதமதைச்சேர்த்தாய்க்கொண்டு, சாற்றப்பாவாடாதமலராக்கொண்டு தப்பாமல்மெய்ஞ்ஞானமணியைப்பூசைபண்ணே. ௲௨௯

மனோன்மணிபூசை.

பண்ணப்பாமனோன்மணியைப்பூசைபண்ண பக்குவத்தைச்சொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளு,நண்ணப்பாஅகாரமுடன்உகாரங்கூட்டி நல்லகாமல்கசிமசியென்றுருவேசெய்து,விண்ணப்பாதாரைத்திரிகோணத்தைமேவினதால்பராபரத்திசொளியேகாணும், கண்ணப்பாமனக்கண்ணொக்க சிந்துபாரு கமலமென்றஆயிரத்தெண்ணிதழ்தானப்பாமே. ௲௨௰

காணப்பாஇதழுறிக்குப்பூசைபண்ணக் கனிவுடனமுதமதுசொரிந்து பாயும், பேணப்பாஅமுதமதைப்பூசைபண்ண பிரகாசமனோன்மணி தான்பிரகாசிப்பாள், ஊணப்பாமனோன்மணியின்பீசங்கேளு ஏமெனவே ஸிங்கென்றுருவேசெய்தால், பேணப்பாமகாரமென்றதிலடக்கம் அம்பெரிதானஅண்டமதுபரமதாமே. ௲௨௧

பாத்திரபூசை காயாதிகற்பம்.

ஆமப்பாசத்திசிவபூசைசொல்வேன் அரகரபாத்திரபூசைகேளு,நாமப்பாசொல்லுகிறேன்சத்தியொன்றதையொருசிவயொன்றதைபாத்திரமென்று, தாமப்பாமூன்றுக்கும்பிடாக்கேளு சத்திசிவம்உகாரமதுமகாரமாச்சு,ஏமப்பாசிவமென்றஅகாரந்தானும் சருவாளவிந்துவென்றநாதமாச்சே. ௲௨௨

ஆச்சப்பாமகாரமென்றமகாரந்தானும் அப்பனேபரமானஅண்டமாச்சு, காச்சப்பாகாரமுடன்சாரம்ரெண்டும் கருவாகவித்துவடாதயாச்சு, பாச்சப்பாநாதமதில்விந்துசேர்த்து பதிவாகநெளிவிருத்துபதனப்பன்

ளிப்,போச்சப்பாவொன்றுமில்லை யண்டக், தன்னை பேணியேகல்வாதில் கொழுந்திக்கொள்ளே. ௱௯௩

கொள்ளப்பாநவிக்குறி தெளிக்கதன்னை கூர்மையுள்ளபூச்சாறென்றிதற்குநாமம், கல்லப்பாவென்றக்கல் அண்டத்தன்னைக் கைமுறையாய்ச்சுற்று ஆட்டிப்பாரு,கல்லப்பா ஆட்டியேபார்த்துப் பேசுநமையனமெழு காருநண்டெத்தாலே,செல்லப்பா அண்டமென் மொழுதுதன்னை தெளிவா கா ஆருட்டிவைட்டிப்பண்ணே. ௱௯௪

பண்ணியே பூர்வட்டகமே காயப்போட்டு பக்குவமாய்க்காய்த்தின்புகையைந்தாதேனு, வுன்னிப்பேகாலொட்டுகைக்கனைக்கு மாமாயன்மிலையுவாய்ச்செய்து,புண்ணியனையிசாம்பூசைசெய்து புனிதமுடன் காடையென்றபுடமதைப்போடு, தண்ணீமையாய்நீயதுதன்னைப் பார்த்து சதாகத்தியானமெத்தாருபற்பக்கடே. ௱௯௫

நாமென்றபற்பமதுக்கினை தானிப்போ தன்மையுள்ளசெப்பபிறக்குமிட, ஒன்றகாந்தத்தின் செந்தூக்கான உற்பப்பாமிதற்குநெருண்போமோ, கேவென்றபூபதியுமிதற்குமிட கொடிநாகமாகத்தினாவழிதற்குமிடா, தேனென்றபற்பமது தூதிவிர்க்க யெனைகயாதிதற்பமாமே. ௱௯௬

ஆமப்பாபற்பமதில்பணவிடைதானெடுத்து அமுதமென்றதேனதிலேஅருந்திமைந்தா,நாமப்பாசொல்லுகிறேன்மேற்றுமானிகென்றுகவாசியைதீர்த்தமைந்தா,தாயப்பா தன்னிலைபாதான்கண்டு சமாதிமாய்சேகத்தைப்பூரணமேசெய்து,காமப்பால்கிணையகற்றுதியங்கத்தேநின்று கருணையுடன்பற்பமதைப்பூசைபண்ணே. ௱௯௭

பூசையென்னமதுமுதியாகக்கொண்டு பூரணத்தைப்பற்றிமனதரிவாலின்றால், தேசமுள்ளமனதுநிதியாறும் நிந்தைபிலேஅஷ்டாக்கபோக்கனுமும்,பாசையென்றபரியாசைபக்காக்காலுப்பக்குவமாய்கற்பூரத்தீபக்கோனும், ஆசையென்றநசிடைசகாயந்தான்னும் அரகரா இன்னமொருகற்பஞ்சொல்லே. ௱௯௮

பூரணகற்பம்.

கேளப்பாஆதியென்றபூரணத்தைப்பற்றி கிருபையுடனேதவிக்குமென்றுய்வாங்கி,வாளப்பாபிக்காணில்பதனம்பண்ணி மகத்தானசெயநீரால்கரைத்துக்கொண்டு, கேளப்பாவாராமல்வெயிலில்வைக்க குழம்பென்றுய்வற்றியபின்மைந்தாமைந்தா,ஆளப்பாயிப்படியேபத்துமுறைகாச்ச அப்பக்கெட்டுற்றுதீதிப்போமே. ௱௯௯

தீதிப்போமதுபடியும்பத்துமுறைகாச்சநிச்சயமாய்நீயதுபற்பமாகுன், கூறியேநீனைசேர்ப்பக்தன்னை குணமாகக்குண்டலியைக்கண்டுபோற்றி,வாரியேயிங்கான்தன்பரணிதன்னில் மார்க்கமுடன்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றி, தேறியேபூனதிவால்பூரணத்தைப்பற்றி சிவசிவாரோசகபூரகமுஞ்செய்யே, ௨௱

செய்யப்பா கும்பகத்தில் மனதை வைத்து செயபான பற்ப மதில் பணி
விடைதானெடுத்து, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் சற்குருவைப் பற்றி மே
னைபற்ப மது கொண்டால் மைந்தா, பையப்பா தேகமது வலுத்துப் போகு
ம் பாருலகில் வெகுகோடி காலம் வாழும், ஐயப்பா வென்ற சொல்லகன்று
போகு மகாமவுன மென்ற அமுதமாமே. ௩௪௧

அமுர்தாசகற்பம்.

ஆமப்பா அமுர்தாசகற்பமொன்று அன்பான புலத்தியனே சொல்ல
க்கேளு, தாமப்பா அடிமுடியும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து சமர்த்தாக பாண்டத்தி
லிட்டுக்கொண்டு, நாமப்பா குழித்தயிலம் கன்றாய் வாங்கி நன்றாகக் குப்பித
னில் பதனம் பண்ணி, காமப்பா விபிசம் பொடித்து உள்ளிட்டு கமலமென்ற
பீக்கானில் பதனம் பண்ணே. ௩௪௨

பண்ணியதோர் தயிலமதைப் பணவிடைதானெடுத்து பத்தியுடனி
ருபொழுது மண்டலந்தான் கொள்ள, உண்ணியதோர் வியாதியெல்லாமோ
டித்துப்போகும் உத்தமனே யாக்கைதனில் சட்டைதன்னை, நன்னயமாய்
தேகமதில் காந்திமிகுந்து சவியோலொளி சமாட்டனாவர், புண்ணியனே
அமுர்தாசதேகமாகும் புத்தியுடன் அடாதும் புனிதமாமே. ௩௪௩

மேருகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொரு கற்பங்கேளு ஆண்டியொரு பூவாதகாயைவா
ங்கி, போமப்பா கல்லுரலில் இடித்துப்புக்கோல் புத்தியுடன் மைபோலிடித்
துக்கொண்டு, தாமப்பா இதழ்நீர் தனைத் துக்கொண்டு தப்பாமல் மறுதின
த்தில் உலர்த்திப்போடு, நாமப்பா பத்துமுறையிப்படியே பண்ணி நன்றாக
விழுதத்திலுலர்த்திடாயே. ௩௪௪

உலர்த்தியன்றிப் முன்போல் இடித்துத் தோண்டி உத்தமனே விழு
தத்தில் காயப்போடு, அழுத்தியே நன்றாகக் காய்ந்தபின்பு அருக்காக வாமேலி
ட்டு மைபோலாக்கி, ஜலத்திலிட்டு நன்றாகக் கரைத்து நீயும் தெளியவைத்து
த்தெளிவிறுத்தி ஜலத்தை வாரு, பிலத்துடனிப்படி பத்துமுறை பண்ண
பெளியே விழுதத்தில் காயப்போடே. ௩௪௫

போட்டு நன்றாய் உலர்த்தியே காய்ந்ததானால் புனிதமுடன் மைபோ
லிடித்துக்கொண்டு, நாட்டமுடன் வடிகட்டி மெழுக்கேற்றி நடராசன்
சரத்தை நன்றாய்க் கிண்டி, நாட்டிகமாய் இதின்மேலே மேருவைத்து சமர்த்தாக
ஈசானம் பூசை பண்ணி, வாட்டமில்லாமல் ஒரு தினம் மனதை வைத்து மக
த்தான மேருவை பதனம் பண்ணே. ௩௪௬

பதனமதாய் மேருவை வைத்துப் போற்றி பராபரமாம் கேசரத்தில்
மனதை வைத்து, சதமாக கேசகப்பூரகமும் பண்ணி தன்மையுடன் கும்பகத்
தில் சார்ந்து நின்று, பிதமாகப் பணவிடை தானெடுத்து மைந்தா பிஞ்சாயல
தல் உண்டாயானால், அதமான தேகமது வச்சிரம் போலாம் அப்ப
னே மண்டலத்தில் சட்டை போமே. ௩௪௭

போமப்பாநரைதிரையுமொழிந்துபோகும் பொன்போலதேகமுமாய்ப்புந்தியுண்டாம், தாமப்பாபோதையென்னசொல்லப்போறேன் தயவாகபோதைவெகுதன்மையாகும், காமப்பாவாசியது அடங்கும்வீட்டில் தானென்றபேர்போச்சுஅந்தாணுச்சு, ஆமப்பா ஆறுவரையேறுதற்கு அரகளைவாசியது அடங்கும்பாரே. ௲௪௮

பாரப்பாவாசியன்னியண்டிந்தாலும் பக்குவமாயுள்ளடங்கிப்பணியுமப்பா, சேரப்பாசுழிமுனையுந்துலக்கமாகும் செறியுடனேகற்பூரதீபம்பிகங், தேரப்பாதீபமதில்நின்றுதேறி சிவசிவாபூரணத்தைத்தினமும்நோக்கி, ஊரப்பா ஆபிரத்தினிதழைப்பற்றிக் கசிந்துவருமமுர்தமதுகசிந்துகொள்ளே. ௲௪௯

கொள்ளப்பாபூரணத்தைத்தினமுங்கொண்டால் கொடிதானஅவயிருத்தின்குடிலம்போகு, மல்லப்பாசொல்வேன்மண்டலமூன்றுஞ லப்பனேவபதாராபிரமுமாகு, நல்லப்பாவருஷமதுகொண்டால்மைந்தா நலமாவையதுபநிறுபிரந்தான், சொல்லப்பாமனந்தேறிசதாகாலங்கொள்ள சிவசிவாவபதுசொல்லமுடியாதென்னே. ௲௫௰

என்னவே பூரணத்தைத்தயிலத்தோடே யேகமாயொன்றாக்கிபதனம்பண்ணி, முன்னவினைத்தான்பணிந்துபணிவிடைதான்கொள்ள முதுமையுள்ளதேகமதுவாலவயதாகும், உன்னையிலேசுழிமுனையில்மனத்தைவைத்து உம்மெனவேகும்பித்துரேசகமேபண்ணி, நன்னயமாய்ப்பூரணத்தைப்பூசகமேசெய்ய நளினமதாய்தேகவச்சிரக்காயமாமே. ௲௫௧

ஆமப்பாதேகவச்சிரக்காயமாகும் அப்பனே ஆதியந்தமறைவிற்காட்டுங், தாமப்பாதேவுனாசதேகமாகுஞ் சதாசிவமாய்ப்பூரணத்தைச்சார்ந்தவிற்கும், போமப்பா அண்டவனைஉசாத்தூக்கும் போக்கானஅஷ்டமாசித்தியாடும், காமப்பாசொல்லுகிறேமின்னமொன்று நலமானவல்லாரைச்சூரணத்தைக்கேளே. ௲௫௨

வல்லாரைச்சூரணம்.

சேரப்பாவல்லாரைச்செடிபூண்டல்ல தெனிதமுளதிங்களிலேஆறுந்திங்கள், நாளப்பாதினம்பார்த்துவல்லாரைவாங்க நாமொன்றுசொல்லுகிறேநன்றாகக்கேள், ஆளப்பாவெல்லமதில்ரவிபிசஞ்சேர்த்து அப்பனேபிசைந்து நட்டியன்பாய்க்கொள்ளு, வாளப்பாவிதனமின்றிவல்லாரைவாங்கி மைந்தனேவிமுகத்திலுலர்த்திடாயே. ௲௫௩

உலர்த்தியேநன்றாகவுமிலத்தாக்கி உத்தமனேதாளிடித்துத்தூளதாக்கி, கலத்தில்மிகத்தான்போட்டுக்காடிவார்த்து கரைத்துநன்றாய்விமுகத்திற்றாயப்போட்டு, ஜெலத்தில்மிகவூறினன்றாய்க்காய்ந்தபின்பு சிவசிவாமுஅபடியுங்காடிவார்த்து, பிலத்துடனேயிப்படியேபத்துமுறைகாய்ந்தால்பிசகாதுவல்லாரைக்குயிர்தாணுச்சே. ௲௫௪

வல்லாரைமெழுகு.

ஆச்சப்பாசுத்திசெய்தவல்லாரைவாங்கி அப்பனேயிடித்துவச்சிரகாயம்பண்ணி, பாச்சப்பாபிங்காணிலிட்டுக்கொண்டு பக்குவமாய்ப்பழச்சா

றுக்கேனார்விட்டு, காச்சப்பாபிணைக்காவிமுகத்தில்வைக்கக் கருவான மெழுகாகுமஞ்சாநாளில், பேச்சப்பாபேசுதற்குநாவுமுண்டோபேணியே பாணிதனில்பதனம்பண்ணே. ௲௫௫

பண்ணியதோர்மெழுகுதன்னில்பணிவிடைதானெடுத்து பரமான குருபதத்தைப்பணிந்துபோற்றி, உண்ணியேமூலமதில்மனசைவைத்து ஓடிமனமேவொருமனதாய்க்கொண்டால்மைந்தா, கண்ணிமைக்குள்மூலமென்றவன்னிமீறிக் காட்டுமடாகற்பூரதீபங்கன்னை, சென்னிவளர்தீபமதைக் கண்டால்மைந்தா தேகசித்தியோகசித்திஞானமாமே. ௲௫௬

ஆமப்பாஞானமென்றால்மெய்ஞ்ஞானமாகும் அப்பனேமெய்ஞ்ஞானக்காணவென்றால், நாமப்பாசொல்லுகிறேன்நினைவாய்க்கேளு நலமானசித்தையிலேநினைவுதேறி, தாமப்பாகிரிகையிலேசார்ந்துகொண்டு தயவான மனதோடேயிருந்தாயாகில், காமப்பால்சானற்பால்ரெண்டுங்கொண்டகயிலாசசற்குருவும்வருவார்பாரே. ௲௫௭

வருவார்கள்வெகுவிதமாய்மானதுகாணா மார்க்கனைப்பெரியோரைக்கொண்டம்பண்ணி, பருவமுடனவர்பதத்தைப்பணிந்துகொண்டு பக்குவமாய்மனதுருகநடந்தாயாகில், குருவானசற்குருவந்தாண்டுகொண்டு குவலம் பார்க்கவுன்னிடத்திலிருப்பாரையா, கருவாகமனம்பதியநடந்துகொண்டால் காட்டுவாராதியந்தக்கருவைத்தானே. ௲௫௮

அகஸ்தியர்தன்வரலாறுரைத்தல்.

தானெனநான்பெற்றபேறைக்கேளு சத்தியமாய்மேருவுச்சுத்திரன் புறத்தில், தேனானசமொழுகிஅருவியாயுந்தெவிட்டாதஅருவிக்கரைக்கருகிலேதான், கோனானபிர்மகுலராஜயோகி குருவானசற்குருவாமாதிபன, மானனமவுனசமவுனமான மகத்தானபிரமகுலவேதியோனே. ௲௫௯

வேதியனைக்காக்குமுன்னேமனந்தான்தேறி விரும்பிமிகக்கர்ப்பந்தைமேவிக்கொண்டு, ஆதியிலேபிறந்தசடமழியாமல்தான் அகத்தியனுடசெயலறிந்துஅறிவார்கூடி, நீதியுடன்சஞ்சாரசமாதிசெய்து நேரானநிலையறிந்துஇருக்குமப்போ, சோதியெனுஞ்சற்குருதான்வந்தாரப்போ சொல்லறியவேணுமெனஅடுத்தேன்பாரே. ௲௬௰

பாரப்பாஅடுத்துமிகச்சென்றேனப்போ பரிவாகவென்குருவும்வாவாவென்றார், நேரப்பாநின்றகுருவாலேநாதம் நெஞ்சாரக்கேட்டவுடன்நேர்மையாக, மாரப்பாமனமுழுந்தப்பணிந்தேனப்போ மனமகிழ்ந்துஅருவிலிலேயிருத்திக்கொண்டு, தாரப்பாதசதீட்சைவைப்பதற்குதிடசித்திசெய்ததொருதிறத்தைக்கேளே. ௲௬௧

கிரமாகப்பஞ்சகணதீட்சையாலே தீர்க்கமாயெக்கியக்னிவளர்த்தாரையா, வுரமாகவக்கியம்வளர்குண்டந்தன்னில் உறுதியுடன்குடமொன்றுவைத்தாரையா, பரமானகும்பமதிலேயேன்தன்னை பாரென்றுசொன்னாவுடன்பாய்ந்தேனப்போ, நிறமானதும்பமதுவாலேயசக்திதீயுள்ளேவலையாடாகும்பெண்ணே. ௲௬௨

பெண்ணாகும் பேஸ்பரிக்கும் பிள்ளை பேர்பெற்ற யெக்கியவேதியர்க்கும் பிள்ளை, கண்ணான மணிபோலே யெனைவளர்த்துக் கருவான கருக்களெல்லாந் திரட்டிவைத்தா, தண்ணான சீஷனென்றேயிருந்தாலைய்யா தன்னையுடனே வாங்கிக்கொண்டேனப்பா பண்ணான சீஷன் வெகுநன்மையென்று பாவித்தார் பரமான ஆதிதானே. ௩௯௩

ஆதியிலே ஆதிதனை யறிந்தேனப்போ அரகரா பிர்மரிஷிக்கூட்டமாச்சு, சோதியென்னு மாலயனுங்காணாத சுருதியுள்ள விசுவனுக்குச் சொன்னார் சூட்சம், நீதியிலே போதகிரிதன்னிற்சென்று நினைவுதவிறாமலானதுறுதியாக, பாதிமதியணியுமான் தேவிபாதம் பதம்பிடித்து மனதறிவிலமர்த்தினேனே. ௩௯௪

அமர்ந்ததொருகலையறியமாட்டார் அப்பனே ஆதியென்றபின்னடங்காணார், சுயந்ததொருகேசரிபோல் திரிவாரையா சொல்லுகிறேன் பிண்டவித்தையண்டஞ்சாக, நாந்தகளிச்சன்னமடாநந்திரந்தி நாதனார் விந்துமூறைறவில்வாரையா, சமைந்ததொருபெண்ணீரற்கொல்லுங் கொல்லுந் தன்மையுள்ள விந்துவடா சாசமாச்சே. ௩௯௫

சாரமென்றுங் காரமென்றும் வழலையென்றுந் தன்னையுடன் சொல்லுவார் தன்மைகாணார், பூரமென்றும் வீரமென்றும் புனிபேசார் புகழ்பெரியகல்லினை மதத்தைக்காணார், காரமென்ற அண்டமதைக்காணமாட்டார் கருவானசாரமென்ற மூலங்காணார், வீரமென்றவிறமது அஞ்சாங்காச்சல் விசையானகம்பியுப்பாதிதானே. ௩௯௬

ஆதியென்றுமந்தமென்றுமடிமுடிதானப்பா அப்பனே ஆதியது அடிமுடியிற்சேர்ந்து, ஆதியென்றதடியொடுங்கும்பாச் சொன்னேன் கொள்வதற்குச் செலமுண்டு முடிதான்போச்சு, பதியென்றமுடிபோனலடிதானேது பார்மகனே அடிமுடியுமாதியந்தம், மதியென்றபருதிமதியறியவேண்டி மக்களே சடாதாரஞ்சித்திபண்ணே. ௩௯௭

சித்தித்தால் சிவன்வேறேயுண்டோவையா தேகசித்தியில்லாட்டால் சிவன்வேறுண்டு, முத்திகொண்டயெதிறைக்கும்பமுனியென்று முக்கியமாமைக்கியத்தில்கும்பகத்திற்பாய்ந்து, பத்திகொண்டுவந்ததிறைக்கும்பமுனியென்றும் பதிவானபொதிகைமுனி அகத்தீசரென்றும், புத்தியுள்ள தெட்சணாமூர்த்திமுனியென்றும் போதமிகவுண்டாகும் பூரணமேபாரே

பாரப்பாவல்லாரையார் தான்காண்பார் பக்குவமாய்க்குருசொல்லக்காணவேணும், நேரப்பா குருவைத்துக்கண்டாலுந்தான் நினைவாசமனதுறுதியாகவேணும், காரப்பா மனதுறுதியானாலுந்தான் கைபாகஞ்செய்பார்கள் காணவேணும், ஆரப்பாவனாலுங்குருவில்லாவித்தை அசத்தியந்தான் சத்தியந்தானாகாதென்னே. ௩௯௮

நவநீதவெண்ணை.

என்னப்பா புத்தியே நவநீதவெண்ணை இப்படியுடன் சொல்லுகிறேனென்றுப்பக்கேளு நன்னப்பா நவக்கிரகப்பாண்டியனுக்குக்குருவாய் நாடு-

நின்ற அனுக்கிரகமார்தான்காண்பார், விண்ணப்பா ஆகாசமார்தான்காண் பார், விதமானமௌனமடா அண்டக்கூறு, தன்னப்பா தன்னிலையைத்தா னேகண்டு தயவானவீரமடா திண்ணந்தானே. ௩௱௰

தானென்ற அண்டமடா பூமிநாதம் தருவான பூரணமாம் சாகவிந்துநா னென்ற ஆணவந்தானிரண்டுமொன்றாய் நன்மையுடன் கூடினதைக்காணா ப்போமோ, கோனென்ற குருவருளாற் கண்டுகொண்டு குணமானபதியில் நி த்தா குருவைப்போற்றி, தேனென்ற பூரணமாஞ்சோதிதன்னில் சிவசிவா வென்றுசொல்லி அண்டம்வாங்கே. ௩௱௰௧

அண்டமெழுகு.

வாங்கப்பா அண்டமதுவாங்குதற்கு வளமைபொன்றுசொல்லுகி றேன்மைந்தாகேளு, பாங்குபெறஜெனித்ததொருபதினாறாள் பக்கமை யுடன்கொண்டுவந்தாபதனமாற்றி; தீங்கானதின்கேல்லாஞ்சுத்திபண்ணி திருவானமூப்பூவும்வீரம்பூரா,சாங்கமாய்வகைக்கொருபலமாய்வாங்கி சமரசமாய்கலவமதில்சாத்திடாயே. ௩௱௰௨

சாத்தியேகுருபானைத்தியானம்பண்ணி தருவானசெயநீர்விட்டு மைந்தா, போற்றியேமெழுகுபோலரைத்துக்கொண்டு புதுமையுள்ள அண்டமதிற்கவசம்பண்ணி, தேற்றியேபானையாயுப்பைக்கொட்டி திருவானஅண்டமதையதின்மேல்வைத்து, வாழ்த்தியேயுப்பைமிகநிரப்பக் கொட்டி வரிசையுடன்மேல்மூடிச்சீலைசெய்யே. ௩௱௰௩

செய்யப்பாசற்குருவைப்பணிந்துபோற்றி திடமாகச்சுழிவெட்டி சமாதிவைத்து,பையப்பாகேசரியென்றதைக்கொட்டி பாங்காகமேல்மூ டிமண்ணுஞ்செய்து,மெய்யப்பா அதின்மேலேயிருந்துநீயு மென்மையாய் செபதபங்கள்செய்துமைந்தா; கையப்பாதவிராமல்மண்டலந்தான் கருத்துறவேவாசனம்பூசைபண்ணே. ௩௱௰௪

பண்ணப்பாசிவபூசைகுருவின்பூசை பண்பாகச்செய்தபின் புபதன மாக, விண்ணப்பாநிறைந்ததோரண்டந்தன்னை விரும்பியேயெடுத்தப்பா சொன்னசொல்வேன்,பொன்னப்பாமென்மெழுகுபோலமைந்தா புதுமை யுள அண்டமதுமெழுகாகிக்கு,கண்ணப்பாமெழுகெடுத்துப்பதனமாகநாடி யேபாணிதனில்வைத்துக்கேளே. ௩௱௰௫

கேளப்பாதேகமதுசுத்திபண்ணி கிருபையுடனேமாலைப்பூசைப ண்ணி, மேலப்பாமவுனமந்தமதையூட்டிகொண்டு மேன்மையுள்ளகுருப த்தை தவிரும்பிமைந்தா, ஆளப்பாமூலமென்னிகலைகட்டி அசுபாநிச அபூரகமும்பண்ணி,காலப்பாகும்பகத்தில்தாழ்த்துக்கொண்டு தன்மையு டன்மேருசக்கரத்தைச்செய்யே. ௩௱௰௬

செய்தவொருசக்கரத்தைநன்றாய்க்கீறி திடமாகப்பாணிதன்னில்தன் மேல்வைத்து, மெய்யாகவேடத்திலுடவனைக்கண்டு மேலானஅண்டத் தின்மெழுகிலப்பா, கையாரப்பணிவிடைதானெடுத்துக்கொண்டு நெறி யைவிண்ணென்றதிக்குள்கருதிப்பார்த்து, மேவமென்மெழுகுடனேபூசைப ண்ணி அப்பமேனிதேகமதுகட்டிப்பேசச்சே. ௩௱௰௭

போச்சென்றுவிந்துகேதவின்னங்கொள்ளு பூரணத்தைப்பற்றிமன
தறிவில்நின்று, வச்சென்றநரைதிரைகளென்னசொல்வேன் இயல்பாகந
ரைகளெல்லாமறைந்துப்போச்சு, போச்சென்றதிரைகளாதுசட்டைபோ
லே பேணியேதிரைகளெல்லாங்கழன்றுபோச்சு, ஆச்சென்றதேகமதுவா
லையாச்சு அரகராகயிலாசத்தேகமாச்சே. ௩௭௮

தேகமென்றஆதிசிலைப்பூசைபண்ண சிவசிவா ஆண்டோர்கள்நின்றெ
வணமாகும், பாகமுடன்கண்டாண்டிலஷ்டசித்தும் பலிக்குமடா மூன்று
ண்டில்பாலனைமேகேளு. ஆகமுடனண்டவரையொளிதான்தோற்றும் அப்ப
னேநாலாண்டில்அதிசயங்கள்காணும், நாகமுடன்றூறாதுலைசேதிசொல்ல
தரணிதனில்சற்குருவாய்த்தானுவாயே. ௩௭௯

தானவனாய்நின்றநிலைதானேதோற்றும் தன்மையுள்ளபூரணமேசி
த்தியாகும், காணவாமறைமுதலாறுதாரத் சயிலாசந்திருநடனங்கண்ணிற்
காட்டும், பேணிவேவாசியதுபிசகாதையா பிசகாதவாசியதையறிந்தியாகும்,
கோணவேஅஞ்ஞமுதல்திகமாறல்சொல்லுதேறென்றதகொணத்தேசமா
ச்சே. ௩௮௰

தேகமென்றசெடமறியாமாந்தர்மெத்த செய்வினைகள்தீரா திருடர்
மெத்த, யோகமென்றயோகநிலையறியார்மெத்த ஒன்டவிடந்தனையறிந்
வொண்டார்மெத்த, பாகமென்றதனையறியாப்பழுதர்மெத்த பரமறியார்
குருவறியார்பாரில்மெத்த, ஆகமென்றுபொருளறியாருலகத்துள்ளே அம்
பரத்தையறியாபலலறிறையே. ௩௮௧

அலறினர்வேதமதைக்காணமல்தான் அப்பனேகவியாளர்மொழி
யைப்பார்த்து, குளறினர்குலைறித்தூறாமல்தான் குறும்பர்வெகுவேடம
தைக்குணமாய்ப்போட்டு, தளருவார்தயங்கிமிகத்தன்னைக்காணார் சத்திசி
வங்குறுபதத்தின்தன்மைகாணார், மயிறித்துமலரினுடவாசங்கண்டு மதி
யமுதங்கொள்ளாதாருடன்சேராதே. ௩௮௨

சேராதேதுஷ்டருடன்வாதாடாதே தெவிட்டாதமதியமுதப்பொ
ருள்சொல்லாதே, கூறுதமந்திரத்தின்குறிசொல்லாதே குறித்தவிடங்கா
ட்டாதேகுணஞ்சொல்லாதே, நேரணமனைதுயநிதிசொல்லாதே நேர்மை
யுள்ளயோகநிலைக்கால்சொல்லாதே, மாருதவாசியுடகருச்சொல்லாதே மகி
மையுள்ளபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. ௩௮௩

கேளப்பாமுப்பூவின்கருச்சொல்லாதே கிருபையுளபூரணத்தின்வ
ழிசொல்லாதே, வாளப்பாவாழ்வதோர்வகைசொல்லாதே மகத்தானமெ
ய்யுடனேபொய்சொல்லாதே, தாளப்பாஅகங்கொண்டசண்டாளர்க்குத்
தாழ்ந்துநின்றுக்குற்றமில்லைதன்மையாகும், காலப்பாகாலறிந்துயோகஞ்செ
ய்யும் கற்பமுள்ளதேகமதைக்காருகாரே. ௩௮௪

காரப்பாஅவர்கள்மனங்கனியவேதான் கனிந்தநிலைச்சகலசித்துங்
கைக்குள்ளாகும், பாரப்பாபன்னிரண்டுறாறைமைந்தா பக்குவமாய்த்தா
னெடுத்துப்பதனமாக, சேரப்பாபொருளினைத்துமனதிற்சேரு சேர்ந்து

கொண்டுமனதடங்கியறிவில்நின்று, ஆரப்பாவுனக்கிடுசொல்லப்போறேன் அசகாரஅடிமுடியிலமர்ந்துநில்லே. ௧௮௫

அமர்ந்துமிகநின்றநிறைவருள்கைகூடும் மானந்தலகிரியுடனருளே வாய்க்கும், அமர்ந்துமிகப்போகாமல்நாளைக்காரு நாலானபூரணமேதெய்வந் தெய்வஞ்சிவந்தசடங்களாமல்கற்பங்கொள்ளு சிவசத்திதொண்டையுமே தினமுங்காரு, சமைந்தகருகற்பமதைத்தினமுங்கொண்டு சதாகாலப்பூரணத்திற்சார்ந்துநில்லே. ௧௮௬

நில்லென்றசொல்லறிந்துநின்றுகொண்டு கோணபூரணத்தில்மனதைவைத்தால், சொல்லொண்ணாதப்பாதுகல்லாய்நிற்கி சொரூபமுள்ள அமுர்தரசஞ்சொலிக்குமப்பா, கல்லென்றகல்லறிந்துகாரமேற்றிகடுங்காரமானதொருகுளிகைக்கல்லாந், தெக்கென்றகுளிகைக்கல்மடிந்ததானால் சென்றசாக்கத்தனையுங்கட்டிப்போச்சே. ௧௮௭

ஐங்கோலத்தயிலம்.

கட்டாகஐங்கோலக்கயிலமொன்று சருக்காகவுந்தனுக்குச்சொல்லக்கேளு, மட்டானஅழிஞ்சியடாமதனைப்பூடு பைங்கனைபதிவானைப்பதியைப்பார்த்து, திட்டமாய்ப்பதியறிந்துபதியிற்சேர்ந்து திடமாசமனதாறுதிபாகநின்று, சட்டமாயஷ்டபந்தமெட்டுஞ்செய்து சமூலமாய்வடவேருதன்னைவாங்கே. ௧௮௮

வாங்கியந்தவடவேலாமைந்தாகேளு வரிசையுடன்கண்டமதாய்நறுக்கிக்கொண்டு, பாங்குபெறகிழவர்த்திபாண்டத்திட்டு பக்குவமாய்முப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து, திங்கில்லாவிபிசங்கூடச்சேர்த்து செம்மையுடன்வாய்மூடிசீலைசெய்து, சாங்கமாயீசானப்பூசைபண்ணி தன்மையுடன்குழித்தயிலந்தயவாய்வாங்கே. ௧௮௯

வாங்கியந்தத்தயிலமதைமேருக்கேற்றி வரிசையுடனீசானப்பூசைபண்ணி, தாங்கியந்தத்தயிலத்திற்பணவிடைதான்கொள்ளு சயரோகமுதரம்பிறுபிப்போகும், ஆங்கியதோர்சூலைவாய்ப்போகுஞ்சுத்தம்போக்கற்பூரந்தேகமாகும், பாங்குபெறதனைதினந்தோறுந்தின்றுவரப்போகும் பழப்பாவசசைதைபெறும்புலனுந்தப்போமே. ௧௯௰

வறுத்துப்போம்தேகமதைப்பழக்கொண்டு தாவாசிவதனின்றிரைக்குந்நீயம்போலே, அறுத்தசடந்தட்சமாய்வன்ரேமையா கூறுக்காககெவுனசித்திகைக்குள்ளாகும், அமுர்தமுடன் அஷ்டசித்துகட்டிமாகும் அசகாரதேகமதுகங்கம்போலாம், பழுத்ததங்கதேகமதானென்சொல்வேன் பரமகயிலாசமென்றதேகமாச்சே. ௧௯௧

ஆச்சப்பாதயிலமதிற்புகுசேர்த்து அப்பனேமத்தித்துநிதம்போடு, பேச்சப்பாயிறுக்குகன்றுப்கேட்கும்பெருமையுள்ளசடத்தைபவர்காணமாட்டார், நீச்சப்பாவெகுநாளைக்கண்ணேட்டங்கோன்றும் கோரப்பாதாளங்குலதாகேளும், காச்சப்பாதயிலமதைச்சாகையில்செய்து கருவாகசாக்கேன்கெட்டிப்போமே. ௧௯௨

போமப்பாபூரமொபெழுகுசேர்த்து புனிதமுள்ளதயிலமநாக்கல வத்தாட்டி, தாமப்பாதிலதயிடவசியமாகுந் தன்மையுடன்பார்ப்போர்க் குத்திபம்போலாம், ஏமப்பாசொல்லுகிறேம்உலகிலுள்ளோர் ஏதாக்கா கனைவணக்குமையா, ஆப்பாஅழிஞ்சியுடஆண்மைமெத்த ஆறிய ப்போருர்வழிஞ்சிதானே. ௬௬௩

வசழிஞ்சித்தயிலம்.

தாமென்றவழிஞ்சியுலகத்துள்ளே தயவாகமெத்தவுண்டு அறிய மாட்டார், கோமென்ற குருவருளாற்காணவேணும் குருமுறைமையாய்ச்சை பாகஞ்செய்யவேணும், காமென்றஅகமதினுன்முறைகள்தப்பி நாகாணகா கமதுலாய்த்தாம்பாரு, தேமென்றசற்குருவின்கடாட்சம்பெற்று செய்பாக ஞ்செய்வதினாற்றீர்க்கமாமே. ௬௬௪

தீர்க்கமாயைங்கோலஞ்செய்துவைத்தா செம்மையுடன்தானிருந்து நிமாய்நின்றால், மார்க்கமுடனேட்டுத்துமாடு மக்களோகம்வ ச்சியகாயமாகுஞ், சேர்க்கையுடன்சிவயோகம்புதுமையாகுஞ் செகத்தி லொருபயமில்லைதீர்க்கவானாய், மூர்க்கமுள்ளமுனியாவாய்சிவியுமாவாய் மூதண்டமஜெனிபியாவாய்பாரே. ௬௬௫

அமுர்தசமெழுகு.

பாரப்பாஅமுர்தசகற்பஞ்சொல்வேன் பாமானஆதியடாஅண்டம ண்டம், நேரப்பா ஆதிதனையன்பாய்க்கண்டு நினைவாகப்பூரணத்தைப்பதி வாய்வாங்கி, வாரப்பாபீங்கானிற்றைத்துக்கொண்டு வளமானசவிமதியும் கூடச்சேர்த்து, காரப்பாரவியில்நன்றாய்க்காயவைத்து கசடாவேகாய்ந்த பின்புமெழுகாய்ப்போமே. ௬௬௬

மெழுகானபூரணந்தான்பூரணமேயானால் மேன்மையாதாயதின்வள மைவிள்ளக்கேளு, அழுகாதபிண்டமடாஆதியாதி அன்பானபூரணமே தெய்வந்தெய்வம், பழுக்காதபொருள்களெல்லாம்மெழுக்குமையா பரமா னபூரணத்தின்பக்குமையாலே, தமுக்காதுவாசியதுமுன்பின்னாக நாடிவின் றாடிதன்னாடிக்கேளே. ௬௬௭

கேளப்பாசிதம்பரத்தைதியானம்பண்ணி கிருபையுள்ளமெழுகிருக் குமேதுதன்னை, நாளப்பாதினம்பார்த்துசக்கரத்தின்மேலே நல்வானமே ருதனையதின்மேல்வைத்து, கேளப்பாவாசமலர்ச்சனைகள்செய்து குருவா னமூலமதில்மனதைவைத்து, ஆளப்பாசேசகபூரகமும்பண்ணி ஆதியென் றதும்பகத்திருவிளப்போற்றே. ௬௬௮

போற்றியேபூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு பொருளானமெழுகுக ளிற்பணவிடைதானெடுத்து, ஆத்தியேமனந்தேத்திக்கொண்டால்மைந் தா அசகாதுளர்ந்தசடமிறுகிப்போகும், தேத்தியேபண்டலங்கொண்டா லேயா தேகமென்னகயிலாசதேகமாகும், வாழ்த்தியேஆண்டொன்றில் தெவுனமாகும் வரிசையுடனீண்டாண்டிலதிகசித்தே. ௬௬௯

சித்தியுடனஷ்டசித்துங்கைக்குள்ளாகுந் திறமாரும்வாசியதாசித்
ருறையா புத்தியுடன்மூன்றாண்டிப்பு நவத்தன்னில் புதுமைவெகுஅதிசய
யங்கள் காணவேதோற்றும், பத்தியுடனாண்டொன்றுண்டால்மைந்தா பாய்ந்த
ண்டம்போல்வரலாம்பதனமாக, முத்திபெறஆண்டுபனிரண்டுங்கொண்
டால் முத்தரென்றகமலரிஷிக்கொப்பாம்பாரே. ௩௱

மும்மண்டலம்.

பாரப்பாமூலமுதலாறுவனைதாண்டி பண்பானமேல்வளையில்மண்
டலந்தான்மூன்று, நேரப்பாமுதலானமண்டலந்தான்சந்திரன் னேராகஅ
தின்மேலேசூரியமண்டலந்தான், காரப்பா அதின்மேலே அக்கினிமண்டல
ந்தான் கருவாகஇதையறிந்துசந்திரனில்நின்று, சேரப்பா சூரியன்தன்ம
ண்டலத்திலேறி செம்மையுடனக்கினியின்மண்டலத்தைச்சேரே. ௩௱௧

சேரப்பா அக்கினியின்மண்டலத்தில்மைந்தா சேர்ந்துபராபரத்தினு
டதெரிசனையைப்பாரு, காரப்பாகருத்துறவேதெரிசனையைக்கண்டால் க
யிலாசக்கொடிமுடியைக்காணலாகும், ஆரப்பா அறிவார்கள் கொடிமுடியி
ன்போக்கு அம்பரமாய்நின்றதொருஆதியாதி, பாரப்பாபத்திகொண்டு
ஆதியென்றஅண்டம் பரமகுருதன்னருளாலண்டமதைச்சேரே. ௩௱௨

ஆதியண்டகற்பம்.

அண்டமென்றுலகறிவார்முதலண்டப்போக்கு அப்பனேபக்குவமா
யன்பாய்ப்போற்றி, பிண்டமதின்தோடகற்றிக்கருவைவாங்கி பிசகாமல்
சட்டியிற்குள்ளிட்டுமைந்தா, கண்டதொருஅமுரியினாற்கரைத்துக்கொள்
ளு கருத்துறவேசவிமுகத்தில்வைத்துப்பாரு, விண்டவேரவிமுகத்தில்
நன்றாய்க்காய்ந்தால் விரும்பியேமுன்போலேகரைத்துக்காச்சே. ௩௱௩

காச்சப்பாதிட்சைமுப்பத்திரண்டு கைமுறையாய்ச்செய்தபின்கழற
க்கேளு, ஆச்சப்பாஅமுதமென்றமுப்பால்விட்டு அன்பாகக்கரைத்துரவி
முகத்தில்வைப்பாய், பேச்சப்பாமுலைப்பாலில்மூன்றுதிட்சை பெலமாகச்
செய்தபின்புதிருநீறுச்சக, பாச்சப்பாதிருநீற்றைநற்குப்பிக்குள்ளே பக்குவ
மாய்த்தானடைத்துபதனம்பண்ணே. ௩௱௪

பண்ணப்பாநாற்பத்துமூன்றுகோணம் பக்குவமாய்த்தானெழுதி
டுக்கோணத்தில், நண்ணப்பாதிருநீற்றின்குப்பிவைத்து நலமானபலதொ
ழிற்சனைகள்செய்து, கண்ணப்பாவிண்ணோக்கிக்கமலதீபக் கருத்துறவே
கண்டுதெரிசனத்தைப்போற்றி, வுண்ணப்பாதிருநீற்றில்பணவிடைதானெ
ப்பா உண்டபின்புகுருபாதமுணரிப்பாரே. ௩௱௫

உணரியிகப்பார்க்கையில்ரேசகமேபண்ணு முத்தமமேபூரகத்தால்
கும்பகமேசெய்து, பேணியேகும்பகத்தில்மனதாமதியாறல் பிறளாது
வாசிசுழிமுனையில்நிற்கும், காணியாய்நின்றதலங்கைவசமேயாறல் காயா
திபுமதியடாகனை திணகளில்லை, ஆணியாயெந்நாளுந்தேகஞ்செத்தால் ஆ
ண்டிவொருதாழிகையாயமருந்தரனே. ௩௱௬

தாவென்றதிருநீற்றில்தயிலந்தேர்த்து தன்மையுடன்பிசைந்துருட்டிப்பணிவிடைதான்கொள்ள, ஆவென்றதேகமதையாதுகல்லா யுத்தமனையெங்குந்தேசியுங்கோணு, கேவென்றகம்பங்காயாதியாகுஞ் சிந்தைமனதான்றுதிதினமுங்கொண்டால், கோவென்றதேகமறுதங்கநிறமாகுஞ் குருவான அமுதசக்கரப்பாவே. ௬௱௭

ஆதிபிண்டத்தயிலம்.

பாரப்பா ஆதியென்றபிண்டமதுவங்கி பக்குவமாயதிலிருக்குஞ் சோரையதுநீக்கி, சேரப்பா கல்லுரலிலிட்டிடிக்கைங்கா சேர்த்துமிகத்தாளிடித்துப்பாண்டமதில்வாங்கி, வாரப்பா கத்தசெலப்பாயையைமட்டும் வார்க்கையிண்டியதைஅடுப்புதனிலேற்றி, சாரப்பா நீமுட்டிபக்குவமாய்க்காச்சு சருகாமல்பதமாகக்காச்சிவரும்பாகே. ௬௱௮

பாகுபோல்காச்சிநன்றாய்ப்பதமாம்போதில் பண்பாகவதுபோல்தயிலமிறங்கும், வாகுடனேதயிலமதைவடித்துமைந்தா மகத்தானகுப்பிதனில்வைத்துப்போற்றி, காகமுடன்கெந்துவம்பதனைப்பண்ணி தன்மையுடனே இன்பமாஞ்சாற்றக்கேளு, ஆகமுடனேசாசாம்பூசைசெய்து அன்பாகச்சற்றுமைப்பணிந்திடிலே. ௬௱௯

நில்லப்பா குருபதத்தில்நேர்ந்துகொண்டு நேசமுடன்பூசைபண்ணி உளையத்தன்னில், கொள்ளப்பா கிகதிகைமுந்திக்கொண்டுகொண்டபின்புலேயில்கூறக்கேளு, மெள்ளப்பா தயிலங்காசிடைதான்கொள்ளு மேன்மையுடன்பூரணத்திலதிவாய்நில்லு, தள்ளப்பா ஆறுகலைவுதள்ளிமைந்தா தயவாயோர்பொழுதுபாலன்னங்கேளே. ௬௱௰

கொள்ளப்பா நாம்சொன்னமுறைதப்பாமல் கொண்டதனால்மேனிவச்சிரகாயமாகும், மெள்ளப்பா மண்டலம்கொண்டிருந்தால் பேணியதுவாடாதுவல்லையதாகுஞ், செல்லப்பா செவுனமதாயண்டவாசுற்றுஞ் செம்மையுடனமைக்குமுன்னேயிருந்திடமுங்காணும், நில்லப்பா சுழிமுனையிற்றிங்குமென்று நிச்சயமாய்நின்றநிறைவில்நிற்றுவைகேளே. ௬௱௰௧

கேளப்பா சுழிமுனையில்நிற்கேதாற்றுக் கிருபையுடன்நிர்மலவொளிகண்டால்மைந்தா, வாளப்பா விளக்கதில்நெய்யைமுற்றி மைந்தனேநிறிபோட்டுமலக்கழுவி, ஆளப்பா மனக்கண்ணால்நினைப்பார்க் கப்பனைநிதிதாணப்பார்ப்பாரு, கேளப்பா முன்றில்பூரணத்தின்மை கொண்டுநிறைநினைத்தபடி கூடிப்பாரே. ௬௱௰௨

பாரப்பாநினைத்தபடியாடலாங்கேள் பக்குவமாயாதியந்தப்பதினிறைலே, சேரப்பா நின்றபொருள்கண்டதாலே நினைவாகமனதுறதிக்கொண்டதாலே, வீரப்பாகொண்டதொருகிரியாலே வின்னாகேப்பூரணத்தின்செயல்தன்னிலே, சாரப்பாமதியமுதங்கொண்டதாலே சகலசித்துமன்கைவசமாய்ச்சார்ந்துபோச்சே. ௬௱௰௩

அஷ்டகன்மச்சிலை.

சார்ந்துபார்எட்டுவகையோகத்துக்குஞ் சமாசமாவகையென்று சொல்லக்கேளு, சார்ந்துபாருலகமதில்மதனைப்பூண்டு கோடானகோடியுண்

மொருவர்காணார், சேர்ந்துகொண்டுசற்குருவினருளைப் போற்றி திராவகம
தனைப்பூண்டதனைவாங்கி, சேர்ந்துகொண்டுஇந்தாயமதின்மேல்பூசி நினை
வாகவிழுசத்தில்காயப்போடே. ௩௱௰௪

போட்டவுடனன்றாகக்காய்ந்ததானால் புகமூடனைபத்துபுடைபூசி
வரட்டு, நாட்டமுடனதிற்கசிவுகழன்றுபோகும் நன்மையுள்ளபுடத்தவந்
தரும்புபோலாம், காட்டாதேயிப்புனையுலகத்தோர்க்கு காட்டினால்குற்
றம்வருங்கருவாய்ப்பாரு, தாட்டிகமாயிதற்குப்பேரென்னவென்றால் தய
வானஅஷ்டகன்மக்கிலியுமாச்சே. ௩௱௰௫

ஆமப்பாஅஷ்டகன்மக்கிலியைநாட்டி அதிலிருந்துஅஷ்டகர்மமு
றையைக்கேளு,நாமப்பாவகைதனையாய்ச்சொல்வேன்கேளு நலமான
ட்டுவகைகன்மத்துக்குந், தாமப்பாநன்றாகவிரித்துச்சொல்வேன் தவமா
னபுலத்தியனேதயவாய்க்கேளு, காமப்பாமதியசத்திரவிசுப்பிச்சேரு கருவா
னாவியதிந்தாலெல்லாஞ்சித்தியே. ௩௱௰௬

ஸ்தம்பனம்.

சித்திக்குந்தம்பனமாம்வகையைக்கேளு சிவசிவாதேககத்திபண்
ணிக்கொண்டு, முத்திபெறஇக்கிரண்திசையேநோக்கி மூர்க்கமுளஆசன
மாம்புலித்தோல்போட்டு, பத்தியுடனதிலிருந்துநீறுபூசி பதிவானபூரண
த்தைமனதிலெண்ணி, வெற்றிபெறுசேசபூரகமும்பண்ணி வேதாந்தரும்
பகத்தில்மேவிச்சேரே. ௩௱௰௭

சேரப்பாமூலமதில்சேர்ந்துகொண்டு சிங்கென்றுகமலமதின்மணி
யைவாங்கி, காரப்பாநமசிவயவென்றுசொல்லி கருத்துறவேநூற்றெட்டு
செபித்தால்மைந்தா, கூறப்பாகண்டதெல்லாந்தம்பனமேயாகுங் கொடிதா
னமிருகமுடன்அஷ்டநாகம், நேரப்பாசொன்னபடிகேட்குநல்ல நேர்மை
யுளதம்பனத்தின்நேர்மைதானே. ௩௱௰௮

நாவென்றதாம்பிரத்தகடுதன்னில் நயவாநமசிவயவென்றேழைந்
தா,தேவென்றகருப்பூசித்தகடுதன்னை செம்மையுடன்மாளிடர்க்குக்கட்
டினக்கால், ஊவென்றதேகமதில்நோய்களெல்லாம் ஒடுங்கியேதப்பித்து
ஓடிப்போகும்,மாவென்றலோகத்திலவனைக்கண்டால் மனதடங்கிதம்பித்
துவசமாவாரே. ௩௱௰௯

மோகனம்.

வாரப்பாதம்பனத்தைச்சொன்னேனைமைந்தா வரிசையுள்ளமோக
னத்தின்வளமைகேளு, தீரப்பாமனதடங்கிதேகசுத்தி செய்மையுடன்
செய்துகொண்டுநீறுபூசி,காரப்பாதலைத்தோலாசனத்தில்மைந்தா கம்மெ
னவேஅக்கினியின்திசைநோக்கு,பாரப்பாமனம்பதியஇருந்துகொண்டுப
க்குவமாய்மிளகுமணிக்கையில்வாங்கே. ௩௱௨௰

வாங்கியேமூலமதில்மனதைவைத்து வரிசையுடன்சேசபூரகமும்
பண்ணி, தாங்கியேகும்பகத்தில்நின்றுகொண்டு தயவாகச்சிவயநமவென்
றுவோது,பாங்குபெறநூற்றெட்டுவோதினக்கால் பாரிலுள்ளபெண்டிர்க

ளிதிமோகமாவார், பூங்கமலத்திருமாது அகலாதப்பா புண்ணியனே சகலசி
த்துமோகமாமே. தா ௨௧

ஆமப்பா அரியதனல்ககடுசெய்து அப்பனேசிவாயநமவென்றுதாக்
கே, நாமப்பாகருப்பூசிஉசைத்தோர்க்கு நன்மையுடன்கட்டினதால்நாட்டி
னோர்கள், தாமப்பாமோகனமாய்த்தன்மையாருஞ் சதாகந்தியகலாதுசாங்
கமாவாள், காமப்பாமோகமதாய்க்கன்னியர்கள்வந்தால் காலபிடித்துமாதா
வேயென்றுபோற்றே. தா ௨௨

வசியம்.

போற்றியேமோகனத்தைச்சொன்னேன்மைந்தா புதுமையுள்ள
வசியமதுபுகலக்கேளு, தேற்றியேமனதறிவால்சுத்திசெய்மையுட
ன்செய்துநீறுத்தளமாய்ப்பூசி, வாழ்த்தியேபஞ்சயாசனத்தைப்போட்டு
வடகிழக்குமுகமாக இருந்துக்கொண்டு, சாற்றுவாய்பூரணத்தில்பனைதந
ன்றாய் சாற்றியேரோசகபூரகமும்பண்ணே. தா ௨௩

பண்ணப்பாகும்பகத்தில்நின்றுகொண்டு பக்குவமாய்ருத்திராட்ச
ங்கையில்வாங்கி, விண்ணப்பாதானேக்கிநயமவசியென்று விரும்பியேநூ
ற்றெட்டுசெபித்தால்மைந்தா, கண்ணப்பாவுன்னையெவர்கண்டாலுந்தான்
நாடியேவசியமதாய்வணங்கிறபார், எண்ணப்பாவுலகதில்சேசெந்து வு
ண்டானவஸ்துவெல்லாம்வசியமாமே. தா ௨௪

வசியமாய்க்காரியங்ககடுசெய்து வளமாகநயமவசியென்றுமாறி, உ
சிதமதாய்க்கருத்தொட்டுத்தடவிநன்றாய் உண்மையுள்ளமாந்தருக்குக்க
ட்டினக்கால், பசிதாகமானதுபோயுனைக்கண்டோர்கள் பணிவார்கள்வசி
யமதாய்ப்பண்பாய்மைந்தா, சிசுமுள்ளமிருகதாபரசங்கங்கள் நேர்மையு
டன்வசியமதாய்வணங்குப்பாரே. தா ௨௫

மாரணம்.

பாரப்பாவசியமொன்றுநன்றாய்ச்சொன்னேன் பக்குவமாய்மாரண
த்தைப்பகரக்கேளு சேரப்பாதேகசுத்திநன்றாய்ச்செய்து நினைவாகவுத்த
ளமாய்நீறுபூசி, காரப்பாஅத்தியாசனத்தைப்போடு கருக்காறதேவதென்
முகமாயிருந்துமைந்தா, சேரப்பாகும்பகத்திலமனத்தைநாட்டி செம்மை
யுடன்ரோசகபூரகமும்பண்ணே. தா ௨௬

பண்ணியேகும்பகத்தால்பணித்துக்கொண்டு பக்குவமாய்காஞ்சிமணிக்
கையில்வாங்கி, நண்ணியோகுறிமுனையில்நாட்டமுற்று நசியயவநூற்றெட்
டுவுருத்தானேக, வுண்ணியேபுனைக்குவினைசெய்தோரெல்லா முத்தமனே
மாரணித்துநின்றிப்போவார், தன்னிமையாய்மாரணந்தானதிசமாகுந் தா
ணிதனிலுனக்குவினைசெய்தால்பாரே. தா ௨௭

பாரப்பாவெள்ளியினல்தகடுதட்டி பக்குவமாய்நசியயவென்றுமாறி,
நேரப்பாகருத்தொட்டுதகட்டிற்பூசிகெடுதானோயோர்க்குக்கட்டினக்கா
ல், மாரப்பாநோய்களெல்லாமாரணித்துப்போகும் வஞ்சகருஞ்சகதுரோ
ம்வனைகயுள்ளோரும், சேரப்பாஅற்றமாய்ப்போவார் மெய்யாமைமா
ரணத்தைவிரும்பிச்செய்யே. தா ௨௮

உச்சாடனம்.

செய்யப்பாமாரணத்தின் விபரஞ்சொன்னேன் திறமாகவுச்சாடனஞ்செப்பக்கேளு, மெய்யப்பாதேகசுத்திநன்றாய்ச்செய்து விரும்பிநீறுத்தனமாய்மெய்யிற்பூசி, ஐயப்பாமான்றோலிலாசனத்தைக் கருத்தாய்மேலைதிக்கிமுகங்காத்துமைந்தா, வையப்பாமூலமுதல்பனைதையொட்டி பாக்கானரேசகபூரகமும்பண்ணே. ௲௱௨௯

பண்ணப்பாகும்பகத்திற்பதியநின்று பத்தியுடன்துளசிமணிக்கையில்வாங்கி, விண்ணப்பாதானேக்கிமசிவயநவென்று விருப்பியேநூற்றெட்டுசெபித்தால்மைந்தா, நண்ணப்பாநினைத்தகொருபொருள்சாடிக்கும் நலமில்லாமாந்தரையு மாரணமேசெய்யும், உண்ணப்பாநீறுதொட்டுத்தெறித்தாயாகில் உறுதியுள்ளவியாதியெல்லாமாரணித்துப்போமே. ௲௱௩௰

போமப்பாவெள்ளியந்தகடுசெய்து புத்தியுடன்மசிவயநவென்றுமாறி, ஆமப்பாகருத்தொட்டுஅழித்திப்பூசி ஆறுதநோய்களுக்குஅளித்தாயானால், நாமப்பாநோய்களெல்லாம் உச்சாடிக்குந் தன்மையுடன்சண்டரெல்லாம்உச்சாடிக்கும், நாமப்பாகருவித்தைஅதிதவித்தை காட்டினேன்பன்னிரண்டுநூற்றிற்றானே. ௲௱௩௧

ஆக்ருஷ்ணம்.

தானப்பாவுச்சாடனத்தைச்சொன்னேனையமாதயவாகஆக்ருஷ்ணத்தைக்கேளு, பேணப்பாதேகசுத்திசெய்துக்கொண்டு பிலக்தபுத்தியறிவதினால்நீறுபூசி, தாணப்பாமேற்குமுகமிருந்துக்கொண்டு தயவாகதெர்ப்பையாசனத்தில்மைந்தா, வாணப்பாதானேக்குத்திசையைப்போற்றி பனாவாகரேசகபூரகமுஞ்செய்யே. ௲௱௩௨

செய்யப்பாகும்பகத்திலறிவாய்நின்று செயமானசக்குமணிகையில்வாங்கி, பையப்பாநசிமயவஎன்றுசொல்லி பதறுபநூற்றெட்டுசெபித்தால்மைந்தா, மெய்யப்பாநினைத்தவண்ணமாகருஷணமாகு மோனவித்தையிலேயதிகவித்தை, கையப்பாவுதவுவதுபோலமைந்தா காட்டினேமாக்ருஷ்ணத்தைக்கருத்தாய்ப்பாரே. ௲௱௩௩

பாரப்பாகுடவனிலேதகடுதட்டிப் பத்தியுடநசிமவயவென்றுமாறி நேரப்பாகருத்தொட்டுநன்றாய்ப்பூசி நேர்மையுடன்மாணிடர்க்குக்கட்டினேக்கா, லாரப்பாஅறிவார்ஆக்ருஷ்ணத்தின்போக் கம்பரத்தையறிந்தவர்களறிவாரையா, தேரப்பாமனத்தைநன்றாய்தேர்ந்துகொண்டு தெரினையின் அதனடகன்மச்செயலேப்பாரே. ௲௱௩௪

வித்துவேஷணம்.

பாரப்பாஆக்ருஷ்ணத்தைச்சொன்னேன் பத்தியுடன்வித்துவேஷணத்தைப்பகரக்கேளு, சாரப்பாகால்முகங்கள்சுத்திபண்ணி சடமேனைதிருநீறுத்தனமாய்ப்பூசி, ஆரப்பாஅறிவார்கள்ஆசனியிலையமைக்கை அப்ப

னைவிடமேற்குவாய்மையைப்பற்றி, தேசப்பாமேன்மூலப்பதியில்நின்று செ
ய்மையுடனெட்டுமனிக்கைபிக்வாங்கே. ௲௩.௫

வாக்கென்றுயிரைசட்டூசருவாய்பகன்னி வரிசையுடன்றுட்பகத்திலமை
னைக்கைதனைவைத்து, பாக்குபெறமேவைத்திலென்வைபாறிப் பக்தியுடனூற்கெ
ட்டுசெய்த்தால்மைகதக்கா, தாக்கியேவிக்கெதித்துபூமியிலூனி தன்னையு
டனிர்வார்க்காதுணைத்தில்மைதக்கா, ஆக்கதிகொண்டேவளர்க்குகைப்பமு
ப்பா லிகலேவதுணைத்திலுடனுன்னைபுகாகே. ௲௩.௬

தாவென்றகுருத்தேகாகேதுக்கிமைத்தா தயவாலமைதியென்று
மாறி, வாவென்றுகருத்தொட்டுத்தடவிவைத்தா வுதியுடன்மனைவிடாக்
குக்கட்டிறுக்கால், வீணென்றபிரமைபெய்யாத்திருத்திரும் விதமாகவிவ்வி
வைருசீனகள்நிறுக், தேவென்றதேகமதுவெகுசெய்கையாகுந் சிவிவோ
வித்துவேதனைத்தின்றிறந்தாரம்பாகே. ௲௩.௭

வேதனை.

பாரப்பாகிக்குவேலைக்கைத்தைதர்சொன்னேன் பண்பாகவேதனத்
தைப்பாகச்சேதுகேப்பாவைத்தைதருக்கத்திவின்னி செவியவெ
ன்றுகுரிதூறு செப்பாதூசனந்தான்தேக்காருக்கு செய்மையுடன்குபே
மனிடநிவைதனைநோக்கி, காப்பாகருவொயில்மேல்குருக்கைதனைவைத்துக்க
வனமுக்துபனிக்கைபிக்வாங்கே. ௲௩.௮

வாக்கெனக்கொன்றுதேவமகிபென்று வரிசையுடனூற்கெட்டுவெ
ளமேயாதக், சங்கமாய்க்கண்டுகெல்லாம்பேதனேமோருகுந் சமசமவெ
நித்துகெல்லாம்பேதனைபோரும், பாக்குபெறமேதனைத்தின்மையகெய்
தாக்கால் பாரிறுவன்மோருவதுபதாய்பனிமாயப்பா, ஆக்கமேயாற்கது
கொண்டுபெட்டிருக்கும் அருமையைதடல்வியுறினாக்கெய்யே. ௲௩.௯

செய்யப்பாஇருபிறைக்குகுகெய்கு நீர்க்குடக்தயவென்று
மாறி, வெப்பப்பாகருக்கொட்டுத்தடவிவைத்தா மேதினியின்மனைவிடாக்கு
க்கட்டிறுக்கால், வையப்பாநோய்கன்பேதனைமாய்ப்போகும் மார்தனிலே
ஒருவர்க்குப்பகைவேண்டா, மைப்பாபூரணத்தின்கருவிவேல மார்க்கமு
டனெட்சேவகத்துப்பாகே. ௲௪௰

பாரப்பாஅக்டகண்டவெட்டிருக்கொண்டேன் பதினொதகதிட்டை
யெற்றேர்க்காமே, சேப்பாதசதிட்டைசமமாவே சேர்மையுடன்மனை
அரிவையாளுடனெக்கா, காப்பாமனுஅரிவையைஅனைத்ததன்பி கருணையுட
ன்கட்டிப்பார்தசமனைதிட்டை, ஆரப்பாஆறுமூக் கதிட்டைப்பெற்
றோர் அவரிடமாயக்கடவித்துமாயேக்கதிவே. ௲௪௧

ஆமென்றஅதைப்போக்கித்தான்தானுவித் தன்மையுடன்குருபதத்
திலசார்ந்துவென்னி, ஒருவென்றகாயாநிகறப்பங்கொண்டு ஒருமையுடன்பூ
ரணத்திலெய்தியைத்தா, தேவென்றமதியமுதங்கொண்டாக்கைமக்கு
செம்மையுடனீசடமைதுனைத்துஅப்போர்க, டவென்றஆனைவக்தமாற்றமா
ல்லை நிலமானகானதுலைமாத்துப்போர்க்கே. ௲௪௨

போக்ஷப்பாபூஜைத்தை கமைத்தால்கிந்த பொய்யாகுமெத்தன்மேல் குற்றமில்லை, பாக்ஷப்பாபூஜைக்காண்மதியமுதமாகும் பரமானந்திமோட் சமுத்தியோமாகும், ஆக்ஷப்பாவாகிருக்குமிருமாகும்அருளாகும்பொருளா குமாகானைத், பெக்ஷப்பாவெரணித்ததொருசத்தியாகும் பேசாதசத்தமை டாகந் சிவமாக்கே. ௲௪௩

ஆக்ஷப்பாகுந்சிவஞ்சத்திரியமாக்க அப்பிஷேகத்திரிவமதிக்குக் கொண்டு, பாக்ஷப்பாகாலசிவமாலைசக்தி பக்குவமாய்க்கோர்வையுடன்பூஜை பண்ண, புர்கப்பாமேவாடாகுமுகம்பின்றுக பூஜைகண்டால்கைவாசமுடி வுகாலுங், காக்ஷப்பாமவுனத்திலைமூர்த்தமுண்றுசற்பூதியமனக்கண்றால் டாமே. ௲௪௪

சன்றனகண்ணாரிக்கானிலத்தான்டிக் காலமிக்கபோகமைதாக்க குத்தாயினின்றால், விண்ணுள அமர்கமதா அருளியாயும் விள்ளாதிசமதிர மூர்த்தமவுமாகும், சொன்றலுமிதரியா அவமவைப்போக்கு தொட்டுமிக க்காட்டிக்காலிலதுங்கேதாலும், பொன்றனமைமலாமிர்மாக்கபெர த்கமலமானதொருஅண்டமாமே. ௲௪௫

அண்டமுடன்பிண்டமதையார்தான்காண்பார் அதோஅண்டபிண் டமாகியங்கம், விண்டாலுமாகியதாரியப்போமேலின்றுசிறிதன்புடைத் திபேனகன்றப்பிக்கேசந்த, கண்டதுங்காளுதாதவிக்க கருவாசக்கொல் லுமிர்ரக்காக்கையுமாக்க, வண்டானகால்குவியிக்கண்விண்ணுக்க வழ திருள்ளமனமின்னுமாக்குசத்திரியமாக்கே. ௲௪௬

சத்திரியம்.

சத்திரியன்றனைத்திருமியர்தான் காண்பார் தவமானசிவாகமேயதி மயமாட்டார், புத்தியுடன்பெண்டையுங்கான்சொல்லமேறு புதுமைபுனை சத்திரியமிறவியாக்க, பத்தியுள்ளசீவதிசாலகாரணமப்பரின்காஸ்க மடமாகியுமாக்க, வெற்றியுள்ளமதியதுவந்தாபாக்க வேதாந்தத்தா வழுமிதுவேயக்கே. ௲௪௭

ஆக்ஷப்பாசிவதிரிலாண்மைத்தனை அப்பினைநாகசிறுமகிழ்ப்ப மார்க்கம், கிக்ஷப்பாமதிரணிமேலயியாய்நின்று கிலைவுதவிமாதியமாசி னைக்காரன், பெக்ஷப்பாசலிசனமாகத்த அமா பிரத்தமாக்கமானவரக்க ள்பேணையப்போல, பாக்ஷப்பாதிடைக்கைபாலிந்தேசு பக்குவமாய்க் சேர்த்திருக்கப்பாசனமே. ௲௪௮

பாலதிக்குபால்வெரிக்கப்பதிலேநின்றால் பக்குவமாய்த்தயாவை சற்பூட்டித்தோதுன், காணிக்காகமிழுத்தாசிப்பூட்டி கைக்காயமின்ற திறைக்காலத்தால்சென்று, மேலானதமர்வாசற்பூட்டியுடைக்க விசையாகி நின்றமாசிசென்று, மேலானதமர்வாசல்திறந்தாலனந்த செம்மையு டன்பூரணம்சைகானலாமே. ௲௪௯

காணலாம்பரப்பிரமத்தாலன்றன்னைக் கருவானசுபாவமடாகமேகாச மாக்க, மேனாகாக்குமிகாசமேரிக்கென்று பிலத்தபுத்தியமிவதிருவமுந்த த்தொண்டு, பூனைவாக்குணைத்திதைமூர்த்தகொண்டால் போதைமெண்வை

னாபோனதுபுகழ்ந்துகாணூர், தோணலாமப்பேசனைதன்னில்நின்று தால
ங்கலாமச்சனைவகநிஷ்டைகேளே. தாரு ௨

கேளப்பா ஆகிபிலேமேருபூசை கெணிதமுடன்செய்தகிறல்பொ
திகைமுனியானேன், நாளப்பா ஆண்டோன்திலகத்தியனுமானேனகமா
னமேரினுடஅமுர்தங்கொண்டேன், காலப்பாவிசையறிந்தாயிலேதன்
னிற்சென்றேன் கலங்காமல்காயாதிகற்பங்கொண்டேன், ஆளப்பா அதிரு
வேருப்பமுனியானேன் அரகாமேரினுடஆண்மைதானே. தாரு ௩

மேருபூசை.

பாரப்பாமேரினுடபூசைசொல்வேன் பத்தியுடன்புலத்தியனேநன்
றாய்க்கேளு, காரப்பாசாணகலந்சான்தானிளங் கருவாகச்சுத்தைத்தி
ன்கட்டைவாங்கி, சேரப்பாபலகைநன்றாய்சேர்த்துக்கொண்டு திறமாகக்
கால்நாலுங்கடைச்சல்போட்டு,கோப்பாபலகைமெதுவாய்ப்பண்ணிநேர்
மையுள்ளபூசையுளமுறையைக்கேளே. தாரு ௨

கேளப்பாதேககத்திபண்ணிக்கொண்டு சிறுமையுடனுத்தமமாய்நீ
றுபூசி, வாளப்பாபலகையின்மேனீறுசாத்தி வங்கென்றுதான்பார்த்தவ
ளமேசெய்து, கேளப்பாகரநியாசஞ்செய்துக்கொண்டு செம்மையுடன்வ
டமாலைச்சிறப்பாய்ச்சாத்தி,கேளப்பாமந்திரத்தைஉச்சரித்து கூர்மையுட
னருச்சனைக்குமலர்தான்கொய்யே. தாரு ௩

கொய்துமெள்ள அருச்சனைகள்செய்துநீயும் கூர்மையுடன்மனப்ப
தியஅறிவில்நின்று,வுய்தமுடன்தாம்பூலம்பால்பழங்கள்வைத்துவுண்டை
யுடன்தேங்காயுடனுடைத்துப்பரப்பி, சைதன்னியமாகவேவீயுடைதது
ப்பரத்தி தன்மையுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி, தொய்தமுள்ளகும்பகத்
தில்பராபரத்தைநோக்கி சத்திசிவயோகபிராணயாமம்பண்ணே. தாரு ௪

பிரமநிஷ்டை.

பண்ணியபின்பிரம்மநிஷ்டைதன்னைக்கேளு பதிவாகச்செம்மையு
டனிருந்துக்கொண்டு,புண்ணியனேவிந்துமுத்திரையேசெய்து பூரணமா
ய்ரேசகபூரகமும்பண்ணி,சண்ணிகமாய்கும்பகத்தில்சார்ந்துக்கொண்டு ச
மாசமாய்மாதாவைப்பூசைபண்ணி, நண்ணியேபிராணயம்பண்ணிக்கொ
ண்டு வைடோனதிருநீற்றைப்பூசுவாயே. தாரு ௫

பூசியேதிருநீற்றிற்பனைவிடைதான்கொள்ள புதுமையுள்ளமாதாஅ
சலாதுமைந்தா,நேசமுடன்ஆண்டோன்றிற்பூசைபண்ணி நேர்மையுடன்
கொண்டதிறல்தேகஞ்சித்தி, வாசமுளமலசொளியில்மனதைவைத்து ம
னதாகபூரணத்தைமைந்தாமைந்தா, பாசமுடன்பதிந்துபூரணத்தைநோக்
கபரப்பிரமமானதொருதேகமாச்சே. தாரு ௬

விஷ்ணுநிஷ்டை.

ஆச்சப்பாபிரமநிஷ்டைசொன்னேன்மைந்தா அன்பானவிஷ்ணுவு
டநிஷ்டைகேளு, பேச்சப்பாசகாசனமாயிருந்துக்கொண்டு பேணியேயி

ட்டுகால்வலதுகால்மேல்,பாச்சப்பாலிங்கமுத்திரையைச்செய்து பதிவா
கவும்மௌனமேவதியானம்பண்ணி,மூச்சப்பாமுனையடங்கப்பிராணாயஞ்செ
ய்து முழுநீறுந்தளமாகமெய்யிற்பூசே. ௲௫௭

மெய்நிறையவிபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி மேருவாஞ்சக்கரத்தைநிதான
ம்பண்ணி,கைநிறையமலரெடுத்துக்கருணையாகக் கருத்துறவேசிவயவசி
யென்றுசாற்றி, தொய்தமுடன்வடைமாலைப்பால்பழங்கள்வைத்து சுகமாக
த்தேங்காய்த்தாம்பூலம்வைத்து,செய்பாகந்தவிராமல்தூபமோடுதீபஞ்செ
ம்மையுடன்காண்பதைகத்திற்கண்டேகேளே. ௲௫௮

நிற்கமேசுழிமுனையில்சிங்கென்றூட்டி திறமாகவாசியதைமூலத்
தூணி, மாற்கமுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி மருவியேகும்பகத்தில்மன
தாய்நின்று, சேர்க்கையுடபிராணாயஞ்செம்மையாக திரமாகச்செய்தபின்
புசிவசிவாவென்று, ஏற்கையுடன்சக்கரவிபூதிபூசி யின்பமுடன்பணிவி
டையுட்கொண்டுகேளே. ௲௫௯

கேளப்பாஇப்படியேபூசைபண்ணி கிருபையுடன்குருமொழியை
கூர்ந்துநில்லு, ஆளப்பாபூரணந்தான்சொன்னபடிசெட்டுமப்பாத்தின்த
ரிசனமுமழகாய்க்காணு. நீளப்பாமனதாகத்துஅறிவிற்சொக்கால் நினைத்த
படியேயுனக்குநினைவாய்க்காணுந், சேலப்பாவாசியைசிவாசிவாவென்று
சிந்தைமனதொருங்குமறிவிற்கூடே. ௲௬௰

கூடிநின்றுவாசியைநீகுறித்துப்பார்த்து கும்மெனவேஅம்பரத்தி
ன்குறிகண்டோட்டி, நாடியேநின்றதிறல்சிவயோகமாச்சு நலமானதசநாத
ங்கேட்கலாச்சு,தேடிநின்றவாசியடாபூரணமேயாகுஞ் சிவசிவாபூரணமே
தெய்வந்தெய்வம், ஆடிநின்றுஅலைந்தாலும்பூரணத்தைக்காணாய் அகார
முடன்உகாரம்ரெண்டுமழுந்திப்பாரே. ௲௬௧

ருத்திரநிஷ்டை.

பாரப்பாமாலினிறுடநிஷ்டைசொன்னேன் பரிவாகருத்திரநிஷ்டைய
ரக்கேளு, காரப்பாகால்முகங்கள்சுத்திபண்ணி கருணையுடன்விபூதியுத்
தளமாய்ப்பூசி,நேரப்பாநேர்மையுடனிருந்துகொண்டு நினைவாகவலக்காலை
இடக்கால்மேலும்,தேரப்பாஇடக்காலைவலக்கால்மேலுஞ் செய்மையுடனி
தானித்துப்பிராணாயம்பண்ணே. ௲௬௨

பண்ணப்பாபிராணாயம்பண்ணிக்கொண்டு பலகையின்மேல்மேரு
வைநீபதிவாய்ச்செய்து, வுன்னியேமலரெடுத்துவைத்துக்கொண்டு ஓங்
காரசத்திசிவவென்றுசாத்தி,புண்ணியனேவடைமாலைப்பால்பழங்கள்வைத்
துப் புனிதமுடன்தேங்காய்தாம்பூலஞ்சாத்தி, தன்னிமையாய்தூபதீபங்
கள்காட்டி சமாசமாய்ரேசகபூரகமும்பண்ணே. ௲௬௩

பண்ணுவதுகும்பகத்திற்பதிவாய்நின்று பரமகுருமாதாவைப்பணி
ந்துகொண்டு,வுண்ணுவாய்ஓம்கிலிசிவாயவென்று வுத்தமனேதோத்திர
த்தைநன்றாய்ச்செய்து,கண்ணுமேற்புருவமதில்கணைத்தாண்டிக்கற்பூரதீ
பமதைக்கருத்தாய்ச்சேவி,மண்ணுலகில்தன்னில்வெகுகீர்த்தியாகி வளரு
மடாஅஷ்டைசுவபாக்கியந்தானே. ௲௬௪

ஞாவென்றசக்கரத்திலிருந்து நயனாசப்பனையிடைநாளுட்சொன் னாக்கால், வாவென்றருத்திரியான்கேட்டவாவெல்லாம் வரிசையுடன்தர வீவைர்வைதானைந்தா, தேவென்றதேகமதனைத்தாண்டைந்தா லிவசத் திபூசைசைநீசெய்யவேனுர், ஊவென்றதேசத்தாழ்குதியென்னவுத்த மமீனசத்திபூசைதானே. ௩௪௫

சத்திபூசையென்றுவர்தான்கண்டார் தானானவேருவல்லே சத்திவாகச, முத்திகொண்டசத்திவென்னவென்றால் மூர்க்கமுன் னைநாற்பத்தமுக்கோணமென்று, பத்திகொண்டதிநாப்பாசக்ககாத்தானொ ன்று பார்மகளைநிறைவுடையபரிசேனது, புத்திபுடைநாற்பதுமூக்குமுக்கு தான் பூரணமாகின்றசிதம்பரமதாச்சே. ௩௪௬

ஆச்சப்பாசத்தக்குறிவன்தான்கண்ணு அப்பாவைவெத்துக்காதாச ன்கேனு, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசத்திபுடைனமப்பிரமாவைக்கேமென் னவென்றுமைந்தா, மூச்சப்பாவொன்கின்றநாதாடம் மூர்க்கமூனா தாமுக்கோணப்பா, பாச்சப்பாமுக்கோணத்தன்னிலேதான் பதுமான திடப்பாமைவிக்கையாச்சே. ௩௪௭

பாச்சப்பாவிந்துவுடனைத்தேசப்பதியானபாதத்துக்குவாயிருமாச்சா, தீச்சப்பாவழியதித்துவழியிற்சேர்க்கால் தேசமானவைவாமுதிர்த்துக்குஞ்செய் வைன், ஆச்சப்பாவாலைபவன்னிர்க்கஞ்செய்தால் அப்பனேவாசிய தாவல நையா, பேச்சப்பாதொனிக்குதொருவாசியின்றுல பிசகாமல்யோகத்தி ரிவனேர்க்குமாமே. ௩௪௮

மகேசுவரிவக்கை.

ஆமப்பாருத்திரன்வசனையோன்னைந்தா அகாயமேயச்சுத்தி திட்டைசேர்ந்து, காமப்பா இலைத்தைக்கத்தியன்னி தப்பனைத்தால்திரு நீதமையப்பூசி, தாப்பாரோல்லாக்கிருதுபூர்ணமுயக்தை தேபூவாமைம வைதானிவையாகச்செய்து, சேமப்பா செப்பியன்றயனைகதன்னில செம்மை யுடன்றிருத்தைப்பயத்திமேகைனா. ௩௪௯

நோனப்பாமேருசக்கரத்தைகண்டிப் வெளிசுடுநிகாவிபக்கேரு மையடைந்து, ஆனப்பாமைர்கவிருவைச்சேனைகளசெய்து அன்பாகவிடைவே அவபமைடத்து, வானப்பாபால்பழத்தாம்பூலந்தைத்துவரிசையாய்த்தே கைகமையுடத்துவைத்து, தீனப்பாஅபமுடன்நீயங்காட்டிநிசயமாய் தோத்திரங்களதினைவாய்செய்யே. ௩௫௦

செய்யப்பாசெம்மையுடனிருந்துகொண்டு இறமாகவலதுகையாக ததாக்கி, மையப்பாஇடதுமுழங்கையில்வைத்து பண்பாகவேசுபூரமு ரைன்னி, மெய்யப்பாகும்பகத்திலங்கெண்டூடி வேவனீயமைத நோக்கினைந்தா, வையப்பாவாசியைநீயதன்னில் வைத்துநிறுத்தியு மைபமக்குமேகேனா ௩௫௧

மகேமைபெயன்னமேஸ்பரியாள்நிர்த்தஞ்செய்வாள் மனதுமகிழ்ந்தே ட்டுதெல்லாம்வைனயாவிவாள், உகமையில்லாப்பூரணத்தையூட்டிவைப்பா ள் உண்மையுடன்தன்மையாயுதவிசெய்வாள், அகப்வளருமபொருளைவ

ஞானபூசை அன்புடனேசெய்தபின்பு பேசேரு, சுகம்வளருஞ்சக்கரத்
தின்விபூதிதன்னை யுத்தமுடன்தானெடுத்தணைத்துப்போற்றே. ௲௱௭௨

போற்றிநன்றாய்மெய்க்களித்துவட்டகொண்டாக்கால் பூமேலேசுமன்னை
யெல்லாம்வசியமாவார், பார்த்திபனேசகலசித்துங்கைக்குள்ளாகும் பரமசா
னகயிலாசமேகமாகும், சாற்றியதோர்சகலகலைஞானந்தோற்றத் தபசா
சமெப்போதுந்தங்கசித்துகாணும், ஆத்தியேமகத்தேற்றி அருட்பாலினான் அ
கராமேனியுடனுண்மைதானே. ௲௱௭௩

சதாசிவதீட்சை.

தானென்றமயோகத்தினிட்சைசொன்னேன் சதாசிவத்தின்றீ
ட்சைதனைசாற்றக்கேளு, வனென்றதேகமதைசுத்திபண்ணி உத்தமமாய்
நீறணிந்துவுண்மைபோற்றி, நானென்றஅகம்போக்கிதானென்று நன்
மையுடன்ஓட்டியாணம்பெற்றம்பண்ணி, கோவென்றகுருபதத்தில்மன
தைவைத்து கூர்மையுடன்பிராணாயங்குணமாய்ச்செய்யே. ௲௱௭௪

குணமாகச்செய்துபின்புபலகைமீதில்குங்குமமே பொடித்துக்குறி
த்துவைத்தா, மனதாகமேருவைத்தாவிக்கப்பா வரிசையுடனேசனத்தி
ன்மேலேவைத்து, தனதாகமேவெடுத்தர்ச்சனையேசெய்து தன்மையுடன்
கும்பமொன்றுதயவாய்வைத்து, கனமானகும்பத்துக்காடைசாத்தி கரு
த்துறவேதேங்காய்வைத்தர்ச்சனைசெய்யே. ௲௱௭௫

செய்யப்பா அர்ச்சனைகள்செய்தபின்பு சிறப்பாசவடமாலைதன்னைச்
சாத்தி, வையப்பாசவற்றுக்கனிவற்கங்கள் வளமானபலபானந்தாம்பூலங்
கள், மெய்யப்பாதேங்காய்சதுரைத்துவைத்து விருப்பேயதிபமொடுதூ
பங்காட்டி, சையப்பாதாங்கூப்பிதோத்திரமேசெய்து கண்மூக்குநெற்றி
யிலேசதாசிவத்தைநோக்கே. ௲௱௭௬

நோக்கியேவாசிதனைஅப்பமென்றேற்றி நன்மையுடன்கேசபூரக
மும்பண்ணி, தாக்கியாகும்பகத்திற்சதகமென்று தன்மையுடன்தானிருத்
தியூரணத்தைநோக்கி, வாக்குமனதொன்றுகவாசமைத்தாவி பசத்தானதீப
வொளியதனைக்கண்டால், நக்குதானிரேசகத்திக்குதனிக்கின்று நயமா
னமேனுண்மணியிறுட்டமைதக்காதே. ௲௱௭௭

நாட்டமதைக்கண்டவுடன்தாயேயென்று நன்மையுடனேநமை
நாய்கயத்தாயாகில், கேட்டவரந்தானெல்லாங்கிசைவிக்கே கேசத்தின்சேச
மியானகிருமையாகும், வாட்டமிலாமேனுண்மணிதானருட்பாலியான் வரி
சையுடன்கொண்டுசேவிக்கியாகுங், கேட்டமுடன்சக்கரத்தினிருதன்
கை செம்மையுடன்தானினைந்துட்கொள்வாயே. ௲௱௭௮

வாயாரமந்திரத்தைஅவுழக்கவேணும் மனத்தேர்ந்துபூசையிலேவிதியை
க்கவேணும், நேயமுடன்செபதபங்கள்செய்யவேணும் நிலையுடனே
வைதனைக்காணவேணும், தாயமொமாய்ப்பூரணத்தைச்சாதிக்கத்தான் சதா
சித்தர்கடமிட்டுத்தாரவேணுங், காயமுத்தக்கனிபொசித்துக்கொக்கவே
ணும் தப்பாமல்புண்ணிதிற்றன்னானுகானே. ௲௱௭௯

காணுகிறகண்ணறிந்தாகாணுகாணு கருவானகண்ணாகதான்மயிலா
க்கண்ணுச்சு, ஊணுகிறகண்ணறிந்தஊணுவுணு வறுதியுள்ளவாசியிரு
ஊணிப்பாரு, தோணுகிறபொருளேதுசுடரொளிதான்மைந்தா சுடராவ
வெளியதுதான்பரமவெளியாகும், பேணுகிறவெளியதுஐயாஐயாமில
மானகற்பூரவெளியைப்பாரே. தா அ௦

ஒளியானபேரொளிதானதியக்கம் உக்கமதேஅதினுடையவுண்
மைகேளு, அழியாதமோட்சமடாஅந்தவீடு அதுகடந்தால்மேலேயொரு
அரூபவீடு, தெளியாதஅரூபவீடதனிமேலேதான் நின்றுடுங்கற்பூரத்தீபக்கா
ணும், மொழியாததீபமதினுச்சிமேல்தான் மோனமுள்ளஅமுர்தரசமிருக்கு
ம்பாரே. தா அ௧

மூலாதாரம்.

பாரப்பாபதியறிந்துஅமுர்தங்கொண்டால் பசியாதுகாயமதுகற்பூ
ரணாகும், கோப்பாவாசியதுநித்தஞ்செய்யும் நிச்சயமாய்ப்பூரணத்தைக்கி
ஊனவாய்க்கொண்டால், ஆப்பாவுனக்கினியாயிரா அப்பனேஆதாரமூல
பீடம், சாரப்பாமூலமதில்கணேசன்பாதம் கருணையுடனோமென்றுகசிந்
துபோற்றே. தா அ௨

போற்றியேமூலமதில்வாசிபூட்டி புகமையுடனோமென்றுசெபித்
தாயாகில், தேற்றியேகேட்டதெல்லாங்கணபதிவல்லபையுஞ் சிறப்பாகவு
ன்னிடத்திலகலாநின்று, வாழ்த்தியேகேட்டதெலாமீவார்பாரு வரிசை
யுடனவர்கள்பதம்போற்றிநேக்கால், பார்த்திபனேசகலசவுபாக்கியமுண்
டாம் பார்தனிலேபிரமரிஷியாவாய்பாரே. தா அ௩

சுவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கநல்லஆதாரமூலஞ்சொன்னேன் பாலகனேசுவாதிஷ்டானப்
பரிசுசொல்வேன், ஏர்க்கையுடனங்கென்றுவாசிகொண்டு இருந்தியிரு
தயிலேபிரமதேவர், மார்க்கமுடனுனதிடத்தில்நித்தஞ்செய்வார் மைந்த
னேஅவர்பதத்தைப்பூசைபண்ண, சேர்க்கையுடன்கேட்டவரமீவாரையா
செம்மையுடன்மனம்பதிந்துபூசைபண்ணே. தா அ௪

மணிபூரகம்.

பண்ணப்பாபூரகத்தின்வளமைசொன்னேன் பதிவாகவங்கென்று
வாசிபூட்டு, விண்ணப்பாகேளுக்கேட்டிருந்தால்மைந்தா விஷ்ணுவுடன்லட்
சுமியும்விரும்பியேதான், கண்ணப்பாவுனதுவசமாவார்பாரு நயந்துமிகக்
கேட்டதெல்லாமீவார், பொன்னப்பாவுலகமதில்சம்பத்தோடு புகழாக
வாழ்ந்திடுவாய்மைந்தாகேளே. தா அ௫

அனாகதம்.

கேளப்பாஅனாகதத்தின்கிருபைதன்னைக் கிருபையுடன்சிங்கென்று
வாசிபூட்டு, ஆளப்பாசுழிமுனையையெழுத்திப்பார்க்க அகாருத்திரரும
ருட்பாலிவார், வளப்பாகேட்டதெல்லாம்வரிசையாக வரிசையுடன்த
ன்கொடுப்பார்மைந்தாமைந்தா, நாளப்பாருத்திரனைமைந்தா நயந்து
மிகவருமையாய்ச்செயந்தானே. தா அ௬

விசுத்தி.

தானென்றவிசுத்தியுடனேர்மைகேளு தயவாகவத்தின் [illegible] டை, தேதனென்றதுருபதத்தில் நிறமாய்நின்றால் சிவசி [illegible] னை கர்த்தாவுமென்றமதியமூர்த்தமிவர்பாரு [illegible] ருநமைபாகக், கோவென்றதருவருணாவித்தனைக்கா [illegible] [illegible] பாவாய்பாரே.

ஆக்கினை.

பாரப்பாசதாசிவத்தின்பெருமைகேளு பஞ்சாக்கரத்தின் [illegible] ளையுட்டி, கோப்பாபூரணத்தைநோக்கிநின்றால் நேர்மையுள்ளசதாசிவனும் [illegible] நித்தஞ்செய்வார், காரப்பா அவர்பதத்தைப்பூசைபண்ணு [illegible] [illegible] முர்த்தக்காட்சிப்பார்கள், ஆரப்பாவுனக்கிச்சொல்லப்போறேன் [illegible] னைகெவுனதிசித்தமாமே.

மதிநேர்மை.

சித்தானமதியினுடநேர்மைசேரு திறமாகவும்பெண்[illegible] முக்தானபதிநோக்கிநின்றால்மைத்தா [illegible] வற்றதமதியமூர்த்தமருவிபாயுடைத்தான அமுர்தமனைமகிழ்ந்து [illegible] ம், சித்தானதேகமதைக்காற்றிலேயில்லை வேதாக்கருவெனவேவிளக்கு [illegible] மே.

ரவிநேர்மை.

விளக்கவேரவியினுடகாந்திசொல்வேன் வெகுமுடன் [illegible] [illegible] நம்பிச்சொல்லு, கலக்காமல்விசோமகாந்திரனும் [illegible] [illegible] காந்திரனும், உளக்கனியபூரணத்தைதரோபு [illegible] [illegible] நின்றதிஞெல்லாக்காகேளு, துலக்கமுடனவன்கேசதிபோல் [illegible] [illegible] ஆண்டோதமணிவிளக்கின்சோதிபாரே.

அக்கினிநேர்மை.

சோதியென்ற அக்கினியாமவுனவிதி சொல்லக்கேள் [illegible] னைக்காப்மைத்தா, ஆதியென்ற ஆதிபடாதக்கம்பென்ற [illegible] [illegible] ழம்பண்ணே, நீதிபடன்மும்பசத்தில் [illegible] பின்பிரமைசொல்லப், பாதிமதியனிர்தசிவன் [illegible] னிபொளியெனவேபகரலாமே.

ஆமப்பாபகாநிமாமோட்சவிதி அருளான [illegible] காமப்பால்கானப்பால்சொலிக்குவிதி [illegible] பாமதிமபசத்தின்மாலின்விதி [illegible] [illegible] சொலிக்குப்பூரணத்தின்விதி சொல்ல [illegible]

மவுனமென்றவிடதிக்குமதிலைத்தன்னி [illegible] பிக்கின்றால், கெவுனமென்றகெவுனமதனைக்குள் [illegible] [illegible] உன்வசமேயாகும், கவிகொண்டூரணத்தை [illegible] [illegible] சென்மமில்லையடாநாயன்காயன், பழுவைய [illegible] [illegible] முடனேபிரத்திட்டிதனைப்பிபோற்றே.

போற்றுவதுதானென்னவென்றால் [illegible] [illegible] போற்றிக்கொண்டு, [illegible]

காணுகிறகண்ணறிந்துகாணுகாணு கருவானகண்ணது தான்மயினக்கண்ணுச்சு, ஊனுகிறகண்ணறிந்தவூணுவூணு வருநியுள்ளவாசியிருணிப்பாரு, தோணுகிறபொருளேதுசுடரொளிதான்மைந்தா சுடரானவெளியதுதான்பரமவெளியாகும், பேணுகிறவெளியதுஐயாஐயாமிலமானகற்பூரவெளியைப்பாரே. தா ௮௰

ஒளியானபேரொளிதானுதியந்தம் உத்தமனேஅதினுடையவுண்மைகேளு, அழியாதமோட்சமடா அந்தவீடு அதுகடந்தால்மேலெயொருஅரூபவீடு, வெளியாதஅரூபவீடதனிலேதான் நின்றுடுங்கற்பூரத்தீபந்தானும், மொழியாததிபமதினருகிலேதான் மோனமுள்ளஅமுர்தாசமிருக்கும்பாரே. தா ௮௧

மூலாதாரம்.

பாரப்பாபதியறிந்துஅமுர்தங்கொண்டால் பசியாதுகாயமதுகற்றானுகும், நேரப்பாவாசியதுநிர்த்தஞ்செய்யும் நிச்சயமாய்ப்பூரணத்தைதநினைவாய்க்கொண்டால், ஆரப்பாவுனக்கிடிஐயாஐயா அப்பனேஆதாரமூலபீடங், காரப்பாமூலமதில்கணேசன்பாதங் கருணையுடன்ஓமென்றுகசிந்துபோற்றே. தா ௮௨

போற்றியேமூலமதில்வாசிபூட்டி புதுமையுடன்ஓமென்றுசெபித்தாயாகில், தேற்றியேகேட்டதெல்லாங்கணபதிவல்லபையுஞ் சிறப்பாகவுன்னிடத்தில்அகலாநின்று, வாழ்த்தியேகேட்டதெலாமீவார்பாரு வரிசையுடனவர்கள்பதம்போற்றினைக்கால், பார்த்திபனேசகலசவுபாக்கியமுண்டாம் பார்தனிலேபிர்மரிஷியாவாய்பாரே. தா ௮௩

சுவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கநல்லஆதாரமூலஞ்சொன்னேன் பாலகனேசுவாதிஷ்டானப்பதிசொல்வேன், ஏர்க்கையுடனங்கென்றுவாசிகொண்டு இருத்திமிகவுதயிலேபிர்மதேவர், மார்க்கமுடனுனதிடத்தில்நிர்த்தஞ்செய்வார் மைந்தனேஅவர்பதத்தைப்பூசைபண்ண, சேர்க்கையுடன்கேட்டவர்மீவாரையா செம்மையுடன்மனம்பதிந்துபூசைபண்ணே. தா ௮௪

மணிபூரகம்.

பண்ணைப்பாபூரகத்தின்வளமைசொன்னேன் பதிவாகமங்கென்றுவாசிபூட்டு, விண்ணப்பாதானேத்திநிருக்கால்மைந்தா விஷ்ணுவுடன்லட்சுமியும்விரும்பியேதான், நன்னப்பாவுனதுவசமாவார்பாரு நயந்துமிகக்கேட்டதெல்லாமீவாரீவார், பொன்னப்பாவுலகமதில்சம்பத்தோடு புகழாகவாழ்ந்திடுவாய்மைந்தாகேளே. தா ௮௫

அநாகதம்.

கேளப்பாஅனாகதத்தின்கிருபைதன்னை கிருபையுடன்சிங்கென்றுவாசிபூட்டி, ஆளப்பாசுழிமுனையைமூத்திப்பார்க்க அரகராருத்திரருமருட்பாலீவார், வாளப்பாகேட்டதெல்லாம்வரிசையாக வரிசையுடன்தான்கொடுப்பார்மைந்தாமைந்தா, ஊளப்பாருத்திரனைமைந்தா நயந்துமிகவருமடாயாச்யந்தானே. தா ௮௬

விசுத்தி.

தாமென்றவிசுத்தியுடநேர்மைகேளு தாவாகவந்தென்றவாசிபூட்
டி, சேதமென்றஅருபதத்தில்நிறமாய்நின்றால் சிவசிவாமயேஸ்பாஞ்கோ
ணைசேர்ந்து, ஆமென்றமதியமூர்த்தமீவார்பாரு வுகந்துமிகக்கெட்டவிகள்கா
ற்றநீமையாகக், கோமென்றதருவருளாலிந்துமைந்தா குவலயத்திற்ரா ஜ
ரிஷியாவாய்பாரே. ௩௱௨௰

ஆக்கினை.

பாசப்பாசதாசிவத்தின்பெருமைகேளு பஞ்பாணசரங்கென்றவா
சிபூட்டி, நேசப்பாபூரணத்தைநோக்கிநின்றால் நேர்மையுள்ளசதாசிவனும்
நிர்த்தஞ்செய்வார், காசப்பாஅவர்பதத்தைப்பூசைபண்ண கருணையுள்ளமே
தியமூர்த்தங்காட்சிப்பார்கள், ஆசப்பாவுனக்கிச்சொல்லப்போறேன் அப்ப
னைகெவுனசித்தமாமே. ௩௱௨௰௧

மதிநேர்மை.

சித்தானமதியினுடநேர்மைகேளு நிறமாகஅம்மென்றுவாசிபூட்டி
முத்தானபதிநோக்கிநின்றால்மைந்தா மூதண்டகோடிமதிகாந்தனும்
வற்றாதமதியமூர்த்தமருவிபாயுமகத்தானஅமுர்தமதைமகிழ்ந்துகொண்டா
ல், வித்தானதேகமதுக்கழிவேயில்லை வேதாந்தகுருவெனவேவிளங்குவா
யே. ௩௱௨௰௨

ரவிநேர்மை.

விளங்கவேரவியினுடகாந்திசொல்வேன் வேகமுடன்உம்மெனவே
விரும்பிச்சொல்லு, கலங்காமல்ரவிகோடிகாந்தனும் கண்மூக்குமத்தி
யிலேகாந்தனும், உளங்கனியபூரணத்தைத்தொழுதுபோற்றி உறுதி
யுடன்நின்றநிலைமைந்தாகேளு, துலங்குமடாவுன்தேகமதிபோல்மைந்
தா தூண்டாதமணிவிளக்கின்சோதியாமே. ௩௱௨௰௩

அக்கினிநேர்மை.

சோதியென்றஅக்கினியாமவுனவீடு சொல்லரிதுசொல்லுகிறேனு
னக்காய்மைந்தா, ஆதியென்றஆதியடாஅங்அம்மென்று அப்பனைநோக்க
பூரகமும்பண்ணே, நீதியுடன்கும்பகத்தில்வாசிபூட்டி நின்றநிலையக்கினி
யின்பிரமைசொல்லப், பாதிமதியணிந்தசிவன்தன்னைக்கூட்டிப் பரமசோ
தியொளியெனவேபகரலாமே. ௩௱௨௰௪

ஆமப்பாபகாரியாமோட்சவீடு அருளானஅருள்பெருஞ்சோதிவீடு,
காமப்பால்கானற்பால்சொலிக்கும்வீடு கற்பூரதீபமதுகாணும்வீடு, சாமப்
பாமதியகத்தின்மாலின்வீடு நல்வினையுந்தீவினையுந்நாசம்வீடு, சொப்பா
ஞ்சொலிக்கும்பூரணத்தின்வீடு சொல்லாதகுருட்சமடாமவுனவீடே. ()

மவுனமென்றவீடறிந்துமதியைத்தள்ளி மகத்தானவிபெருந்துனி
யில்நின்றால், கெவுனமென்றகெவுனமதுகைக்குள்ளாகும் கேள்மகனே
ரணமும்உன்வசமேயாகும், நவிலவொண்ணாப்பூரணத்தைநாடினக்கால் ந
ரசென்மமில்லையடாநாயன்நாயன், பலமூலமானகுருபாதம்போற்றி பக்தி
யுடனேபிரத்தெட்டிதனைப்போற்றே. ௩௱௨௰௫

போற்றுமைந்தாவன்னையென்றால்மைந்தா கேளு பூரணமாமமவுனம் அ
ப்போற்றிக்கொண்டு, தேற்றுவதுபனைக்கீழ்தீபூரணத்தைத்தொண்டு ...

ம்மையுடன்மனக்கேதற்றிச்செம்மையாகி, காத்துமனக்கருணையிலேகருத் தாய்ப்பூட்டிக் கருத்தாகப்பணிசென்மிறாகைமைந்தா, பார்த்துமனப்பதி யமெய்யாவிமவுணமாகப் பத்தியுடன்பார்த்திறைப்பணிக்குன்றிதே. ()

நாலுவாடக்கர்.

சித்தானசித்தெல்லாமிதிலேசொன்னேன் திறமானகருவெல்லாமிதி லேசொன்னேன், முத்தானதிக்கியமேயந்திரசாலம் மூர்க்கமுள்ளஜாலமெ ல்லாமிதிலேசொன்னேன், பத்தானமப்பூவிலனந்தஞ்சொன்னேன்பால கனைசவுக்காரவெதுவாய்ச்சொன்னேன், விஸ்தாரமானவைப்போக்கு ஞ்சொன்னேன் விளையமதாய்மொழியைநான்விளம்பினேனே. ௲௧௫

விளம்பினேன்சொக்கட்டியென்றுஞ்சொன்னேன் விள்ளாதபர்ப்பமெ ல்லாம்விளங்கச்சொன்னேன், தளம்பெறவேபேருடையவிபரஞ்சொன் னேன் தப்பாமல்சொரிசில்தனையுஞ்சொன்னேன், உளங்களியகற்பமு தலிரிந்துஞ்சொன்னேன் உன்மையுடன்விளையாடமோடிசொன்னேன், சளங்கமறஅஞ்சனமூமர்த்தஞ்சொன்னேன் சாயாதிக்கற்பமதைக்குறி ச்சொன்னேன். ௲௧௬

சொன்னேனேவிலைமுதல்சாதிகற்பஞ் சவுக்காலமந்திரமுமஞ் டகர்மம், எல்லாவொன்றாகிவேறுவகையென்றுஞ்சொன்னேன் இயல் பாகநாம்சொன்னமுறைகட்கெல்லா, முன்னமேசொன்னதொருகுருத்திரத் தான் மூக்காலதூற்றிருபதையும்பாரு, சென்னயமாய்ப்பொருள்களெல்லா ம்வெளியாய்த்தோணும் நலமானசூத்திரத்தைவெளிவிடாதே. ௲௧௭

வெளியாகச்சூத்திரத்தைவெளிவிடாதே வேதாந்தபுத்தியினால்நா லைக்காறு, மொழியாகமுன்சொன்னஅறுபதிலேதான் முக்கியமுள்ளகருக் களெல்லாமொழிக்குவைத்தேன், வழியாகசூத்திரமுமறுவகையும்பார்த் தால் வகைதோறுமாயிரக்கிறதுஆறுக்கும், தெளிவாகசொன்னதையுஞ்சிய டக்கம்பண்ணி தேகதோஷங்கெட்டாக்காவில்லையென்னே. ௲௧௮

இல்லையென்றுகுருவிடம்சொல்லிப்போய் என்மகனேவொன்றே லேறுவிலை நூலை, புல்லனெனப்புலியாரிடம்நால்காட்டாதே பூரணத்தைதப்ப ற்றமனதறிவில்நின்று, கல்லென்றகுகைதனிலேயிருந்துசொண்டு கருவா னகருக்களெல்லாமெடுத்தாடி, தொல்லையறும்வெளியாக்கப்பண்ணிருக் கால் அகமாயைதடக்கியறிவித்தேசே. ௲௧௯

அறிவாகமனதடக்கியவனாக அப்பனேநாலெடுத்துப்பாருபாரு, குறியானகுருபதத்திலுணர்வாய்நின்று குணமில்லாதக்காளிடம்கூடவே ண்டாம், பரியானதங்கமடாயப்பிரமாச்சு பாலகனேதங்கமென்றுச்சூ ஷமேதங்கம், செறியானபூரணத்தைத்தினமுநோக்கி சேரானபராபரத்தி ன்சார்வாய்மைந்தே. ௲௨௰

சகலகலைக்ஞானமென்னுவமுக்குகிற

அமுதகலைக்ஞானம்—முற்றிற்று.

கடவுள்துணை.

பொருளட்டவணை.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
அ		அருசாக	[illegible]
		அன்னபேதியை	[illegible]
அகஸ்தியக்குறும்பு	௱௨௧	அஷ்டசித்திமுறை	[illegible]
அகஸ்தியர்தன்வரலாறு	௱௯௧	ஆ	
அகஸ்தியர்பலத்தியநூற்று தமதுடையவுறைத்தல்	௯௪	ஆக்ஞஸ்னம்	[illegible]
அக்கினிஸ்தம்பனசித்து	௪௮	ஆகாயகுளிகை	[illegible]
அக்கினிநீர்மை	௱௬௧	ஆக்கினை	[illegible]
அங்கிசசித்து	௪௪	ஆதிபுப்பு	[illegible]
அசாகுலச்சித்து	௯௭	ஆதியன்பட்சம்	[illegible]
அசவதியின்சித்து	௭௧	ஆதியின்பக்ஷம்	[illegible]
அஞ்சனம்	௮௭	ஆருடம்	[illegible]
அட்குமசித்து	௱௫௮	ஆகாரமபினைத்தி	[illegible]
அஷ்டகன்மசித்தி	௪௭	ஆனைக்கைக்குக்கமெழுகு	[illegible]
அனுமாரசித்து	௱௫௨	இ	
அண்டமெழுகு	௮௨	இக்கோலசித்து	[illegible]
அதிமோகச்சித்து	௫௧	இந்திரசித்து	[illegible]
அபக்குவர்மரிவமெய்ம்	[illegible]	இலிங்கப்பஸ்பம்	[illegible]
அபக்குவர்தன்மை	௱௪௨	ஈ	
அப்பிரகப்பொடி	௱௬௮	ஈசாகுசிந்து	[illegible]
அப்பிரகச்சத்து	[illegible]	உ	
அமிர்தசத்தி	௱௪௧	உக்கமனம்	[illegible]
அமிர்தாசகற்பம்	[illegible]	உத்திரகுச்சித்து	[illegible]
அமிர்தசமெழுகு	௱௬௫	உப்புமெழுகு	[illegible]
அயத்தின்கற்பம்	௮௫	உருகுகற்பம்	[illegible]
அரவின்சித்து	[illegible]	ஊ	
அரிதாரக்கட்டு	[illegible]	ஊர்க்காரச்சிந்து	[illegible]
அரிதாரமை	[illegible]	ஊழிக்கிரிகசிந்து	[illegible]
அரிதாரபஸ்பம்	[illegible]	ஐ	
அருணசித்து	[illegible]	ஐங்கோலச்சித்து	[illegible]
அறுவகைச்சரக்குடையபா	[illegible]	ஒள	
அறிவுகூறல்	[illegible]	ஒளவையார்குறட்கள்	[illegible]
அறுபத்துநாலுசித்து	[illegible]	ஔஷதமெடுக்கை	[illegible]

ங்களையுடன்மனக்கேற்றிச்செம்மையாகி, காத்தமனக்கருணையிலேகருத்
தாய்ப்பூட்டிக் கருத்தாகப்பணிவென்றி நானைமைந்தா, பார்த்துமனப்பதி
யிலொளிமயமாகப் பத்தியுடன்பார்த்திருப்பதிக்குந்திதே. ( )

நூலடக்கம்.

சித்தானசித்தெல்லாமிதிலேசொன்னேன் திறமானகருவெல்லாமிதி
லேசொன்னேன், முத்தானெழுத்திரமேயந்திரசாலம் மூர்க்கமுள்ளஜாலமெ
ல்லாமிதிலேசொன்னேன், பத்தானமப்பூசிலனைத்துஞ்சொன்னேன்பால
கனேசதுக்காரிவெகுவாய்ச்சொன்னேன், விஸ்தாரமானதைப்போக்கு
ஞ்சொன்னேன் விளையுமதாய்ப்போஷகமாகவிளம்பினேனே. ௫௱௬௫

விளம்பினேன்செந்தூரமென்றுஞ்சொன்னேன் விள்ளாதபற்பமெ
ல்லாம்விளக்கச்சொன்னேன், களம்பெறவேவேருகடாவியுஞ்சொன்
னேன் தப்பாமல்சொப்பிரிஸ்தன்னைச்சொன்னேன், உளங்கனியதற்பம
துவிரித்துச்சொன்னேன் டன்மையுடன்விளையாடபோடுசொன்னேன்,
சனங்கடமறஅந்தகுளமாரந்துஞ்சொன்னேன் சாயாஜிக்கற்பமதைத்தக்குதி
ச்சொன்னேன். ௫௱௬௬

சொன்னேனேவிடுமைப்புதல்சாதிகற்பஞ் சதுக்காலயந்திரமுமஞ்
டகர்மம், கண்ணவொன்றவிரேதுவதைகன்றாய்ச்சொன்னேன் இயல்
பாகநாம்சொன்னமுறைகட்கெல்லா, முன்னமேசொன்னதொருத்திரத்
தான் முக்காலுநூற்றிருபதையும்பாரு, தீன்னமையாய்ப்பொருள்களெல்லா
ம்வெளியாய்த்தோற்றும் நலமானகுத்திரத்தைவெளிவிடாதே. ௫௱௬௭

வெளியாகக்குத்திரத்தைவெளிவிடாதே வெறாத்துப்புத்திமிகுஸ்நா
லைக்காரு, பொதுவாகமுன்சொன்ன அறுபதிதைத்தான் முக்கியமுள்ளசருக்
கெல்லாமெபொதிக்கவைத்தேன், வழியாகக்குத்திரமுமதனையும்பார்த்
துால் வகைகோத்துமாயிரத்திருநூறுக்குந், தெளிவாகசொன்னையுந்தீய
டக்கம்பண்ணி தேசத்தோர்கேட்டாக்கவில்லையென்னே. ௫௱௬௮

இல்லையென்றுநினைவிட்டுச்சொல்லிப்போடு எல்லாகேளாவல்லோ
ரே நினைநினை, புல்லமென்றபுலிபாணிநானிட்டதே பூவிலெத்தனைதப்பா
த்தியனைதறிவின்றி, கல்லென்றநுதைதுவரிலேயிருந்துச்சொண்டு கருவா
னசுருக்கெல்லாமெயிதறமூடி, சொல்லேதுருங்வெளியாக்கப்பண்ணிருக்
கால் மனமகனைதடன்வெறுகிவிநீசேரே. ௫௱௬௯

அறிவாகமனை அடக்கியேனையாக அப்பனேநாலெழுத்துப்பாருபாரு,
குறியானதுருபத்தின்குணமாய்நின்று குணமிக்காத்தகவிடாக்கடட்டேவ
ன்டாம்பரியானதந்தபடபப்பிமனச்சு பாலகனேதகமென்றுஞ்நூ
வனமேதங்கம்கெதியானபூரணத்தைத்தினமுநோக்கி கேரணபராபரத்தி
ல்சாயாய்முத்தே. ௫௱௭௰

சகலகலைக்ஞானமென்னுமறங்குகிற
அறுகலைக்ஞானம் முற்றிற்று.

கடவுள்துணை.

பொருளட்டவணை.

பொருள்.	பக்கம்.
அ	
அகஸ்தியக்குழம்பு	௱௨௯
அகஸ்தியர்தன்வரலாறுரை	௱௫௧
அகஸ்தியர்புலத்தியருக்கு தமதனுபவமுரைத்தல்	௯௧
அங்கினிஸ்தம்பனசித்து	௮௯
அக்கினிசேர்மை	௱௬௯
அங்கிசசித்து	௬௪
அசாகுலைச்சித்து	௯௭
அனவதியின்சித்து	௭௯
அஞ்சனம்	௫௯
அடக்குமறிச்சித்து	௮௭
அஷ்டகன்மசித்தி	௱௫௮
அறுமாதிசித்து	௬௯
அண்டமெழுகு	௱௫௩
அதிமோகச்சித்து	௮௨
அபக்குவர்களிலக்ஷணம்	௫௯
அபக்குவர்தன்மை	௱௫௨
அப்பிரகப்பொடி	௱௨௪
அப்பிரகச்சத்து	௱௩௮
அமிர்தசத்தி	௪௮
அமிர்தசதம்பம்	௱௪௯
அமிர்தசமெழுகு	௱௫௭
அயத்தின்பஸ்மம்	௱௨௫
அரவின்சித்து	௮௫
அரிதாரக்கட்டு	௨௰
அரிதாரமை	௫௰
அரிதாரபஸ்பம்	௱௰௭
அருணசித்து	௭௧
அருவைகைச்சக்குழைபா	௫
அறிவுகூறல்	௱௨௧
அறுபத்துநாலுசித்து	௯௧
அநேகசம்	௱௭௮
அன்னபேதிசமை	௫௭
அம்புநிலேச்சித்து	௭௪
ஆ	
ஆக்ருஷ்ணம்	௱௪௧
ஆகாசஜெயநீருப்பு	௨௫
ஆக்கினை	௱௭௯
ஆதியுப்பு	௱௯
ஆதிபண்டதம்பம்	௱௫௭
ஆதிபிண்டத்தயிலம்	௱௫௮
ஆறுதாரம்	௪௨
ஆறுதாரசாபநிவர்த்தி	௫௪
ஆனைக்கல்சத்துமெழுகு	௫௯
இ	
இக்கோளசித்து	௮௫
இதமிருச்சித்து	௯௨
இலிமண்டலம்	௯
ஈ	
ஈசாகுலைச்சித்து	௯௯
உ	
உக்காடனம்	௱௭௩
உத்திரகுச்சித்து	௮௰
உப்புமெழுகு	௭௩
உருபனைப்பு	௮௰
எ	
எமனைச்சன்று	௫௨
எழுதிக்கச்சித்தயிலம்	௱௫௪
ஐ	
ஐங்கோலத்தயிலம்	௱௫௫
ஔ	
ஔஷதமுடிக்குமாக்கள்	௱௯௨
ஔஷதபரீட்சை	௱௯௯

பொருள். பக்கம்.

க

கடுக்காய்கற்பம் ௱௨
கருவங்கச்சுன்னம் ௰௩
கருநெல்லிக்கற்பம் ௨௧
கருவங்கச்செந்தூரம் ௱*௨
கர்ப்பூரக்கட்டு ௰௨
கர்ப்பூரச்சுன்னம் ௰௩
கலிக்கம் ௱௬௪
கல்லுப்புக்கட்டு ௩௰
களங்குச்செந்தூரம் ௫௩
கள்ளின்தோஷம் ௱௰௯
கற்பத்துக்குப்பத்தியம் ௱௰௫

கா

காந்திக்கருச்சுன்னம் ௫௧
காந்தச்சத்துச்செந்தூரம் ௱௩௯
காப்பு ௩
காய்வகை ௱௰௯
காயாதிகற்பம்வல்லாரை ௱௨
காயாதிகற்பமுண்ணும்பக் ௱௬௫
காரீயக்கட்டு ௪௫
காரீயபற்பம் ௪௯
காருபச்சித்து ௭௪
காலவளவுகூறல் ௮

கு

குஷ்டத்துக்குதயிலம் ௱௨௮
குருமுறை ௯௰
குன்மத்துக்குலேகியம் ௱௨௫

கெ

கெஜகரணம் ௯௨
கெந்தகச்சுன்னம் ௰௩
கெந்தகமெழுகு ௰௮
கெந்திபாஷாணம் ௯௭
கெந்தகபஸ்பம் ௱௰௮
கெவுரிபசம் ௯௮
கெற்பமியாதிபோக ௱௨௭
கெற்பமாயுவுக்குஉப்பு ௱௨௭
கெற்பமுண்டாகனவ்விணை ௱௨௭

பொருள். பக்கம்.

கொ

கொள்ளும்பொருள் ௰௫

கோ

கோகரணம் ௯௧

ச

சடாட்சரமகிமை ௮
சதாசிவஉப்பின்மெழுகு ௫௰
சதாசிவநிஷ்டை ௱௯௭
சத்துருமாரணம் ௯௨
சத்துருவசியம் ௱௰௪
சத்துருமாரணம் ௱௰௪
சத்திசிவபூசை ௱௬௯
சத்திசிவம் ௱௯௩
சமாதியிடம் ௱௫
சருவகுளச்சித்து ௭௩
சலஸ்தம்பனசித்து ௮௨
சலபேதிசித்து ௭௮
சலாசத்துபஸ்பம் ௱௩௭
சவுக்காரக்கட்டு ௰௧
சவுக்காரப்போக்கு ௨௯
சவுக்காரமிருக்குமிடம் ௨௭
வேறு-சவுக்காரக்கட்டு ௨௭
வேறு-சவுக்காரக்கட்டு ௨௮
வேறு-சவுக்காரக்கட்டு ௨௮
சவுக்காரகற்பம் ௨௬
சவுக்காரமெழுகு ௩௫
சவ்வீரவைப்பு ௯௯

சா

சாதிலிங்கக்கட்டு ௪௫
சாதிலிங்கக்களங்கு ௪௫
சாதிலிங்கக்கட்டு ௱௰௮
சாத்துவிதச்சித்து ௭௮
சாரவைப்பு ௬௫
சாராயதோஷம் ௱௰௯
சாலசித்து ௮௨

சி

சிங்கமுகச்சித்து ௭௯
சிங்கிமுறை ௱௧

பொருள்.	பக்கம்.
சிங்கிமெழுகு	௱௨
சிதம்பரச்சக்கிரமகிமை	௬
சித்தர்அகஸ்தியரைக்கண்டு வசனித்தல்	௪
சித்தர்கள்குலமும்அவர்கள்பாடியநூல்களும்	௩௩
சித்திசித்து	௭௰
சிவகிசிச்சித்து	௭௧
சித்துமிகச்சித்து	௮௰
சிவவேடம்	௱௩௪
சீ	
சீனமாதிமுப்பூச்சுன்னம்	௨௩
சீனவைப்பு	௯௪
சு	
சுக்குலசித்து	௬௪
சுரத்துக்குத்தயிலம்	௱௨௨
சுவாதிஷ்டானம்	௱௬௮
சூ	
சூதநிஷிகற்பம்	௪௰
செ	
செந்தூரவகை	௱௯
செந்தூரமுறைகாந்தம்	௱௩௫
செந்தூரத்திற்கனுபானம்	௱௩௬
செம்புமை	௫௮
செயநீர்	௰௪
செயரூபச்சித்து	௭௬
சொரிசிரங்குத்தயிலம்	௱௨௮
ஞா	
ஞானமார்க்கம்	௮௮
த	
தத்துவசாபநிவர்த்தி	௫௧
தள்ளும்பொருள்	௰௫
தா	
தாம்பிரத்தின்சித்து	௭௮
தாம்பிரபஸ்பம்	௱௰௭
தாம்பிரச்செந்தூரம்	௱௪௩
தாரக்கட்டு	௩௧
தாளகமெழுகு	௰௮
தாளகமெழுகு	௩௯
தாளகக்கட்டு	௱௰௨
தாளகசத்து	௱௪௰
தாளியசித்து	௯௮
தி	
திரிகடுகுலேகியம்	௱௨௨
திரிகடுகுகஷாயம்	௱௨௨
தீ	
தீயெரியுஞ்சித்து	௮௬
தீயழியுஞ்சித்து	௮௭
து	
துஷ்டரைத்தண்டித்தல்	௱௨௰
தும்பிவனச்சித்து	௭௭
துருசுக்கட்டு	௰௨
துருசுசுன்னம்	௨௧
துருசுமுப்பூச்சுன்னம்	௨௪
துருசுவைப்பு	௯௫
துருசுசெந்தூரம்	௱௰௭
தொ	
தொட்டிபாஷாணவைப்பு	
தொழில்முறை	௱௩௩
ந	
நடுவனையமுது	௱௰௧
நந்தியுப்பு	௪௯
நரிபரியாஞ்சித்து	௭௭
நவக்கிரகச்சாபநிவர்த்தி	௫௧
நவநீதவெண்ணெ	௱௫௨
நவாச்சாரக்கட்டு	௩௬
நவாச்சாரபேதி	௱௨௯
நனையாதசித்து	௮௩
நா	
நாகக்கட்டு	௩௭
நாகரசக்கட்டு	௨௨
நாகரசமுப்பூச்சுன்னம்	௨௪
நாகக்கட்டு	௨௰
நாகக்கட்டு	௫௫
நாகக்களங்கு	௫௬
நாகமுறை	௱௩

பொருளட்டவணை.

பொருள்.	பக்கம்.
நாகச்செந்தூரம்	௱௪௧
நாதரிஷியைப்படைத்தல்	௯௪
நாதரிஷியைச்சபித்தல்	௯௪
நாதரிஷிவரலாறு	௯௫
நாகவிக்காப்பு	௱௬
நாக்காக்குழலை	௱௭
நாற்பத்தெழுக்கோணம்	௭
நீ	
நீர்பூரிவுக்குநஷாயம்	௱௨௯
நீர்பூரிவுக்குலேகியம்	௱௨௯
நீர்பூரிவுக்குத்தயிலம்	௱௨௯
நூ	
நூலடக்கம்	௱௭௰
நூல்வகை	௯
நூல்பதனமுரைத்தல்	௪
நூற்பெருமை	௰௭
ப	
பஞ்சாட்சரமாறு	௭
பஞ்சபூதாதிவகையுரைத்தல்	௰
பஞ்சாட்சரமகிமை	௰௬
பஞ்சபூதமெழுகு	௰௭
பஞ்சகாணச்செந்தூ	௮௰
பஞ்சகல்லைக்குகை	௱௯௨
பத்தியம்	௱௨
பம்பரச்செந்தூ	௮௰
பரத்தின்பூசைகாயாதிகற்ப	௱௪௭
பரசாரிஷிகற்பம்	௪௨
பரிசகுலச்செந்தூ	௭௭
பருதிவிப்பச்செந்தூ	௭௨
பவழலச்செந்தூ	௬௫
பல்பவகை	௬௰
பா	
பாஷாணப்புக்கட்டு	௯௮
பாஷாணபற்பம்	௪௬
பாஷாணக்கட்டு	௪௬
பாஷாணக்கட்டுருக்கு	௪௭
பாஷாணவைப்பு	௯௬

பொருள்.	பக்கம்.
பி	
பிரமரிஷிசற்பம்	௪௧
பிரமரிஷிகற்பம்	௪௪
பிரமசாபநிவர்த்தி	௫௧
பிரவாளச்செந்தூ	௬௯
பிரமகுளிகைச்செந்தூ	௬௪
பிரமாநிச்செந்தூ	௬௯
பிரமகிரீடை	௱௬௪
பிள்ளைவாதக்களாணதுக்கு	௱௯௰
பிறையதிசச்செந்தூ	௬௯
பு	
புகண்டருக்குச்சொன்ன காரக்கட்டு	௯௮
புசுண்டரிஷிகற்பம்	௯௧
புத்திகூறல்	௱௰௧
பூ	
பூநீக்கும்வகை	௱௪௬
பூநீற்றுக்கட்டு	௰௧
பூமிநாதம்	௰௪
பூமிநாதம்	௯௬
பூரணமகிமை	௫
பூமிப்புமகிமை	௪௫
பூரணமகிமை	௱௰௧
பூரணபூசை	௧௰௪
பூரணலேகியம்	௧௰௮
பூரணகற்பம்	௧௪௮
பூரணதயிலமெழுகு	௫௫
பூரணவைப்பு	௧௪
பூரணதரிசனமகிமை	௭
பெ	
பெண்மயச்செந்தூ	௬௫
பெரியோர்மகிமை	௱௪
பே	
பேதனத்தின்செந்தூ	௮௯
பேதனம்	௧௬௨
பேதிக்குமுப்பு	௧௨௯
பேய்க்கருத்தயிலம்	௧௨௰

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
பேரண்டமை	௫௯	மெ	
பொ		மெழுகுவகை	௱௫
பொரிக்காரகற்பம்	௪௯	மே	
பொன்னிமிளைச்சுத்தி	௧௰௯	மேருகற்பம்	௪௯
ம		மேருபூசை	௧௪௨
மகேசுரநிந்தை	௧௱௧	மை	
மணிபூரகம்	௧௱௮	மைபோடும்வகை	௫௭
மதனைசெவிச்சுத்தி	௭௧	மோ	
மநிருபச்சுத்தி	௭௨	மோகனம்	௧௫௧
மநிசேர்மை	௧௱௯	மோகினிசுத்தி	௬௨
மநாசெவிச்சுத்தி	௮௯	யோ	
மயுனமகிமையுரைத்தல்	௫	யோகமுறைகூறுதல்	௰௪
மனத்திபக்கச்சுத்தி	௮௫	ர	
மனோண்மணிபூசை	௧௪௭	ரசமணி	௨௩
மா		ரஞ்சிதமெழுகு	௪௯
மாத்திரை	௧௨௩	ரவிசேர்மை	௧௱௯
மாமோசச்சுத்தி	௮௧	ரி	
மாரணம்	௧௱௰	ரிஷபமுகச்சுத்தி	௬௨
மாரணத்தின்சுத்தி	௮௨	ரு	
மானதபூசை	௯	ருத்திராயமிவர்த்தி	௫௪
மி		ருத்திரவிஷடை	௧௪௫
மிளகுதயிலம்	௧௨௫	ரோ	
		ரோமநிவர்த்தேவதை	௪௨
மு		லி	
		லிங்காசமெழுகு	௰௧
முக்கட்டுச்சுன்னம்	௰௨	லிங்கச்சாந்து	௨௰
முத்துசிருஞ்சுத்தி	௮௧	லிங்கக்கட்டு	௱௨
முப்பூச்சுன்னம்	௰௨		
முப்பூவின்பெயர்	௰௧	வ	
முப்பூமகிமை	௰௧		
முப்பூமுடிக்கும்வகை	௱௫	வசாயபச்சுத்தி	[illegible]
முப்பூச்செயநீர்	௱௮	வசியம்	[illegible]
முப்பூவிபரம்	௫	வசியம்	[illegible]
மும்மண்டலம்	௧௫௭	வயித்தியனைத்தர்க்கித்தல்	[illegible]
மூ		வல்லாரைக்குழம்பு	[illegible]
மூலத்துக்குழம்பினை	௧௨௧	வல்லாரைமெழுகு	[illegible]
மூலத்துக்குலேகியம்	௧௨௧	வல்லாதைலம்	[illegible]
மூலத்துக்குத்தயிலம்	௧௨௧	வழலைதமுப்பூச்சுன்னம்	[illegible]
மூலாதாரம்	௧௱௮	வழலைமுப்பூச்சுன்னம்	[illegible]

பொருள்.	பக்கம்.
வழிநடைக்குஞ்சித்து	௮௭
வன்னிகற்பம்	௬௭
வா	
வாசியட்டக்கம்	௧௩௫
வாடைசித்து	௮௩
வாதத்திற்குக்கருவுரைத்தல்	௫
வாய்வுஸ்தம்பனசித்து	௮௪
வி	
விகுர்தசித்து	௯௰
விகுர்தாசச்சித்து	௭௪
விசுத்தி	௧௬௯
விசையபாச்சித்து	௭௫
விஷ்ணுசாபநிவர்த்தி	௫௧
விஷ்ணுகுலச்சித்து	௬௬
விஷ்ணுநிஷ்டை	௧௬௪
விதனம்வரும்சித்து	௮௨
வித்துவேஷணம்	௧௬௧
விநாயகசக்கரம்	௯
விந்துநாதம்	௩௯
விரோதமயச்சித்து	௭௩
விநோதவித்தைசித்து	௮௪
வெ	
வெண்சாரைகற்பம்	௮௨
வெண்சாரவைப்பு	௯௪
வெள்ளீயபற்பம்	௬௭
வெற்றிமனச்சித்து	௮௧
வே	
வேறுலேகியம்	௧௰௯
வேறுகலிக்கம்	௧௬௪
ஸ	
ஸ்தம்பனம்	௧௫௯
க்ஷ	
க்ஷயத்துக்குக்ஷாயம்	௧௨௪
க்ஷயத்துக்குலேகியம்	௧௨௪
க்ஷயத்துக்குதயிலம்	௧௨௪

பொருளட்டவணை

முற்றிற்று.